

R O M Â N I A
C_____ DE A_____ A_____ I_____
SECTIA PENALA
Dosar nr. XXXXXXXXXXXXXXXX

DECIZIA PENALĂ Nr. 254/2018

Ședința publică de la 23 Martie 2018

Completul compus din:

P_____ E_____ B_____

Judecător S_____ T_____

Grefier C_____ M_____ R_____

M_____ Public – Parchetul de pe lângă C_____ de A_____ A_____ -I_____
reprezentat prin procuror A_____ B_____

Pe rol se află pronunțarea asupra apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Judecătoria D_____, inculpații I_____ L_____, J_____ D_____ S_____, C_____ C_____, B_____ I_____, L_____ V_____, R_____ H_____ C_____ și partea civilă S_____ R_____ prin M_____ C_____ împotriva sentinței penale nr. 875/10.08.2015 pronunțată de Judecătoria D_____ în dosar nr. 046 XXXXXXXXXXXXX*.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 23 februarie 2018, care fac parte din prezenta hotărâre.

C_____ DE A_____
Asupra apelului penal de față

I. Constată că prin sentința penală nr. 875/10.08.2015 pronunțată de Judecătoria D_____ în dosar nr. XXXXXXXXXXXXXXXX.

A r e s p i n s e r e r e a d e r e s t i t u i r e a c a u z e i l a p a r c h e t f o r m u l a t ă d e i n c u l p a t u l I_____ L_____, prin apărătorul ales, în vederea refacerii urmăririi penale pentru nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la sesizarea instanței.

A făcut aplicarea dispozițiilor din Decizia nr. 2/2008 RIL pronunțată de Î.C.C.J., S.U., din art. 5 N.C.p. și din Decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale a României, și-n consecință:

1. În baza art. 396 al. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. c N.C.p.p. a achitat pe inculpatul R_____ H_____ - C_____ pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1 N.C.p.

În baza art. 386 N.C.p.p a dispuns schimbarea încadrării juridice a faptei săvârșite de inculpatul R_____ H_____ - C_____ din complicitate la

infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă continuată prev. și ped. de art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p. în infracțiunea de tănuire în formă continuată prev. și ped. de art. 270 N.C.p. cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p.

A condamnat pe inculpatul R____ H____ - C____, fiul lui M____ și E____, născut la 18.09.1967 în Cluj N____, jud. Cluj, cetățean r____, studii superioare, stagiul militar satisfăcut, divorțat, 2 copii minori, inginer, domiciliat în Cluj - N____, _____, _____, cu reședința în Cluj - N____, _____, _____, jud. Cluj și cu domiciliul procesual ales la Cabinet individual de av. Fielker Endy, cu sediul în D____, _____ A , _____, la fără

antecedente penale, CNP 167 xxxxxxxxxx, la pedeapsa de:
- 3 ani închisoare pentru infracțiunea de tănuire prev. și ped. de art. 270 N.C.p. cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 3 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie , constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p., respectiv interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

În baza art. 91 N.C.p. a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere aplicate inculpatului.

În baza art. 92 alin. 1 N.C.p. a stabilit un termen de supraveghere de 2 ani.

În baza art. 91 alin. 1 N.C.p. a obligat pe inculpat pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la Serviciul de Probațiune Cluj, la datele fixate de acesta;
- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. d N.C.p. a impus inculpatului să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

În baza art. 93 alin. 3 N.C.p., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul a prestat o muncă neremunerată în folosul comunității, în cadrul Consiliului Local Cluj - N_____ – Serviciul Public de Întreținere și Gospodărie Municipală Cluj - N_____ și al Primăriei Cluj - N_____, jud. Cluj, pe o perioadă de 60 de zile.

A pus în vedere inculpatului disp. art. 91 alin. 4 N.C.p.p. comb. cu art. 96 N.C.p.

2. În baza art. 396 al. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. c N.C.p.p. a achitat pe inculpatul I_____ L_____ pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1 și 5 N.C.p. În baza art. 386 N.C.p.p. a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei săvârșite de inculpatul I_____ L_____ din complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă continuată prev. și ped. de art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p. în infracțiunea de tănuire prev. și ped. de art. 270 N.C.p. în concurs cu complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă simplă prev. și ped. de art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p.

În baza art. 396 al. 6 N.C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. f N.C.p.p. a încetat procesul penal pornit împotriva inculpatului I_____ L_____ pentru infracțiunea de tănuire prev. și ped. de art. 270 N.C.p., constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale.

A condamnat pe inculpatul I_____ L_____ – zis „J_____ Americanu”, fiul lui B_____ și V_____, născut la 25.02.1959 în Yugoslavia, cetățean sârb, studii superioare, inginer mecanic, reprezentant al _____ Belgrad, Serbia, domiciliat în Belgrad, _____, 37, Serbia, fără antecedente penale,

CNP xxxxxxxxxxxxxx, l apedeapsa de:

-5 ani închisoare pentru complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice prev. și ped. de art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 5 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p., respectiv interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat.

3. A c ondamn at pe inculpatul J_____ D_____ S_____ - zis „R_____” – fost C_____, fiul lui R_____ și V_____, născut la 30.07.1970 în D_____ județul Hunedoara, cetățean r_____, studii 10 clase, stagiul militar nesatisfăcut, căsătorit, administrator la „AVANTAGE BATIMENT” Bekkevoort - Belgia, domiciliat în D_____, A_____, _____, _____, jud. Hunedoara și cu reședința în Belgia, Staatbaan 227, 3460 Bekkevoort, cunoscut cu antecedente penale, CNP xxxxxxxxxxxxxx, la pedepsele de:

-2 ani închisoare pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1 și 3 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 2 N.C.p. a aplic at inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplic at inculpatului pedeapsa accesorie , constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p.

-5 ani închisoare pentru infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice prev. și ped. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și art. 35 alin. 1 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. a aplic at inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., pe o perioadă de 5 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplic at in culpatului pedeapsa accesorie , constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p.

-1 an închisoare pentru infracțiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. și ped. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată și art. 35 alin. 1 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. a aplic at inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., pe o perioadă de 1 an.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie , constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p.

În baza art. 45 alin. 3 N.C.p. a contopit cele trei pedepse complementare aplicate inculpatului în cea mai grea, astfel că acesta execută pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., pe o perioadă de 5 ani.

În baza art. 38 al. 1 și art. 39 al. 1 lit. b N.C.p. a contopit pedepsele stabilite prin prezenta sentință în cea mai grea de 5 ani închisoare pe care o sporește cu 1/3, astfel că în final inculpatul execută pedeapsa de 6 ani închisoare și interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept

public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 5 ani.

În baza art. 45 al. 5 N.C.p. a contopit cele trei pedepse accesorii aplicate inculpatului în cea mai grea, astfel că acesta execută pedeapsa accesorie prev. de art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p., constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p., respectiv interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat.

4. A c ondamnat pe inculpatul C_____ C_____ fiul lui N_____ și E_____, născut la 23.09.1974, în Almașu M____, jud. A____, cetățean r____, studii medii, stagiul militar nesatisfăcut, necăsătorit, administrator la _____” SRL Orăștie, domiciliat în Orăștie, _____, jud. Hunedoara, fără antecedente penale, CNP xxxxxxxxxxxxxx, lapedepsele de:

-2 ani închisoare pentru infracțiunea de constituirea unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1 și 3 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 2 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie , constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p.

-5 ani închisoare pentru infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice prev. și ped. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și art. 35 alin. 1 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., pe o perioadă de 5 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie , constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p.

-1 an închisoare pentru infracțiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. și ped. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată și art. 35 alin. 1 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., pe o perioadă de 1 an.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie , constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p.

În baza art. 45 alin. 3 N.C.p. a contopit cele trei pedepse complementare aplicate inculpatului în cea mai grea, astfel că acesta execută pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., pe o perioadă de 5 ani.

În baza art. 38 al. 1 și art. 39 al. 1 lit. b N.C.p. a contopit pedepsele stabilite prin prezenta sentință în cea mai grea de 5 ani închisoare pe care

o sporește cu 1/3, astfel că în final inculpatul execută pedeapsa de 6 ani închisoare și interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 5 ani.

În baza art. 45 al. 5 N.C.p. a contopit cele trei pedepse accesorii aplicate inculpatului în cea mai grea, astfel că acesta execută pedeapsa accesorie prev. de art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p., constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p., respectiv interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

5. A condamnat pe inculpatul B____ I____, fiul lui I____ și L____, născut la 01.07.1957 în com. Boșorod, _____, cetățean r____, studii 10 clase, stagiul militar satisfăcut, căsătorit, muncitor forestier la _____ " SRL Grădiștea de M____, jud. Hunedoara, domiciliat în com. Boșorod, _____, jud. Hunedoara fără antecedente penale, CNP xxxxxxxxxxxxxx, la pedeapsa de:

- 3 ani închisoare pentru infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice prev. și ped. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și art. 35 alin. 1 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 3 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p., respectiv interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

În baza art. 91 N.C.p. a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere aplicate inculpatului.

În baza art. 92 alin. 1 N.C.p. a stabilit un termen de supraveghere de 2 ani.

În baza art. 91 alin. 1 N.C.p. a obligat pe inculpat pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

-să se prezinte la Serviciul de Probațiune Hunedoara, la datele fixate de acesta;

- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. d N.C.p. a impu s inculpatului să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

În baza art. 93 alin. 3 N.C.p., pe parcursul termenul ui de supraveghere, inculpatul a presta t o muncă neremunerată în folosul comunității, în cadrul Consiliului Local Orăștie – Serviciul Public de Întreținere și Gospodărie Municipală Orăștie și al Primăriei Boșor od, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 60 de zile .

A p u s în vedere inculpatului disp. art. 91 alin. 4 N.C.p.p. comb. cu art. 96 N.C.p.

6. A c ondamn at pe inculpata L_____ V_____ – zisă „E. _____” , fiica lui S_____ și M_____, născută la 31.01.1959 în Orăștie, jud. Hunedoara, cetățean r____, studii 8 clase, căsătorită, casnică, domiciliată în _____, _____ nr. 73, județul Hunedoara, fără antecedente penale, CNP xxxxxxxxxxxxxx, la pedeapsa de:

- 3 ani închisoare pentru infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice prev. și ped. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și art. 35 alin. 1 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. a aplic at inculpatei pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 3 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplic at inculpatei pedeapsa accesorie , constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p., respectiv interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

În baza art. 91 N.C.p. a dispu s suspendarea executării pedepsei sub supraveghere aplicate inculpatei.

În baza art. 92 alin. 1 N.C.p. a stabil it un termen de supraveghere de 2 ani.

În baza art. 91 alin. 1 N.C.p. a oblig at pe inculpată pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la Serviciul de Probațiune Hunedoara, la datele fixate de acesta;

- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. d N.C.p. a impu s inculpatei să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

În baza art. 93 alin. 3 N.C.p., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpata a presta t o muncă neremunerată în folosul comunității, în cadrul Consiliului Local Orăștie – Serviciul Public de Întreținere și Gospodărie Municipală Orăștie și al Primăriei Orăștioara de Sus, jud. Hunedoara pe o perioadă de 60 de zile .

A p u s în vedere inculpatei disp. a rt. 91 alin. 4 N.C.p.p. comb. cu art. 96 N.C.p.

7. A r espin s cererea formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria D____ pentru schimbarea încadrării juridice a faptei săvârșite de inculpatul L____ I____ din infracțiunea de nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri prev. și ped. de art. 280/1 V.C.p. în infracțiunea de tăinuire prev. și ped. de art. 270 N.C.p.

În baza art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b N.C.p.p. și art. 4 N.C.p. a achit at pe inculpatul L____ I____ , fiul lui A____ și M____, născut la 03.09.1953 în com. Boșorod,

_____, cetățean r____, studii 12 clase + șc. de maiștri , stagiul militar nesatisfăcut, căsătorit, administrator la _____ " SRL Grădiștea de M____, jud. Hunedoara, domiciliat în _____, _____ nr.

73, județul Hunedoara, fără antecedente penale, CNP xxxxxxxxxxxxxx pentru săvârșirea infracțiunii de nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri prev. și ped. de art. 280/1 V.C.p., ca urmare a dezincriminării faptei.

8. În baza art. 396 al. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a N.C.p.p. a achit at pe inculpatul M____ D____ pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1 și 3 N.C.p.

A c ondă m n at pe inculpatul M____ D____ , fiul lui I____ și L____, născut la 19.02.1971 în Hunedoara, județul Hunedoara, cetățean r____, studii medii, stagiul militar satisfăcut, necăsătorit, fără ocupație, domiciliat în D____,

_____, fără antecedente penale, CNP xxxxxxxxxxxxxx, lapedepsele de:

-2 ani închisoare pentru infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice prev. și ped. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. a aplic at inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplic at inculpatului pedeapsa accesorie , constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p.

-1 an închisoare pentru infracțiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. și ped. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. a aplic at inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., pe o perioadă de 1 an.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplic at inculpatului pedeapsa accesorie , constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p.

-2 ani închisoare pentru infracțiunea de șantaj prev. și ped. de art. 207 alin. 1 și 3 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p . a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie , constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p.

În baza art. 45 alin. 3 N.C.p. a contop it cele trei pedepse complementare aplicate inculpatului în cea mai grea, astfel că acesta execută pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 38 al. 1 și art. 39 al. 1 lit. b N.C.p. a contopit pedepsele stabilite prin prezenta sentință în cea mai grea de 2 ani închisoare pe care o sporește cu 1/3, astfel că în final inculpatul execută pedeapsa de 3 ani închisoare și interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 45 al. 5 N.C.p. a contopit cele trei pedepse accesorii aplicate inculpatului în cea mai grea, astfel că acesta execută pedeapsa accesorie prev. de art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p., constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p., respectiv interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

În baza art. 91 N.C. p. a dispu s suspendarea executării pedepsei sub supraveghere aplicate inculpatului.

În baza art. 92 alin. 1 N.C.p. a stabilit un termen de supraveghere de 2 ani.

În baza art. 91 alin. 1 N.C.p. a obligat pe inculpat pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la Serviciul de Probațiune Hunedoara, la datele fixate de acesta;

- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

- să comunice schimbarea locului de muncă;

- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. d N.C.p. a impus inculpatului să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

În baza art. 93 alin. 3 N.C.p., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul a prestat o muncă neremunerată în folosul comunității, în cadrul Consiliului Local D____ – Serviciul Public de Întreținere și Gospodărie Municipală D____ și al Primăriei D____, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 60 de zile .

A pus în vedere inculpatului disp. art. 91 alin. 4 N.C.p.p. comb. cu art. 96 N.C.p.

9. În baza art. 396 al. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. c N.C.p.p. a achitat pe inculpatul O____ L____ - O____ pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1 N.C.p.

A condamnat pe inculpatul O____ L____ - O____, fiul lui V____ și M____, născut la 08.09.1971 în B____, jud. B____, cetățean cu dublă cetățenie: română și franceză, studii medii, stagiul militar nesatisfăcut, căsătorit, 2 copii minori, manager de vânzări la _____ B____, domiciliat în B____,

_____, jud. B____, fără antecedente penale,

CNP xxxxxxxxxxxxxx, la pedeapsa de:

- 2 ani închisoare pentru infracțiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. și ped. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată și cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p., respectiv interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

În baza art. 91 N.C.p. a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere aplicate inculpatului.

În baza art. 92 alin. 1 N.C.p. a stabilit un termen de supraveghere de 2 ani.

În baza art. 91 alin. 1 N.C.p. a obligat pe inculpat pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere re:

-să se prezinte la Serviciul de Probațiune B_____, la datele fixate de acesta;

-să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

-să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

-să comunice schimbarea locului de muncă;

-să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. d N.C.p. a impus inculpatului să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

În baza art. 93 alin. 3 N.C.p., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul a prestat o muncă neremunerată în folosul comunității, în cadrul Consiliului Local B_____ – Serviciul Public de Întreținere și Gospodărie Municipală B_____ și al Primăriei B_____, jud. B_____, pe o perioadă de 60 de zile.

A pus în vedere inculpatului disp. art. 91 alin. 4 N.C.p.p. comb. cu art. 96 N.C.p.

10. În baza art. 396 al. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. c N.C.p.p. a achitat pe inculpatul P____ R____ M_____ pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1 N.C.p.

A condamnat pe inculpatul P____ R____ M_____, fiul lui V____ și M_____, născut la 18.03.1980 în B_____, jud. B_____, cetățean r____, studii medii, stagiul militar nesatisfăcut, căsătorit, agent intervenții la _____ București – Punct de lucru B_____, domiciliat în B_____, _____, fără

antecedente penale, CNP xxxxxxxxxxxxxx, la pedeapsa de:

- 2 ani închisoare pentru infracțiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. și ped. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată și cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p.

În baza art. 67 alin. 1 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică

exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 N.C.p. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b N.C.p., respectiv interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

În baza art. 91 N.C.p. a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere aplicate inculpatului.

În baza art. 92 alin. 1 N.C.p. a stabilit un termen de supraveghere de 2 ani.

În baza art. 91 alin. 1 N.C.p. a obligat pe inculpat pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

-să se prezinte la Serviciul de Probațiune B_____, la datele fixate de acesta;

-să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

-să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

-să comunice schimbarea locului de muncă;

-să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. d N.C.p. a impus inculpatului să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

În baza art. 93 alin. 3 N.C.p., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul a prestat o muncă neremunerată în folosul comunității, în cadrul Consiliului Local B_____ – Serviciul Public de Întreținere și Gospodărie Municipală B_____ și al Primăriei B_____, jud. B_____, pe o perioadă de 60 de zile.

A pus în vedere inculpatului disp. art. 91 alin. 4 N.C.p.p. comb. cu art. 96 N.C.p.

În baza art. 72 N.C.p. a dedus din pedeapsa aplicată inculpaților O____ L_____ - O_____ și P_____ R_____ M_____, timpul reținerii și arestării preventive de la 6.10.2007 la 25.10.2007.

În baza art. 397 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 25 alin. 5 N.C.p.p. instanța a lăsat în vigoare decizia nr. _____ privind pe inculpații L_____ I_____ și I_____ L_____ (doar cu privire la brățările 1-4 vândute unui colecționar american).

În baza art. 397 N.C.p.p. rap. la art. 19, 20 și 25 N.C.p.p. a obligat în solidar pe inculpații R_____ H_____ – C_____, L_____ V_____ și B_____ I_____ să plătească părții civile S_____ R_____ prin M_____ C_____ sumelor de:

-49.523 USD și 5.415 Euro, reprezentând cheltuielile ocazionate de repatrierea și expertizarea brățării dacice din aur (nr. 9 în greutate de 682 gr.);

- 52.000 USD reprezentând compensații echitabile achitați firmei Word & Co. SUA – pentru această brățară;
- 130.000 Euro, reprezentând contravaloarea celor 200 de monede din aur de tip Lysimachos;
- 75.000 Euro, reprezentând contravaloarea celor 500 monede de argint tetradrahme.

În baza art. 397 N.C.p.p. rap. la art. 19, 20 și 25 N.C.p.p. a obligat în solidar pe inculpații R____ H____ – C____, C____ C____ și J____ D____ S____ să plătească părții civile S____ R____ prin M____ C____ suma de:

- 30.676 Euro, reprezentând contravaloarea a: 25 denari de argint; 6 piese monetare din bronz (Procopius); inel din aur cu camee (epocă romană); brățară tracică din argint (în greutate de 26,84 gr.); 58 denari imperiali; 99 denari republicani din argint; 43 denari romani din argint în oală de lut.

În baza art. 397 N.C.p.p. rap. la art. 19, 20 și 25 N.C.p.p. a obligat pe inculpatul C____ C____ să plătească părții civile S____ R____ prin M____ C____ sumele de:

- 24.000 Euro, reprezentând un depozit de 160 monede (denari republicani și imperiali din argint și tetradrahme grecești);
- 170.000 Euro, reprezentând 1700 denari romani;
- 30.000 Euro, reprezentând 300 denari și o aplică din bronz cu două capete umane;
- 500 Euro reprezentând brățară din bronz;
- 8.106 Euro reprezentând cap statueta, fibule romane.

În baza art. 397 N.C.p.p. rap. la art. 19, 20 și 25 N.C.p.p. a obligat pe inculpatul J____ D____ S____ să plătească părții civile S____ R____ prin M____ C____ sumele de:

- 5.100 Euro, reprezentând 40 monede antice: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint.
- 65.000 \$ reprezentând valorificarea unei brățări dacice din aur.

În baza art. 397 N.C.p.p. rap. la art. 19, 20 și 25 N.C.p.p. obligă pe inculpatul I____ L____ să plătească părții civile S____ R____ prin M____ C____ sumele de:

- 140.040 Euro reprezentând cheltuielile ocazionate de repatrierea și expertizarea a 2 brățări dacice din aur (nr. 7 - 8);
- 140.000 Euro reprezentând compensații echitabile achitați colecționarului elvețian.

În baza art. 397 N.C.p.p. rap. la art. 19, 20 și 25 N.C.p.p. a obligat pe inculpatul M____ D____ să plătească părții civile S____ R____ prin M____ C____ suma de 500.000 Euro reprezentând o brățară dacică din aur.

În baza art. 397 N.C.p.p. și 393 al. 3 N.C.p.p. rap. la art. 249 și urm. N.C.p.p. a menținut măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului din data de 10.05.2006 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului J____ D____ S____ cu privire la:

-imobilul situat în D____, A_____, _____, înscris în CF D____ nr. 6521/41, nr. top 3481-3491/X;

-autoturismul marca Nissan Patrol Y60A, având _____ şasiu JN10KYY60U0806409;

-autoturismul marca Audi S6, cu _____ caroserie WAUZZZ4AZSNO91802.

În baza art. 397 N.C.p.p. şi 393 al. 3 N.C.p.p. rap. la art. 249 şi urm. N.C.p.p. a menţin ut măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanţa procurorului din data de 20.07.2007 asupra bunurilor mobile şi imobile ale inculpaţilor L_____ I_____ şi L_____ V_____, cu privire la:

-autoturismul marca ARO 461, _____ xxxxxx;

-autoturismul marca ARO M 461, _____ xxxxxx,

-autovehiculul marca TV 14 _____ xxxxxx;

-autoturismul marca Dacia 1310 L , _____ UU1R11711V2682510,

-20 părţi sociale deţinute de inculpatul L_____ I_____ la _____ " SRL Grădiştea de M_____, jud. Hunedoara.

În baza art. 397 N.C.p.p. şi 393 al. 3 N.C.p.p. rap. la art. 249 şi urm. N.C.p.p. a dispus menţinerea măsurii sechestrului asigurator dispusă prin ordonanţa procurorului din data de 20.07.2007 asupra bunurilor mobile şi imobile ale inculpatului B_____ I_____ cu privire la:

-imobilul situat în Orăştioara de Jos nr. 19, jud. Hunedoara, înscris în CF nr. 508 Orăştioara de Jos, cu nr. topo 116/3 şi 117/3/.

În baza art. 397 N.C.p.p. şi 393 al. 3 N.C.p.p. rap. la art. 249 şi urm. N.C.p.p. dispune menţinerea măsurii sechestrului asigurator dispusă prin ordonanţa procurorului din data de 20.06.2008 asupra bunurilor mobile şi imobile ale inculpatului C_____ C_____.

În baza art. 397 N.C.p.p. şi 393 al. 3 N.C.p.p. rap. la art. 249 şi urm. N.C.p.p. a dispus menţinerea măsurii sechestrului asigurator dispusă de procuror prin cereri de asistenţă judiciară internaţională în materie penală din data de 31.10.2006 şi, respectiv din data de 11.06.2007, în ceea ce priveşte suma de 95.000 USD aflată în contul inculpatului I_____ L_____ la BANK L_____ Zurich - Elveţia, precum şi asupra bunurilor mobile şi imobile ale acestuia.

În baza art. 112 al. 1 lit. b N.C.p., a confiscat în favoare a statului următoarele bunuri:

-un detector de metale, marca „Mineleab Explorer”, _____ xxxxxx ridicat de la numitul Zerkula R_____; aflat în custodia Muzeului N_____ al Unirii din A_____ I_____.

-un detector de metale „White’s XLT Spectru E”, cu _____ ridicat de la numitul B_____ T_____ - A_____; aflat în custodia Muzeului N_____ al Unirii din A_____ I_____.

-un detector marca White’s DFX (compus din disc şi tijă), ridicat de la inculpatul M_____ D_____ - corp delict înregistrate la dosarul cauzei şi aflat la poziţia nr. 24/2008 în registrul de corpuri delict de la grefa Judecătoriei D_____.

În baza art. 112 al. 1 lit. b N.C.p., a confiscat în favoarea statului următoarele bunuri ridicate de la inculpatul O_____ L_____ - O_____ :

- un autoturism marca „Daewoo Musso”, (aflat în c_____ I.P.J. Hunedoara);
- 3 detectoare mărcile: „Sovereign”, „Minelab” și „White Spectrum”;
- 2 stații de emisie - recepție, marca „Motorola”;
- 110 baterii;
- 2 lămpi;
- 2 unelte de săpat;
- 1cuțit de vânătoare;
- 1spray paralizant (toate aflate la Poliția municipiului Orăștie), bunuri care au servit la săvârșirea infracțiunilor.

În baza art. 112 al. 1 lit. b N.C .p., a confiscat în favoarea statului următoarele bunuri ridicate de la inculpatul C_____ C_____ :

- un disc de detector de metale, de tip „Minelab Explorer”, cu _____ xxxxx;
- 4 huse pentru accesoriile detectorului de metale;
- o chingă de purtat detectorul pe umăr;
- un prelungitor pentru disc (tijă);
- o altă piesă accesorie din plastic;
- 3 perechi de căști audio de culoare neagră, din plastic;
- cinci cartele Smart Romtelecom, Alo și Connex Go;
- un detector marca Grand Penetration Locator, bunuri aflate la Camera de corpuri delictu a IPJ Hunedoara și care au servit la săvârșirea infracțiunilor;
- un manual de utilizare pentru detectarea metalelor marca „White’s Spectrum XLT”;
- o hartă a zonei Orăștie - Grădiștea de M_____;
- lucrarea „Valea Grădiștei”, publicată în Editura Sport Turism având atașată harta Văii Grădiștei, împreună cu 4 CD-uri conținând fotografii și 2 CD-uri semnate cu marker negru de C_____ E_____ ; corpuri delictu înregistrate la dosarul cauzei și aflate la poziția nr. 9/2015 în Registrul de corpuri delictu aflat la grefa Judecătorei D_____.

A dispus restituirea detectorului marca Fisher _____ - xxxxxxxx, compus din: corp detector cu căști, disc detector și 4 acumulatori, ambalat în cutie de culoare neagră, aflat la Camera de corpuri delictu a IPJ A_____ - Serviciul de Investigații Criminale, la poziția nr. 102/2008, către inculpatul R_____ H_____ - C_____ .

În baza art. 146 N.C.p.p. a dispus conservarea întregului suport material sau a copiei certificate a acestuia rezultate din supravegherea tehnică, prin arhivare la sediul instanței, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității, la momentul rămânerii definitive a prezentei cauze.

A stabilit în sarcina MJ și în favoarea Biroului de Avocați D_____ plata sumei de câte 520 lei i reprezentând onorariu pentru apărătorul din oficiu (pentru inculpații: M_____ D_____, O_____ Lazlo - O_____ și P_____ R_____ M_____).

Cheltuielile judiciare referitoare la inculpatul L_____ I_____ , în sumă de 10.000 lei, rămân în sarcina statului.

A obligat pe ceilalți inculpați să plătească în favoarea statului suma de câte 20.000 lei cheltuieli judiciare.

În considerente instanța de fond a reținut următoarele:

Asupra cauzei penale de față constată:

Prin rechizitoriu nr. 151/P/2008 al Parchetului de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____ și înregistrat la această instanță sub nr.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpaților:

1. R_____ H_____ - C_____ pentru comiterea infracțiunilor de:

- asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 323 V.C.p.;

- complicitate la infracțiunea de furt calificat de obiecte de patrimoniu cultural din situri arheologice prev. și ped. de art. 26 V.C.p. rap. la art. 208 al. 1, 209 al. 2 lit. b și al. 4 V.C.p. cu _____ 1 al. 2 V.C.p. și art. 41 al. 2 V.C.p., în condițiile art. 33 lit. a V.C.p.

2. I_____ L_____ , pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 323 V.C.p.;

- complicitate la infracțiunea de furt calificat de bunuri de patrimoniu cultural prev. și ped. de art. 26 V.C.p. rap. la art. 208 al. 1, 209 al. 2 lit. b și al. 4 V.C.p. cu aplic. art. 280 1 al. 2 V.C.p. și art. 41 al. 2 V.C.p., în condițiile art. 33 lit. a V.C.p.

3. J_____ (C_____) D_____ S_____ pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 323 V.C.p.;

- efectuare a unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice, prev. și ped. de art. 73 al. 1 din Legea nr. 182/2000 cu aplic. art. 41 al. 2 V.C.p.;

- furt calificat prev. și ped. de art. 208 al. 1, art. 209 al. 2 lit. a și al. 4 V.C.p. cu aplic. art. 280 1 al. 2 V.C.p. și art. 41 al. 2 a V.C.p., în condițiile art. 33 lit. a V.C.p.

4. C_____ C_____ pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 323 V.C.p.;

- efectuare a unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice prev. și ped. de art. 73 al. 1 din Legea nr. 182/2000 cu aplic. art. 41 al. 2 V.C.p.;

- furt calificat prev. și ped. de art. 208 al. 1, 209 al. 2 lit. a și al. 4 V.C.p., rap. la art. 280 1 al. 2 V.C.p. cu aplic. art. 41 al. 2 V.C.p., în condițiile art. 33 lit. a V.C.p.

5. B_____ I_____ pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- furt calificat prev. și ped. de art. 208 alin. 1, 209 alin. 1 lit. a, alin 2 lit. b, alin 3 V.C.p. (modif. prin Legea nr. 140/1996) cu aplicarea art. 280 1 alin. 2 V.C.p., în condițiile art. 33 lit. a V.C.p.

6. L_____ V_____ pentru săvârșirea infracțiunilor de:

-furt calificat prev. și ped. de art. 208 alin. 1, 209 alin. 1 lit. a, alin 2 lit. b, alin 3 V.C.p. (modif. prin Legea nr. 140/1996) cu aplicarea art. 280 1 alin. 2 V.C.p., în condițiile art. 33 lit. a V.C.p.

7.L_____ I_____ pentru săvârșirea infracțiunii de:

-nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri culturale ce fac parte din patrimoniul cultural național prev. și ped. de art. 280 1 V.C.p. cu aplic. art. 41 al. 2 V.C.p.

8.M_____ D_____ pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 323 V.C.p.;

-șantaj prev. și ped. de art. 194 al. 1 V.C.p.;

-efectuare a unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice, prev. și ped. de art. 73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000;

- furt calificat prev. și ped. de art. 208 al. 1, 209 alin. 2 lit. b. și alin. 4 V.C.p. rap. la art. 280/1 alin. 2 V.C.p. cu aplic. art. 41 al. 2 V.C.p., în condițiile art. 33 lit. a V.C.p.

9.O_____ L_____ - O_____ pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 323 V.C.p.

-efectuare de detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice prev. și ped. de art. 73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000 cu aplic. art. 41 al. 2 V.C.p., în condițiile art. 33 lit. a V.C.p.

10.P_____ R_____ M_____ pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 323 V.C.p.

-efectuare de detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice prev. și ped. de art. 73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000 cu aplic. art. 41 al. 2 V.C.p., în condițiile art. 33 lit. a V.C.p.

Ca urmare a modificărilor legislative , și a aplicării legii penale mai favorabile conform art. 5 N.C.p., la termenul de judecată din data de 24.03.2014 , Parchetului de pe lângă Judecătoria D_____ a precizat încadrările juridice date faptelor pentru care instanța a fost sesizată cu rechizitoriul de față, după cum urmează, pentru inculpații:

1.R_____ H_____ - C_____ - infracțiunile prev. și ped. de art. 367 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. și art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a și c N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în cond. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p., toate în cond. art. 38 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. (fapte săvârșite în perioada 1998 - 2007);

2.I_____ L_____ - zis "J_____ Americanu" - infracțiunile prev. și ped. de art. 367 alin. 1 și 5 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. și art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a și c N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în cond. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p., toate în cond. art. 38 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. (fapte săvârșite în perioada 1998 - 2007);

3.J_____ D_____ S_____ - infracțiunile prev. și ped. de art. 367 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p., art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în cond. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. și art. 26 din

OG nr. 43/2000 modificată, toate în cond. art. 38 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. (fapte săvârșite în perioada 1998 - 2005);

4.C_____ C_____ - infracțiunile prev. și ped. de art. 367 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p., art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în cond. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. și art. 26 din OG nr. 43/2000 modificată, toate în cond. art. 38 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. (fapte săvârșite în perioada 2000 - 2007);

5.B_____ I_____ - infracțiunile prev. și ped. de art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a și c N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în cond. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. (faptă săvârșită în vara anului 1999);

6.L_____ V_____ - infracțiunile prev. și ped. de art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a și c N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în cond. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. (faptă săvârșită în vara anului 1999);

7.L_____ I_____ - infracțiunile prev. și ped. de art. 270 alin. 1 N.C.p. (faptă din perioada 2001 - 2006 raportat la faptele săvârșite de inculpatul B_____ I_____);

8.M_____ D_____ - infracțiunile prev. și ped. de art. 367 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p.; art. 207 alin. 1 și 3 N.C.p.; art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p.; art. 26 din OG nr. 43/2000 modificată, toate în cond. art. 38 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. (fapte săvârșite în perioada 2002 - mai 2005);

9.O_____ L_____ - O_____ - infracțiunile prev. și ped. de art. 367 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. și art. 26 din OG nr. 43/2000 modificată, toate în cond. art. 38 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. (fapte săvârșite în perioada 1998-2007);

10.P_____ R_____ M_____ - infracțiunile prev. și ped. de art. 367 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. și art. 26 din OG nr. 43/2000 modificată, toate în cond. art. 38 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. (fapte săvârșite în perioada 1998-2007).

Așadar, s-a reținut în sarcina inculpatului R_____ H_____ - C_____ că, în perioada 1998 - 2007, s-a asociat cu inculpații C_____ C_____, C_____ S_____ - R_____, B_____ T_____ C_____, J_____ D_____ - S_____, T_____ D_____ și alți membri ai „Cartelului sârb” pentru: efectuarea unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric; localizarea, sustragerea și însușirea pe nedrept a unor tezaururi arheologice și valorificarea acestora pe piața neagră internațională a antichităților.

A primit în mod repetat și a ajutat la valorificarea următoarelor bunuri arheologice primite de la echipa inculpaților L_____ I_____, L_____ V_____ și B_____ I_____:

- două brățări dacice din aur, de 765 gr. (305.600 Euro) și 683 gr. (272.800 Euro);
- 200 de monede din aur de tip Lysimachos (130.000 Euro) și 500 monede de argint tetradrahme (75.000 Euro), în valoare totală de 783.400 Euro;
- 25 denari de argint;
- 6 piese monetare din bronz (Procopius), inel din aur cu camee (epocă romană), brățară tracică din argint (26,84 gr.);

-58 denari imperiali, 99 denari republicani din argint, 43 denari romani din argint în oală de lut în valoare totală de 16.300Euro, primite de la echipa de braconaj a inculpaților C____ C____, C____ S____ M____, C____ S____ - R____, J____ D____ S____;

-105 piese arheologice reprezentând diverse tipuri de arme și unelte dacice din fier, bronz și plumb, în valoare de 30.000 Euro;

-4000 piese arheologice (monede, vase, arme etc.) în valoare de 40.000 Euro, predate de inculpatul R____ H____ - C____ la Muzeul N____ de Istorie al Transilvaniei din Cluj-N____.

S-a reținut în sarcina inculpatului I____ L____ că, în perioada 1998 – 2007, împreună cu cetățenii sârbi G____ A____, S____ M____, Dusan Djurić - cunoscuți ca membri ai „Cartelului sârb” - specializați în traficul de antichități, a aderat - la asociația infracțională a inculpaților C____ C____, C____ S____ - R____, N____ M____ - Niu, N____ I____ ș.a. în vederea organizării unor echipe de efectuare a unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric; localizării, sustragerii și însușirii pe nedrept a unor tezaure arheologice și valorificării acestora pe piața neagră internațională a antichităților.

În perioada sus-menționată, inculpatul I____ L____ a primit în mod repetat și a ajutat în vederea valorificării, următoarele bunuri arheologice :

-4 brățări dacice din aur, de 982,20 gr. (392.400 Euro), 1076,72 gr. (430.400 Euro), 1.115,31 gr. (446.000 Euro), 927,98 gr. (370.800 Euro), în valoare totală de 1.639.600 Euro.

-2 brățări dacice din aur, de 1.200 gr. (478.400 Euro) și 1.139 gr. (454.400 Euro) în valoare de 932.800 Euro.

S-a reținut în sarcina inculpatului J____ (C____) D____ S____ că, în perioada 1998 - 2005, s-a asociat cu inculpații C____ C____, C____ S____ - R____, B____ T____ C____, R____ H____ - C____, în vederea efectuării de detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric; pentru localizarea, sustragerea și însușirea pe nedrept a unor tezaure arheologice și valorificarea acestora pe piața neagră internațională a antichităților.

În perioada 2001 - 2005, în mod repetat, inculpatul a efectuat detecții și săpături neautorizate în situl arheologic „Sarmizegetuza Regia” împreună cu inculpatul C____ C____ și numiții C____ S____ M____, M____ I____, a sustras și valorificat următoarele bunuri arheologice, respectiv :

-9 monede din argint din „Dealul Muncelului”, 6 monede, două vase din bronz și argint și o toartă de vas din „Vârtoape”; 40 monede antice și anume: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint în valoare de 5.100 Euro, primite de la Ș____ E____, valorificate și pierdute pentru patrimoniul cultural național;

-4105 piese arheologice în valoare de 70.000 Euro, predate ulterior de inculpatul R____ H____ - C____ la Muzeul N____ de Istorie a Transilvaniei Cluj - N____.

La data de 23 iulie 2003, a intermediat și garantat cu autocamioanele firmei sale, valorificarea unei brățări dacice din aur, vândută de N_____ M_____ - Niu cu suma de 65.000 dolari USD lui C_____ I_____ (persoane trimise în judecată în dosazl „Aurul dacic”).

S-a reținut în sarcina inculpatului C_____ C_____ că, în perioada 1 998 -2005 a inițiat, împreună cu inculpații C_____ S_____ - R_____, J_____ D_____ S_____, R_____ H_____ - C_____, B_____ T_____ C_____, constituirea unei asocieri în vederea săvârșirii de infracțiuni.

În perioada 2000 - 2007, în mod repetat, a efectuat detecții și săpături neautorizate în situl arheologic Sarmizegetuza Regia, împreună cu inculpații C_____ S_____ - R_____, J_____ D_____ S_____, B_____ T_____ C_____, S_____ S_____ I_____, S_____ A_____ ș.a.

Același inculpat, a sustras și valorificat următoarele bunuri în valoare totală de 235.771 Euro și anume:

- 4105 piese arheologice în valoare 70.000 Euro depuse de inculpatul R_____ H_____ - C_____ la Muzeul N_____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj - N_____;

- 160 monede (denari republicani și imperiali din argint și tetradrahme grecești) în valoare de 7.200 Euro , pierdute pentru patrimoniul cultural național,

- două colane dacice torsadate (torques), în valoare totală de 90.000 Euro;
- 3 fibule, 4 inele, 1 medalion, 63 monede romane și grecești, 5 piese antice din meta I în valoare de 3.071 Euro ;

- 1700 denari romani în valoare de 50.000 Euro vânduți numitului C_____ C_____ și pierduți pentru patrimoniul cultural național;

- 300 denari, aplică din bronz cu două capete umane, în valoare totală de 15.000 Euro;
- brățară din bronz în valoare de 500 Euro;

- 92 de monede antice (85 denari romani republicani și imperiali, 6 tetradrahme grecești în valoare de 9.100 Euro – recuperate și depuse la Muzeul N_____ al Unirii din A_____ I_____).

S-a reținut în sarcina inculpatilor or B_____ I_____ și L_____ V_____ că, în vara anului 1999, în repetate rânduri, prin detecții și săpături neautorizate efectuate în punctul arheologic Dealul Grădiștei au sustras bunuri aparținând patrimoniului cultural național în valoare totală de 783.400 Euro, respectiv:

- două brățări dacice din aur, în greutate de 683 gr. și, respectiv 764,94 gr.;

- 200 de monede din aur Lysimachos și 500 monede din argint – tetradrahme, pe care împreună cu inculpatul L_____ I_____ , inițial le-a ascuns la domiciliul acestuia din urmă, după care inculpatului R_____ H_____ - C_____ a înlesnit valorificarea lor în perioada 2001 – 2006, parte din bunuri fiind pierdute pentru patrimoniul cultural național.

S-a reținut în sarcina inculpatului M_____ D_____ că, a aderat la asocierea infracțională inițiată de numitul C_____ I_____ (inculpat în dosarul „Aurul dacic”) în scopul săvârșirii de infracțiuni la regimul de protecție a patrimoniului cultural național, precum și pentru comiterea de infracțiuni de șantaj.

În perioada 2002 – mai 2005, inculpatul a participat în mod repetat la efectuarea de detecții și săpături neautorizate în situl arheologic al Cetăților dacice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric, de unde a sustras o țință ornamentală în valoare de 50 euro și a ajutat la valorificarea unei brățări dacice în valoare de 500.000 Euro de către numitul M_____ D_____ (inculpat în dosarul „Aurului dacic”).

S-a reținut în sarcina inculpaților O_____ L_____ - O_____ și P_____ R_____ M_____ că, în perioada 1998 - 2007, s-au asociat cu numiții D_____ D_____ (în prezent decedat), D_____ M_____, V_____ T_____ W_____, G_____ Ș_____, P_____ I_____ L_____, în vederea săvârșirii de infracțiuni la regimul de protejare a patrimoniului cultural național și au efectuat în mod repetat detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric, fiind surprinși de organele de poliție.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului instanța reține următoarele: După evenimentele din Decembrie 1989, lumea interlopă a județului Hunedoara s-a diversificat foarte mult prin apariția și structurarea unor grupări infracționale ce vizau exploatarea în mod organizat și maximizarea profitului infracțional obținut din oportunitățile apărute pe plan local, național și internațional.

Aceste grupări erau specializate în operațiuni de recuperare, perceperea de taxe de protecție prin șantajarea unor oameni de afaceri, sechestrări de persoane, exploatarea prostituatelor, etc.

După descoperirea în anul 1996 a unui tezaur de monede „Koson”, cea mai atractivă oportunitate a constituit-o efectuarea unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice clasate monument istoric - ale rezervației arheologice din M-ții Orăștiei, jud. Hunedoara - în scopul localizării și însușirii pe nedrept de bunuri arheologice aparținând patrimoniului cultural național, contactarea unor filiere internaționale pentru traficul și valorificarea acestor bunuri, profitând de anumite lacune în legislația națională.

Traficul cu artefacte funcționează de multă vreme în lume, dar cele sustrate din România au incitat piața internațională nu doar prin valoarea lor economică, dar mai ales din punct de vedere istoric, fiind vorba de bunuri care intrau în categoria „tezaur” și care aparțineau, în principal, de patrimoniul național și, în plan secund de patrimoniul universal.

Situația de fapt stabilită prin rechizitoriul de față a scos în evidență lumea interlopă din județul Hunedoara și, respectiv municipiul D_____ - caracterizată în presa ultimilor ani drept „Cetatea crimei” sau „placa turnantă” a comerțului ilicit cu bunuri aparținând Patrimoniului Cultural al României, în care mai multe persoane, fie individual, fie organizate în grupări infracționale s-au aflat în raporturi de rivalitate sau de parteneriat în funcție de interesele urmărite.

În acea perioadă s-au structurat următoarele grupări violente, de notorietate în zonă:

-cea condusă de numiții C_____ C_____ - G_____, zis „M_____”;
B_____ C_____, zis „B_____” și S_____ L_____ - G_____, zis

"S____", trimiși în judecată și condamnați pentru infracțiuni de vătămare corporală, șantaj, proxenetism, etc.

-cea condusă de numitul C____ I____ (fost subofițer de poliție trecut în rezervă), având în subordine foști sportivi și care avea ca obiect de activitate, în principal, traficul cu bunuri arheologice aparținând Patrimoniului Cultural N____ însoțite din siturile arheologice protejate și aflate în M-ții Orăștiei, jud. Hunedoara, precum și executarea de recuperări prin violență și amenințări la adresa victimelor, violarea domiciliului acestora, șantaj prin stabilirea și perceperea de „amenzi” de la persoanele care le-au lezat interesele ilegale.

Aceste fapte au format obiectul dosarului nr. 45/P/2005 al Parchetului de pe lângă C____ de A____ A____ I____, dosar înregistrat pe rolul Tribunalului Hunedoara sub nr. XXXXXXXXXX și în care deja s-au pronunțat condamnări definitive (s.p. nr. 339/2009 a Tribunalului Hunedoara, astfel cum a fost modificată prin Dec. pen. nr. 2097A/2013 a Curții de A____ A____ I____ și rămasă definitivă la data de 17.12.2014 conform Dec. pen. nr. 3152/2014 a ÎCCJ).

-cea condusă de numiții N____ M____ - Niu, H____ C____ - S____, ș.a. (cercetați în dosarul nr. 45/P/2005 al Parchetului de pe lângă C____ de A____ A____ I____ și condamnați definitiv în baza s.p. nr. 339/2009 a Tribunalului Hunedoara, astfel cum a fost modificată prin Dec. pen. nr. 2097A/2013 a Curții de A____ A____ I____ și rămasă definitivă la data de 17.12.2014 conform Dec. pen. nr. 3152/2014 a ÎCCJ), care se axa pe efectuarea de detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice aflate în paza și administrarea Muzeului Civilizației Dacice și Romane din D____; pe localizarea și sustragerea unor tezaure; pe organizarea unor filiere interne și internaționale de valorificare a bunurilor aparținând Patrimoniului Cultural N____.

Așadar, după descoperirea tezaurului de monede „Koson” din anul 1996, interesul liderilor lumii interlope din municipiul D____ (foști valutiști, cămătari), precum și al inculpaților J____ D____ S____, C____ C____, R____ H____ - C____ a crescut vizibil.

Din acest motiv, liderii grupărilor infracționale s-au reprofitat, orientându-se spre noua oportunitate de îmbogățire rapidă, drept pentru care s-au organizat în echipe de braconaj arheologic și au făcut rost de detectoare performante, mașini de teren, au racolat muncitori zilieri plătiți pentru servicii de călăuzire spre siturile arheologice clasate monument istoric și i-au folosit pentru săpături în zonele indicate prin detecții, plătindu-le, după caz, sume derizorii sau consistente: „...Câți bani să le dau la ăștia? La ăștia doi? ... Dă-le câte 500 de mărci ... Câte 500 de mărci de unul? ... Da ... Dacă poți să le dai ... dă-le ... Am 600 de mărci disponibili ... 300 și 300 de mărci pot să le dau și luna viitoare le mai dau ... Cum vrei tu ... dar notează-i acolo, pe hârtie ...” sau „Mi-a dat suma de 2.500 mărci pentru nevoi personale ... Fiecare am primit câte un plic cu 15.000 de mărci, atrângându-ni-se atenția de către numitul C____ C____ că dacă dezvăluim vreunei persoane ceva despre descoperirea brățărilor, urmează

să ni se taie mâinile și vom primi câte un glonț.” (f.213 vol. XV up.; f.24-26 vol. III dos. inst.).

A.Despre descoperirea și sustragerea tezaurului din punctul arheologic „Sub Muchea Cetății”, alcătuit din brățări și monede și valorificarea lor pe filiera româno - anglo - americană.

Cu privire la starea de fapt reținută prin Rechizitoriu în sarcina inculpaților R____ H____ C____, B____ I____, L____ V____ și L____ I____, instanța reține următoarele:

Inculpatul R____ H____ C____ este din municipiul Cluj - N____ și de profesie e inginer.

Declarându-se amator de istorie și antichități, el lua parte la ședințele cluburilor numismatice din țară, după care și-a înființat

_____” SRL, firmă înmatriculată conform certificatului _____ nr. xxxxxx/8.04.1998 și având ca obiect de activitate „activități de comerț cu amănuntul în magazine specializate (obiecte de artă, articole de numismatică și similare, obiecte de colecție, antichități și bunuri culturale, cărți și cataloage în profilul obiectelor de mai sus”.

Societatea inculpatului își avea sediul la locuința sa din Cluj - N____, _____, jud. Cluj, unde el își ținea depozitate și bunurile arheologice.

Firma însă nu a funcționat întrucât dispozițiile legale în vigoare impuneau ca o persoană autorizată (cu studii de specialitate) să facă parte din societate. Inculpatul nu poseda o diplomă în acest sens și nici nu intenționa să angajeze o astfel de persoană care să-l d eranjeze în „meseria” sa.

Firma a fost dizolvată de drept, conform art. 30 din Legea nr. 359/2004 (pentru lipsă de activitate), timp în care inculpatul desfășura o activitate intensă pe piața neagră pentru că aceasta reprezenta principala sursă de venit a familiei sale (a se vedea evidența ieșiri/intrări la frontieră, f.433 vol. II up.). Mai mult, inculpatul, fiind audiat în cursul urmăririi penale, a afirmat: „Și eu am meseria mea, eu de asta mă ocup în continuare...” (f.37 vol. XV up.).

Încă din anul 1993, inculpatul a fost interesat de detecții și săpături în diverse puncte arheologice, motiv pentru care cu ajutorul unui detector marca „White s”, a făcut detecții „în zona M-ților Orăștiei”, așa cum declara în prima fază în fața anchetatorilor (f.37-38 vol. I up.).

Cu această ocazie, inculpatul a dezvăluit că a descoperit „câteva monede de argint (denari republicani)” și trei inele de bronz” pe care ulterior le-a înstrăinat.

La acea vreme nu exista o legislație care să interzică o astfel de activitate, motiv pentru care inculpatul nu a fost interesat să ajute la recuperarea lor.

Este evident că din acea perioadă, inculpatul avea relații și cunoscuți în zonă, iar apoi a căutat să-și inițieze, dezvolte și întrețină contacte cu dealeri internaționali din branșă pentru a găsi cele mai utile și facile oportunități de valorificare a bunurilor de patrimoniu.

Cu privire la aceste persoane (dealeri care se ocupau cu comerțul internațional de piese arheologice), inculpatul a declarat că pe unii îi cunoștea personal, iar despre alții știa din auzite, fără să ofere anchetatorilor prea multe detalii, mai ales în cazul persoanelor suspectate de trafic cu antichități pentru a crea confuzie și conduce pe un alt vâgaș cercetările organelor de urmărire penală.

În acest sens, inculpatul a arătat că știe despre A_____ Tkalec că deține o galerie de monede în Elveția, despre D_____ Weller că l-a văzut „la Munchen în anul 2004” și mai „știe” despre doi dealeri sârbi care se numesc: „Dule” (D_____ D_____) pe care-l indică „mai mult un intermediar” și Johnny (I_____ L_____, zis „J_____ Americanu”) despre care nu poate „preciza dacă are mijloace financiare mai mari”. Despre numitul R_____ Freeman (dealer de artă din SUA și reprezentantul firmei „FREEMAN and SEAR”), inculpatul susține că îl cunoaște din anul 1997 și că îi este „prieten”, dar refuză să dezvăluie mai multe amănunte întrucât prin intermediul lui a realizat certificarea autenticității brățărilor cunoscute ca „M_____ Pariziană” și „M_____ Newyorkeză”. După cum se știe, braconajul arheologic a început în zona M-șilor Orăștie prin anii 1993 – 1994, dar atunci puține persoane posedau detectoare de metale.

Printre primii care au avut astfel de aparate s-a numărat D_____ D_____ – zis „P_____” ori „Francezu”. Acesta era originar din Orăștie, dar locuia de mai mulți ani în Franța, de unde și porecla. El a fost căsătorit cu D_____ M_____ -mama inculpatului O_____ Lazlo – O_____, devenind astfel tatăl vitreg al acestuia, dar care a decedat).

Despre el, localnicii știau că umbla după „comori”, fiind călăuzit de un bătrân pe nume G_____ Ș_____ - zis „B_____” (originar din Tîrsa – Luncani, jud. Hunedoara), care cunoștea bine zona cu vestigii arheologice. Ulterior s-a aflat că cei doi au descoperit un tezaur de kosoni în locul numit „La B_____”, situat deasupra casei numitului B_____ V_____, iar după valorificarea lui, aceștia au început să prospere și să organizeze chefuri de amploare (declarația martorului C_____ V_____ – f.256-263 vol. X up.).

Evident că descoperirea tezaurului din anul 1996 a făcut multă vâlvă printre oamenii simpli din zonă, dar și printre braconieri, toți interesați să descopere „comori dacice” în siturile arheologice, drept pentru care s-au făcut nenumărate săpături și detecții neautorizate, zona fiind apoi vizitată de numeroși „turiști”. Cel mai adesea, cei găsiți în zonele respective declarau că sunt „interesați” de istorie, de frumusețile naturii, de pescuit, de off-road, de culesul fructelor de pădure, de achiziționarea mierii de albine sau brânzeturi de la ciobanii din ținut.

Inculpatul R_____ H_____ - C_____ era cunoscut de cei din zonă ca fiind „un dealer din Cluj” și despre care se știa că este un „cumpărător care plătește cele mai mici prețuri pe obiectele antice” (f.363-365 vol. III up., f.188-190 vol. X up.), ceea ce înseamna că el contacta grupurile de braconieri din zona M-șilor Orăștiei, interesându-se de „rezultatele muncii” lor.

Martorul Ciuc _____ I _____, unul din localnicii din Grădiștea de M _____, jud. Hunedoara, a declarat că l-a întâlnit în zonă pe inculpatul R _____ H _____ - C _____, descriindu-l ca fiind o persoană „în jur de 40 de ani și blonduț, de înălțimea mea, respectiv 1,78 m ... tuns scurt ...”, iar „Într-una din vizite, H _____ a făcut afirmația către mine: „hei, nene, nici nu știți pe ce călcați, zona asta a dumneavoastră este bogată de obiecte dacice.”(f.303-304 vol.VIII up.).

Așa cum reiese din transcrierea convorbirilor, inculpatul îi cunoștea pe inculpații C _____ C _____, D _____ E _____, C _____ S _____ M _____ (ultimii doi fiind cercetați pentru fapte similare într-un alt dosar), A _____ G _____ cu care a avut nenumărate discuții telefonice despre „marfă” sau despre „audierile și declarațiile la parchet” (f.437, 438-439,440-441,452-454,458-461 vol. II up.).

De asemenea, inculpatul R _____ H _____ - C _____ a declarat că îl cunoștea pe S _____ M _____ despre care știa că este din Belgrad și prieten cu A _____ G _____ - care are tangență cu domeniul numismaticii și locuiește pe malul sârbesc al Dunării, unde are și un restaurant, precum și pe numitul I _____ Zlatibor - colecționar - pe care l-a vizitat la locuința sa aflată pe malul românesc al Dunării, într-un _____ Nouă (f. 51-53 vol. I up.).

Totodată, inculpatul a afirmat că l-a cunoscut pe N _____ M _____ - Niu pe care l-a întâlnit la inițiativa acestuia, fără să dezvăluie despre ce au discutat. Cu siguranță obiectul discuției lor a vizat existența brățărilor și punerea de acord cu privire la declarațiile ce urmau să le dea la parchet în legătură cu acestea și nici de cum plângerile împotriva „abuzurilor” organelor în drept cum a încercat inculpatul să sugereze (f.33-34, 37-38 vol. I up.).

Inculpatul se deplasa frecvent în străinătate pentru a contacta dealerii de antichități de pe piața neagră internațională, unde valorifica artefactele din stocul impresionant colectat din M-ții Orăștiei și depozitat la Cluj - N _____, pe care apoi le scotea ilegal din țară.

Pentru a da o aparență de legalitate comerțului cu bunuri culturale sustrase și scoase ilegal din țară, dar și pentru a câștiga credibilitate în fața negustorilor de antichități, inculpatul R _____ H _____ - C _____ și-a înființat două firme de profil: una în SUA sub numele de „Samus Numismatics LLC” AVON CT, cu sediul social în Tamarac, Florida (înregistrată la data de 22.09.2001) și cealaltă în Marea Britanie - „Ulpia Numismatics Ltd”, cu sediul în Londra, U.K., 1 Southamton Road înregistrată la data de 8.11.2001 (care era de fapt sediul unei firme care-i ținea contabilitatea, f.33-34 vol. I și f. 478 vol. II up.).

Inculpatul a încercat să stabilească legături mai ales cu persoane cunoscute pe piața internațională (care se ocupau direct sau indirect de comerțul cu obiecte de artă), dar care de-a lungul timpului au făcut obiectul unor anchete în Germania, Italia, Franța, SUA, cum ar fi: T _____ D _____, Weller D _____, V _____ Williams Thomas, Pârvulesc A _____ - I _____, C _____ C _____, dintre care unii se și cunoșteau între ei (f. 202 -204 vol. II și f. 430-434 vol. X up.).

Mai târziu, în același scop, după declanșarea anchetei, pentru a conferi o aparentă legalitate deținerii detectorului corp delict marca „Fisher”, _____-20 xxxxx, inculpatul a solicitat autorizație de deținere a detectoarelor de metale, emisă de I.P.J. Cluj cu numărul 2/17.10.2005.

Cu ocazia percheziției domiciliare efectuate la data de 14.06.2007, organele judiciare au procedat la ridicarea acestui detector de metale. Însă după apariția Legii nr. 182/2000, inculpatul nu a mai recunoscut că ar fi efectuat detecții și nici probele de la dosar nu conduc la o astfel de concluzie, motiv pentru care instanța va dispune restituirea lui.

Actele dosarului au demonstrat că inculpatul R____ H____ - C____ nu deținea mijloace financiare însemnate, dar cunoștea persoane care aveau posibilități materiale substanțiale, fiind în contact cu aceștia (inculpatul I____ L____, numitul T____ D____, Freeman R____; f.119-147,169-181 vol. IV dos. inst.).

Chiar dacă nu s-a putut stabili cu exactitate modul în care brățelele găsite în siturile arheologice din M-ții Orăștiei au fost preluate („pe una dintre cele trei căi prin care mergea marfa din zonă: „la sârbi, la Horică de la Cluj sau la București”), ele au fost trecute fraudulos peste graniță și este cert că au fost descoperite în acea zonă și sunt autentice, așa cum o demonstrează actele dosarului (declarații martori, expertize).

Așadar, inculpatul B____ I____ locuia în Luncani, _____ și auzise - ca mai toți din zonă - de kosonii descoperiți în anul 1996, motiv pentru care și-a încercat și el norocul.

Inculpatul era angajat muncitor forestier la _____, sectorul Grădiștea, fiind cazat în cabana forestieră din zona Tâmpu (cunoscută ca „blocul cu dormitoare” - loc strategic de cazare și centru operațional al grupării braconierilor din siturile arheologice, aspect confirmat și de martorul R____ F____; f.24-26 vol. III dos. inst.), aflată în gestiunea inculpatei L____ V____ și lucrând în aceeași brigadă cu soțul acesteia, inculpatul L____ I____.

Soții L____ se aflau în relații apropiate cu ing. G____ R____ V____ - fost șef de sector la _____, devenit apoi șeful Ocolului Silvic Grădiște. În zonă era de notorietate că acesta din urmă era interesat de „comori”, iar în anul 2001, acesta i-a ajutat pe soții L____ să-l angajeze pădurar în zona de domiciliu pe fiul lor - L____ M____ D____, care apoi a fost sancționat cu amendă administrativă pentru braconaj arheologic. D____ fiind relațiile instituite între aceștia (din spusele martorilor), anchetatorii au concluzionat că valorificarea brățelelor aflate în posesia fam. L____ ar fi fost realizată prin intermediul lui G____ R____ V____ și în acest mod ar fi ajuns apoi în posesia inculpatului R____ H____ - C____ (f.79 vol. X up.).

După ce au aflat despre găsirea tezaurului de monede Koson din punctul „Fețele Albe” - Dealul Muncelului (Dealul Bodii) (monument istoric nr. id. 22A047), de către numitul D____ D____, din dorința de a se îmbogăți rapid, inculpații L____ V____ și B____ I____, au desfășurat o activitate sistematică de detecții și săpături neautorizate în siturile

cetăților dacice de la Sarmizegetuza Regia (nr. id. 22A041) și Costești B_____ (nr. id. 22A033), activitate pusă în evidență de multitudinea gropilor rămase în perimetrul acestor situri, care au fost expertizate, iar specialistul a concluzionat că acolo s-au putut descoperi artefacte diverse din epoca dacică (f. 209-210 vol. X up.).

Astfel, în vara anului 1999, în timp ce efectuau detecții în punctul arheologic „Dealul Grădiștii – Sub Muchea Cetății” (nr. id. 22A041), la o distanță de 40 m de incinta sacră a Cetății „Sarmizegetuza Regia”, inculpații B_____ I_____ și L_____ V_____ au localizat un tezaur alcătuit din două brățări dacice din aur, 200 monede Lysimachos din aur și 500 tetradrahme din argint (procesele - verbale de conducere în teren și cercetare la fața locului, raportul de expertiză muzeografică (f.219-234 vol. I up. și f.188-222 vol. X up.).

Nici unul dintre cei doi nu a recunoscut că au operat detecții în acea zonă, lucru infirmat însă de declarația martorului C_____ S_____ M_____ care a afirmat că tezaurul a fost descoperit de inculpați cu ajutorul unui detector împrumutat de la numitul G_____ S_____ : „Cunosc acest aspect chiar de la G_____ S_____.” (f.151-152 vol. IX up.).

Despre groapa în care s-au găsit bunurile, cât și despre tezaurul găsit de cei doi, au aflat consătenii lor, dar și martorii audiați în cauză: S_____ T_____, D_____ E_____, I_____ A_____ (f.188-190 vol. X up.), C_____ R_____, C_____ V_____ (f.261 vol. X up.).

Organele judiciare au fost conduse - de martorul I_____ A_____ - la locul unde inculpații au efectuat săpături neautorizate, ocazie cu care au constatat existența mai multor gropi degradate în timp, iar martorul a indicat una dintre ele. Despre aceasta s-a concluzionat că: „groapa se găsește în arealul sitului arheologic Sarmizegetuza Regia și aparține civilizației dacice”, datând din sec. I î. Hr. – II d. Hr. Această groapă „ca și mulțimea celorlalte din preajmă putea conține artefacte arheologice. Ca urmare a cercetărilor arheologice, dar și a activității „detectoriștilor”, se cunoaște că atât pe Dealul Grădiștii, cât și pe Piciorul Muncelului, pe Ceata, la Rudele, Meleia, B_____ și în alte puncte au fost ascunse în gropi artefacte aparținând epocii dacice. În general ele constau în unelte (de fierărie, tâmplărie – dulgherie, agricole ...), arme, obiecte de uz casnic, materiale de construcții etc. Cea mai mare parte a gropilor au fost interpretate drept locuri în care au fost ascunse, în grabă, diverse piese ce urmau a fi recuperate după trecerea pericolului, respectiv invazia romană” (raportul de expertiză arheologică (f. 209- 210 vol. X up.).

Ulterior, tezaurul a fost ascuns la domiciliul soților L_____. Aceștia au căutat apoi persoane ce puteau să le asigure valorificarea bunurilor pe piața neagră a antichităților, fără să realizeze însă importanța lor pentru patrimoniul național, considerându-le doar bunuri de o valoare economică ridicată și cerând pentru ele 80.000 mărci (declarația martorului S_____ T_____ f. 214-218 vol. X up.).

În primăvara anului 2000, inculpatul L_____ I_____ l-a căutat pe martorul S_____ T_____ și i-a predat brățările și o parte din monede, cerându-i să le prezinte martorului D_____ E_____ din D_____ în vederea evaluării și

găsirii unui intermediar care să le valorifice, dar să nu le dea „sub 80.000 mărci”, preț fix.

Bunurile i-au fost aduse de inculpatul L_____ I_____ într-o „sacoșă din material supraelastic” și martorul nu s-a uitat la conținutul ei când i-au fost înmânate.

Ajungând acasă, martorul a observat că în sacoșă se aflau „două brățări din aur” ambalate separat în niște pungi de plastic.

Același martor a declarat că brățările „din aur, fiecare ... având circa 5 - 6 spire, iar la fiecare capăt prezentau câte un cap de șarpe” sunt asemănătoare celor pe care le văzuse la tv „descoperite la S_____ de braconieri și recuperate din străinătate”.

Cu privire la monede, martorul a afirmat că ele se aflau într-o pungă de plastic și erau în jur de 50 – 60 de bucăți, de „culoare galbenă ce păreau a fi din aur”, aflate într-o altă pungă de plastic.

La audieri, organele de urmărire penală i-au arătat martorului S_____ T_____ - pentru recunoaștere - monede ilustrate în volumul I al Catalogului Galeriei numismatice B_____ Stambuliu, din noiembrie 2003. Cu această ocazie martorul a indicat că monedele de la pg. 20, poziția 78, sunt asemănătoare cu cele primite/văzute de el, fiind vorba de tipul numit „Lysimachos”.

În acest scop, S_____ T_____ a afirmat că martorul D_____ E_____ a venit la el acasă însoțit de un bărbat necunoscut (cu care vorbea în limba engleză), dar care nu a luat bunurile pentru că prețul i s-a părut prea mare.

Bărbatul necunoscut (cu siguranță cetățean străin) nu a putut fi identificat de anchetatori, deoarece martorul D_____ E_____ deși a confirmat că a fost la casa lui S_____ T_____ unde a văzut „două brățări de aur, spiralate și niște monede din aur”, a negat că ar fi fost însoțit.

D_____ E_____ l-ar fi întrebat pe S_____ T_____ de unde are bunurile, dar acesta nu i-a dat detalii despre proveniența lor sau despre proprietarul - vânzător și a susținut că prețul cerut era de 350.000 mărci. De abia ulterior a aflat că acestea fuseseră descoperite de către inculpații B_____ I_____ și L_____ V_____.

Despre monede a afirmat că unele ar fi grecești „Pharnakas”, iar celelalte ar fi un alt tip, în care apărea un cap de bărbat acoperit cu un coif (declarația martorului D_____ E_____ f. 235,236-242 vol. X up.).

Același martor a declarat că „perechea de brățări pe care am văzut-o acasă la S_____ T_____ era foarte asemănătoare cu brățările pe care le-am văzut ulterior la muzeu ca fiind recuperate de organele judiciare, însă „aceste două brățări mi s-au părut mai mici, respectiv având greutatea sub un kilogram.”

Pentru că tranzacția nu a reușit la acel moment, martorul S_____ T_____ i-a restituit bunurile inculpatului L_____ I_____ (proces-verbal de prezentare pentru recunoaștere (f.183-186 vol. X up.).

Acuzarea a susținut că prin intermediul numitului G_____ R_____ V_____ (fostul șef al soților L_____), aceștia l-au cunoscut pe inculpatul R_____

H____ - C____, colector de antichități, cu contacte internaționale, care le-a cumpărat și le-a scos ilegal din țară (f.79 vol. X up.).

Este evident că, inculpatul R____ H____ - C____ nu era un colector puternic financiar, dar cu ajutorul dealerilor din străinătate, precum și al celor interesați de braconajul cu artefacte, el - sau altă persoană - a reușit să le transporte peste graniță, nefiind străin de tranzacție. Ajungând în posesia lor, inculpatul s-a comportat față de obiectele de tezaur ca un adevărat proprietar și le-a oferit spre vânzare unor colecționari privați, fiind convins că în acest mod bunurile vor fi pierdute pentru patrimoniul național (relevantă fiind discuția cu inculpatul C____ C____ din 15.01.2006; f.36-37 vol. XV up.).

Așa cum rezultă din declarația martorului C____ O____ - A____ (f.346-352 vol. III up.), care nu-l cunoștea pe „dealerul din Cluj”, „însă din cele aflate de mine el ar fi cumpărat „mărunțișurile”, în timp ce „marile lovături” s-au dat cu dealerii sârbi care au achiziționat tezaurele de valoare, îndeosebi Johnny din Belgrad” (e vorba de inculpatul I____ L____), fapt confirmat și de martorul C____ N____ (f.363-365 vol. III up.).

Cu toate că acuzarea nu a putut demonstra pe ce căi au ajuns cele două brățări în străinătate, iar pentru soluționarea procesului penal acest aspect nu mai are nici o relevanță, în final, ele au ajuns în posesia inculpatului R____ H____ - C____ care s-a ocupat îndeaproape de valorificarea lor. Esențială e discuția purtată de inculpat la începutul anului 2006, cu amicul său, inculpatul C____ C____ căruia îi precizează: ... Odată ce a fost în licitație ... Are acte și așa mai departe. Exact. Că s-o vândut. Că nu s-o vândut, aia deja îi curată. Aia-i „La revedere!”

Convorbirea denotă că inculpatul R____ H____ - C____ cunoștea exact situația brățările de aur.

E ra însă foarte sigur pe el și era direct interesat ca obiectele să ajungă în SUA, sperând în mod ușuratic, ca acestea să fie achiziționate de colecționari particulari și, în acest fel, să fie pierdute pentru patrimoniul național.

Neîndoielnic că în Europa inculpatul nu a găsit o persoană de specialitate care să-i certifice autenticitatea brățărilor și aceasta nu pentru că nu ar fi existat specialiști, dar cu siguranță cei abordați nu au vrut să se implice în comerțul ilegal cu artefacte.

Este posibil ca brățările să fi ajuns la un moment dat la Munchen.

Relevante fiind în acest sens, atât declarația numitului T____ D____ (la care a ajuns brățara denumită „M____ Pariziancă”), cât și percheziția efectuată la numitul D____ Welller (de origine olandeză și care nu era cunoscut ca dealer, însă se știa cu inculpatul R____ H____ - C____), la domiciliul căruia s-a găsit o fotografie a brățării expuse mai târziu la Bienala Anticarilor în Paris și care a declarat că „a moștenit brățara din aur de la bunicul său” și că o posedă de 30 de ani (f.161-162,20-204 vol. II up.; f.169-181 vol. IV dos. inst.), fapt invalidat de expertiza dispusă în cauză și care a atesta provenința bunului ca fiind din epoca dacică, din Transilvania.

Fără putință de tăgadă, s-a demonstrat că brățărilor sustrase de inculpații B____ I____ și L____ V____ în vara anului 1999 (și ascunse apoi de inculpatul L____ I____ la domiciliul său) – văzute de doi martori, (S____ T____ și D____ E____) sunt autentice și au fost vândute cu factură de inculpatul R____ H____ - C____ prin firma sa din SUA chiar dacă atât el, cât și inculpații L____ au negat că s-ar cunoaște.

Cu toate acestea, inculpatul R____ H____ - C____ nu a vrut să dea nici un fel de detalii - ceea ce dovedește reaua-credință - despre modul în care brățărilor au ajuns la el, dar este cert că bunurile au traversat Europa ajungând în America, el comportându-se ca un adevărat proprietar. Pe parcursul cercetărilor, inculpatul a încercat să susțină că le-ar fi primit în regim de consignație, dar nici în acest fel n-a reușit să facă dovada că ar fi intrat în mod legal în posesia lor.

Deși au fost confrunțați cu martorii audiați în cauză, inculpații B____ I____ și L____ Viori ca nu au recunoscut că ar fi extras sau deținut în posesia lor bunuri de patrimoniu aflate în siturile arheologice din zonă ori că le-au ascuns la domiciliul lor (cazul inculpatul L____ I____), susținând că martorul S____ T____ vrea să se răzbune pe ei (în legătură cu o presupusă sesizare formulată către organele de poliție cu ceva timp în urmă împotriva inculpatei), însă probele solide din dosar au dovedit contrariul.

În acest sens, sunt relevante atât declarațiile martorilor cu identitate schimbată (f.188-190 și f.256-263 vol. X up) și procesul verbal de conducere în teren a organelor de anchetă (f.199-200 vol. X up.), cât și a martorilor S____ T____ și D____ E____ (ale căror declarații coincid în mare parte; f.211-213, 214-218, 236-237, 238-242 vol. X up.).

Martorul C____ V____ precizează că „o altă echipă de braconaj era cea condusă de L____ V____ care putea fi văzută frecvent săpând” în locurile numite Dealul Muncelului, Fețele Albe, Tîmpu și Căprăreața.

„Uneori ea păzea și îi organiza la săpat pe angajații firmei...”.

Martorul I____ A____ vorbește despre „informația privind descoperirea de către L____ V____ a unei comori” pe care a aflat-o de la un cioban pe nume C____ R____, care „a văzut echipa acesteia la detecții”. Însuși martorul confirmă că i-a văzut în timp ce „urcau cu dubița tv pentru a efectua detecții. L____ V____ se afla la volan, iar B____ I____ în partea din spate a autovehiculului. Ei motivau, de regulă, că merg la cabana de la Tîmpu (...), însă era deja cunoscută pasiunea lor pentru căutat”. Fiind curios, martorul s-a deplasat a doua zi să verifice locul în care se spunea că cei doi ar fi găsit o comoară. Acesta a declarat că „la o distanță de cca. 40- 50 m de incinta sacră a cetății, chiar lângă poteca care duce din cetate către Căprăreața”, se afla groapa pe care a descris-o anterior.

Martorul afirmă că informația s-a transmis în zonă, astfel că „și copiii din loc. Grădiștea de M____ știau că „V____ a găsit ceva puternic” și „că a lovit-o”, în sensul că se va îmbogăți.

În aceeași perioadă, fiica inculpatului B____ I____ s-a căsătorit cu fiul familiei L____, iar aceștia au prosperat material.

La scurt timp, inculpatul L_____ I_____ și-a înființat propria firmă de exploatare forestieră _____ " SRL Grădiștea de M_____, jud. Hunedoara, în care lucrau ca angajați soția sa - V_____ și cuscru B_____ I_____, reușind în acest fel să secretizeze o bună perioadă de timp sustragerea tezaurului (brățările și monedele).

Conform declarației inculpatului R_____ H_____ - C_____, în anul 2001, piesele se aflau deja la firma acestuia _____ " din SUA.

Dar pentru a le vinde, acesta avea nevoie de un certificat de autenticitate și de confirmarea că nu fac parte dintr-un lot de bunuri furate.

Motiv pentru care inculpatul R_____ H_____ - C_____, prin luna aprilie 2002, apelează la „prietenul” său, Freeman R_____, solicitându-i găsirea unui specialist care să examineze bunurile (f.119-147 vol. IV dos. inst.).

Dealerul american l-a ales pe P_____ M_____, din Los Angeles, California - SUA - persoană cu o bună reputație și recunoscut în domeniu -, drept pentru care la data de 27.12.2002 i-a prezentat acestuia cele două brățări pentru a fi expertizate.

Examinându-le, acesta a concluzionat în raportul său de expertiză că cele două brățări sunt „spiralice cu corp și cap de șarpe”, sunt confecționate din aur de 22 de karate, prelucrate prin lovire cu ciocanul pentru a produce o bandă plată, de o lățime de până la 2 cm și grosime între 2,5 și 3 mm, sunt de origine tracică, datează din perioada I î.e.n., dar de proveniență nespecificată. Acesta a consemnat că una din brățări în greutate de 682,4 gr., cu diametru 11,8 cm, lungime (netensionată) 11,5 cm, nr. spirale complete 5 3/4, reprezintă un șarpe cu blană și elemente arboristice (trunchi și ramuri); iar cealaltă în greutate de 765,1 gr., cu diametru 11,8 cm, lungime (netensionată) 15,3 cm, nr. spirale complete 6 1/2, reprezintă un șarpe cu corp în V și elemente geometrice (linii și cercuri) (f. 255-264 vol. I up. și f.140 și urm. vol. IV up.).

Fiind acum în posesia documentelor necesare, cu factura nr.

1439/7.05.2004, emisă pe firma Samus Numismatics LLC, inculpatul R_____ H_____ - C_____ a vândut brățara de 680 gr., (cf. expertizei MNIR 683 gr., f.223 vol. I up.) firmei „Ward & Company, Works of Art”, Inc. 962 Park Avenue New York, cu prețul de 40.000 USD.

Conform mențiunii efectuate pe factură, prima tranșă de 20.000 USD s-a plătit prin transfer bancar la 13.05.2004, iar a doua tranșă de 20.000 USD s-a plătit, în același mod, la 15.07.2004 (f.265 vol. I up.).

A doua brățară, de 760 gr. (cf. expertizei MNIR 764,94 gr., f.230 vol. I up.) a fost transmisă, cu factura proforma nr. 1439/7.05.2004, aceleiași firme pentru a o vinde în regim de consignație cu prețul de 45.000 dolari SUA.

Pentru că nu s-a reușit vânzarea ei, brățara a fost restituită inculpatului la data de 21.02.2005.

Fiind audiat, inițial inculpatul R_____ H_____ - C_____ a declarat că nu cunoaște nimic despre cele două brățări și că nu deține asemenea piese (f. 51-52 vol. I up.).

Ulterior, a declarat anchetatorilor că: „... că am zis că-i ajut eu, că eu știu una care a fost în licitație, nu s-o vândut, s-o vândut după aia în particular și pot să ajung la omu' care o are. S_____ r_____ să pregătească banul și eu le-p aduc...”(f.36-37 vo I. XV up.).

Posterior, el a scos această brățară la licitație pe e-Bay, vânzând-o firmei „Ariadne Galleries” din New York, al cărui proprietar era dealerul de artă T_____D_____, pentru prețul de 30.000 USD, din care suma de 29.000 USD a fost achitată firmei „Samus Numismatics LLC” prin virament bancar.

Inculpatul l-ar fi asigurat pe cumpărător că brățara a fost introdusă în SUA în anul 2001, că țara de origine e Albania și pentru a verifica autenticitatea ei poate apela la expertul P_____M_____ (relevante fiind e-mailurile dintre inculpatul R_____ H_____ C_____ și T_____D_____, f.171 -179 vol. IV inst.). Ulterior, noul posesor a expus-o la Paris la Expoziția Bială a Anticariilor organizată la Grand Palais.

În luna septembrie 2006, autoritățile judiciare române s-au sesizat, din oficiu, despre faptul că această brățară era expusă spre vânzare la standul firmei „Ariadne Galleries” din New York, drept pentru care s-au făcut demersurile necesare, fiind sesizate, prin cerere de comisie rogatorie internațională în materie penală, autoritățile judiciare franceze care, la data de 20.09.2006, au procedat la ridicarea și indisponibilizarea piesei. Fiind audiat, reprezentantul Galeriei - T_____D_____ -, a declarat că brățara era depusă pentru a fi vândută în regim de consignație de numitul D_____ Weller, din München (persoană cunoscută de inculpatul R_____ H_____ - C_____, așa cum s-a arătat anterior; f.165-167 vol. II up.).

Din actele de urmărire penală efectuate de autoritățile judiciare germane, prin comisie rogatorie internațională, rezultă că D_____ Weller a mai fost cercetat pentru trafic cu antichități (fiind în atenția autorităților la data de 1.02.2006), iar la percheziția efectuată la domiciliul acestuia s-au descoperit și ridicat mai multe artefacte de valoare, precum și o fotografie a brățării indisponibilizate (f.200-202 vol. II up.).

Audiat cu referire la proveniența brățării, D_____ Weller a declarat că deținea piesa de circa 30 de ani și că ar fi moștenit-o de la bunicul său. (f.200-204 vol. II și f.427-491 vol.X up.), fapt neconfirmat însă de probele dosarului.

Cercetările întreprinse au stabilit cu certitudine că e vorba de una dintre cele două brățări dacice sustrate în vara anului 1999 de inculpații B_____ I_____ și L_____ V_____.

Examinarea caracteristicilor brățării a condus, fără dubii, că aceasta este perechea celei cumpărată de „Ward & Company”, ce i-a fost restituită inculpatului R_____ H_____ C_____, care - la rândul său - a revândut-o firmei „Ariadne Galleries” din New York.

Investigațiile efectuate au evidențiat că numitul D_____ Weller, având ocupația declarată de administrator de imobil, este utilizat de T_____D_____ ca „om de paie”, respectiv ca persoană „de acoperire” folosită pentru a semna facturile de vânzare privind bunuri culturale provenite din săvârșirea de infracțiuni.

În luna decembrie 2006, organele judiciare franceze au ordonat o expertiză muzeografică a acestei brățări la Centrul de Cercetare și Restaurare al Muzeelor din Franța, Louvre.

În această perioadă braconierii au avansat ideea că aceste artefacte ar fi false și că ar fi fost confecționate din aurul provenit din monedele găsite în zonă de un artizan local, aspect infirmat de expertizele efectuate în cauză. Așadar, după examinare și efectuarea analizelor, expertul a concluzionat că piesa reprezintă o brățară dacică, originală „tehnicile de fabricație evidențiate corespund celor cunoscute în antichitate, prezintă asemănare tipologică cu brățara de argint descoperită la C_____ Malului , datând din sec. I î.e.n.”, precum și că „brățara din Dacia și eșantionul de aur din B_____ prezintă valori identice” (f. 237-280 vol. II up.).

Pe baza acestor concluzii, organele judiciare franceze au restituit brățara (denumită de experți „M_____ Pariziană” și identificată cu nr. 5) autorităților judiciare române care au predat-o la data de 24.01.2007 Muzeului N_____ de Istorie a României din București.

Și experții români au examinat artefactul și au ajuns la aceeași concluzie, că „piesa prezentată este o brățară plurispirală din aur, aparținând unei categorii de podoabe tipic dacice ... databile din secolul I a. Chr.”, aceasta putând fi „considerată podoabă și însemn de rang regal dacic. Fiind autentică și provenind de pe teritoriul României, brățara examinată este încadrată în inventarul patrimoniului cultural național, clasa tezaur ” (f.233 vol. I up). „Brățara nr. 5, deși prezintă toate caracteristicile tipologice ale brățărilor dacice, se deosebește de celelalte 4 prin cel mai înalt titlu al aurului, dar și printr-un stil mai elaborat al de corului” (f.237-280 vol. II up.).

Datorită anchetei demarate de autoritățile române, în luna februarie 2007, firma „Ward & Company” din New York, aflând adevărata proveniență a brățării - pereche, de 683 gr. (denumită de experți „M_____ Newyorkeză”) a sesizat organele judiciare din România, punând la dispoziție fotografiile, facturile și raportul de expertiză privind cele două brățări.

Din raportul de expertiză efectuat de P_____ M_____ rezultă că cele două piese sunt brățări tracice originale, confecționate din aur natural de 22 carate, „metoda de prelucrare corespunde tehnicilor de realizare a obiectelor de podoabă din antichitate”, iar „caracteristicile tehnice combinate, inclusiv a compoziției elementelor tipice ale aurului aluvionar, metoda de prelucrare și caracteristicile suprafeței corespund datei de prelucrare propuse” (f.256-260 vol. I up.).

Brățara a fost trimisă apoi pentru examinare la Cabinetul expertului dr. D_____ - L_____ B_____ K_____ H_____ - din Frankfurt pe Main, Germania - de unde, după confirmarea originii, a fost recuperată, prin comisie rogatorie internațională de autoritățile judiciare române.

În conformitate cu dispozițiile art. 4 din Convenția de la R_____ din 1970, privind recuperarea bunurilor culturale furate, ratificată de România prin Legea nr. 149/1997, M_____ C_____ - ca reprezentant al Statului R_____ - a achitat firmei „Ward & Company”, cu titlu de compensație echitabilă suma de 52.000 dolari USD.

La data de 2.08.2007, această brățară a fost predată în custodia Muzeului N_____ de Istorie a României din București.

Inclusiv expertizele efectuate ulterior au formulat următoarele concluzii: „piesa (brățara nr. 9) reprezintă creația originală a artizanilor daci cu o valoare excepțională ... brățara aparține patrimoniului cultural național și trebuie inclusă în clasa Tezaur” (f.227- 244 vol. III up.).

Din investigațiile efectuate în cauză pentru recuperarea bunurilor, a rezultat că depozitul monetar alcătuit din 200 piese Lysimachos și 500 Tetradrahme sustras de inculpații L_____ V_____ și B_____ I_____ în vara anului 1999, ascuns la domiciliul fam. L_____, a fost apoi valorificat în perioada 2001 - 2006 tot prin intermediul firmelor inculpatului R_____ H_____ - C_____.

Astfel, la data de 14.02.2006 , investigatorul sub acoperire, care opera în baza autorizației nr. 061/2005 emisă de Parchetul de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____, a accesat site-urile web:

<http://ulpiacoins.samuscoins.com/> , constatând că firmele acestuia au formulat numeroase oferte de vânzare pe Internet a unor monede, depozite monetare și artefacte. Unele dintre la data sesizării erau deja vândute: monede Lysimachos (stateri din aur, 8,5 gr), Tetradrahme (13,23 g , Thracia – Oltenia sec. 3 – 2 a . Chr.), lot de 25 denari de argint, lot de 6 piese monetare din bronz (Constantinopolis), inel din aur cu camee de epocă romană, brățară tracică din argint (26,84 g), depozit de 58 denari imperiali (32 - Septimius Severus, 16 – Carracalla, 10 – G_____), lot de 99 denari republicani din argint, depozit de 43 monede din argint (denari romani) în oală de lut etc. (despre circumstanțele descoperirii unui depozit în oală de lut, relevantă este convorbirea telefonică dintre J_____ D_____ - S_____ și B_____ T_____ C_____; f. 173 vol. XV up.; f.204-205 vol. V dos. inst.).

Potrivit raportului de expertiză, o parte dintre monedele și artefactele examinate se prezintă într-o stare apropiată de cea în care se aflau în momentul extragerii din sol (depuneri de pământ), iar o altă parte a suferit un proces de restaurare realizat de persoane de specialitate.

Monedele prezentate pe site ca depozite distincte reprezintă, în fapt, părți ale unui mare tezaur monetar sustras din situl arheologic „Sarmizegetuza Regia”, din care mai multe loturi au fost recuperate de la alți membri ai grupării și depuse la Muzeul N_____ al Unirii A_____ I_____. Alte piese provin din situri arheologice dobrogene. Valoarea monedelor și artefactelor oferite spre vânzare de inculpatul R_____ H_____ - C_____ a fost estimată la suma de 30.679 Euro (f. 439 vol. I up.).

La datele de 16.01.2006 și, respectiv 14.02.2006, după ce a luat la cunoștință despre cercetările care se efectuau privind traficul cu bunuri arheologice, inculpatul observă că era atent controlat la frontieră și nu mai putea scoate ilegal artefacte, drept pentru care a predat la Muzeul N_____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj - N_____, inițial cu ofertă de vânzare, 105 de piese arheologice reprezentând diverse tipuri de arme și unelte dacice din fier, bronz și plumb.

Conform expertizei, piesele sunt încadrate în categoria "Tezaur" a Patrimoniului Cultural N_____ și provin din situl M-ților Orăștie, fiind evaluate la suma de 30.000 Euro (f. 299 vol. I up.).

Fiind audiat, inculpatul recunoaște că acele obiecte provin „foarte probabil din zona M-ților Orăștie” și că le deținea dinanii 1993 – 1996 , dar întrebare despre vânzători, susține că nu poate da relații (f.37-38 vol. I up.).

Este clar că bunurile deținute provin de la braconierii din M-ții Orăștiei, fiind achiziționate în vederea valorificării cu diferite ocazii și de la grupări diferite (conform declarațiilor martorilor și expertizelor efectuate în cauză).

După audierile din faza de urmărire penală din 9.05.2007 și, respectiv 4.06.2007, imediat ce i s-a adus la cunoștință învinuirea și dispozițiile de impunitate ale art. 280/1 V.C.p., fiind agasat de controlul atent practicat de organele Poliției de Frontieră, inculpatul R_____ H_____ - C_____ donează Muzeului N_____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj N_____, 4000 de piese antice, provenind din braconajul arheologic, bunuri clasate monument istoric, potrivit concluziilor raportului de expertiză muzeografică și ele valorează 40.000 Euro. Bunurile au fost propuse de experți pentru a fi clasate în categoria "Tezaur" sau „Fond” a patrimoniului cultural național (f.300 și urm. vol. I up.; f.213-216 vol. V dos. inst.).

Tot după aflarea învinuirii, pentru a se "asigura" contra măsurilor asigurătorii, inculpatul R_____ H_____ - C_____ și-a vândut apartamentul pe care îl avea în proprietate, situat în Cluj N_____, jud. Cluj, iar în noaptea de 15/16.06.2007, a părăsit teritoriul României, fără să încunoștințeze organele judiciare, deși era citat la Parchetul de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____.

Inculpatul s-a stabilit cu familia la Londra , motivând că avea probleme urgente de rezolvat în Marea Britanie și că se teme de o „eventuală arestare abuzivă” (f. 86-87 vol. II up.).

Din cercetările efectuate prin comisie rogatorie internațională de structura specializată britanică „Art&Antiquities Unit” a reieșit că inculpatul nu putea fi găsit deoarece se deplasa frecvent în SUA unde își continua activitatea, avându-l ca partener de afaceri pe dealer-ul Freeman Robert (f.395-427 vol. X up.).

Prin apărătorul său, inculpatului R_____ H_____ - C_____, a solicitat instanței: În principal:

-achitarea în temeiul art. 396 al. 5 coroborat cu disp. art. 16 al. 1 lit. c N.C.p.p. pentru infracțiunea prevăzută de disp. art. 367 al. 1 N.C.p. „constituirea unui grup infracțional organizat,, (având corespondent în vechea legislație la art. 323 C .p. „asociere pentru săvârșirea de infracțiuni)”;

-achitarea în temeiul art. 396 al. 5 coroborat cu disp. art. 16 al. 1 lit. c N.C.p.p. pentru complicitate la infracțiunea prev. de art. art. 228 al. 1, art. 229 al. 2 lit.a și c N.C.p. „furt calificat;

-achitarea în temeiul art. 396 al. 5 coroborat cu disp. art. 16 al. 1 lit. c N.C.p.p. pentru infracțiunea de TĂINUIRE prev. și ped. de art. 270 N.C.p. în condițiile în care se va admite cererea de schimbare a încadrării juridice.

-respingerea constituirii de parte civilă a Statului R_____ prin M_____ C_____ și Patrimoniului N_____ ca nedovedită;

În subsidiar:

- încetarea procesului penal în temeiul art. 396 al. 6 coroborat cu disp. art. 16 al. 1, lit. f N.C.p.p. pentru infracțiunea prev. de art. 367 al. 1 N.C.p.

„constituirea unui grup infracțional organizat,, constatând că a intervenit prescripția.

- achitarea în temeiul art. 396 al. 5 coroborat cu disp. art. 16 al. 1 lit. d N.C.p.p. pentru complicitate la infracțiunea prev. de art. 228 al. 1, art. 229 al. 2 lit. a și c N.C.p. „furt calificat,, având în vedere existența unei cauze de neimputabilitate (art. 30 N.C. p. - eroarea)

-încetarea procesului penal în temeiul art. 396 al. 6 coroborat cu disp. art. 16 al. 1, lit. f N.C.p.p. pentru infracțiunea prev. de art. 270 N.C.p.

„tăinuire,, constatând că a intervenit prescripția - în condițiile în care se va admite cererea de schimbare a incadrării juridice.

-Să lăsați nesoluționată latura civilă, potrivit disp. art. 25 al. 5 N.C.p.p. Referitor la cererea de schimbare a incadrării juridice a arătat că:

În actul de sesizare al instanței se arată următoarele: „ Fapta învinuitului R_____ H_____ - C_____ de a primi în mod repetat în perioada 1998 - 2007 și de a tăinui, în vederea valorificării, bunurile arheologice sustrase „constituie complicitate la infracțiunea de furt calificat, prevăzută de art. 26 V.C.p, rap. la art. 208 al. 1, 209 al. 4 V.C.p. cu aplic. art. 280 1 al. 2 V.C.p. și art. 41 al. 2. V.C. p.

Tot în rechizitoriu se poate observa că „ învinuitul (RHC) s-a impus ca lider de rețea și a coordonat o vastă activitate de colectare a pieselor arheologice descoperite și sustrase de alți braconieri.

În vara anului 1999, în timp ce efectua detecții în punctul arheologic “Dealul Grădiștii – Sub Muchea Cetății” (nr. id. 22A041), la o distanță de 40 m de incinta sacră a Cetății “Sarmizegetuza Regia”, înv. B_____ I_____ și L_____ V_____ au localizat un tezaur alcătuit din două brățări dacice, din aur, 200 monede Lysimach, din aur și 500 tetradrahme din argint. Tezaurul a fost ascuns la domiciliul învinuiților L_____ I_____ și L_____ V_____, iar în perioada următoare a fost prezentat mai multor persoane în scopul valorificării pe piața neagră a antichităților.

În primăvara anului 2000, învinuitul L_____ I_____ a predat brățările și o parte din monede martorului S_____ T_____ pentru a le prezenta martorului D_____ E_____ în vederea evaluării și găsirii unui intermediar care să le valorifice pe piața neagră internațională. Acțiunea nu a reușit, astfel că martorul S_____ T_____ i-a restituit bunurile învinuitului.

Ulterior, prin intermediul lui G_____ R_____ V_____, l-au cunoscut pe înv. R_____ H_____ C_____, colector zonal de antichități, cu contacte internaționale, care a cumpărat piesele și le-a scos ilegal din țară. Legiuitorul r_____ a caracterizat infracțiunea de furt ca fiind acțiunea de a lua un bun din posesia sau detinența altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept.

Elementul material al infracțiunii se realizează printr-o acțiune de depozitare, iar furtul fiind realizat printr-o acțiune de sustragere a unui

bun mobil. Urmarea imediată constă în trecerea bunului din stăpânirea posesorului (sau deținătorului) în cea a făptuitorului.

Complicitatea ca formă de participare reprezintă fapta unei persoane care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute în legea penală, inclusiv promisiunea făcută înainte sau în timpul săvârșirii faptei de a tăinui bunurile provenite sau de a favoriza pe infractor, chiar dacă, după comiterea faptei, promisiunea nu este îndeplinită.

Complicitatea materială constă în sprijinul material acordat la săvârșirea infracțiunii, prin procurarea mijloacelor necesare comiterii faptei, acordarea de sume de bani, înlăturarea unor obstacole materiale etc.

Complicitatea morală constă în acte de sprijinire pe linia laturii psihice, prin întărirea hotărârii făptuitorului de a săvârși infracțiunea, darea de sfaturi cu privire la aceasta, promisiunea de tăinuire a bunurilor provenite din săvârșirea faptei sau de a favoriza pe infractor.

Complicitatea anterioară constă în acte de sprijin acordate autorului înainte de săvârșirea faptei, care înlesnesc executarea ei.

În cazul complicității concomitente, actele de contribuție date sunt concomitente cu săvârșirea infracțiunii.

Se mai face distincție între complicitate nemijlocită, complicitate mijlocită (sprijin acordat prin intermediul altui participant și poate fi complicitate la instigare, complicitate la complicitate etc.), complicitate prin acțiune, complicitate prin inacțiune ș.a.

După cum se poate observa (identificarea faptelor în rechizitoriu) inculpatul R____ H____ - C____ a intrat în contact cu ceilalți inculpați (L____ și B____), la o însemnată perioadă de timp după ce presupusele fapte de furt calificat au avut loc în vara anului 1999, (cu aproximativă acuratețe 1 an) după ce în primăvara anului 2000, acestea au fost prezentate martorului D____ E____ spre valorificare.

În aceste condiții, este clar faptul că inculpatul R____ H____ - C____ nu avea cum să desfășoare acte materiale caracteristice complicității, înainte sau în timpul desfășurării acțiunii de furt calificat de către inculpații menționați mai sus.

Activitatea inculpatului descrisă în rechizitoriu de a primi și a tăinui în vederea valorificării a bunurilor sustrase, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de tăinuire.

În ceea ce privește solicitarea parchetului de a schimba încadrarea juridică din „concurș de infracțiuni”, în „infracțiune continuată”, a arătat pe larg în notele de ședință depuse anterior de ce nu se poate reține disp. art. 35 N.C.p. raportat la inexistența unei singure rezoluțiuni.

De asemenea, disp. art. 229 al. 2 lit. c N.C.p. se referă la furtul săvârșit de către o persoană având asupra sa o armă. A solicitat să se observe că începând cu actele de urmărire penală și culminând cu cele efectuate în fața instanței de judecată, nu rezultă că inculpatul R____ H____ - C____ a deținut sau folosit vreo armă de orice fel.

Totuși, în completarea celor menționate până în prezent a arătat faptul că raționamentul care a condus parchetul la o astfel de îndrare juridică a

faptelor reținute, este discutabil. Se arată în rechizitoriu: „Dacă cu privire la pierderea bunului la care s-a făcut referire mai sus a fost săvârșită și o altă faptă, care constituie prin ea însăși o altă infracțiune, în cauză sunt aplicabile prevederile referitoare la acea infracțiune, cu aplicarea art. 280¹ al. 2 V.C.p. Astfel, într-o speță similară, instanța supremă a decis că fiind îndeplinită cerința prev. de art. 280¹ al. 2 V.C.p., se impune să se rețină că inculpații care au sustras bunuri de patrimoniu dintr-un muzeu și le-au ascuns, au săvârșit o singură infracțiune, aceea prev. de art. 208 rap. la art. 209 lit. a, e, g cu aplicarea art. 280¹ alin. 2 v.C.p. (T.S., Secția penală, dec. nr. 1320/1984, în R.R.D. nr. 9/1985, p. 78; Aug. U_____ și A. C_____, Dispoziții penale din legi speciale române, vol. VII, Ed. Lumina Lex, 1996, p. 462),,

Deosebirea față de speța noastră este că acele persoane au sustras niște bunuri clasate individual, care existau fizic și de a căror existență se cunoștea, mai mult, acestea existau în registrele de evidență ale aceluși muzeu. În cazul de față se arată că au fost niște obiecte escavate din pământ, de a căror existență nu se cunoștea și implicit nu au fost supuse individual procedurii de clasare.

Constituirea unui grup infracțional organizat prevede pentru existența vinovăției inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui astfel de grup.

Din întreg probatoriul administrat atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de cercetare judecătorească, nu există nici o probă și nu este descrisă nici o faptă în concret, care să susțină acuzațiile parchetului, raportat la infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată inculpatul. Mai mult decât atât, a considerat că, în mod intenționat în rechizitoriu nu se indică deoarece nici măcar nu se cunosc cu aproximație perioadele în care inculpatul ar fi desfășurat activități infracționale sau cel puțin ultimul act material care este obligatoriu (Decizie CEDO) în vederea calculării termenelor de prescripție.

Declarațiile martorilor sau ale coinculpaților nu conțin elemente care să conducă la ideea că inculpatul ar fi înlesnit sau ajutat în vreun mod căutarea, descoperirea, însușirea vreunui bun presupus sustras de către ceilalți coinculpați. De asemenea nu au cum să existe probe din care să rezulte că anterior sau concomitent săvârșirii presupuselor fapte de furt acesta ar fi promis că va tăinui bunurile presupuse a fi sustrate.

A arătat că se poate constata că de la dosar lipsește elementul hotărâtor în urma căruia se pot încadra bunurile presupuse ca furate în categoria bunuri de patrimoniu cultural, și anume dovada clasării acestora. Disp. art. 15 din Lg. 182/2000: „Clasarea are ca efect înscrierea bunurilor culturale mobile în inventarul patrimoniului cultural național mobil, în una dintre cele două categorii, tezaur sau fond”.

Apărarea de circumstanță pe care parchetul a solicitat a fi înlăturată (prin rechizitoriu), cum că bunurile însușite nu au aparținut patrimoniului cultural național deoarece încă nu au fost supuse procedurii de clasare (deoarece ele ar proveni dintr-un monument istoric deja clasat, sau că legea ar fi interpretată nerațional în cazul în care s-ar reține că un bun

face parte din patrimoniul cultural doar dacă în prealabil braconierii ar fi prezentat aceste bunuri spre clasare), a considerat că aceasta nu trebuie înlăturată ci contrar, trebuie reținută având la bază următorul raționament:

-regimul juridic al si turilor arheologice clasate în lista monumentelor istorice (Sarmisezegetuza Regia, Luncani - Piatra R____ , Costești - B____ , Costești - Cetățuie , Căp âlna și Bănița) care acum fac parte din patrimoniul cultural mondial UNESCO , este diferit de cel al bunurilor mobile ce fac parte din „Tezaur al patrimoniului cultural național mobil. Siturile arheologice clasate în lista monumentelor istorice cuprind vestigii arheologice ca de ex: structuri, construcții, grupuri de clădiri, precum și terenuri cu potențial arheologic reperat - sunt proprietatea publică a Statului R____, iar cele mobile sunt cele transportabile, etc, a căror regim este definit de către Codul Civ il.

În literatura de specialitate se reține că imobilul nu poate constitui obiect material al furtului, ci doar părțile componente ale acestora (ca de exemplu materialele componente ale unei case - geamuri, uși, etc), odată ce au fost detașate de corpul imobilului devin bunuri mobile și însușirea lor pe nedrept constituie infracțiunea de furt.

A solicitat să se observe că bunurile presupuse ca fiind furate aveau regimul bunurilor independente și de sine stătătoare, care nu erau parte integrantă a imobilelor clasate în lista monumentelor istorice. A considerat că doar în condițiile în care aceste imobile clasate erau (spre exemplu) decorate (la interior sau exterior) cu aceste obiecte, ar fi existat o strânsă legătură cu clasarea automată a bunului mobil (devenite mobile ulterior prin detașarea lor de pe imobil), detașarea lor neafectând clasarea inițială. Foarte important, nu trebuie confundat monumentul istoric cu situl arheologic. Calitatea de monument istoric al sitului S_____ este în prezent recunoscută pe plan mondial, dar nu orice sit arheologic are și calitatea de monument istoric.

Art. 2 din Ordonanța nr. 27/1992 spune: „Calitatea de bun imobil aparținând patrimoniului național este atestată prin clasificarea acestuia în Lista monumentelor, ansamblurilor și siturilor istorice, aprobată de Comisia Națională a Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice,, Raportat la acestea, a considerat că parchetul trebuia să dovedească faptul că un bun a fost îndepărtat dintr-un monument istoric care, la acea dată era clasat în Lista Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice. De asemenea, este de o deosebită importanță dacă la data săvârșirii presupuselor fapte, situl S_____ era clasat în categoria celor menționate mai sus. Este de notorietate faptul că situl S_____ este un loc foarte restrâns (aprox. 200 m x 250 m) și consideră că teoria conform căreia toate bunurile descoperite de „braconierii de antichități”, ar proveni de pe o suprafață atât de mică, ar fi de-a dreptul aberantă. La dosar nu există în copie xerox certificatele de clasare ale siturilor sau monumentelor istorice de unde se susține că au fost sustrate piesele comercializate pe site-urile de internet Samus și Ulpia. În rechizitoriu se susține că acestea provin de undeva din Dobrogea, sau de undeva din

Transilvania, dar nu se indică cu exactitate monumentul istoric, situl arheologic și nici măcar data sustragerii lor.

Aceste piese (arheologice sau nu) nu au fost văzute fizic de nimeni și nici măcar nu se cunoaște dacă acestea provin de pe teritoriul României. Dacă până acum istoricii și „experții”, noștri mergeau pe ideea că doar pe teritoriul României s-au descoperit obiecte din aur datând de acum 2000 de ani, odată cu recenta descoperire a tezaurului de aur din Ucraina (de o importanță deosebită,) acest mit a fost spulberat.

- cea de-a doua idee, referitoare la clasarea efectivă a bunului presupus ca fiind furat (fiecare monedă sau fiecare obiect în parte) de către „braconierii de artefacte”, a solicitat să se observe că nu există nici măcar dovada clasării anterioare a unor astfel de bunuri mobile, așa încât să se poată aprecia (chiar și prin prezumție) că un bun descoperit ar fi putut aparține teritoriului țării noastre, bazat pe antecedente de acest fel. Chiar dacă art. 20 al. 3 și 4 din O.G. nr. 68/1994 spune că „din momentul descoperirii, bunul beneficiază de regimul de protecție prevăzut pentru bunurile clasate în categoria „tezaur”, asta nu înseamnă că ele fac automat parte din acea categorie. Legea nr. 182/2000 prevede ce pași trebuie urmați ca bunurile descoperite să fie clasate și înregistrate ca aparținând patrimoniului național cultural și abia după clasare ele devin parte din acest patrimoniu.

Mai mult, legea prevede că nu toate bunurile pentru care se declanșează procedura de clasare vor fi în mod obligatoriu și clasate, pentru că nu toate bunurile culturale fac parte din patrimoniul național. Ideea este că nu orice bun descoperit face parte automat din patrimoniu și exemplifică cu descoperirea unui obiect vechi din bronz. Din momentul descoperirii acestuia, el este protejat de lege ca un obiect din categoria tezaur. Pasul doi, se declanșează procedura de clasare. Ulterior, se constată că este un obiect comun, vechi de 150 de ani fără absolut nici o importanță istorică sau culturală și pe cale de consecință se respinge clasarea. Procedura de clasare urmând a fi încheiată, iar bunul nu mai este protejat de lege.

În încheierea acestei idei a dorit să arate că în dosarul penal nr. 415/P/2002 al PICCJ s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuiților pentru motivul neclasării bunului ca fiind al patrimoniului cultural național.

Revenind la declarațiile de martor din dosar, se observă că martorul R_____ N_____ M_____ spune la un moment dat cum că inculpatul l-a contactat în perioada 2006 - 2007 în ideea de a oferi spre vânzare Muzeului N_____ de Istorie Cluj N_____ o _____ obiecte fără o valoare economică deosebită (10 -15 mii euro conform evaluării personalului de specialitate din cadrul acestui muzeu), dar cu o deosebită valoare arheologică. Despre proveniența acestora, martorul spune că inculpatul nu a dat prea multe detalii, spunând doar că au fost achiziționate cu diferite ocazii. Aceste diferite ocazii se referă la activitatea numismatică pe care inculpatul o desfășoară încă din anul 1998 (a depus documentație la dosar în acest sens), activitate legală din care își câștigă existența în viața de zi cu zi. Activitatea numismatică se desfășoară în

diferite târguri și piețe de profil, organizate în scop comercial, iar acestea se găsesc în fiecare țară europeană, având un caracter licit. Inculpatul R____ H____ - C____ a studiat foarte multă documentație în legătură cu acest domeniu, așa încât să poată identifica obiectele falsificate și să nu pierdă sume de bani. În încheiere, martorul a spus că după o anumită perioadă de timp, inculpatul R____ H____ - C____ a donat acele piese muzeului, iar pe lângă acestea a donat și alte obiecte cu valoare ridicată din punct de vedere numismatic.

A oferi spre vânzare, a dona, a cunoaște alte persoane care se află în posesia unor astfel de obiecte, a menționa faptul că obiectele au fost achiziționate din diverse locații, nu dovedesc în nici un mod acuzațiile parchetului cu privire la infracțiunea de furt sau constituire de grup. Un alt martor audiat în cauză și care se află în strânsă legătură cu declarația martorului arătat mai sus este d-nul P____ I____. Acesta din urmă, pe de o parte, confirmă cele declarate de martorul R____ N____ M____, iar pe de altă parte vine cu unele completări. Aceste completări se referă la suspiciunea martorului că obiectele donate proveneau dintr-un tezaur mult mai mare, din care au fost extrase piesele importante ca valoare și ca metal. Ori, acest lucru nimeni nu-l poate stabili doar studiind obiectele donate și este imposibil să fie adevărat, având în vedere că toate aceste obiecte au fost adunate din diferite locații (târguri). Ulterior acesta spune că a luat legătura cu Muzeul din Viena, iar suspiciunea lui cum că inculpatul ar fi oferit spre vânzare „partea importantă de tezaur”, nu a fost confirmată de către Directorul Cabinetului Numismatic (se poate observa discuția pe e-mail depusă la dosar din care se confirmă faptul că inculpatul nu a avut nici o legătură cu acest muzeu). În continuare martorul face niște aprecieri pe care nici o altă persoană « de bună credință », (indiferent de funcție sau pregătire) nu le-ar face, deoarece nu ar avea de unde să cunoască acestea și apoi să-și exprime certitudinea în acest sens. Martorul nostru, în schimb spune că acele obiecte pe care le-a donat inculpatul, aveau drept proveniență „Munții Orăștiei”, deoarece numai acolo puteau fi găsite fiind tipice pentru această zonă, oricare alta fiind exclusă o altă idee pe baza metalurgiei unice specifice acestei zone. O astfel de apreciere conduce la una din două idei, și anume: ori martorul este slab pregătit și în mod evident nu a studiat descoperirile arheologice din alte zone decât cele din „Munții Orăștiei”, sau este de rea credință și nu face altceva decât să adune tot metalul descoperit prin săpături arheologice și să-l atribuie ca aparținând României. Suspiciunea a fost confirmată de curând, când au fost anunțate descoperiri pe teritoriul Ucrainei a unor obiecte din aur, datând de acum 2000 de ani și care au fost confecționate de către daci. Acestea se găsesc la dosar, fiind depuse la termenul din 11.05.2015.

Metoda statului r____, care prin intermediul expertizelor efectuate de către persoane plătite să constate (nu să expertizeze) autenticitatea obiectelor și să le atribuie ca provenind din România nu este adusă în lumina reflectoarelor în caz de eșec. A depus la dosar (anexa la expertiza adevăratului expert A____ L.Freidberg) dovada faptului că s_____

german a respins în foarte multe cazuri cererea PCA A____ I____ în sensul restituirii monedelor de tip Kosson.

Un alt expert „cu greutate”, este d-na A____ Dowler, care prin expertiza (depusă la dosar) efectuată pe un număr impresionant de monede tip Kosson, arată faptul că tipul de monedă pe care se observă monograma (formată din litere grecești), are și o a 2 - a teorie alternativă la teritoriul țării noastre. Experta arată că acest tip de monedă este foarte probabil să fi provenit din regiunea Olbia, Ucraina, opinie cu greutate bazată pe evenimentele istorice conform cărora, regiunea Olbia din acele timpuri era colonie grecească.

Expertul r____ E____ O____ Tirnoveanu a expertizat același lot de monede ca și d-na A____ Dowler, dar expertiza acestuia este una lacunară (sau de rea credință) și nu include vreo posibilitate ca aceste monede să fie atribuite vreunui alt teritoriu decât cel al României.

Martorul P____ I____, în finalul declarației spune că o expertiză numismatică se poate efectua și după o fotografie, dacă aceasta este de o rezoluție superioară, dar pentru a da greutate (credibilitate - din punctul nostru de vedere) expertizei, metoda comparației trebuie utilizată.

Acuzațiile care se aduc prin rechizitoriu nu sunt dovedite sau susținute de probe, încercând a se crea o aparență de vinovăție bazată exclusiv pe supoziții și speculații.

În fața instanței a fost audiată la data de 24.03.2014 și martora de naționalitate germană, D____ L____ Barbara care face vorbire despre o persoană pe nume A____, care în anul 2000 i-a prezentat 2 spirale din aur. Martora spune că între aceste 2 spirale și altele care le-a văzut cu alte ocazii există mari asemănări, încât poate afirma că ele provin cam din același sit (arheologic), chiar dacă nu au fost confecționate de aceeași persoană. Cu referință la spirala „M____ Newyorkeză”, martora a spus că având suficient timp la dispoziție, a expertizat-o alături de experții români și poate confirma că provine din aceeași perioadă, din același sit arheologic. În continuare martora a spus că a expertizat monede din aur și din argint de tip Kosson și cele având imprimate chipul lui Lysimachos, putând să confirme că aceste monede proveneau din situri arheologice de pe teritoriul românesc.

Totodată martora a spus următoarele: „Nu pot stabili cu exactitate locul provenienței unei piese antice, dar pot certifica perioada careia îi aparține și cultura din care face parte”. În sfârșit martora a spus cu adevărat ce poate să constate un expert, iar toate aprecierile făcute de aceasta mai sus (cum că o piesă ar aparține unui anumit sit arheologic) nu-și mai găsesc corespondent în realitate. De asemenea, martora a făcut o afirmație care ridică adevărate semne de întrebare la credibilitatea acesteia, și anume: „De peste 40 de ani mă ocup de expertizarea bunurilor și pieselor din aur provenite din antichitate, astfel că pe baza experienței acumulate îmi pot da seama cu ușurință dacă un obiect este făcut din aur sau nu”. Este de notorietate faptul că la o analiză simplă nimeni nu poate identifica cu certitudine dacă un obiect este făcut din aur, este suflat cu aur sau este dintr-un metal ce seamănă cu aurul. Să nu

uităm faptul că bijutierii și angajații magazinelor de tip „Amanet”, pentru a identifica metalul prețios, folosesc o substanță chimică pe care o aplică pe suprafața metalului, nefiind în măsură de a aprecia cu exactitate natura metalului doar privind-l. Expertizele întocmite în faza de urmărire penală nu au la bază documentații, scrieri și lucrări în numismatică, expertul E_____ Oberlander T_____ exprimând opinii subiective, care au drept scop atribuirea obiectelor (ca fiind descoperite) unor anumite situri arheologice, toate aflându-se pe teritoriul României.

Analiza efectuată de către expertul de talie internațională A_____ L.Freidberg asupra lucrărilor efectuate de către E_____ O_____ T_____ în prezentul dosar, arată fără putință de tăgadă neprofesionalismul expertului r_____ care și-a întemeiat întreaga argumentație pe probabilități și argumente lipsite de fundament. Menționăm faptul că expertul de talie internațională A_____ L.Freidberg a fost numismat profesionist timp de 41 de ani, lucrarea acestuia (pe care a semnat-o și care se găsește la dosar) este recunoscută pe plan internațional ca și carte standard de referință în domeniu, a lucrat ca expert oferind consultanță, pregătind rapoarte, sau depuneri de mărturie în fața Comitetului pentru bănci al Senatului Statelor Unite sau în fața Comitetului consultativ al Departamentului de stat pentru proprietate culturală al Statelor Unite.

Timp de 6 ani a fost președinte al Asociației internaționale a numismaților profesioniști (cea mai prestigioasă asociație numismatică din lume), timp de 16 ani a activat ca și membru al comitetului său executiv, iar în prezent deține titlul de președinte onorific.

În această scurtă opinie, expertul a explicat de ce afirmațiile (din expertizele) d-lui E_____ Oberlander - T_____ nu se bazează pe probe, fapte sau măcar probabilități, ci pe idei imaginare și speculații, incluzând cuvinte nedefinitorii ca „posibil, s-ar putea, ar putea proveni, etc,, (expertiza depusă la dosar detaliază pe larg și este oportun a fi studiată cu atenție).

În ceea ce privește latura civilă, a arătat faptul că în ultima precizare a constituirii de parte civilă a Statului R_____, sunt indicate valori peste măsură a unora dintre obiecte.

Cert este faptul că pentru a se stabili valoarea sau metalul din care este confecționat un obiect, până și martora Barbara D_____ L_____, spune că trebuie să fie studiate personal și nu e suficientă prezentarea unor fotografii pentru a fi studiate. Printre numismatici este de notorietate faptul că o monedă prezintă caracteristici diferite în comparație cu alta de același tip. Valoarea unei monede se stabilește în funcție de gradul de uzură, dacă prin metoda fasonării la cald matrița care este aplicată pe disc se găsește în centrul discului sau pe o margine a acestuia și, nu în ultim rând, trebuie stabilită autenticitatea acesteia (deoarece falsuri se efectuau și în acele vremuri). Toate acestea nu pot fi efectuate doar privind niște fotografii, indiferent de anii de experiență sau de pregătirea profesională a persoanei care încearcă să efectueze o expertiză.

Mai mult decât atât, de existența acestor piese nerecuperate a căror valoare a fost stabilită la suma de 30.676 euro (după ultima precizare a constituirii de parte civilă) se cunoaște din cercetările investigatorului sub acoperire care a operat în baza autorizației nr. 061/2005 emisă de către PCA A____ I____ și care „a accesat site-urile web: http://ulpiacoins.____.samuscoins.____

____ învinuitului au formulat numeroase oferte de vânzare pe Internet a unor monede, depozite monetare și artefacte dintre care la data sesizării unele erau deja vândute”. Această susținere din rechizitoriu, nu este acoperită de absolut nici o probă din dosar, iar în cele din urmă nu se știe de la cine au fost achiziționate, de unde provin acestea, când au fost achiziționate, dacă cineva le-a văzut, sau dacă acestea au existat în realitate și nu doar în formă de fotografii afișate pe un site de internet.

Raportat la solicitarea subsidiară, a arătat următoarele:

În condițiile în care se va considera că în prezenta cauză, raportat la acuzațiile parchetului nu sunt incidente disp. art. 16 al. 1 NC.p.p., a solicitat să se observe incidența dispozițiilor menționate.

Cu privire la încetarea procesului penal solicitată în temeiul art. 396 al. 6 coroborat cu disp. art. 16 al. 1, lit. f N.C.p.p. pentru infracțiunea prevăzută de disp. art. 367 al. 1 N.C.p. „constituirea unui grup infracțional organizat”, a solicitat să se observe că în rechizitoriu este prevăzută ca dată la care inculpatul R____ H____ - C____ a săvârșit infracțiunile de care este acuzat, anii 1998 - 2007, fără a se indica cu aproximație cel puțin anul în care acesta a săvârșit vreo infracțiune. În aceste condiții C.E.D.O. a statuat foarte clar pentru a se respecta dreptul la un proces echitabil, obligația organului de urmărire penală este de a specifica data la care a fost săvârșită o infracțiune (sau cel puțin cu aproximație). În lipsa unor astfel de dovezi, consideră că în ceea ce privește această infracțiune a intervenit prescripția și se impune încetarea procesului penal.

În ceea ce privește infracțiunea de furt a învederat că din întreg probatoriul administrat în cauză nu există elemente care să conducă la ideea că inculpatul ar fi cunoscut caracterul presupus ilicit al bunurilor. Din lipsa elementelor contrare, consideră incidente disp. art. 16 al. 1 lit. d N.C.p.p. raportat la disp. art. 30 N.C.p.

Pentru toate cele menționate mai sus a solicitat achitarea inculpatului R____ H____ C____ .

Prin apărătorul lor, inculpații L____ I____, L____ V____ și B____ I____, au învederat instanței următoarele:

În ceea ce o privește pe inculpata L____ V____, s-a reținut că prin rechizitoriu, ea a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prev. de art. 208 alin. 1, 209 alin. 1 lit. a, alin. 2 lit. b, alin. 3 V.C.p. (modif. prin Legea nr. 140/1996) cu aplicarea art. 280 1, alin. 2 V.C.p. în condițiile art. 33 lit. a V.C.p., considerându-se că în vara anului 1999, împreună cu inculpatul B____ I____, prin detecții și săpături neautorizate efectuate în punctul arheologic Dealul Grădiștei, sub Muchia Cetății, al sitului arheologic „Sarmizegetusa Regia”, au sustras două

brățări dacice din aur, de 683 gr. (272.800 Euro) și 764,94 gr. (305.600 Euro), 200 de monede din aur Lysimachos (130.000 Euro) și 500 monede din argint – tetradrahme (75.000 Euro), în valoare totală de 783.400 Euro, pe care și le-au însușit pe nedrept.

S-a învederat că raportat la noile reglementări legislative în materie penală, făcând aplicarea art. 5 C . p., în baza art. 386 C .p.p . , se impune schimbarea încadrării juridice a faptei săvârșite de inculpata L_____ V_____, în infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural, prev. de art. 228, art. 229 alin. 2 lit. a. C. p.

S-a precizat că, presupusele fapte ale inculpatei nu au fost localizate în timp, încălcându-se grav, atât dreptul la un proces echitabil, cât și dreptul la apărare (în cazul în care ar fi fost indicată o dată certă a săvârșirii faptei, exista posibilitatea dovedirii fără echivoc că la respectiva dată inculpata nu avea cum, în mod obiectiv, să săvârșească respectiva faptă) și intrucât din întreg ansamblu probator, nu există nicio probă directă sau indirectă că exista respectiva faptă , în principal, a sol icitat achitarea inculpatei L_____ V_____ în baza art. 396 alin.5 C.p.p. rap. la art. 16 alin .1 lit . a C.p.p.

S-a învederat că, deși a solicitat în mai multe rânduri parchetului să precizeze data exactă a săvârșirii infracțiunii pentru a putea identifica legea aplicabilă și mai ales pentru a putea stabili cu exactitate când se împlinește termenul de prescripție a răspunderii penale, în mod invariabil, răspunsul a fost același: „ în vara anului 1999” în aceste condiții, aplicând principiul „in dubio pro reo”, „vara anului 1999” ca moment de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale nu poate fi decât 1 iunie 1999 (momentul începerii verii calendaristice) sau 22 iunie 1999 (momentul începerii verii astronomice). La oricare din aceste două momente s-ar raporta, ca început al prescripției răspunderii penale, în conformitate cu disp. art. 155 alin. 4 C .p., rap. la art. 154 lit. c C.p, termenul de prescripție a răspunderii penale (16 ani) s-a împlinit. Ca urmare, în baza art. 396 alin. 6 C .p.p. rap. la art. 16 lit. f C.p. p. consideră că se impune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatei L_____ V_____, pentru infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural, prev. de art. 228, art. 229 alin. 2 lit. a C. p.

În ceea ce-l privește pe inculpatul L_____ I____, acesta a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri, culturale ce fac parte din patrimoniul cultural național prev. de art .280 1 V.C.p., cu aplic. art. 41 al. 2 V.C.p., în condițiile art. 33 lit. a V.C.p., considerându-se că a valorificat în perioada 2001 - 2006 brățările și monedele sustrase de inculpații B_____ I____ și L_____ V_____, bunurile fiind pierdute pentru patrimoniul cultural național.

Raportat la noile reglementări legislative în materie penală, făcând aplicarea art. 5 N.C.p., se constată că legea penală mai favorabilă inculpatului este Noul Cod Penal, intrucât în această lege penală fapta nu

mai este prevăzută. Ca urmare, în baza art. 396 alin. 5 C .p.p. rap. la art. 16 alin. 1 lit .b C.p.p. a solicitat achitarea inculpatului L_____ I____, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

S-a apreciat că nu există niciun temei de fapt sau de drept pentru schimbarea încadrării juridice a faptei inculpatului L_____ I____ în infracțiunea de tănuire. Pe de o parte, nu s-a administrat nicio probă care să determine această nouă încadrare juridică, iar pe de altă parte, această schimbare de încadrare juridică nu poate fi pusă pe seama „noilor reglementări legislative”, astfel cum au susținut reprezentanții parchetului, întrucât infracțiunea de tănuire era reglementată și la momentul trimiterii inculpatului în judecată.

În cazul în care instanța va dispune schimbarea încadrării juridice în infracțiunea de tănuire, făcând aplicarea art. 5 N.C.p., să se constate că legea penală mai favorabilă inculpatului este N.C.p. și ca urmare, noua încadrare juridică va fi cea prev. de art. 270 N.C.p.

Cu referire la infracțiunea de tănuire privitoare la faptele inculpatului B_____ I____, a solicitat încetarea procesului penal, în baza art. 396 alin. 6 C .p.p. raportat la art. 16 lit. h C.p.p., întrucât există o cauză de nepedepsire și anume cea prevăzută de alin. 3 al art .270 C .p. rap. la art .177 C.p., întrucât inculpatul B_____ I____ este cunoscutul inculpatului L_____ I____ și în perioada comiterii așa-ziselor infracțiuni a conviețuit cu acesta. Acest aspect rezultă chiar din actul de sesizare a instanței, care la pag. 15 precizează: « Învinuitul B_____ I____ era angajat muncitor forestier la _____ Grădiștea și era cazat în cabana forestieră din zona Tâmpu..... aflată în gestiunea învinuitei L_____ V_____. Totodată, învinuitul lucra în aceeași brigadă cu soțul acesteia, învinuitul L_____ I____, tehnician ».

În rechizitoriul cu care instanța a fost sesizată, se menționează la pag.16: „Conform declarației lui R_____ H_____ C____, în anul 2001 piesele se aflau deja la firma acestuia „Samus Numismatics LLC” din SUA. La 27 decembrie 2002 au fost prezentate de R_____ Freeman, pentru examinare, expertului P_____ M____, din Los Angeles, California care, prin concluziile raportului de expertiză a confirmat autenticitatea acestora (vol. I f. 256-260).” Ca urmare, cu certitudine la data de 27 decembrie 2002, infracțiunea de tănuire era consumată și cel puțin de la acel moment începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale.

Mai mult, chiar prin concluziile reprezentantului parchetului de la termenul de judecată din data de 27.06.2011, cu ocazia judecării excepțiilor invocate în dos. nr. XXXXXXXXXXXXXXX al Judecătorei D____ se arată că „ instituția grupului infracțional organizat este o infracțiune relativ nouă de drept penal, iar infracțiunile care sancționează constituirea grupului și aderarea la acesta sunt incriminate doar din anul 2003....ori până atunci, obiectele de patrimoniu nu numai că au fost sustrate de inculpați, dar au fost și valorificate în afara granițelor țării...” Mai mult, în s.p. nr. 884/27.06.2011, prin care instanța de judecată s-a pronunțat asupra excepțiilor invocate, sentință definitivă cu privire la aceste aspecte, se admit concluziile procurorului și se retine că în anul 2003 obiectele de

patrimoniu nu numai că au fost sustrate de inculpați, dar au fost și valorificate în afara granițelor țării .

Dacă ne raportăm chiar și la anul 2003, reținut printr-o sentință definitivă ca fiind anul în care toate bunurile erau valorificate, ca moment de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale a inculpatului L_____ I_____ în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de tăinuire prev. de art. 270 din N.C.p., apreciază că în conformitate cu disp. art. 155 alin. 4 c.p., rap. la art. 154 lit. d c.p, termenul de prescripție a răspunderii penale (10 ani) s-a implinit.

Ca urmare, în baza art. 396 alin. 6 C . p. p.ă rap. la art. 16 lit. f C.p.p. se impune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului L_____ I_____, pentru infracțiunea de tăinuire.

Cu privire la:

-criticile aduse de inculpații R_____ H_____ - C_____, B_____ I_____, L_____ V_____ și L_____ I_____ referitoare la faptele reținute în sarcina lor prin rechizitoriu și la

-încadrarea juridică,

Instanța a constatat at următoarele:

Inculpații R_____ H_____ - C_____, L_____ V_____ și L_____ I_____ au susținut că bunurile presupuse ca fiind furate aveau regimul bunurilor independente și de sine stătătoare, care nu erau parte integrantă a imobilelor clasate în lista monumentelor istorice.

Instanța cu privire la regimul juridic de protecție a siturilor arheologice clasate monument istoric reține că:

Protecția specială a monumentelor istorice din țara noastră, inclusiv a siturilor arheologice clasate în categoria monumentelor istorice, s-a realizat după anul 1989, prin instituirea regimului juridic de protecție reglementat de OG nr. 68/1994 privind protejarea patrimoniului cultural național.

Legiuitorul a întărit aceste dispoziții privind protecția bunurilor arheologice mobile, indiferent de modul de descoperire, ele regăsin du-se în art. 45 alin. 1 din Legea nr. 182/2000 privind protecția patrimoniului cultural național mobil, astfel: „bunurile arheologice, epigrafice, numismatice, paleontologice sau geolitice, descoperite în cadrul unor cercetări sistematice cu scop arheologic ori geologic sau în cadrul unor cercetări arheologice de salvare ori având caracter preventiv, precum și cele descoperite întâmplător prin lucrări de orice natură, efectuate în locuri care fac obiectul exclusiv al proprietății publice, conform art. 136 alin. (4) din Constituția României, republicată, _____, potrivit dispozițiilor legale”.

Din momentul descoperirii, bunurile prevăzute la alin. (1) sunt supuse procedurii de clasare, iar Serviciile deconcentrate ale Ministerului C_____ decid asupra instituției căreia i se vor transmite în administrare bunurile arheologice respective.

Persoanele fizice care au descoperit în mod întâmplător bunuri din categoria celor prevăzute la art. 45 alin. (1) erau obligate să le predea, în termen de 72 de ore de la descoperire, primarului unității administrativ -

teritoriale în a cărei rază a fost făcută descoperirea (art. 48 alin. 1 din Legea nr. 182/2000), iar procedura de clasare se declanșă din oficiu (art. 11 pct. 1 lit. e din aceeași lege).

În timpul desfășurării procedurii de clasare din oficiu a unui bun cultural mobil, „acesta se află sub regimul de protecție prevăzut, potrivit dispozițiilor prezentei legi, pentru bunurile clasate în tezaur” (art. 17 din Legea nr. 182/2000, cu modificările și completările ulterioare).

Siturile arheologice de importanță excepțională pentru istoria și cultura națională, rezultate din mărturiile materiale, bunurile mobile ce fac parte din categoria „tezaur al patrimoniului cultural național mobil”, precum și bunurile imobile de valoare, sunt protejate prin clasarea în categoria monumentelor istorice, precum și în Lista patrimoniului cultural mondial. Totodată, asupra unităților teritorial administrative în care se află aceste situri s-a instituit o măsură specială de protecție, acestea fiind declarate zone de interes arheologic prioritar (art. 2 lit. g din OG nr. 43/2000).

Între siturile arheologice clasate în lista monumentelor istorice ce cuprind vestigii arheologice: structuri, construcții, grupuri de clădiri, precum și terenurile cu potențial arheologic reperat, sunt enumerate începând din anul 1957 „Cetățile dacice din M-ții Orăștiei,

_____, jud. Hunedoara” (f.251-360 vol. V up.).

Lista monumentelor de cultură de pe teritoriul României aprobată prin H.C.M. nr. 661/1955, completată cu H.C.M. nr. 1619/1957, publicată de Editura Academiei, cuprindea la poz. 111 „Rezervația arheologică cetățile dacice, Orăștioara de Sus, Costești, regiunea Hun edoara”.

Lista monumentelor istorice situate pe teritoriul comunei Orăștioara de Sus aprobată și comunicată de CNMAS (Ordinul nr. 6380/20.11.1991), cuprindea 17 monumente între care sunt enumerate cele din Grădiștea de M____, Costești, B_____, etc., din jud. Hunedoara. (f.251 – 360 vol. V up.).

De asemenea, Lista monumentelor istorice a județului Hunedoara, afișată pe site-ul cImeC Institutul de Memorie Culturală București (1997) cuprinde monumentele istorice din zona comunei Orăștioara de Sus la pct. 52 - 54 și 82 -86.

Începând cu anul 1999 siturile arheologice din M-ții Orăștiei au fost incluse pe lista monumentelor patrimoniului mondial UNESCO, având nr. de identificare 906 (vol. V, f. 256-266), fiind protejate, de asemenea prin OG nr. 43/2000 privind stabilirea unor măsuri de protecție a monumentelor istorice care fac parte din Lista patrimoniului mondial .

Monumentele susmenționate au fost date în paza și administrarea Muzeului Civilizației Dacice și Romane din D____, conform Hotărârii nr. 13/1997 a Consiliului Județean Hunedoara, (f. 437 și urm., f. 9 vol. III up.).

Prin HG nr. 230/2003, privind delimitarea rezervațiilor biosferei parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrației acestora, ca măsură suplimentară de protecție, s-a înființat Parcul Natural „Grădiștea Muncelului - Cioclovina”, în limitele căruia sunt cuprinse și protejate inclusiv siturile arheologice din M-ții Orăștiei.

În plan administrativ, protecția siturilor – monument istoric din M-ții Orăștiei s-a realizat printr-un „ Plan urbanistic zonal pentru zonele protejate: Cetatea Costești (Cetățuia), Cetatea B_____ și Cetatea Sarmizegetuza – Regia – Grădiștea de M_____ din

_____”, care marchează limita zonei arheologice, precum și prin Regulamentul local de urbanism, elaborate de Institutul N_____ de Cercetare – Dezvoltare pentru Urbanism și Amenajarea Teritoriului Urbanproiect – București, aprobate prin Hotărârea nr. 11/2001 a Consiliului Județean Hunedoara, emisă în temeiul Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor, republicată în 1997 (f.429 – 430 vol. III up.).

Principalele căi de acces spre „Sarmizegetuza Regia” și celelalte cetăți dacice au fost marcate de autorități cu panouri care informează și avertizează publicul cu privire la regimul special de protecție a zonei (planșele fotografice, f.432 și urm. vol. III up.).

Prin urmare, referitor la calitatea de bun de patrimoniu al unui bun neclasificat, precum și dovada dreptului de proprietate al statului asupra unui bun mobil care nu se afla în momentul descoperirii în posesia statului, instanța apreciază că sub aceste aspecte sunt incidente , în privința faptelor reținute a fi săvârșite de către inculpatul R_____ H_____ - C_____ (aplicabile și inculpaților B_____ I_____ și L_____ V_____ referitoare la vara anului 1999) dispozițiile din OG nr. 68/1994, iar pentru faptele comise după anul 2000 sunt aplicabile dispozițiile din Legea nr. 182/2000 .

Potrivit dispozițiilor OG nr. 68/1994 :

Art. 1: În sensul prezentei ordonanțe, patrimoniul cultural național este compus din bunuri culturale mobile și imobile cu valoare deosebită, de interes public, care sunt mărturie de neînlocuit ale potențialului creator uman în relația sa cu mediul natural și cu mediul istoricește constituit de pe teritoriul României, ale istoriei și civilizației naționale și universale. Patrimoniul cultural național mobil cuprinde:

a) bunuri cu semnificație istorică și documentară:....

Art. 3: Bunurile care fac parte din patrimoniul cultural național mobil se clasează în următoarele categorii:

a) Tezaurul patrimoniului cultural național, numit în continuare tezaur , alcătuit din bunuri mobile cu valoare excepțională și care beneficiază de protecție specială;

b) Fondul patrimoniului cultural național, numit în continuare fond , alcătuit din bunuri mobile cu importanță istorică, documentară, artistică, etnologică, științifică și tehnică și care beneficiază de protecția acordată prin prevederile prezentei ordonanțe și ale altor acte normative.

Bunurile culturale care nu sînt clasate în categoriile tezaur și fond se constituie în patrimoniul mobil comun și pot face obiectul reglementărilor de cercetare, evidență, conservare și punere în valoare.”

Art. 20: Cercetările arheologice sistematice se execută numai cu autorizația prealabilă a Comisiei Naționale de Arheologie și, după caz, și cu avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice .

Bunurile culturale imobile descoperite ca rezultat al unor cercetări arheologice sistematice, precum și descoperirile fortuite beneficiază de regimul juridic al monumentelor istorice clasate în categoria A, până la definitivarea procedurii de clasare, care se declanșează din oficiu.

Bunurile culturale mobile descoperite ca rezultat al cercetărilor arheologice sistematice, precum și descoperirile fortuite sunt de drept proprietate publică, indiferent de regimul de proprietate asupra terenului din care acestea au fost recuperate.

Din momentul descoperirii și până la încheierea procedurii de clasare, care se declanșează din oficiu, bunurile culturale mobile descoperite în condițiile de mai sus beneficiază de regimul juridic de protecție prevăzut în prezenta ordonanță pentru bunurile clasate în categoria tezaur.

Față de dispoziții legale de mai sus, instanța reține că este mai presus de orice dubiu că brățările și celelalte bunuri descoperite începând cu vara anului 1999, erau cuprinse și la data descoperirii lor în categoria bunurilor culturale mobile, fiind încadrate ope legis, de la momentul descoperirii, în categoria tezaur și devenind proprietate publică de drept din același moment.

În consecință însușirea acestora întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt. Pentru ca această infracțiune să subziste nu este necesar ca proprietarul să aibă elementul corpus al posesiei bunului, fiind suficientă și voința de a posedea sub titlu de proprietar. Ori, legiuitorul, în privința acestor bunuri a declarat expres calitatea de proprietar al statului. Nu se poate pune în discuție nici faptul că bunul găsit de către inculpați ca urmare a unor căutări orientate în acest scop ar fi un bun găsit deoarece nu suntem în prezența unui bun pierdut ori fără stăpân. Dimpotrivă s_____ și-l aproprie, prin dispoziția legală sus citată, declarând în temeiul legii, un drept de proprietate și control asupra acestuia încă din momentul descoperirii sale.

Nerespectarea obligației de predare a unui bun cultural mobil, descoperit întâmplător, în termenul prevăzut la art. 48 alin. 1 din Legea nr.

182/2000, respectiv în 48 de ore de la descoperire, constituie contravenție, dacă nu este săvârșită astfel încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiune.

Este de asemenea nefondată critica inculpatul R_____ H_____ – C_____ (și a inculpaților L_____ V_____ și B_____ I_____) referitoare la faptul că bunurile nu pot fi încadrate în categoria celor din patrimoniul cultural național deoarece nu s-a făcut dovada că au fost descoperite într-un sit arheologic. Cu toate acestea, instanța a reținut că la dosarul cauzei există documente care infirmă susținerile acestora (f. 251-360 vol. V up.).

Muzeul Civilizației Dacice și Romane din D_____ a confirmat că toponimul „Căprăreața” face parte din situl arheologic al Complexului Cetăților dacice din M-ții Orăștiei, potrivit adresei nr. 635/2001 (f.110 vol. VII up.).

Mai mult, instanța subliniază că stabilirea calității bunului de bun mobil din patrimoniul cultural național nu este condiționată, potrivit legii, de locul descoperirii acestora și nici măcar de forma dreptului de proprietate

asupra terenului în care au fost găsite, așa cum clar rezultă din dispozițiile art. 20 alin. 3 ale OG nr. 68/1994.

Aceeași este situația și pentru bunurile descoperite de ceilalți inculpați după anul 2000 când au devenit incidente dispozițiile Legii nr. 182/25.10.2000.

Art. 1: Prezenta lege instituie regimul juridic al bunurilor aparținând patrimoniului cultural național mobil, ca parte a patrimoniului cultural național, și reglementează activitățile specifice de protejare a acestora.

Art. 3

(1) Patrimoniul cultural național mobil este alcătuit din bunuri cu valoare istorică, arheologică, documentară, etnografică, artistică, științifică și tehnică, literară, cinematografică, numismatică, filatelică, heraldică, bibliofilă, cartografică și epigrafică, reprezentând mărturii materiale ale evoluției mediului natural și ale relațiilor omului cu acesta, ale potențialului creator uman și ale contribuției românești, precum și a minorităților naționale la civilizația universală.

(2) Bunurile care alcătuiesc patrimoniul cultural național mobil sunt:

1. bunuri arheologice și istorico - documentare, precum:

a) descoperirile arheologice terestre și subacvatice, unelte, ceramică, inscripții, monede, sigilii, bijuterii, piese de vestimentație și harnașament, arme, însemne funerare, cu excepția eșantioanelor de materiale de construcție, materiale din situri, care constituie probe arheologice pentru analize de specialitate;

Art. 46 (1) Bunurile arheologice, epigrafice, numismatice, paleontologice sau geolitice, descoperite în cadrul unor cercetări sistematice cu scop arheologic ori geologic sau în cadrul unor cercetări arheologice de salvare ori având caracter preventiv, precum și cele descoperite întâmplător prin lucrări de orice natură, efectuate în locuri care fac obiectul exclusiv al proprietății publice, conform art. 136 alin. (3) din Constituția României, republicată, _____, potrivit dispozițiilor legale.

În consecință potrivit dispozițiilor art. 46 alin. 1 din lege bunurile mobile descoperite în afara activității de cercetare devin proprietate publică dacă au fost descoperite în locuri care fac obiectul exclusiv al proprietății publice, astfel cum este el definit de Constituția României.

Potrivit dispozițiilor alin. 3 al art. 136 din acest act normativ: „Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.”

Întrucât bunurile au fost descoperite în subsol, acestea în temeiul dispozițiilor constituționale, erau proprietatea statului.

În aceste condiții susținerea inculpaților R____ H____ - C____, L____ V____ și B____ I____ legată de existența ori inexistența operațiunilor de clasare apare ca irelevante pentru încadrarea juridică a faptelor.

Mai mult, instanța relevă că atât brățărilor recuperate, cât și bunurile donate de către inculpatul R____ H____ - C____ au fost supuse operațiunii de clasare care s-a și finalizat, ele făcând parte, după caz, din clasa Fond sau Tezaur.

1.În ceea ce privește încadrarea juridică dată faptelor reținute în sarcina inculpatului R____ H____ - C____, instanța a reținut :

Reprezentanta Parchetului, la termenul de judecată din data de 24.03.2014 a precizat încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina acestuia, după cum urmează:

- constituirea unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p.;

- complicitate la infracțiunea de furt calificat de obiecte de patrimoniu cultural din situri arheologice prev. și ped. de art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a și c N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în cond. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p., toate în cond. art. 38 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p., fapte săvârșite în perioada 1997 – 2007.

În ceea ce privește reținerea lit. „c” a art. 229 alin. 2 N.C.p. , instanța apreciază că a fost o eroare materială , întrucât pe fondul cauzei , acuzarea nu a pus concluzii și cu privire la acest aspect, deoarece din actele dosarului nu reiese că fapta ar fi fost „săvârșită de o persoană având o armă”, motiv pentru care instanța nu o va lua în considerare nici pentru el și nici pentru ceilalți inculpați.

Cu privire la infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art. 367 N.C.p., instanța apreciază că aceasta reprezintă o incriminare cadru care a luat naștere din dorința legiuitorului de a renunța la paralelismul existent anterior noului Cod penal între textele ce incriminau același gen de fapte (grup infracțional organizat, asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, complot, grupare teroristă).

Astfel, incriminarea din art. 367 N.C.p. reprezintă, în parte, corespondentul infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. de art. 323 V.C.p.

Cele patru acțiuni prin care se realizează elementul material al laturii obiective - inițierea, constituirea, aderarea sau sprijinirea unui grup infracțional organizat – au aceeași semnificație ca și în vechea reglementare.

Datorită regimului sancționator, care parțial reprezintă corespondentul infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, legea nouă este mai favorabilă.

În rechizitoriu se menționează în sarcina inculpatului R____ H____ -

C____ că, în perioada 1998-2007 , s-a asociat cu inculpații C____ C____, C____ S____ R____, B____ T____ C____, J____ (C____) D____ - S____, T____ D____, membrii „Cartelului sârb” ș.a.,

impunându-se ca lider de rețea, pentru efectuarea unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric; localizarea, sustragerea și însușirea pe nedrept a unor tezaure arheologice; valorificarea acestora pe piața neagră internațională a antichităților, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii

de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1, 3 și 5 N.C.p. (asocierii în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzute și pedepsite de art. 323 V.C.p.

A se asocia în scopul săvârșirii uneia sau mai multor infracțiuni înseamnă a lua parte la constituirea unei grupări având scopul arătat, prin manifestarea voinței de a se constitui asocierea și de a fi membru al acesteia. Asocierea presupune o reunire, cu perspectiva unei durate în timp, a mai multor persoane, în vederea realizării unui scop infracțional comun.

Simpla menționare a faptului că inculpatului R____ H____ - C____ are liderul unei asemenea grupări nu este suficientă pentru a concluziona că el s-a asociat cu braconierii din județul Hunedoara.

Pe parcursul expunerii, nici un moment, redactorii actului de sesizare a instanței nu au făcut referire la participarea inculpatului R____ H____ - C____ la planificarea sau la săvârșirea vreuneia dintre cele două fapte (efectuarea de detecții sau însușirea pe nedrept a unor tezaure arheologice), având drept scop sustragerea de bunuri de patrimoniu, ci doar au dovedit implicarea sa în valorificarea lor pe piața internațională, existând nenumărate probe în acest sens (declarații martori și inculpați, facturi, postare pe e-Bay, transcrierea e-mail-urilor și a interceptărilor telefonice).

Față de aceste considerente și având în vedere expunerea faptelor reținute în actul de sesizare, continuând cu analiza mijloacelor de probă indicate în cuprinsul rechizitorului și terminând cu examinarea faptelor pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, în concret, instanța nu poate ajunge decât la concluzia că fapta de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1, 3 și 5 N.C.p. - în modalitatea asocierii - nu poate fi reținută în sarcina inculpatului R____ H____ - C____, nefiind susținută de vreo probă, motiv pentru care acesta urmează a fi achitat în baza art. 396 al. 5 N.C. p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. c N.C.p.p.

Inculpatul R____ H____ - C____ a susținut că - în mod eronat - i s-a reținut săvârșirea infracțiunii de complicitate la furt calificat în formă continuată prev. și ped. de art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p. (art. 26 V.C.pe., rap. la art. 208 al. 1, 209 al. 4 V.C.p. cu aplic. art. 280 1 al. 2 V.C.p. și art. 41 al. 2. V.C.p.), în condițiile în care nu există nici o probă din care să rezulte o înțelegere anterioară ori concomitentă cu autorii faptei (inculpații B____ V____ și L____ V____), pe care, a susținut, că nici nu-i cunoaște.

Totodată el a invocat că în sarcina sa, raportat la modul în care sunt descrise faptele în actul de acuzare, i s-ar putea reține cel mult săvârșirea infracțiunii de tăinuire prev. de art. 270 N.C.p. în formă simplă, fapta fiind deja prescrisă.

Aceste critici ale inculpatului sunt parțial întemeiate.

În actul de acuzare se susține, în ce privește fapta de complicitate la furt calificat reținută în sarcina sa, că acesta a „primit în mod repetat în

perioada 1998 - 2007 și a tăinuit, în vederea valorificării, bunurile arheologice sustrase” (brățări, monede, artefacte).

Art. 48 N.C.p. definește complicele, având corespondent în art. 26 V.C.p., preluat fără modificări.

Ca participant, complicele nu comite în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, ci în mod mijlocit, prin executant, sprijinind efectiv realizarea faptei de către acesta. Pornind de la textul legal, putem defini complicitatea ca fiind forma secundară a participației penale ce constă în fapta unei persoane care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală ori care promite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă promisiunea este sau nu onorată.

Dezvoltările teoretice privind condițiile complicității, felurile acesteia (anterioară, concomitentă; morală, materială; proprie, improprie; mijlocită, nemijlocită; prin acțiune, inacțiune, ș.a.) își mențin valabilitatea și în noul Cod penal. Deși sunt autori care susțin că pentru existența complicității nu este necesară o înțelegere, prealabilă sau concomitentă, între autorul faptei și complice; ceea ce se cere (părere unanimă), sub aspect subiectiv, este numai ca respectivul complice să fi cunoscut ceea ce urmărește autorul și să fi voit să-l ajute, dorind ori acceptând rezultatul infracțiunii la a cărei săvârșire a cont ribuit.

În speță nu există nici o probă și mai mult, nu este descrisă nici o faptă concretă, care să susțină afirmația că inculpatul R____ H____ - C____ ar fi înlesnit sau ajutat în orice mod la căutarea, descoperirea și însușirea bunurilor sustrase de ceilalți coînculpați înainte sau în timpul săvârșirii faptei acestora.

De asemenea nu există probe din care să rezulte că anterior sau concomitent săvârșirii faptei de furt acesta ar fi promis că va tăinui bunurile sustrase.

Așa cum s-a conturat în practică și în literatura de specialitate, pentru existența complicității la infracțiunea de furt, în modalitatea promisiunii de a tăinui bunurile sustrase, nu se cere ca promisiunea să fie expres formulată. În cazul în care, în mod repetat, o persoană cumpără de la autorul unor furturi bunuri despre care știe că provin din sutrageri ilegale, fapta sa constituie un ajutor moral dat autorului la săvârșirea furturilor, acesta știind că are asigurată valorificarea bunurilor sustrase.

În speță, este adevărat că fiind căutat de braconieri, prin intermediul inculpatului R____ H____ - C____, s-a asigurat traficul bunurilor provenite din siturile arheologice (datorită contactelor internaționale pe care acesta și le crease), dar el colecta obiecte de patrimoniu de la mai multe grupări în scopul de a obține un folos material pentru sine (relevante fiind în acest sens declarațiile martorilor (f.188-190,211-213,214-218,236-237,238-242,256-263 vol. X up., f.125-126 vol. XV up., dar și discuțiile telefonice, remarcându-se cea din luna decembrie 2003 între D____ E____ și A____ G____; f.132-133 vol. XV up.), astfel că „promisiunea” nu viza un singur autor, drept pentru care nu se poate

reține în sarcina acestuia complicitate (morală) la infracțiunea de furt calificat în formă continuată.

Așadar, activitatea inculpatului R____ H____ - C____ de a primi, dobândi și înlesni valorificarea bunurilor arheologice sustrase din siturile aflate în zona M-ților Orăștiei, s-a desfășurat, în perioada 1999 - 2007, mult după ce infracțiunile de furt au fost consumate, fără o înțelegere prealabilă cu autorii furturilor, activitate confirmată de probele din dosarul cauzei, drept pentru care instanța în baza art. 386 N.C.p.p va dispune schimbarea încadrării juridice a faptei săvârșite de acesta din complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă continuată prev. și ped. de art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p. în infracțiunea de tănuire în formă continuată prev. și ped. de art. 270 N.C.p. cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p., text în baza căruia acesta va fi condamnat.

Inculpatul a protestat la reținerea formei continuate, susținând că (dacă s-ar da curs schimbării încadrării juridice) nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 35 alin. 1 N.C.p. referitoare la „același subiect pasiv”, atâta timp cât în rechizitoriu se menționează că a colectat bunurile de la mai multe persoane, motiv pentru care n-ar fi îndeplinită cerința referitoare la unitatea de subiect pasiv.

Instanța apreciază că reținerea dispozițiilor art. 35 alin. 1 N.C.p. este pe deplin întemeiată pentru motivele ce urmează a fi arătate.

Este adevărat că art. 35 alin. 1 N.C.p. ce consacră definiția infracțiunii continuate (ce-și avea corespondent în art. 41 al. 2 V.C.p.), se diferențiază de vechea reglementare prin instituirea unei condiții suplimentare necesare pentru existența acesteia, și anume unitatea de subiect pasiv. Aceasta se adaugă unității pe latură obiectivă (pluralitate de acțiuni/inacțiuni, săvârșite la diferite intervale de timp și care, întregite cu rezultatul, trebuie să prezinte fiecare în parte conținutul aceleiași infracțiuni) și unități pe latură subiectivă (ansamblul faptic săvârșit în realizarea aceleiași rezoluții). Cu referire la acestea din urmă, nu au intervenit modificări ale dezvoltărilor teoretice din vechiul cod penal, drept pentru care au rămas valabile și-n prezent.

Problemele de delimitare - apărute în practică - în raport cu concursul de infracțiuni se mențin și prin instituirea condiției referitoare la unitatea de subiect pasiv pentru infracțiunile continuate.

Chiar dacă inițial, s-a oferit soluția legislativă a incompatibilității totale a infracțiunii continuate cu pluralitatea subiecților activi, prin Legea nr.

187/2012 s-a acceptat compatibilitatea limitată (în cazul anumitor categorii de infracțiuni), susceptibile de comitere în mod continuat, condiția unității subiectului pasiv considerându-se împlinită și atunci când „bunurile ce constituie obiectul infracțiunii se află în coproprietatea mai multor persoane” sau „infracțiunea a adus atingere unor subiecți pasivi secundari diferiți, dar subiectul principal este unic ” (art. 238 din Legea de p unere în aplicare a Noului Cod penal).

Prin urmare, este evident că unitatea de subiect pasiv se referă la S _____ R _____, fiind singurul păgubit în cauză.

În speță, s-a demonstrat că inculpatul R _____ H _____ – C _____ a intrat în mod ilegal în posesia bunurilor arheologice provenite din siturile aflate în M-ții Orăștiei, fie prin descoperiri personale, fie le-a colectat de la mai multe persoane, în ocazii diferite (de la inculpații L _____ V _____ și B _____ I _____ sau de la gruparea din care făceau parte inculpații C _____ C _____, J _____ D _____ S _____, D _____ E _____, N _____ M _____ – Niu, ș.a.), obiecte care s-au dovedit autentice (f. 219, 234- 280, f .xxxxxxxxxxxxx vol. II up.). Este adevărat că nu s-a putut demonstra pe ce căi aceste bunuri au ajuns în posesia lui, fapt pe care a mizat și inculpatul, sperând că va scăpa de răspunderea penală, mai ales atunci când și-a arătat „disponibilitatea” și a donat 4.000 de obiectele arheologice către Muzeul N _____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj N _____. De reținut că inițial bunurile au fost înaintate cu ofertă de vânzare, iar în momentul în care a realizat că este subiectul unei anchete, și-a schimbat atitudinea, preferând să le doneze și socotind că va convinge autoritățile de „buna sa credință” (f.302-303 vol. I up., 213-216 vol. V dos. inst.).

În acest scop, inculpatul R _____ H _____ – C _____ a încercat să inducă ideea că bunurile donate provin din achiziții făcute pe la târgurile de vechituri sau antichități organizate în diverse locuri, fie în țară ori în străinătate, sau personal le-a descoperit cu detectorul în alte zone geografice din țară în perioada când nu exista necesitatea primirii unei autorizații pentru utilizarea unui astfel de aparat.

Inițial, el a declarat că bunurile donate nu ar fi chiar atât de importante, încercând să diminueze valoarea lor din punct de vedere economic și că expertiza făcută în cauză ori opiniile celor care le-au văzut, nu trebuie luate în considerare deoarece nu sunt adevărați specialiști. D _____ pentru care inculpatul a indicat și depus la dosar opiniile unor cercetători (agreați de el) care au lucrări în domeniu (vol. VII dos. inst.).

Ulterior, însuși inculpatul a recunoscut că valoarea obiectelor donate era consistentă și pe această cale a încercat să sugereze că este un patriot și un bun r _____.

Instanța nu a pus sub semnul îndoielii calitatea lucrărilor de specialitate întocmite de acești profesioniști (A _____ Dowler și A _____ L.Freidberg), însă ei nu au avut posibilitatea să _____ cu bunurile expertizate pentru a-și forma o opinie clară, așa cum s-a întâmplat în cazul cercetătorilor români (f.304-448 vol. I up.), care au putut stabili, deopotrivă, calitatea și valoarea istorică și economică însemnată a obiectelor donate de inculpatul R _____ H _____ – C _____.

În urma examinării bunurilor, acestea au fost clasate în categoria „Tezaur” sau „Fond” și instanța a apreciat că raportul de expertiză întocmit în cauză este pe deplin valabil, întrucât simplele afirmații ale acestuia că bunuri asemănătoare au fost descoperite și-n alte zone din lume (regiunea Olbia din Ucraina; Albania) nu sunt suficiente pentru a răsturna concluziile experților, iar inculpatul R _____ H _____ - C _____ nu a solicitat o contraexpertiză ca să dovedească contrariul.

Inculpații au susținut, de asemenea, că în mod intenționat în rechizitoriu nu se menționează date concrete referitoare la momentul săvârșirii presupuselor lor fapte sau cel puțin ultimul act material, care este obligatoriu (conform deciziei CEDO) în vederea calculării termenelor de prescripție, iar că dovezile aduse de acuzare sunt simple speculații. Analiza probelor irefutabile de la dosarul cauzei a dovedit contrariul afirmațiilor susținute de inculpați.

Din acest motiv instanța va reține în sarcina inculpaților L_____ V_____ și B_____ I_____ că fapta lor în formă continuată a fost săvârșită în cursul verii anului 1999 ; că bunurile sustrase au fost ascunse la locuința inculpaților L_____ V_____ și L_____ I_____ în intervalul scurs din vara anului 1999 și până în anul 2001 (când brățărilor au ajuns în SUA), prelungindu-se până în anul 2006 (raportat la tezaurul de monede care, parțial, a fost scos la vânzare de inculpatul R_____ H_____ - C_____). Iar în sarcina inculpatului R_____ H_____ - C_____ se va reține că faptele au fost comise în perioada 1999 - 2007 .

Martorul R_____ N_____ M_____ (arheolog și fost director adjunct al Muzeului N_____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj N_____) a spus răspicat că inculpatul R_____ H_____ - C_____ l-a contactat în perioada 2006 - 2007 (a se vedea oferta de vânzare din ianuarie - februarie 2006), în mai multe rânduri, în ideea de a oferi spre vânzare muzeului o _____ obiecte „ fără o valoare economică deosebită, dar cu o deosebită valoare arheologică”. Una dintre piesele importante - care i-a atras atenția martorului - a constituit-o un "unbo de scut dacic", despre care inculpatul ar fi afirmat că „l-a achiziționat de la căutătorii de comori din zona Munților Orăștie” și „dacă muzeul are suficienți bani el ar putea intermedia cumpărarea unei brățări din aur dintre cele găsite în Munții Orăștiei și care se află în prezent la o persoană în străinătate.”

Despre proveniența altor bunuri, martorul spune că inculpatul nu a dat prea multe detalii, spunând doar că au fost achiziționate cu diferite ocazii, dând de înțeles că le-ar fi luat din târguri și piețe de profil, organizate în scop comercial și având un caracter licit, în diverse țări europene sau descoperite cu detectorul (f.294-296 vol. I up și f.213-214 vol. V inst.), fie salvate de el de la „ dispariție, tot de la căutătorii de comori din zona Munților Orăștie ”, aspecte confirmate și de martorul P_____ I_____ (director al muzeului clujean) (f.163-165 vol. VI inst.)

Însuși inculpatul face referire la expertiza efectuată de martora de naționalitate germană, D_____ - L_____, care afirma că în anul 2000, o persoană pe nume A_____, i-a prezentat 2 spirale din aur. Aceeași martoră declara că între aceste 2 spirale și altele care le-a văzut cu alte ocazii există mari asemănări, încât poate afirma că ele provin cam din același sit (arheologic), chiar dacă nu au fost confecționate de aceeași persoană. Cu referință la spirala „M_____ Newyorkeză”, martora a spus că având suficient timp la dispoziție, a avut posibilitatea să o expertizeze alături de colegii români și poate confirma că provine din aceeași perioadă, din același sit arheologic. În continuare martora a spus că a expertizat monede din aur și din argint de tip Kosson și cele având imprimate chipul

lui Lysimachos, putând să confirme că aceste monede proveneau din situri arheologice de pe teritoriul românesc (f.2-6, 233-239 vol. VI inst, f. 256 vol. III up).

Inculpatul a susținut și ideea că în rechizitoriu nu există elemente care să conducă la concluzia că el ar fi cunoscut caracterul presupus ilicit al bunurilor, dar a refuzat să dea orice informații cu privire la proveniența acestora și nici nu a putut face dovada că le-a dobândit în mod legal. Dacă în vechea reglementare existența infracțiunii de tăinuire era condiționată de împrejurarea ca făptuitorul să cunoască proveniența ilicită a bunului tăinuit, în noul text de incriminare se prevede explicit că fapta constituie infracțiune și atunci când, din împrejurările concrete, făptuitorul a avut posibilitatea reală de a prevedea că bunurile provin din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. Această din urmă situație presupune ca împrejurările concrete ce se referă la bunul primit, dobândit, transformat sau valorificat să îi permită făptuitorului să bănuiască, în mod rezonabil, caracterul ilicit al sursei din care provine respectivul bun, condiție îndeplinită în speță.

Din actele dosarului a reieșit, fără putință de tăgadă, că inculpatul R____ H____ - C____ a primit și valorificat bunuri sustrase din situri arheologice, pe care le-a colectat de la mai multe persoane fizice ori grupări infracționale.

Legătura inculpatului - așa cum va fi demonstrată și în paginile expunerilor următoare (reținută și în motivarea sentinței din dosarul „ Aurului dacic”) cu alte asociații infracționale care a avut ca și consecință traficul bunurilor de patrimoniu pe plan internațional rezultă din legăturile pe care acesta și le-a făcut în interiorul acestor grupări. Astfel, numitul N____ M____ - Niu a fost unul din liderii braconierilor care i-au asigurat inculpatul R____ H____ - C____ bunuri arheologice descoperite cu ocazia detecțiilor și săpăturilor efectuate pe care acesta le-a colectat și ulterior le-a valorificat în afara granițelor țării. De asemenea, fructificarea convorbirilor telefonice (dintre inculpați și martori) a evidențiat că inculpatul R____ Hori a - C____ era informat de braconieri despre „ marfă” (f.126-128, 132 vol. XV up.).

În faza de urmărire penală, inculpatul nu a recunoscut nici una dintre acuzele care i s-au adus, iar în fața instanței, s-a prevalat de dreptul la tăcere conferit de disp. art. 70 al. 2 V.C.p. (f.90 vol. VI inst.).

Ulterior a trimis o declarație (f.104 vol. IX inst.) în care și dădea acordul pentru muncă neremunerată în folosul comunității, în cazul în care ar fi găsit vinovat.

2. În ceea ce privește încadrarea juridică dată faptelor reținute în sarcina inculpaților L____ V____ și B____ I____.

În actul de acuzare se reține că, în vara anului 1999, inculpata L____ V____ împreună cu inculpatul B____ I____, prin detecții și săpături neautorizate efectuate în punctul arheologic Dealul Grădiștei, situat în situl arheologic „Sarmizegetuza Regia”, la locul numit „Sub Muchia Cetății”, au sustras, în mai multe rânduri, două brățări dacice din aur [de 683 gr. (272.800 Euro) și de 764,94 gr. (305.600 Euro)], 200 de monede din aur

Lysimachos (130.000 Euro) și 500 monede din argint – tetradrahme (75.000 Euro), în valoare totală de 783.400 Euro, pe care și le-au însușit pe nedrept, faptă ce întrunea elementele constitutive ale infracțiunii de furt calificat prev. și ped. de art. 208 alin. 1, 209 alin. 1 lit. a, alin. 2 lit. b, alin. 3 V.C.p. (modif. prin Legea nr. 140/1996) cu aplicarea art. 280 alin. 2 V.C.p., în condițiile art. 33 lit. a V.C.p.

Reprezentanta Parchetului, la termenul de judecată din data de 24.03.2014 a precizat încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina acestora în furt calificat prev. și ped. de art. 228 al.1, 229 al. 2 lit. a și c C.p. cu apl. art. 35 al. 1 C.p.

Despre lit. „c” a art. 229 alin. 2 N.C.p., instanța va avea în vedere argumentele anterior reiterate.

Inculpații au susținut că acuzarea a refuzat sistematic să indice data exactă a presupusei fapte comise de ei, ceea ce ar reprezenta o încălcare gravă, atât a dreptului la un proces echitabil, cât și a dreptului la apărare. Critica este neîntemeiată pentru motivele deja arătate, cu sublinierea că martorii audiați au vorbit cu toții de vara anului 1999. Instanța reține că vara astronomică începe la 22 iunie (solstițiul de vară) și sfârșește înaintea echinocțiului de toamnă (23 septembrie). Oficial, ea debutează la 1 iunie și se termină la 31 august, motiv pentru care nu s-a împlinit termenul de prescripție al răspunderii penale prev. de art. 154 alin. 1 lit. c comb. cu art. 155 alin. 4 N.C.p.

Mai mult, bunurile se mai aflau în posesia fam. L_____ și în primăvara anului 2000, aspect care a fost confirmat de martorii oculari (S_____ T_____ și D_____ E_____), la care a apelat inculpatul L_____ I_____ și cărora le-a cerut înlesnirea valorificării lor. Întrucât bunurile sustrase au ajuns apoi în posesia inculpatului R_____ H_____ – C_____, organele judiciare au tras concluzia că el a fost intermediarul afacerii, cunoscând că ele provin din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală și urmărind în acest fel obținerea unui folos material, singurul argument al unei deducții logice bazate pe probele din dosarul cauzei, argument pe care-l îmbrățișează și instanța deoarece a reținut că bunurile au putut ajunge în posesia acestuia prin intermediul fostului șef de ocol silvic, G_____ R_____ V_____.

Apărarea a solicitat, în subsidiar, schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului B_____ I_____ din furt calificat în tănuire, urmând ca instanța să înceteze procesul penal conform art. 396 alin. 6 N.C.p.p. raportat la art. 16 lit. h N.C.p.p., întrucât există o cauză de nepedepsire și anume cea prevăzută de alin. 3 al art. 270 N.C.p. rap. la art. 177 N.C.p., deoarece inculpatul B_____ I_____ era cuscru inculpatului L_____ I_____, iar aceștia lucrau și se gospodăreau împreună.

În speță, însă acțiunea inculpaților B_____ I_____ și L_____ V_____ a fost una orientată spre căutarea, găsirea și însușirea unor bunuri de patrimoniu. De la început intenția acestora a fost de însușire pe nedrept a bunurilor găsite, astfel că acțiunea inculpatului L_____ I_____ nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de tănuire.

Prin urmare, instanța urmează să rețină în sarcina celor doi inculpați săvârșirea infracțiunii de furt calificat asupra unui bun care face parte din

patrimoniul cultural aflat în situri arheologice prev. și ped. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și art. 35 alin. 1 N.C.p., text în baza căruia vor fi condamnați.

Inculpații B____ I____, L____ V____, L____ I____ și-au menținut poziția de nerecunoaștere a faptelor reținute în sarcina lor atât în faza cercetării penale (f.81-82,86-88,93-95,101-103,105,106-108,109-111,116-117,119-120,121-123 vol. X up, f.81-82,83-84,85-86 vol. II inst), cât și în faza cercetării judecătorești, dar cu toții și-au dat acordul pentru muncă neremunerată în folosul comunității, în cazul în care ar fi găsiți vinovați (f.101,102,105 vol. IX inst.).

S____ R____ prin M____ C____ s-a constituit parte civilă în cauză (f.326-329,332-336 vol.I dos. inst.; f.7-34 vol. IV dos. inst.; f.253-262,272-277 vol. VIII dos. inst.) față de inculpații R____ H____ - C____, L____ I____, L____ V____ și B____ I____ cu sumelor de:

-49.523 USD și 5.415 Euro, reprezentând cheltuielile ocazionate de repatrierea și expertizarea brățării dacice din aur (nr. 9 în greutate de 682 gr.);

-52.000 USD reprezentând compensații echitabile achitați firmei Word & Co. SUA – pentru această brățară;

-130.000 Euro, reprezentând contravaloarea celor 200 de monede din aur de tip Lysimachos;

-75.000 Euro, reprezentând contravaloarea celor 500 monede de argint tetradrahme.

Pentru garantarea recuperării prejudiciului, în cursul urmăririi penale, s-au luat următoarele măsuri asiguratorii dispuse de procuror la data de 20.07.2007 asupra bunurilor mobile și imobile ale, după cum urmează:

-i nculpaților L____ I____ și L____ V____, cu privire la: autoturismul marca ARO 461, _____ xxxxx; autoturismul marca ARO M 461, _____ xxxxx, autovehiculul marca TV 14 _____ xxxxxx; autoturismul marca Dacia 1310 L, _____ UU1R11711V2682510 și 20 părți sociale deținute de inculpatul L____ I____ la _____ " SRL Grădiștea de M____, jud. Hunedoara.

-inculpatului B____ I____ cu privire la:

-imobilul situat în Orăștioara de Jos nr. 19, jud. Hunedoara, înscris în CF nr. 508 Orăștioara de Jos, cu nr. topo 116/3 și 117/3/.

3.În ceea ce privește încadrarea juridică dată faptelor reținute în sarcina inculpatul L____ I____.

Inițial în rechizitoriu, inculpatul L____ I____ a fost trimis în judecată pentru că a ascuns și apoi - prin intermediul inculpatului R____ H____ - C____ -, a valorificat în perioada 2001 – 2006, brățările și monedele în valoare de 783.400 Euro, sustrase de inculpații B____ I____ și L____ V____ din situl arheologic „Sarmizegetusa Regia”, bunurile fiind pierdute pentru patrimoniul cultural național, faptă ce întrunea elementele constitutive ale infracțiunii de nerespectare a regimului de protecție a unor bunuri prev. de art. 280 1 al. 1 V.C.p. cu aplic. art. 41 al. 2 V.C.p.

La termenul din data de 24.03.2014, Reprezentanta Parchetului a precizat încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina acestuia în infracțiunea de

tăinuire în formă continuată, susținând că actele materiale săvârșite de inculpatul L_____ I_____ își au corespondent în dispozițiile art. 270 al. 1 N.C.p. cu apl. a rt. 35 al. 1 N.C.p.

Apărarea a solicitat, în principal, raportat la noile reglementări legislative, să se dea eficiență dispozițiilor art. 5 N.C.p., drept pentru care în baza art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b N.C.p.p., instanța să dispună achitarea inculpatului L_____ I_____ pentru săvârșirea infracțiunii de nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri prev. și ped. de art. 280/1 V.C.p., întrucât fapta nu mai există, nefiind prevăzută de legea penală.

Argumentarea apărării s-a bazat pe faptul că nu există nici un temei de fapt sau de drept pentru a se dispune schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului L_____ I_____ în infracțiunea de tăinuire. Pe de o parte, nu s-a administrat nici o probă care să determine această nouă încadrare juridică, iar pe de altă parte, această schimbare de încadrare juridică nu poate fi pusă pe seama „noilor reglementări legislative”, astfel cum au susținut reprezentanții parchetului, întrucât infracțiunea de tăinuire era reglementată și la momentul trimiterii inculpatului în judecată.

În subsidiar, dacă se va îmbrățișa punctul de vedere al acuzării și se va dispune schimbarea încadrării juridice în infracțiunea de tăinuire prev. și ped. de art. 270 al. 1 N.C.p., instanța să constate că a intervenit prescripția răspunderii penale.

Critica formulată e pe deplin întemeiată, motiv pentru care instanța va respinge cererea formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria D_____ pentru schimbarea încadrării juridice a faptei săvârșite de inculpatul L_____ I_____ din infracțiunea de nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri prev. și ped. de art. 280/1 V.C.p. în infracțiunea de tăinuire prev. și ped. de art. 270 N.C.p., deoarece fapta a fost dezincriminată.

În art. 4 N.C.p. se menționează: „Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă.”

Potrivit art. 3 (2) din Legea de aplicare a N.C.p. nr. 187/2012: Dispozițiile art. 4 din Codul penal nu se aplică în situația în care fapta e incriminată de legea nouă sau de o altă lege în vigoare, chiar sub o altă denumire.”

Revenind la textul legal al art. 280 1 al. 1 V.C.p. se poate observa că sub aspectul laturii obiective, infracțiunea se putea comite în următoarele modalități, prin: înstrăinarea, ascunderea sau orice altă faptă prin care se pricinuieste pierderea pentru patrimoniul cultural național ... a unui bun care, potrivit legii, face parte din acel patrimoniu ...”

Actele dosarului au evidențiat clar că inculpatul nu a făcut decât să ascundă și apoi să încerce înstrăinarea tezaurului sustras de soția și cuscrul său.

Infracțiunea prevăzută de art. 270 N.C.p. sub aspectului elementului material al laturii obiective, reia modalitățile de comitere din V.C.p., ceea ce înseamnă că tăinuirea presupune comiterea uneia din următoarele acțiuni: primirea, dobândirea, transformarea sau înlesnirea valorificării unui bun provenit dintr-o faptă prevăzută de legea penală.

Deci se observă cu ușurință că elementele materiale ale laturilor obiective a celor două infracțiuni nu coincid. Chiar acceptând ideea că prin sintagma „orice altă faptă” am putea extrapola elementul material al laturii obiective la cel al tănuirii, raportat la perioada în care a fost comisă infracțiunea – anii 1999 – 2000 (întrucât nu există date că actele materiale reținute în sarcina lui s-ar putea întinde până în anul 2006), instanța apreciază că fapta ar fi prescrisă.

Pentru că legiuitorul nu a înțeles să reia conținutul infracțiunii prevăzute de art. 280 1 V.C.p. și în noua reglementare, nici măcar sub o altă denumire, fapta nu mai este incriminată, deci nu există.

Pentru aceste coniderente, instanța urmează să dispună conform art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b N.C.p.p. și art. 4 N.C.p. achitarea inculpatul L_____ I_____ pentru săvârșirea infracțiunii de nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri prev. și ped. de art. 280/1 V.C.p., ca urmare a dezincriminării faptei, urmând ca în baza art. 397 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 25 alin. 5 N.C.p.p. să lase nesoluționată acțiunea civilă.

B.Despre descoperirea și sustragerea a două tezaure de brățări din punctul arheologic Căprăreața aflat în situl „Sarmizegetuza Regia” și valorificarea acestora pe filiera sârbo - central - europeană și americană. În dimineața zilei de 6.05.2000, în punctul „Căprăreața” al sitului arheologic „Sarmizegetuza Regia”, echipa - dotată cu un detector marca „Spectrum White” (furnizat din Belgia de către N_____ A_____ M_____ - fratele celui din urmă) -, compusă din numiții H_____ C_____ - S_____, N_____ I_____, N_____ I_____ F_____, și dispunând de forța de muncă a martorilor R_____ F_____ și R_____ R_____, a descoperit într-o groapă de cult 10 brățări spiralice din aur masiv, având greutatea cuprinsă între 930 - 1200 gr.

În aceeași noapte, la domiciliul lui N_____ I_____ F_____, tezaurul a fost împărțit astfel: 3 brățări i-au revenit lui N_____ I_____, 3 lui H_____ C_____ -S_____, iar 4 lui N_____ I_____ F_____.

Inițial N_____ I_____ nu a dezvăluit nimic despre comoara descoperită fratelui său - N_____ M_____ - Niu (aspect confirmat de declarația martorului R_____ F_____; f. 24-26 vol. III dos. inst.). Dar apoi, a apelat la acesta, reușind să o valorifice, prin intermediul inculpatul I_____ L_____ (aspect reținut și în motivarea instanței din dosarul „Aurul dacic”).

În perioada 26 - 29.05.2001, echipa de braconaj arheologic compusă din numiții N_____ M_____ - Niu, Zerkula M_____, M_____ D_____ și R_____ F_____ F_____, s-a deplasat (cu autoturismul de teren condus de Zerkula M_____) în punctul arheologic „Căprăreața”. Aici, primii doi au efectuat detecții, iar ceilalți doi săpături în locurile indicate de aceștia. Cu această ocazie, braconierii au localizat o groapă de cult amenajată din lespezi de piatră, deteriorată în timp, în care în primele două zile au descoperit 3 brățări spiralice din aur, iar în următoarele două au scos la iveală încă 2 brățări similare pe care și le-au însușit pe nedrept și apoi le-

au valorificat ilegal, piesele fiind pierdute pentru patrimoniul cultural național.

Brățărilor au fost împărțite astfel: câte 2 piese au revenit lui N____ M____ - Niu și Zerkula M____, iar o piesă, deteriorată prin lovire cu sapa, i-a revenit lui M____ D____. Pentru a evita împărțirea banilor rezultați din valorificarea brățărilor cu R____ F____ F____, M____ D____ a înscenat o spargere la locuința inculpatului M____ D____ unde păstrau ascunsă piesa, susținând că aceasta ar fi fost sustrasă de hoți neidentificați (f.306 vol. III up.).

Găsirea intermediarilor și valorificarea tezaurului sustras din punctul arheologic amintit mai sus (informație devenită de notorietate în municipiul D____ cu toate măsurile de secretizare luate), a determinat o vie agitație în lumea interlopă a urbei, materializată pe de o parte, în disputa pentru împărțirea prăzii, iar pe de altă parte, în recrutarea unor noi membri în echipele trimise pentru a efectua detecții și săpături ilegale în vederea descoperii de noi tezaure.

Atât înregistrarea convorbirilor telefonice, cât și perchezițiile efectuate la domiciliile acestora (unde au fost depistate piese arheologice, detectoare, manuale de utilizare, cataloage numismatice etc), au pus în evidență preocupările braconierilor pentru efectuarea de detecții și săpături ilegale în siturile arheologice protejate din M-ții Orăștiei, iar valorificarea bunurilor a scos la iveală creșterea bruscă a nivelului lor de trai : achiziționare de noi imobile, autoturisme de teren, aparatură electronică și electrocasnică, deși membrii grupărilor nu aveau surse licite de câștig.

Probele dosarului (declarații martori, expertize, facturi, interceptări telefonice) au demonstrat că prin intermediul inculpatului I____

L____, în două rânduri, au fost valorificate bunuri extrase din siturile arheologice din M-ții Orăștiei, scoase ilegal din țară, respectiv:

-4 brățări dacice din aur în greutate de: 982,20 gr. (în valoare de 392.400 Euro), 1076,72 gr. (în valoare de 430.400 Euro), 1115,31 gr. (în valoare de 446.000 Euro), 927,98 gr. (în valoare de 370.800 Euro), în sumă totală de 1.639.600 Euro primite de la numitul N____ M____ - Niu și vândute unui colecționar american;

-2 brățări dacice din aur în greutate de: 1200,00 gr. (în valoare de 478.400 Euro) și 1139,00 gr. (în valoare de 454.400 Euro) în sumă totală de 932.800 Euro primite de la inc. N____ M____ - Niu și N____ I____, vândute unui colecționar elvețian, activități care au avut loc în perioada 2000 - 2002.

Cu privire la starea de fapt reținută prin Rechizitoriu în sarcina inculpatului I____ L____, instanța reține următoarele:

Acuzarea a susținut că inculpatul I____ L____, zis „J____ Americanu” - colecționar regional de antichități, a aderat, în perioada 1998 - 2007 , împreună cu cetățenii sârbi G____ A____, S____ M____, Dusan Djurić ș.a.- cunoscuți ca membri ai „Cartelului sârb” specializat în traficul de antichități, la asociația infracțională a inculpaților C____ C____ S____ - R____, N____ M____ - Niu, N____ I____ ș.a., în vederea organizării rețelei de efectuare a unor detecții și săpături

neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei clasate monument istoric; localizării, sustragerii și însușirii pe nedrept a unor tezaure arheologice; valorificării acestora pe piața neagră internațională a antichităților, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni.

Totodată, s-a reținut în sarcina acestuia că a primit, în mod repetat în perioada 1998 – 2007 și a tăinuit în vederea valorificării, bunurile arheologice sustrate: 4 brățări dacice din aur în valoare totală de 1.639.600 Euro primite de la numitul N_____ M_____ - Niu și care au fost vândute unui colecționar american și 2 brățări dacice din aur în valoare de 932.800 Euro primite de la numitul N_____ M_____ - Niu și N_____ I_____, vândute apoi unui colecționar elvețian; faptă ce constituie complicitate la infracțiunea de furt calificat în condițiile concursului de infracțiuni.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, instanța a reținut următoarele: Inculpatul I_____ L_____ - cetățean sârb (din Belgrad) și Djurić Dušan, zis „D_____” - cetățean austriac de origine sârbă (cu domiciliul în Viena), erau colectori regionali de antichități din zona Europei de Sud - Est și făceau parte dintr-o rețea internațională de trafic ilegal cu bunuri culturale, împreună cu numiții A_____ G_____, Moderć Sinisa, Simeonovski Mitko, J_____ D_____, Jovanović Miroslav, Nicolicić D_____, A_____ Tkalec.

Acuzarea a susținut că rețeaua își avea centrul la Zürich, în Elveția, și cuprindea mai multe grupări de intermediari originari din spațiul ex - jugoslav, fiind cunoscută pe piața neagră a antichităților cu apelativul de „Cartelul sârb”.

În perioada respectivă aceștia frecventau România, fiind în contact cu intermediarii de aici (a se vedea lista intrări - ieșiri la frontieră, f.369 vol. III, up.), motiv pentru care se deplasau în D_____, Orăștie, Caransebeș, Reșița, Timișoara sau A_____ pentru a se informa și achiziționa artefacte găsite de aceștia (f.256-263 vol. X up.).

Inculpatul I_____ L_____ a negat implicarea sa în traficul de artefacte din România, dar probele incontestabile de la dosarul cauzei au dovedit contrariul.

Inculpatul a achiziționat în total 6 brățări din aur, pe care le-a primit în două rânduri (fapt recunoscut chiar de inculpat) de la un r_____ (a cărui identitate nu o divulgă), dar probele dosarului conduc spre numitul N_____ M_____ - Niu și fratele acestuia N_____ I_____.

El s-a deplasat de mai multe ori în România pentru a lua legătura cu persoanele implicate în braconajul arheologic (fapt reluat de situația intrărilor - ieșirilor de la frontieră, ca și de declarațiile martorilor), cu care apoi se întâlnea în străinătate (respectiv la Budapesta și Geneva) - aspect recunoscut chiar de inculpat (f. f.38-51 vol. V dos. inst., f.29-54, 71-88 vol. IX inst.).

Din declarația inculpatului (luată prin comisie rogatorie internațională - f.38-51 vol. V dos. inst.) reiese că era prieten cu Branko Simeonovski (tatăl lui Simeonovski Mitko și dealer de antichități și opere de artă) pe care l-a împrumutat cu sume de bani și prin mijlocirea căruia l-a cunoscut

pe amicul acestuia, A_____ G_____ „care se ocupă de asemenea de astfel de lucruri”.

Tot inculpatul a dezvăluit că prin intermediul prietenului său, Branko, a cunoscut doi români și își aduce aminte că „unul se numea E_____” (e vorba de numitul D_____ E_____) și recunoaște că s-a întâlnit cu el la Budapesta în anul 1999 (în prezența lui G_____, care certifică întâlnirea, dar nu recunoaște că a fost unul din participanți).

În realitate, A_____ G_____ (care susține că e ospătar, dar despre care românii știau că are un restaurant pe malul sârbesc al Dunării la B_____ Crkva), bun cunoscător al limbii române, era folosit de cei doi sârbi ca om de legătură (f. 29-54, 71-88 vol. IX inst.).

Inculpatul recunoaște că s-a înțeles cu cei doi (G_____ și românul care avea brățările) să se întâlnească la Geneva pentru a-i prezenta unui „mare negustor de lucruri de artă, A_____ Inan”.

Inculpatul susține, însă în mod nesincer, că întâlnirea lor ar fi avut loc la Geneva în anul 1999, însă e clar că aceasta s-a desfășurat după anul 2000 (raportat la momentele descoperirii brățărilor: mai 2000 și, respectiv mai 2001).

Totodată el confirmă că românul (a cărui identitate nu a dezvăluit-o, dar cu siguranță o cunoaștea, iar probele de la dosar vorbesc despre frații N_____) „a adus în total șase brățări din aur din perioada sec.2 înainte de Hristos și le-a adus în două reprize. Prima dată a adus 2 brățări din aur și a doua oară 4 brățări din aur și i le-a vândut lui A_____ Inan.”

Este adevărat că inculpatul I_____ L_____ a susținut că „după aceasta eu nu am mai intermediat niciodată și nici nu am mai avut legături cu vânzarea sau cumpărarea unor obiecte arheologice între românii menționați și A_____ Inan și nici cu nimeni altcineva”, aspect neadevărat însă, pentru că activitatea acestuia a continuat până în anul 2006 , așa cum reiese și din interceptările telefonice dintre martorul C_____ O_____ - A_____ și S_____ - fiica lui Moderć Sinisa (din luna aprilie 2006).

Cu această ocazie martorul îl avertizează și pe Sinisa să nu vină în România pentru că „ar avea multe probleme, pentru că Poliția, nu-i arestează, ci îi va interoga, pentru că cineva a spus Poliției că domnul Johnny și domnul Sinisa este un mare cumpărător”. Aspect pe care I_____ L_____ îl știa deja, deoarece martorul spune „ Domnul Johnny știe, am vorbit cu el, știe problema asta”.

Transcrierea convorbirilor telefonice a dezvăluit că Moderć Sinisa era interesat de achiziționarea a 2.000 de dinari, iar martorul era dispus să se deplaseze în afara granițelor României cu câteva mostre, drept pentru care zice: „Vreau să iau câteva monede și domnul Johnny sau domnul Sinisa le văd și-mi spun acesta este prețul și după aceea ca și la ultima afacere, iau mostrele și după aceea se uită la toate ...”.

Prin urmare, convorbirea atestă - fără putință de tăgadă - că inculpatul I_____ L_____ își continua activitatea pe piața internațională cu bunuri obținute în mod ilegal din siturile arheologice aflate în M-ții Orăștiei, procurate de braconierii din zonă.

Atât din corespondența expertei dr. D_____ - L_____ cu autoritățile române, cât și din declarațiile ei date în faza de urmărire penală sau în fața instanței, rezultă că pe inculpatul I_____ L_____ l-a cunoscut prin intermediul lui T_____ Tkalec – colecționar din Zurich (e vorba despre dealerului sârb A_____ Tkalec) și știa despre el că „are afaceri cu ceasuri la Geneva”, iar colecționarul elvețian (care a dorit să rămână anonim) i l-a descris pe inculpat ca fiind „reprezentantul unei firme internaționale de comerț”, pe care el „îl considera a fi un colecționar de monede” (f.39,45 vol. III up.).

Așadar, acuzarea a demonstrat că legătura dintre grupările braconierilor din județul Hunedoara și „Cartelul S_____” - reprezentată de inculpatul I_____ L_____ și numiții: D_____ Djuric, A_____ G_____, Simeonovski Mitko, precum și conexiunile spre Elveția, Marea Britanie și SUA, rezultă mai ales din interceptarea convorbirilor telefonice ale acestora, dar și din declarațiile martorilor audiați în cauză. Discuțiile dintre intermediari se realizau în limba română, sârbă, engleză sau germană. În acest sens, martorul C_____ V_____ declara că „La Orăștie și Grădiștea de M_____ veneau să cumpere marfă mai mulți sârbi între care se numără G_____ care vorbea bine limba română și a fost la nunta lui S_____, Johnny despre care se spunea că este american, Dule și Sinisa ... Întâlnirile se organizau la stația Mol și D_____ din Orăștie, precum și în D_____, la stația Petrom din S_____ V_____ la intersecția către C_____, sau la bufetul din B_____ Română. Uneori întâlnirile erau organizate la jumătatea drumului, cum ar fi Hotel Scorilo din Caransebeș, ori la Reșița unde veneau sârbii.” (f.256-263 vol. X up.), aspecte confirmate și de martorul I_____ A_____. Acesta din urmă, declara în cursul urmăririi penale, că „dintre intermediarii locali” îi cunoștea pe: C_____ S_____ R_____, D_____ E_____, C_____ S_____, C_____ C_____, G_____ R_____ V_____, iar ca intermediari străini de locurile noastre” îi știa pe: „H_____ din Cluj (inculpatul R_____ H_____ - C_____), un bătrân din A_____ și dealerii sârbi: G_____ (A_____ G_____), Dule (D_____ Djuric) și Johnny” (inculpatul I_____ L_____) care fuseseră „aduși în zonă de D_____ E_____” și „de mai multe ori” i-a văzut împreună pe aceștia (f.188-190 vol. X up.). Românii îl cunoșteau pe inculpatul I_____ L_____ sub numele de „Johnny Americanu” și știau că e proprietarul unui „hotel în centrul Belgradului”, fapt relevat și de martorul C_____ N_____ care menționa în declarația sa: „De la Johnny știu că el are o stare materială foarte bună, respectiv că are un hotel în centrul Belgradului și sume mari de bani.” (f.363-365 vol. III up.).

Actele dosarului au relevat că sârbii achiziționau piesele cu sume proprii ori cu bani avansați de dealeri importanți din Elveția și Austria, după care participau la licitații (Casa de licitații Lanz, Casa de licitații Gorny & Mosch, Casa Christie's; f. 39 vol. III up și f.132-133 vol. XV up.).

Martorul C_____ O_____ - A_____ știa că „marile lovituri s-au dat cu dealerii sârbi care au achiziționat tezaurele de valoare, îndeosebi Johnny din Belgrad care ar fi cumpărat și niște brățări dacice din aur ...” (f.350-352 vol. III up.).

Cu excepția inculpatului R____ H____ – C____ care a afirmat că nu poate „preciza dacă are mijloace financiare mai mari”, restul știau că inculpatul I____ L____ e un potent om de afaceri, aspect recunoscut chiar de el însuși, care a precizat că deține un restaurant și e implicat într-o afacere legală cu ceasuri în Elveția.

Inculpatul I____ L____ era vorbitor de engleză și germană, iar Djurić Dusan știa germană, limbi în care au comunicat cu intermediarii români.

Relevantă este în acest sens declarația martorului C____ O____ – A____ care dezvăluie că în vara anului 2004, inculpatul I____ L____ a venit în România „însoțit de un bărbat având peste 60 de ani... Întâlnirea cu cei din Orăștie a avut loc la un bar situat pe traseul dintre I____ și Lugoj ... Cu această ocazie Johnny s-a întâlnit cu C____ S____ și cu mine, iar la un moment dat a fost chemat și M____ M____ din D____ despre care se știa că deținea un tezaur de care erau interesați Johnny și persoana în vârstă care îl însoțea. La un moment dat, Johnny și-a dat seama că M____ M____ vorbește limba germană și au început să discute în această limbă ... Cei doi au schimbat numerele de telefon ...”.

Același martorul C____ O____ – A____ declara că în toamna anului 2004, inculpatul I____ L____ „s-a mai întâlnit pe terasa unui bar din Timișoara cu C____ S____ și C____ S____ R____”, iar el le-a „tradus discuția din limba engleză”. Cu această ocazie, „noi am cerut să ne împrumute cu 30 – 40.000 de euro, iar Johnny a fost de acord însă cu condiția ca în termen de o jumătate de an să îi dea marfă din situl arheologic în contravaloarea banilor. Johnny le-a mai promis și un detector super performant ...”. Chiar dacă „afacerea nu s-a realizat”, martorul confirmă că „anterior S____ a făcut afaceri cu el de câteva sute de mii de mărci germane.”

Despre aceste întâlniri vorbește în declarația sa și martorul C____ N____. Acesta știa că „dintre dealerii sârbi care vin în România pentru a cumpăra piese arheologice de valoare se numără următorii: Johnny (inculpatul I____ L____) care are un hotel în centrul Belgradului”, Johnny Sinisa (Moderć Sinisa) care este tot din Belgrad, G____ (A____ G____) ș.a. Johnny știe că este dealer de telefoane mobile pe care le vindea în România. Această afacere a fost profitabilă până în anul 2000. El venea cam o dată pe lună la Timișoara ... Totodată se întâlnea și cu căutătorii de comori care aveau „marfă” sustrasă din siturile arheologice.” De asemenea, martorul știa despre Johnny că „avea mulți bani, respectiv câteva milioane de euro disponibili”, iar despre Moderć Sinisa că era interesat să cumpere 2000 de dinari imperiali și 1.200 de kosoni în primăvara anului 2006, dar că nu s-a înțeles la preț cu românii, motiv pentru care afacerea nu s-a finalizat (f.363-365 vol. III up.).

Prin urmare, declarațiile inculpaților și ale martorilor coroborate cu cele desprinse din convorbirile telefonice, au reliefat că în perioada 2000 - 2002, inculpatul I____ L____ a cumpărat de la numitul N____ M____ - Niu 3 perechi de brățări spiralice pe care le-a scos ilegal din țară,

transportându-le la Belgrad și apoi la Geneva (evidența intrări – ieșiri la frontieră și listing-u l convorbirilor telefonice (f.369 vol. III up., f.38-51 vol. V inst.).

Însuși inculpatul certifică faptul că „românul” (a cărui identitate nu o divulgă, dar probele dosarului au condus spre numitul N_____ M_____ - Niu) a adus 6 brățări în două rânduri: „Prima dată a adus 2 brățări din aur și a doua oară 4 brățări din aur,” (f.38-51 vol. V inst.).

Este evident că după prima tranzacție, inculpatul I_____ L_____ i-a întărit convingerea românului că poate intermedia o nouă vânzarea, ceea ce s-a și întâmplat.

Acuzarea a reținut în rechizitoriu că inculpatul I_____ L_____ a vândut 2 perechi de brățări unui colecționar american din New York pentru suma de 265.000 USD, fapt confirmat de cumpărător, prin intermediul avocatului său, care a dorit să-și păstreze anonimatul (f.36, 54-57 vol. III up.).

Colecționarul de antichități a făcut cunoscut autorităților române că a „cumpărat toate cele patru brățări din 2000 – 2002 de la un dealer numit I_____ L_____”, despre al cărui trecut nu cunoștea „nimic negativ”. Americanul a declarat că tranzacția a avut loc fără factură și inculpatul I_____ L_____ l-a asigurat că obiectele „se aflau în proprietatea sa personală”, „cu mai puțin de un an” înainte să cumpere prima din cele patru brățări ...” a avut informații „că o brățară similară de origine tracă era dată spre vânzare la Christie ’s din New York”, iar apariția obiectului în catalogul casei de licitații era însoțită de articolele expertei B. D_____ – L_____ care sprijinea ideea că „această brățară este dintre cele mai rare tipuri...” și că nimeni nu a ridicat problema provenienței acesteia.

Ca să fie sigur de autenticitatea ei, colecționarul a comandat o expertiză, iar raportul primit a indicat că era vorba despre „o lucrare tracică, realizată în antichitate în România sau Bulgaria”, dar „nu a sugerat existența vreunei probleme cu privire la originea sau titlul acestui obiect” (f. 39, 54-57 vol. III up.).

Ca să-și dovedească buna credință, americanul a atașat declarației toate documentele pe care le avea și care au stat la baza încheierii afacerii: expertiza brățărilor, verificarea realizată de către Art Loss Register (Registrul de Pierderi de Obiecte de Artă), catalogul de la Casa de licitații Christie’s și tabelul cu sumele de bani trimise inculpatului I_____ L_____ în perioada februarie 2001 – decembrie 2004.

Potrivit datelor obținute, prin comisie rogatorie internațională în materie penală, colecționarul a efectuat în contul inculpatului I_____ L_____ următoarele plăți:

- 6 februarie 2001, 25.000 USD, Caffico Trading Co., Budapesta;
- 9 martie 2001, 20.000 USD, Caffico Trading Co., Budapesta;
- 30 martie 2001, 40.000 USD numerar I_____ L_____;
- 20 noiembrie 2001, 20.000 USD, Caffico Trading Co., Budapesta;
- 16 aprilie 2002, 15.000 USD, Caffico Trading Co., Budapesta;
- 3 decembrie 2002, 20.000 USD, Certex Doo Sabac, Ljubljana, Slovenia;
- 22 aprilie 2003, 10.000 USD numerar I_____ L_____;

-6 mai 2003, 10.000 USD, Certex Doo Sabac, Ljubliana, Slovenia;
-4 iunie 2003, 10.000 USD, Certex Doo Sabac, Ljubliana, Slovenia;
-19 noiembrie 2003, 30.000 USD, I_____ L_____, Banca L__ Zurich;
-29 martie 2004, 20.000 USD, I_____ L_____, Banca L__ Zurich;
-8 iunie 2004, 20.000 USD, I_____ L_____, Banca L__ Zurich;
-23 septembrie 2004, 10.000 USD, I_____ L_____, Banca L__ Zurich;
-30 decembrie 2004, 15.000 USD, I_____ L_____, Banca L__ Zurich.

Pe lângă acestea, au mai fost efectuate plăți în numerar direct inculpatului, la cererea acestuia, în data de 30 martie 2001 (40.000 USD) și, respectiv 22 aprilie 2003 (10.000 USD), fapt confirmat de avocatul Chavkin P_____ din New York de la Firma de avocatură Mintz, L_____, Cohn, Ferris, Glovsky and Popeo P. C. (f. 36 vol. III up.)

După ce s-a convins că brățelele vândute de inculpatul I_____ L_____ provin din sustrageri ilegale din România, colecționarul american - în cursul lunii iunie 2006 -, și-a exprimat disponibilitatea de a restitui piesele în condițiile acordării compensației echitabile prev. de art. 4 din Convenția de la R_____ din 1970, privind recuperarea bunurilor culturale furate, ratificată de România prin Legea nr. 149/1997.

În acest context, brățelele au fost trimise pentru examinare la Cabinetul expertului dr. B. D_____ - L_____, care a confirmat autenticitatea și originea lor, după care s-a instituit procedura de repatriare pe calea unei cereri de comisie rogatorie internațională în materie penală.

Brățelele au fost predate în custodia Muzeului N_____ de Istorie a României din București la data de 8 ianuarie 2007 (proces-verbal, f. 177 vol. III up.).

Potrivit concluziilor rapoartelor de expertiză muzeografică „piesele (brățelele nr. 1 - 4) prezentate sunt brățele spiralice din aur ... piese originale aparținând orfevrăriei geto-dacice ... descoperite împreună, ca părți ale aceluiași tezaur (depozit) îngropat cândva în a doua jumătate a sec. I a. Chr”. ... Fiind autentice și provenind de pe teritoriul României, cele 4 brățele examinate trebuie încadrate în inventarul patrimoniului cultural național, clasa Tezaur ” (f.169, 195-216 vol. III up.).

Colecționarul american a primit de la S_____ R_____ - reprezentat prin M_____ C_____, suma de 270.000 Euro cu titlu de compensație echitabilă.

La momentul desfășurării procedurilor, Banca L__ Zürich – Elveția a comunicat autorităților române că în contul inculpatului I_____ L_____ se găsește suma de 95.000 USD (sumă virată de colecționarul particular din conturile firmelor Sekhmet Ancient Art Ltd. și Tanis Antiquities Ltd), drept pentru care prin Ordonanțele procurorului, transmise prin cereri de asistență judiciară internațională în materie penală, din data de 31.10.2006 și, respectiv din data de 11.06.2007, s-a luat măsura sechestrului asigurator în ceea ce privește această sumă, precum și asupra bunurilor mobile și imobile ale acestuia (f.190 și urm. vol. IV up. și f.74 vol. V up.) pentru garantarea acoperirii prejudiciului în cazul în care acesta va fi găsit vinovat.

Tot la începutul anului 2002, inculpatul I_____ L_____ l-a contactat - la Zürich - pe un colecționar elvețian căruia i-a vândut a treia pereche de brățări dacice.

Autoritățile române au aflat de această tranzacție doar în anul 2007, prin intermediul d-nei B. D_____ - L_____ (f. 45 vol. III up.), care avea cunoștință de tranzacție de la un client de al său, care însă „ține foarte mult la păstrarea anonimității sale”.

Martora a informat autoritățile române că: „Cele două brățări, ale căror fotografii le-ați primit deja, au fost cumpărate de clientul meu de la un iugoslav pe nume Ilitsch (inculpatul I_____ L_____). Vânzătorul, pe care el îl considera a fi un colecționar de monede, i-a oferit în primăvara lui 2002 , într-un hotel din Zurich, cele două brățări pentru prețul de 200.000 Euro. Clientul meu a achiziționat brățările, după discuții mai îndelungate, pentru suma de 134.000 Euro. Vânzătorul a povestit convingător, că cele două piese s-ar fi aflat în posesia familiei sale de mai mult timp, însă el ar fi interesat mai mult de monede și de aceea ar dori să le vândă. Afacerea a fost încheiată după două zile. Nu a mai fost prezent nimeni altcineva. Clientul meu a plătit în numerar. Din punctul său de vedere tranzacția a fost o procedură privată „pe bază de încredere” între două persoane private.”

Nici de această dată nu s-a emis factură sau chitanță pentru obiectele în cauză, iar martora confirmă că aceasta e uzanța „pentru afacerile neoficiale între colecționarii privați”.

D_____ la începutul anului 2007, colecționarul elvețian a aflat întâmplător „indicii în legătură cu proveniența reală a pieselor și cu persoana vânzătorului.”

Atât colecționarul american, cât și cel elvețian, au confirmat că inculpatul I_____ L_____ i-a contactat în legătură cu piesele vândute care deja făceau obiectul anchetei desfășurate de autoritățile române, fapt demonstrat de corespondența purtată cu avocatul colecționarului american și martora germană.

Avocatul Chavkic P_____ a precizat: „Clienții mei au fost tratați cu deosebită duritate (ostilitate)” de către I_____ L_____, după ce conturile acestuia au fost blocate (restrânse)...” (f.60 vol. IV up.). Iar martora D_____ - L_____ a menționat că elvețianul „În luna martie (e vorba de anul 2007) a fost solicitat masiv de către vânzător, ca în nici un caz să nu fie de acord cu orice fel de negocieri de restituire, iar în aprilie vânzătorul s-a oferit să ia el înapoi cele două piese, contra returnării prețului de cumpărare. Clientul meu a respins această ofertă ...” (f. 45 vol. III up.).

După ce a aflat adevărata proveniență a pieselor, colecționarul elvețian a sesizat autoritățile române pentru restituirea acestora în condițiile acordării compensației echitabile prevăzute în art. 4 din Convenția de la R_____.

Piese au fost trimise pentru examinare la Cabinetul expertului dr.

D_____ - L_____ B_____ K_____ H_____ și apoi repatriate prin cerere de comisie rogatorie internațională în materie penală, ajungând la data de

2.08.2007 în custodia Muzeului N_____ de Istorie a României din București.

S_____ R_____ reprezentat prin M_____ C_____ a acordat colecționarului elvețian, cu titlu de compensație echitabilă, suma de 140.000 Euro.

Din concluziile rapoartelor de expertiză efectuate în cauză, rezultă că „piesele (brățările nr. 7 - 8) reprezintă creații originale ale artizanilor daci și au, în consecință, o valoare excepțională nu doar prin conținutul impresionant în aur de bună calitate, ci și prin contribuția unică pe care studierea lor o va aduce la împlinirea cunoștințelor noastre în domeniul artei, al religiei și al civilizației dacice în ansamblul său ... ele aparțin patrimoniului cultural național și trebuie incluse în categoria tezaur” (f.227-244 vol. III up.).

La examinare, pe reversul porțiunii aplatizate a piesei nr. 7 s-a constatat existența unor incizii recente, reprezentând inițialele „C” și „N”, corespunzătoare numelui inculpatului I_____ (C_____) N_____ (expertiza muzeografică; f.219-222 vol. I up.), precum și inițialele „A și „T” corespunzătoare numelui dealerului sârb A_____ Tkalec din Zürich, a cărui casă de licitații era locația comercială în Elveția a inculpatului I_____ L_____ (expertiza criminalistică).

Prin apărătorul său, inculpatul I_____ L_____, a solicitat instanței următoarele:

Raportat la conținutul actului de sesizare, completarea acestuia, excepțiile ridicate la termenul din data de 11.09.2012, a solicitat restituirea cauzei la parchet în temeiul disp. art. 346 alin. 3 N.C.p.p. în vederea refacerii actului de sesizare, apreciind că nu sunt respectate condițiile de formă prev. de art. 327-329 N.C.p.p. Considerând cercetarea penală incompletă, a solicitat restituirea cauzei la Parchetul de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____ pentru completarea cercetării și pentru definirea infracțiunii pentru care urmează să răspundă inculpatul. Dacă se va aprecia că solicitarea nu este de admis, în baza probațiunii administrate până în prezent a solicitat:

-în principal:

-achitarea inculpatului în baza art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 lit. b N.C.p.p. – fapta nu există – pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 367 alin. 1 și 5 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p.;

-achitarea inculpatului în baza art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 lit. c N.C.p.p. – nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea – pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de furt calificat prev. și ped. de art. 48 N.C.p., art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a și c N.C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p.;

-în subsidiar:

-încetarea procesului penal în baza art. 396 alin. 6 N.C.p.p. rap. la art. 16 lit. f N.C.p.p. – a intervenit prescripția – pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de furt calificat prev. și ped. de art. 48 N.C.p., art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a și c N.C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 N.C.p.

cu aplic. art. 5 N.C.p. și infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 367 alin. 1 și 5 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p.:

-în terțiar:

-schimbarea încadrării juridice în baza art. 386 alin. 1 N.C.p.p. din infracțiunea de complicitate la infracțiunea de furt calificat prev. și ped. de art. 48 N.C.p., art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a și c N.C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în infracțiunea de tănuire prev. și ped. de art. 270 N.C.p.;

-încetarea procesului penal în baza art. 396 alin. 6 N.C.p.p. rap. la art. 16 lit. f N.C.p.p. – a intervenit prescripția – pentru săvârșirea infracțiunii de tănuire prev. și ped. de art. 270 N.C.p.

În ceea ce privește solicitarea inculpatului I____ L____ de restituire a cauzei la Parchetul de pe lângă C____ de A____ A____ I____ pentru refacerea urmăririi penale a arătat că prin notele de ședință depuse la dosar a solicitat nulitatea actului de sesizare al instanței și în consecință restituirea cauzei la Parchetul de pe lângă C____ de A____ A____ I____ în vederea refacerii urmăririi penale pentru nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la sesizarea instanței. A arătat că împotriva inculpatului I____ L____ nu s-a început urmărirea penală în condițiile expres prevăzute de lege, motiv pentru care acesta nu a avut calitatea de învinuit.

Mai mult, rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea acestuia în judecată și sesizarea instanței de judecată trebuie să se limiteze la faptele și persoanele pentru care s-a efectuat urmărirea penală în sensul că nu poate fi trimis în judecată pentru o faptă pentru care nu a fost învinuit și ascultat, în vederea exercitării dreptului la apărare, după cum nu poate fi trimisă în judecată o persoană care nu a avut calitatea de învinuit în cursul urmăririi penale.

Pentru aceste motive, consideră că actul de sesizare a depășit aceste limite, nu este legal întocmit și nu ar trebui să producă efectul de trimitere în judecată pentru fapte și persoane față de care nu s-a început urmărirea penală.

Potrivit art. 371 N.C.p.p. judecata se mărginește la fapta și la persoana arătate în actul de sesizare a instanței, prin urmare obiectul judecății este determinat de cuprinsul acestui act, care este caracterizat și ca act de investire.

A învederează că potrivit disp. art. 328 alin. 1 N.C.p.p. rechizitoriul trebuie să se limiteze la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală și trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute în art. 286 alin. 2, datele privitoare la persoana inculpatului, fapta reținută în sarcina sa, încadrarea juridică, probele pe care se întemeiază învinuirea, dispoziții cu privire la măsurile preventive sau asiguratorii și dispoziții privitoare la măsurile de siguranță, precum și dispoziția de trimitere în judecată.

Este evident că în acest moment judecătorul nu este investit din punct de vedere formal cu privire la faptele reținute în sarcina inculpatului I____ L____, neavând la dispoziție nici un fel de elemente faptice care să-i permită o analiză efectivă. Pentru aceste motive, apreciază că judecarea

inculpatului în această cauză nu poate avea loc decât în condițiile sesizării instanței cu un nou rechizitor din care să rezulte clar existența faptelor. A precizat că actul de sesizare este incomplet și sesizarea nu este făcută potrivit legii, nu cuprinde în concret descrierea faptelor care îl privesc pe inculpat, acesta nu respectă condițiile de formă prevăzute de lege, nu descrie în mod complet și corect fapta.

Aceste aspecte produc vătămări inculpatului în sensul că acesta nu își poate face o apărare eficientă întrucât nu sunt prevăzute cu exactitate faptele reținute în sarcina sa și nu sunt definite actele materiale ale infracțiunilor presupuse a fi săvârșite de acesta.

De asemenea, consideră că a fost încălcat atât dreptul inculpatului de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia, cât și dreptul la apărare, neadministrându-se nici un fel de probe în apărarea acestuia cu încălcarea art. 83 N.C.p.p., art. 10 N.C.p.p. și art. 100 N.C.p.p.

Cu toate că a solicitat la data de 11.09.2012 nulitatea actului de sesizare al instanței și restituirea cauzei la parchet în vederea refacerii urmăririi penale pentru nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la sesizarea instanței, instanța nu s-a pronunțat pe această nulitate, rămânând astfel nesoluționată o problemă de drept determinantă pentru soluționare a procesului penal.

În ceea ce privește solicitarea inculpatului de achitare în baza art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b N.C.p.p. pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 367 alin. 1 și 5 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. a arătat că potrivit deciziei nr. 10/2015 a ÎCCJ, în ipoteza în care odată cu intrarea în vigoare a N.C.p., infracțiunea care _____ organizat a fost dezincriminată, nu mai este îndeplinită una dintre trăsăturile esențiale, respectiv condiția tipicității. Astfel, potrivit art. 4 N.C.p. legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. Totodată, art. 5 N.C.p. la alin. 1 prevede că, în cazul în care, de la săvârșirea infracțiunii și până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea penală mai favorabilă.

A precizat că se află în situația determinată de art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 alin. 1 N.C.p.p. având în vedere că prin rechizitoriul întocmit în acest dosar a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de furt calificat prev. de art. 26 V.C.p. rap. la art. 208 alin. 1, 209 alin. 2 lit. b și alin. 4 cu aplic. art. 280/1 alin. 2 V.C.p. și art. 41 alin. 2 V.C.p., ori în momentul de față, prin intrarea în vigoare a N.C.p., infracțiunea prev. de art. 280/1 alin. 2 C.p. este dezincriminată, astfel încât decizia nr. 10/2015 a ÎCCJ este de perfectă _____ > Mai mult, prin N.C.p. infracțiunea prev. și ped. de art. 323 V.C.p. precum și cea prev. și ped. de art. 8 din Legea nr. 39/2003 sunt dezincriminate.

A arătat că din concluziile depuse la dosar de reprezentantul parchetului la termenul de judecată din 27.06.2011 rezultă faptul că nu este vorba

despre un grup infracțional organizat, întrucât inculpații trimiși în judecată nu acționau împreună, în mod coordonat în vederea săvârșirii de infracțiuni având ca obiect furtul obiectelor de patrimoniu, că separat de inexistența coeziunii psihice a inculpaților în sensul creării unei gupări infracționale organizate, se constată că există în fapt niște asociații infracționale organizate în mod primitiv, dominate de o concurență acerbă în scopul însușirii pe nedrept a bunurilor de patrimoniu ce formează obiectul material al infracțiunilor și că tocmai contrarietatea de interese existentă între membrii acestor asociații cu o organizare de tip primar conduce la concluzia că nu se poate vorbi de o statornicie, de o existență de durată a fiecărui grup privit în individualitatea sa și de o continuitate suficientă a acestora de natură a conchide că sunt apte a forma unul sau mai multe grupuri infracționale organizate.

Având în vedere cele de mai sus, consideră că se află în situația determinată de art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b N.C.p.p. în ceea ce privește infracțiunea prev. și ped. de art. 323 V.C.p. În ceea ce privește solicitarea de achitare în baza art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 lit. c N.C.p.p. consideră că nu sunt probe că o persoană a săvârșit infracțiunea prev. și ped. de art. 48 N.C.p., art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a și c N.C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 N.C.p. și art. 5 N.C.p. A precizat că în mod repetat a formulat mai multe cereri de probațiune, dar i-au fost respinse, încălcându-i-se în mod flagrant dreptul la apărare. De asemenea, au fost încălcate disp. art. 2 N.C.p.p.

A arătat că, deși a solicitat reprezentantei parchetului să definească fiecare infracțiune săvârșită de coinculpății respectivi și legătura demonstrată, dovedită, arătată, definită între inculpatul I _____ și aceștia, să precizeze anul în care a fost săvârșit actul material respectiv și modalitatea în care s-a săvârșit, să indice probele în baza cărora se solicită condamnarea, aceasta a depus la dosar o precizare de încadrare juridică care nu face altceva decât să arate pentru fiecare inculpat în parte infracțiunile pentru care este trimis în judecată, fără a preciza în mod concret acțiunile sau inacțiunile fiecărui inculpat în parte.

A învederat că atât acuzarea cât și apărarea au calitate și poziție egală și dacă s-a sugerat să își dovedim nevinovăția și parchetul trebuia să dovedească vinovăția.

De asemenea, a contestat în întregime declarația tradusă în limba română de traducătorul autorizat pentru că a intenționat să demonstreze că ceea ce e prezentat la dosar ca traducere a declarației avocatului din Statele Unite nu respectă realitatea din declarație. Întrucât în nici unul dintre dosare nu a găsit originalul acestei declarații și nici parchetul nu s-a conformat să o depună, a fost nevoit să solicite audierea prin comisie rogatorie a avocatului din Statele Unite, însă proba a fost respinsă în mod nejustificat.

A precizat că art. 3 alin. 1 lit. d și alin. 7 prevede că judecata se realizează de către instanța de judecată, ori modalitatea în care au fost realizate comisiile rogatorii și în mod special traducerile, consideră că au fost efectuate mai mult decât pârținitor, fiind făcute de un traducător agreat

de Parchetul de pe lângă C_____ de A____ A____ I____. Deși, la termenul de judecată din 20.07.2015 a solicitat comunicarea traducerii documentelor sosite la dosar în limba sârbă în vederea studierii acestora cererea a fost respinsă, mai mult a solicitat instanței să facă demersurile necesare pentru ca administrarea acestei probe să se desfășoare în condiții legale, acest lucru nu s-a întâmplat, motiv pentru care apreciază că se regăsește în faza unei probe extrajudiciare. De asemenea, a fost respinsă fără nici o motivare cererea pentru audiere ca martor a numitului N_____ M_____ - Niu.

A arătat că prezumția de nevinovăție este principiul constituțional potrivit căruia, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată a priori nevinovată, aceasta reprezentând și o componentă importantă a dreptului la un proces echitabil prev. de art. 6 paragraf 2 din Convenție Europeană. Astfel, inculpatul nu este obligat să își dovedească nevinovăția, putând uza de dreptul la tăcere, sarcina probei incumbă organelor de urmărire penală care sunt obligate să administreze probele necesare pentru dovedirea, dincolo de orice dubiu rezonabil, a existenței faptei, a elementelor constitutive ale infracțiunii, sub aspect subiectiv și obiectiv. Mai mult, au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana inculpatului, de a administra probe atât în favoarea cât și în defavoarea inculpatului. Astfel, instanța europeană arată că sarcina probei revine organelor de urmărire penală care formulează acuzația, iar orice dubiu în stabilirea situației de fapt profită acuzatului. Organul de urmărire penală și instanța de judecată sunt obligate să lămurească sub toate aspectele cauza penală, pe bază de probe, în vederea aflării adevărului. A susținut că în dosar există probe indirecte și extrajudiciare, declarații de martor luate în alte dosare.

A insistat că traducerea comisiei rogatorii privind audierea martorului G_____ Andelkovic nu i-a fost comunicată de către instanță pentru că proba nu a fost administrată în condiții legale.

A solicitat să se țină cont că martorul C_____ O_____ A_____, în declarația dată în fața instanței, arată că nu l-a recunoscut pe inculpat în momentul în care i-a fost arătată o fotografie a acestuia, susținând că nu îl cunoaște pe inculpatul I_____ L_____ și că nu este persoana pe care în studenție o cunoștea ca fiind Johnny. De asemenea, acest martor a declarat în fața instanței că susținerile sale din declarațiile pe care le-a semnat în fața organelor de urmărire penală nu corespund realității și că procurorul de caz i-a solicitat să semneze declarația fără să o citească. Rezultă că martorul C_____ O_____ A_____ dezminte că l-ar fi cunoscut pe un anume Johnny, cu care s-a întâlnit într-un bar situat pe traseul dintre I_____ și Lugoj și în unul din Timișoara și unde, împreună cu alte persoane ar fi purtat o discuție cu privire la vânzarea unor bunuri din situri arheologice.

Mai mult, și martorul G_____ Andelkovic arată că nu cunoaște pe cineva care să i se spună Johnny Americnul, motiv pentru care apreciază că la

dosar nu există nici un document din care să rezulte că inculpatul I____ L____ ar fi Johnny Americanul.

Totodată, trebuie ținut cont de faptul că inculpatul I____ L____ nu cunoaște și nici nu este cunoscut de vreunul din ceilalți inculpați, motiv pentru care nu puteau constitui un grup infracțional organizat.

Cuu privire la infracțiunea de complicitate la infracțiunea de furt calificat de obiecte de patrimoniu din situri arheologice cu consecința pierderii acestor bunuri pentru patrimoniul cultural național, a învederat că sunt de discutat aspecte de ordin legislativ pentru a se stabili exact care act normativ era în vigoare la data săvârșirii pretensei fapte infracționale de către inculpat. Astfel, în rechizitor nu se face distincție clară între actul legislativ în vigoare în anul 2000 și cel din anul 2001, caracterul neretroactiv al actelor normative fiind bine cunoscut. Brățărilor nu aveau caracter de bun cultural în prezenta cauză întrucât nu erau clasate. La data presupusei fapte, anul 1999, brățărilor nu au avut și nici nu puteau avea calitatea de bun de patrimoniu cultural național pentru că la acea dată nu erau clasate. Pentru a _____ nr.

182/2000 obligatoriu obiectul material al infracțiunii trebuie să fie clasat, în lipsa clasării consideră că discuția devine inutilă din punct de vedere infracțional prin prisma Legii nr. 182/2000.

În ceea ce privește schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prev. și ped. de art. 48 N.C.p., art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a și c N.C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în infracțiunea de tăinuire prev. și ped. de art. 270 N.C.p. a arătat că modalitatea în care au fost descrise faptele în actul de sesizare pot duce eventual la concluzia că inculpatul I____ L____ a săvârșit infracțiunea de tăinuire.

Potrivit disp. art. 48 N.C.p. complicele este persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzută de legea penală, sau persoana care promite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită. În cauză nu este nici o probă în acest sens.

A solicitat să se țină cont că potrivit actului de sesizare, rețeaua din care inculpatul ar face parte are sediul în Zurich Elveția și toate actele presupus infracționale pe care inculpatul le-ar fi săvârșit au fost efectuate pe teritoriul altor țări. Astfel, rezultă că actele de urmărire penală efectuate în acest dosar sunt nule având în vedere că acțiunea penală nu s-a făcut cu autorizarea prealabilă a procurorului general al Parchetului de pe lângă ÎCCJ.

Un alt aspect de care solicită să se țină seama este că inculpatul a ajutat la recuperarea unui colier care făcea parte din patrimoniul cultural național, la rugămintea organelor judiciare române.

În ceea ce privește încetarea procesului penal în baza art. 396 alin. 6 N.C.p.p. rap. la art. 16 lit. f N.C.p. pentru faptul că a intervenit prescripția pentru săvârșirea infracțiunii prev. și ped. de art. 48 N.C.p., art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a și c N.C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. și infracțiunea prev. și ped. de art. 367 alin. 1 și 5 N.C.p. cu

aplic. art. 5 N.C.p. a arătat că din rechizitor rezultă că faptele s-au petrecut înainte de anul 1999, brăţările existând pe piaţă în acest an, deci cu mult înainte de anul 2000, ceea ce îndreptăţeşte inculpatul să folosească instituţia prescripţiei, acesta fiind şi motivul principal pentru care a solicitat precizări pentru descrierea elementelor materiale ale infracţiunilor.

A precizat că inculpatul este un om de afaceri de o înaltă ținută în societate, nu are cunoştinţă de existenţa dosarelor menţionate de reprezentanta parchetului, a aflat doar acum din concluziile acesteia şi consideră că ar fi fost firească acvirea tuturor dosarelor pentru a verifica administrarea tuturor probelor întrucât sunt folosite copii ale unor declaraţii date în alte dosare.

Cu privire la:

-criticile aduse de inculpatul I _____ L _____ referitoare la faptele reţinute în sarcina sa prin rechizitoriu şi la
-încadrarea juridică,

Instanţa a constatat următoarele:

Critica inculpatului prin care s-a invocat nulitatea actului de sesizarea şi restituirea cauzei la parchet în vederea refacerii urmăririi penale pentru nerespectarea dispoziţiilor legale referitoare la sesizarea instanţei cu motivarea că i-a fost încălcat dreptul la apărare, nefiind informat cu privire la fapta pentru care este cercetat şi încadrarea juridică a acesteia, motiv pentru care nu a avut posibilitatea administrării nici unei probe în apărarea sa, că nu i s-a respectat prezumţia de nevinovăţie şi că i-a fost nesocotit dreptul de a proba lipsa de temeinicie a probelor, nu pot fi acceptate .

Acelaşi inculpat a susţinut că rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea lui în judecată şi sesizarea instanţei trebuia să se limiteze la faptele şi persoanele pentru care s-a efectuat urmărirea penală, în sensul că nimeni nu poate fi trimis în judecată pentru o faptă pentru care nu a fost învinuit şi ascultat, în vederea exercitării dreptului la apărare, după cum nu poate fi trimisă în judecată o persoană care nu a avut calitatea de învinuit în cursul urmăririi penale.

Pentru aceste motive, a considerat că actul de sesizare a depăşit aceste limite, nu este legal întocmit şi nu ar trebui să producă efectul de trimitere în judecată pentru fapte şi persoane faţă de care nu s-a început urmărirea penală.

Potrivit art. 371 N.C.p.p. judecata s-a mărginit la fapta şi la persoana arătate în actul de sesizare a instanţei, prin urmare obiectul judecăţii este determinat de cuprinsul acestui act, care este caracterizat şi ca act de investire.

Legiuitorul a instituit proceduri juridice specifice ce trebuie verificate şi aplicate de magistratul judecător pentru a controla anumite acte ale fazei de urmărire penală. Vechiul cod de procedură penală prevedea o procedură distinctă în cuprinsul dispoziţiilor art. 300 şi, respectiv art. 332. Astfel, în cazul în care s-ar fi constatat încălcări ale legii, iar neregularitatea nu putea fi înlăturată de îndată şi nici prin acordarea

vreunui termen în acest scop, dosarul trebuia restituit organului care a întocmit actul de sesizare în vederea refacerii lui.

Cu privire la restituirea cauzei la P_____ în baza dispozițiilor art. 346 alin. 3 N.C.p.p. instanța urm. a să respingă cererea ca nefondată pentru următoarele considerente.

Deși o cerere asemănătoare a mai fost pusă în discuție pe parcursul cercetării judecătorești, iar instanța a pus-o în discuția părților, după care a respins-o, apreciind că a fost legal sesizată, inculpatul, prin apărătorul ales, a reiterat-o, făcând trimiterea la noile texte de lege.

Având în vedere argumentele de natură teoretică invocate de către apărătorul inculpatului I_____ L_____, instanța a reținut că nici unul din aceste considerente nu poate justifica restituirea cauzei la procuror pentru refacerea urmăririi penale sau a rechizitoriului.

Rechizitoriul de față a întrunit toate condițiile prevăzute de lege la momentul emiterii lui. Mai mult, inculpatul a susținut doar formal că nu a avut calitatea de învinuit și că nu a fost ascultat cu privire la învinuirile ce i s-au adus, aspecte infirmate de actele dosarului, el fiind audiat și luându-i-se declarații prin comisie rogatorie, așa cum s-a arătat deja.

Pe fondul cauzei, apărătorul inculpatului a invocat o multitudine de drepturi procesuale ce i s-ar fi încălcat acestuia, însă această invocare a rămas la nivel declarativ, fără a se preciza în concret când s-a produs vătămarea care să atragă nulitatea absolută a actului de sesizare a instanței.

Așa cum a subliniat apărătorul inculpatului, urmărirea penală s-a desfășurat sub auspiciile vechiului cod de procedură, iar judecata a urmat întâi regulile fostului cod și apoi (începând cu 1.02.2014) pe cele ale noului cod de procedură.

Tocmai pentru a nu se tergiversa soluționarea cauzei și pentru a preveni ca până la soluționarea dosarului să nu intervină prescripția răspunderii penale, legiuitorul a adus modificări substanțiale acestei instituții privind refacerea actului de sesizare în cazul apariției unor încălcări evidente. Examinarea regularității actului de sesizare este o activitate distinctă de examinarea eventualelor nulități ce s-au putut produce în faza de urmărire penală.

Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale a stabilit niște norme tranzitorii.

Potrivit art. 3 din actul normativ amintit anterior reiese că: „Legea nouă se aplică de la data intrării ei în vigoare tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare, cu excepțiile prevăzute în cuprinsul prezentei legi.”

Art. 7 din aceeași lege este lămuritor, menționând: „Cauzele aflate în curs de judecată în primă instanță în care s-a început cercetarea judecătorească anterior intrării în vigoare a legii noi rămân în competența aceleiași instanțe, judecata urmând a se desfășura potrivit legii noi.”

N.C.p.p. a instituit reguli noi care nu și-au găsit aplicabilitatea deplină cu dosarul cauzei. Spre exemplu, cauza de față nu a urmat procedura de

cameră preliminară – instituție nou introdusă. Conform art. 342 N.Cp.p. obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Regulile tranzitorii din Legea de punere în aplicare a noului cod de procedură penală precizează la art. 6 (1): „Cauzele aflate în curs de judecată în primă instanță la data intrării în vigoare a legii noi în care nu s-a început cercetarea judecătorească se soluționează de către instanța competentă conform legii noi, potrivit regulilor prevăzute de aceeași lege.” Iar în alin. (2) se menționează: „În situația prevăzută la alin. (1), instanța pe rolul căreia se află cauza o trimite judecătorului de cameră preliminară, pentru a proceda potrivit art. 342 – 348 din Codul de procedură penală, ori, după caz, o declină în favoarea instanței competente.”

Prin urmare, rolul procedurii în cameră preliminară este acela de a reprezenta un filtru privind aspecte exclusiv de legalitate asupra cauzei penale, filtru exercitat după trimiterea cauzei în judecată și până la momentul începerii judecății. În cursul acestei proceduri nu se analizează temeinicia acuzației, substanța probelor ori numărul lor. Prin urmare, este o fază procesuală obligatorie în situația emiterii rechizitoriului prin care se dispune trimiterea în judecată a unei persoane, etapă plasată între faza de urmărire penală și faza de judecată.

În această fază, judecătorul de cameră preliminară, nu va stabili vinovăția/nevinovăția inculpatului, nu va soluționa latura penală (și nici pe cea civilă), ci, după caz, la finalul procedurii, va fi permisă trecerea cauzei în faza de judecată ori, în anumite situații, cauza va fi reîntoarsă în faza anterioară, cea de urmărire penală.

Sub acest aspect, subliniem faptul că, după începerea judecății, nu mai este posibilă restituirea cauzei la procuror. Soluția este valabilă și pentru cauza de față, neexistând alte dispoziții tranzitorii în acest sens.

5. În ceea ce privește încadrarea juridică dată faptelor reținute în sarcina inculpatului I _____ L _____, instanța a reținut ut :

Inițial în rechizitoriu, inculpatul I _____ L _____ a fost trimis în judecată pentru că, în perioada 1998 – 2007, împreună cu cetățenii sârbi A _____ G _____, S _____ M _____, Dusan Djurić - cunoscuți ca membri ai „Cartelului sârb” - specializați în traficul de antichități, a aderat - la asociația infracțională a inculpaților C _____ C _____, C _____ S _____ - R _____, N _____ M _____ - Niu, N _____ I _____ ș.a. în vederea organizării unor echipe de efectuare a unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric, localizării, sustragerii și însușirii pe nedrept a unor tezaururi arheologice, valorificării acestora pe piața neagră internațională a antichităților.

În perioada sus - menționată, inculpatul I _____ L _____ a primit în mod repetat și a înlesnit valorificarea a 4 brățări dacice din aur către un colecționar american și 2 brățări dacice din aur către un colecționar elvețian, fapte ce întruneau elementele constitutive ale infracțiunilor de:

-asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 323 V .C.p.;

-complicitate la infracțiunea de furt calificat de bunuri de patrimoniu cultural prev. și ped. de art. 26 V.C.p. rap. la art. 208 al. 1, 209 al. 2 lit. b și al. 4 V.C.p. cu aplic. art. 280 1 al. 2 V.C.p. și art. 41 al. 2 V.C.p., în condițiile art. 33 lit. a V.C.p.

La termenul de judecată din data de 24.03.2014, Reprezentanta Parchetului a precizat încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina acestuia în infracțiunile prev. și ped. de:

-art. 367 alin. 1 și 5 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p.;

-art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a și c N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în cond. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p., toate în cond. art. 38 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p.

Despre lit. „c” a art. 229 alin. 2 N.C.p., instanța a avut în vedere argumentele deja reiterate.

Cu privire la infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art. 367 N.C.p., instanța a subliniat că aderarea la o asociere constituită în vederea săvârșirii uneia sau mai multor infracțiuni constă în intrarea efectivă a făptuitorului într-o astfel de asociere ca membru al acesteia, caz în care aderarea poate fi expresă sau tacită. În cazul celei din întâi, făptuitorul își manifestă explicit voința de a

_____, totodată, eventualele forme sau ritualuri cerute pentru aceasta de respectiva asociere. În cazul aderării tacite, activitatea făptuitorului în cadrul asocierii are un rol esențial, deoarece prin acesta el își manifestă voința de a _____.

Este adevărat că acuzarea a demonstrat că inculpatul I _____ L _____ era o persoană cunoscută printre braconieri, că se deplasa des în România cu scopul de a-i întâlni pe aceștia, dar asemenea activități se petreceau mult după ce bunurile fuseseră sustrase și ascunse.

Prin urmare, acuzarea nu a făcut dovada participării în concret a inculpatului I _____ L _____ la planificarea sau la săvârșirea alături de gruparea infracțională compusă din români la vreuna dintre cele două fapte (efectuarea de detecții sau însușirea pe nedrept a unor tezaure arheologice) ori la rolul atribuit lui în cadrul asocierii.

Așadar, din ansamblul probelor administrate în cauză, în concret, instanța nu poate ajunge decât la concluzia că fapta de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1, 3 și 5 N.C.p. – prin modalitatea asocierii – nu poate fi reținută în sarcina inculpatului I _____ L _____, nefiind susținută de vreo probă, motiv pentru care acesta urmează a fi achitat în baza art. 396 al. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. c N.C.p.p.

În dosar nu există probe nici cu privire la vreo promisiune din partea acestuia făcută grupării braconierilor – anterior sau concomitent – referitoare la tănuirea bunurilor provenite din sustrageri, ci s-a dovedit doar că el le primea și le valorifica pe piața internațională, existând nenumărate probe în acest sens (declarații martori și inculpați, interceptări telefonice).

Din acest motiv și apărarea a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de furt în cea de tănuire.

Criticile inculpatului sunt parțial întemeiate.

Instanța a apreciat că actele dosarului au demonstrat că inculpatul I _____ L _____ a desfășurat o activitate infracțională legată de bunuri de patrimoniu provenite din situri arheologice de pe teritoriul României, pe care le-a primit, achiziționat și valorificat în străinătate în perioada 1999 – 2002 în ceea ce privește valorificarea brățărilor din aurul dacic și se prelungește până în anul 2006 în ceea ce privește valorificarea altor artefacte, în special monede (așa cum reiese din declarațiile martorilor coroborate cu transcrierile convorbirilor telefonice dintre inculpați, martori).

Acuzarea a dovedit că inculpatul I _____ L _____ a primit în două rânduri 3 perechi de brățări dacice din aur de la aceeași persoană, întărindu-i convingerea aducătorului că are asigurată valorificarea bunurilor sustrase, motiv pentru care instanța reține că în speță suntem în prezența unei forme a participației penale sub forma complicității în contextul unei pluralități infracționale sub forma concursului real de infracțiuni între tănuire și complicitate la furt și nici de cum nu e vorba de o unitate infracțională ca infracțiunea de tănuire în formă continuată.

Instanța a reținut, așadar, că un prim act de tănuire a avut loc în momentul valorificării de către inculpat a celor 4 brățări în perioada 2000 – 2002 către colecționarului american (așa cum reiese din declarațiile acestuia, chiar dacă plata bunurilor s-a întins pe parcursul anilor 2001 - 2004), motiv pentru care va lăsa nesoluționată latura civilă conform art. 397 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 25 alin. 5 N.C.p.p.

Iar cel de-al doilea act material care s-a realizat în primăvara anului 2002 (așa cum reiese din declarațiile colecționarului elvețian) și care a reprezentat o încurajare a braconierului r _____ în comiterea faptei, reprezintă un act de complicitate morală.

Pentru considerentele arătate, instanța urmează a dispune în baza art. 386 N.C.p.p schimbarea încadrării juridice a faptei săvârșite de inculpatul I _____ L _____ din complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă continuată prev. și ped. de art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p. în infracțiunea de tănuire prev. și ped. de art. 270 N.C.p. în concurs cu complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă simplă prev. și ped. de art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p., (dând eficiență dispozițiilor cuprinse în Decizia nr. 2/2008 a Î.C.C.J., Secțiile Unite - decizie pronunțată în rezolvarea unui recurs în interesu l legii -, care au caracter obligatoriu).

Cât privește infracțiunea de tănuire prev. și ped. de art. 270 N.C.p., sancționată de lege cu închisoarea de la 1 la 5 ani sau cu amendă, instanța, conform art. 396 al. 6 N.C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. f N.C.p.p., va dispune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului

I _____ L _____, constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale.

Prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenele generale prevăzute la art. 154 alin. 1 N.C.p au fost depășite cu încă o dată - corespunzător alin. 4 al. art. 155 N.C.p. -, instituindu-se astfel termene speciale. Durata termenelor speciale astfel prelungite se calculează de la data săvârșirii infracțiunii (în speță e vorba de perioada anilor 2000 - 2002), și nu de la momentul ultimei întreruperi care a avut loc, termenele speciale ale prescripției răspunderii penale începând să curgă indiferent câte întreruperi ar interveni de la data săvârșirii infracțiunii și împlinindu-se - în acord cu principiul legii penale mai favorabile - la data prevăzută de lege (respectiv în anul 2012). În ceea ce privește complicitatea la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă simplă prev. și ped. de art. 48 N.C.p. rap. la art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p., instanța apreciază că fapta a fost comisă de inculpat, text în baza căruia acesta va fi condamnat.

S _____ R _____ prin M _____ C _____ s-a constituit parte civilă față de inculpatul I _____ L _____ cu suma de 601.483,74 Euro reprezentând:

- 4 brățări dacice din aur în valoare totală de 1.639.600 Euro;
- 2 brățări dacice din aur în valoare de 932.800 Euro și compensații echitabile în sumă de:
- 52.000 USD achitați firmei Word & Co.;
- 270.000 Euro achitați colecționarului american;
- 140.000 Euro achitați colecționarului elvețian.

C.Despre filiera română

Din filiera română de braconaj arheologic, care a acționat în perioada 2000 – 2005 în zona siturilor din M-ții Orăștiei, efectuând detecții și însușindu-și pe nedrept bunuri de patrimoniu sau ajutând la valorificarea lor peste granițele țării, făceau parte inculpații J _____ (C _____) D _____ S _____, C _____ C _____ și M _____ D _____, aflându-se în grupări diferite, care în funcție de împrejurări și de interese, se aflau în relații de rivalitate sau de colaborare.

Inculpatul J _____ D _____ S _____ era unul din liderii grupării braconierilor din județul Hunedoara, având conexiuni strânse cu numiții C _____ I _____, N _____ M _____ - Niu, inculpatul C _____ C _____ și membrii echipelor acestora cu care interacționa pe teren.

Inculpatul C _____ C _____ organiza acțiunile de braconaj și mobiliza echipele alcătuite din numiții C _____ S _____, C _____ S _____ - R _____, S _____ S _____ - I _____, B _____ T _____ C _____, E _____ C _____ A _____, C _____ A _____.

Inculpatul M _____ D _____ avea legături cu cei aflați în anturajul numitului C _____ I _____ și era folosit pentru executarea anumitor „servicii”.

Cu privire la starea de fapt reținută prin Rechizitoriu în sarcina inculpatului J____ (C____) D____ S____ - zis „R____”, instanța reține următoarele:

În cursul anului 2000, inculpatul J____ D____ S____ și-a constituit propria-i formație de braconaj arheologic, alcătuită din oameni fără un loc de muncă și interesați de obținerea unor venituri ilicite. Din grupare făceau parte numiții: C____ I____ - zis „M____”, P____ C____ - zis „D____”, D____ P____ - M____ - zis „L____” și B____ N____.

Țelul lor era descoperirea unor tezaure aflate în siturile arheologice aparținând de S____ Regia - clasate monument istoric și apoi valorificarea acestora pe piața neagră internațională a antichităților. În realizarea scopului urmărit, inculpatul (împreună cu echipa sa ori asociindu-se cu persoane din celelalte grupări infracționale), în perioada 2000 – 2005, a efectuat nenumărate detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din zona M-ților Orăștiei.

Instanța a reținut că inculpatul era administratorul unor firme comerciale, având ca obiect principal „construcții” și încheiase contracte cu Primăria D____. Acuzarea a demonstrat că acesta avea dificultăți financiare și mereu era în căutarea unor surse de bani (f.90-91 vol. XV up.).

În perioada menționată, inculpatul avea în proprietate un autoturism de teren Jeep – Pajero cu ajutorul căruia își deplasa oamenii în teren și deținea un detector de metale de prin „anul 1999 sau 2000” (conform propriei declarații) pentru care nu posedă autorizație, motiv pentru care a fost sancționat contravențional (f.20 vol. VII, up.).

Cu ocazia audierilor în cursul urmăririi penale, inculpatul nu a recunoscut nici una din faptele incriminatorii, susținând că-i cunoaște doar pe C____ I____ (cu care era asociat într-o firmă) și pe N____ M____ - Niu (despre care aflase că era în posesia unui tezaur), aspecte infirmate de probele dosarului și de expunerea care urmează.

Martorul D____ P____ - M____ confirmă că din „cursul verii anului 2000”, cu un detector marca Promet pe care-l avea de la numiții „M____ și R____, ambii din D____” căuta „din când în când comori pe raza comunei Orăștioara de Sus” (f.47-49 vol. VII up.).

La începutul lunii ianuarie 2001, inculpatul J____ D____ S____ împreună cu numiții C____ I____ și P____ C____ s-au deplasat la domiciliul lui D____ P____ - M____ și l-au chemat la căutat „comori în M-ții Orăștiei”.

La câteva zile, folosindu-se de un detector marca „Garet CX III” (cumpărat în acest scop de inculpatul J____ D____ S____), martorii D____ P____ - M____, P____ C____, Balka I____ - A____ și B____ N____ au găsit în locul numit „Dealul Muncelului” „3 monezi de argint pe care le-a luat R____” și le-a „dus la D____”.

Inculpatul și-a cazat ortacii în satul Grădiștea de M____, jud. Hunedoara, la locuința lui Balka I____ - A____ (unchiul lui B____ N____) care i-a însoțit în acest răstimp și îi conducea „prin munți” (f.3661-62 vol. VII up.). Martorul confirmă că a primit de la R____ „ce părea a fi șeful lor”

pentru serviciile de ghid și cazarea grupului suma de 500.000 lei vechi și alimente pentru el și familia sa.

În această perioadă, inculpatul i-a vizitat de 4 - 6 ori și le-a adus mâncare, așa cum confirmă martorii D_____ P_____ - M_____ și B_____ N_____ (f.56-57, 58-59,60, 159-160,161-162 vol. VII up.) Timp de 6 săptămâni, echipa de braconaj asigurată cu provizii de către inculpatul J_____ D_____ S_____ și supravegheată de martorul C_____ I_____ (considerat mâna dreaptă a inculpatului), a efectuat fără autorizație, detecții și săpături în situl arheologic „Sarmizegetuza Regia” (în locurile numite Vârtoapele, Fețele Albe și Dealul Muncelului), utilizând detectorul de metale (corp delict - marca „Garett CXIII”), aparținând inculpatului. Martorii au localizat și sustras din locul numit „Dealul Muncelului” „9 monede din argint”, iar din locul numit „Vârtoape” o toartă din bronz sculptată, reprezentând un cap de om, un bol din bronz și o caserolă cu coadă, din cositor, precum și 6 monede, bunuri care au fost predate inculpatului J_____ D_____ S_____ care le-a spus „la toți patru că el va lua legătura cu alte persoane și dacă piesele au valoare și le va vinde” vor primi și ei bani.

De la numitul P_____ C_____ organele de poliție au ridicat cele două vase din metal și trei monede care în prezent se află la Muzeul N_____ al Unirii din A_____ I_____ (foto, f.40-42 vol. VII up.).

Bunurile descoperite de echipa de braconaj condusă de inculpatul J_____ D_____ S_____ au fost supuse unei expertize (f.203-205 vol. VII up), iar specialiștii au decretat că piesele sunt autentice și valoroase din punct de vedere istoric, dar și economic.

În luna mai 2001 , la Benzinăria Mol din Orăștie, inculpatul J_____ D_____ S_____ acompaniat de numiții C_____ I_____ și P_____ C_____, l-au contactat pe martorul Ș_____ E_____ zis „M_____” care era însoțit de numitul S_____ S_____ - I_____ și au cumpărat de la acesta 40 monede antice (12 monede grecești din argint – tetradrahme, 18 monede romane din argint – denari și 10 monede romane din bronz) ce proveneau din situl arheologic „Sarmizegetusa Regia”. Cu această ocazie, inculpatul a dat martorului suma de 11.000 mărci germane în bancnote false. Dintre acestea mai multe bancnote în valoare de 2000 mărci germane false au fost predate organelor de poliție (f.345-347 vol. VII up). (Cu referire la fapta de punere în circulație a bancnotelor falsificate, străine, prev. de art. 284 C .pen. și înșelăciune prev. de art. 215 al.2 C.pen., a fost sesizat Serviciul de combatere a criminalității organizate din cadrul I.P.J. Hunedoara).

Ulterior, inculpatul, prin intermediul numitului S_____ S_____ - I_____, a încercat să-l contacteze pe vânzător cu scopul de a recupera banii falși, cu „promisiunea că el” îi „va da niște mărci adevărate”. Tranzacția nu a reușit, așa cum declară martorul Ș_____ E_____, deoarece, o parte din bani au fost predați organelor de poliție, iar restul „fiind supărat, am dat foc teancului de bacnote false”.

Cele 40 de monede romane și grecești, în valoare de 5.100 Euro, au fost valorificate de inculpat pe filiera sârbă, fiind scoase din țară și pierdute pentru patrimoniul cultural național (f.348 vol. VII up.).

La percheziția domiciliară efectuată la locuița martorului Ș_____ E_____ la data de 31.05.2005, organele de poliție au ridicat și depus la muzeu următoarele bunuri care fac parte din patrimoniul cultural național: 2 inele din bronz, o verighetă din metal alb, o monedă din metal alb, un vârf de săgeată, o verigă și 2 fragmente de obiecte arheologice din metal, bunuri încadrate la secțiunea „Fond”.

Tot în cursul anului 2001, la data de 10 iulie, organele poliției judiciare au surprins o altă echipă de braconaj arheologic - compusă din inculpatul J_____ D_____ S_____ și martorii M_____ I_____, C_____ A_____ - în timp ce efectuau detecții neautorizate în Punctul arheologic „Căprăreata” la distanța de 500 m de incinta Cetății „Sarmizegetuza Regia”, cu detectorul corp delict marca „Garett CRIII”. (f.100, 102-104).

Pentru că detectorul și o sapă cu coada scurtă au fost găsite asupra martorului M_____ I_____, acesta a fost sancționat contravențional, fără să of ere detalii despre proprietarul aparatului (f.100 vol. VII up.).

Inculpatul J_____ D_____ S_____ a declarat cu această ocazie că venise în zonă să cumpere afine de la muncitorii forestieri, dar în zonă nu se găsesc astfel de fructe de pădure și nici asupra sa ori a însoțitorul său nu s-au găsit astfel de produse.

Martorul C_____ A_____ a declarat că a fost adus în zonă cu mașina „F_____ Ducato” de către inculpatul J_____ D_____ S_____ care i-a „propus” să se deplaseze „prin pădure pe un deal” și să-i arate „locuri unde a auzit și el că s-au găsit monede vechi din aur și argint și ceva podoabe (brățări)” (f.115-116, 284-285 vol. VII up.).

La data de 16.03.2006 la domiciliul martorului C_____ A_____, cu ocazia percheziției, au fost descoperite și ridicate următoarele acte și bunuri: o ofertă de vânzare din data de 10.12.2003 adresată Muzeului N_____ de Istorie a Transilvaniei Cluj - N_____ având ca obiect mai multe bunuri arheologice, un contract de vânzare - cumpărare încheiat cu Muzeul N_____ de Istorie a Transilvaniei Cluj - N_____ având ca obiect 47 piese arheologice, un studiu în limba engleză, „The antique bronzes: typology, authenticity”, autor dr. D_____ A_____, 2 cataloage de licitații în limba germană cuprinzând prezentarea monedelor antice și a prețurilor a cestora.

Raportul de expertiză privind bunurile achiziționate de la martorul C_____ A_____ (f.209-257, vol. VII up.) a evidențiat că piesele sunt de proveniență „probabil” din situl arheologic „S_____ Regia”, din epoca romană, produse autentice, încadrate în funcție de importanță în categoria „Fond” sau „Tezaur”.

După ce inculpatul J_____ D_____ S_____ a aflat că s-a început urmărirea penală împotriva sa, a încercat să se sustragă, internându-se în Spitalul de Neuro-psihiatrie Zam și apoi urmărind părăsirea țării cu destinația Anglia, fiind însă oprit la frontieră (f.143-145 vol. VII up.).

Martor sub acoperire - I___ C_____ - a declarat că s-a împrietenit cu „R_____” în anul 2001, iar acesta „i-a propus după un timp să îl însoțească la București pentru a vinde mai multe monede antice din aur, prezentându-i cca. 20 de asemenea monede și spunându-i că a găsit 2000 asemenea bucăți, împreună cu B_____ Trăienică, în zona Munților Orăștiei”. Același martor a susținut că „R_____ mai mergea la căutat comori cu P_____ S_____ din D_____, C_____ I_____ și căutătorii conduși de acesta, M_____ D_____ și M_____ D_____”.

Așadar, în perioada 2000 - 2005, inculpatul J_____ D_____ S_____ organiza acțiunile de braconaj, mobiliza echipele alcătuite din B_____, T_____, C_____, M_____ D_____, E_____ D_____ C_____, P_____ S_____, C_____, C_____, C_____ S_____ M_____, asigurându-le transportul în zonele istorice, dotarea cu alimente, cazare, telefoane mobile și alte mijloace necesare (detectoare de metale și unelte de săpat) pentru efectuarea de detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice (rapoartele plt. maj. G_____ A_____, f.416 și urm. vol.VIII up; interceptări: f.90-97 vol. XV up.).

La un moment dat, pe la finele anului 2003, inculpatul J_____ D_____ S_____ avea nevoie de bani și încerca să-și vândă detectorul (f.125-126 vol. XV up.), ca la scurt timp să se intereseze de unul mai performant (f.141-143 vol. XV up.), motiv pentru care îl contactează telefonic pe numitul N_____ M_____ – Niu pentru a-l împrumuta cu 1.500 Euro în vederea achiziționării unui detector de metale, spunându-i acestuia: „Să cumpăr o sculă”... O sculă...a vrut să o ia D_____ cu 2000 și nu a vrut să i-o dea lui”(f.143 vol. XV up.).

Ba mai mult, el face recomandări unei persoane numite V_____ din Italia, care-l întreabă ce detector să achiziționeze (f.149 vol. XV up.) și căruia îi confirmă că a fost „la treabă” pe „cetate”, spunându-i că posedă un alt aparat, căci „a apărut un model mai nou”.

Inculpatul J_____ D_____ S_____ îi mărturisește numitului V_____ de la București că se pregătește de „expediție”, precizându-i că „plec sus în munte iară” și că-și va continua activitatea, afirmând: „Să orbesc dacă mă las!” ... „Tot înainte.”

Din exploatarea convorbirilor telefonice a rezultat relația strânsă de subordonare a inculpatului J_____ D_____ S_____ atât cu numitul C_____ I_____, dar și cu numitul N_____ M_____ – Niu pentru sustragerea artefactelor din siturile arheologice și valorificarea lor pe piața neagră din afara granițelor țării. De asemenea, cu această ocazie a reieșit și rolul de „nepot” al numitului M_____ D_____ care făcea parte din amicii numitului C_____ I_____ și era un fel de executant al ordinelor acestuia.

Așadar, inculpatul J_____ D_____ S_____ l-a contactat telefonic pe numitul C_____ I_____, spunându-i: „Trimite-mă, bă, și pe mine azi undeva...să mă duc, să iau și eu ceva...”, iar interlocutor său, îi răspunde: „Hai că poate te...tot nepotul meu, acela...cu acela o să văd dacă merge pe „sus” și vedem ce încasează ...” . Mie nu mi-a venit încă de acolo...”ciorba”... (suma ce i se cuvenea).

Inculpatul J_____ D_____ S_____ insistă, precizându-i numitului C_____ I_____ : „ ...încă ceva, vreau să vorbesc cu tine. Vreau să-ți arăt ceva... are cineva...(e vorba de un artefact disponibil pentru vânzare) ... Da. F_____ ! F_____ ! Știi?” (f.139 vol. XV up.).

În urma înțelegerii cu numitul C_____ I_____ , inculpatul J_____ D_____ S_____ îl contactează pe numitul M_____ D_____ pentru organizarea unei acțiuni de braconaj urmând ca artefactele sustrase să fie împărțite câte jumătate pentru fiecare echipă.

Inculpatul îl sfătuiește pe colaboratorul său să-și ia „doi oameni lângă tine, no!... Și îs băgat și eu acolo...”. Acesta este de acord, va veni și el cu două detectoare, după care îi precizează inculpatului: „Da, bă! Dar tu nu judeci”. Inculpatul concluzionează: „Deci, eu cu omul meu îmi iau, dacă îi, jumătate! Și îi confirmă acestuia că: „Oricum eu am ce-i mai tare din județ” (e vorba de un detector performant) (f. 145 vol. XV up.).

Pentru evoluția și derularea activității de braconaj arheologic întreprinse de inculpatul J_____ D_____ S_____ deosebit de ilustrative sunt convorbiri telefonice din care rezultă poziția de lider a acestuia: „Hai că eu vin cu P_____ până acolo ... să mergem până acolo ... în locul acela unde am căutat noi, știi? ... Cerceii și alea? ... Nu ... nu. Unde am fost noi, dar să mergem, să ne urcăm cumva sus pe panta aia ... până în vârful dealului ... Am fost cu Gyusi (e vorba de M_____ D_____) ... Sus de tot? ... Da, mă ... S-au dus și sus de tot și nu-i nimic ...Eu n-am fost, dar ei s-au dus ... ” (f.163 vol. XV up.), dar și relația de subordonare față de inculpatul N_____

M_____ - Niu care avea deja un capital important de „bani negri” produși din valorificarea brățărilor, precum și o poziție dominantă în lumea interlopă, prin conexiunile sale cu reprezentanți ai autorităților.

Prin urmare , inculpatul J_____ D_____ S_____ îl contactează pe liderul coordonator N_____ M_____ - Niu, solicitându-i aprobarea ca echipa lui să poată _____ situl „Sarmizegetuza Regia”. Acesta îi dă aprobarea, cu precizarea că va trebui să „cotizeze” (f. 149 vol. XV up.).

Poziția de lider coordonator a inculpatului J_____ D_____ S_____ rezultă clar din raportările telefonice ale numitului B_____ T_____ C_____, care-i comunică rezultatul braconajului din cursul zilei respective: „Un inel a rămas la acela și eu am găsit o jumătate de fisă din aia de bronz...O jumătate o am în buzunar”; recrutarea de „pălmași” și coordonarea echipelor de căutători din teren: „Suntem 5... Păi, dar așa suntem...ei 3 și noi 2” ... ei îs așa băieți ca lumea, dar îi acela care a fost „ars” de ăștia ... se dă de smardoi și vorbește de toată lumea...” sau „Tu ce faci? Ai plecat fără să mai vorbești cu mine ... Am fugit, mă, că m-au sunat ăia ... să mă duc să-i iau ... Cine? Băieții ăia ... care i-am dus sus ... Și am fost după ei cu jeepul ... Au făcut ceva? ... Mai am „umflat” două ... mici... M_____, mici ... Trebuie să existe mă ceva ... știu sigur. Trebuie să existe! ...” sau „Ai găsit kosonii, mă?” (f.149,150-151,157-158, 163 vol. XV up.).

Inculpatul îi confirmă acestuia că „este cazare și mâncare...tot ce vrei...” , iar subordonatul său îl avertizează că în zonă mai sunt și alte echipe. (f.159 vol. XV up.). Ulterior, B_____ T_____ C_____ îl contactează pe inculpat,

raportându-i retragerea unei echipe de braconaj din munți, întrucât se fac controale (f.171 vol. XV up.).

Atât descoperirile, cât și incidentele ivite erau raportate inculpatului J____ D____ S____ de membrii echipei trimise în teren prin intermediul telefonului mobil încredințat numitului B____ T____ C____.

Acesta își informează liderul că a descoperit un depozit monetar într-o oală: „72 în oală mică.... Cam subțire, dar ce contează! 600 de unul...decât nimic!”. (f 173 vol. XV up.).

Echipa de braconaj condusă de inculpatul J____ D____ S____ se intersecta cu cea condusă de inculpatul C____ C____ ori cea a lui N____ M____ - Niu și acționau conform intereselor conjuncturale: fie în cooperare , aducând „investitori” din București, împrumutându-și jeep-urile, detectoarele, oamenii, banii: „... că vreau și eu să te rog ceva ... Să lași vreo două zile, pe doi, pe acolo ... Stai liniștit ... Vezi ca să așa ... trebuie cotizat ... Cât? ... Ne înțelegem noi doi ... Hai că vorbim. Acum, baremi vreo săptămână, știi, cât mai îi ...” ori avertizându-se să nu mai meargă la „Sarmizegetuza Regia”, deoarece ofițerii specializați ai I.P.J. Hunedoara îl așteptau să-i prindă în flagrant (f.165,168 vol. XV up.), fie în concurență , motiv pentru care J____ D____ S____ îl avertizează pe B____ T____ C____ să nu treacă de partea rivalilor, spunându-i: „... Nu fă trădături din alea...să-ți vezi de treaba ta...” (f.143,146,148 vol. XV up.).

Acțiunile ilegale ale inculpatului au continuat și în anii următori, demonstrative fiind convorbirile telefonice și legăturile cu ceilalți lideri ai lumii interlope (vol. XV up.).

În luna iunie 2003, numitul C____ I____ zis „P____” sau „G____” a inițiat colectarea și intermedierea vânzării a două brățări deținute de N____ M____ -Niu unor clienți din București. Operațiunea urma să fie executată împreună cu A____ P____ (coleg de recuperare la S.C. VGB București).

În acest scop, C____ I____ i-a cerut „locotenentului” său M____ D____ să-l contacteze pe D____ E____ spre a intermedia cumpărarea celor două brățări dacice din aur.

Acesta s-a conformat, iar după achitarea unui avans de 10.000 USD, la data de 16.06.2003, M____ D____ s-a deplasat la București cu autoturismul condus de D____ E____ și s-a întâlnit cu „Pionul”, ocazie cu care a primit suma de 55.000 USD.

În aceeași seară, în jurul orelor 23:00, D____ E____ i-a predat banii lui N____ M____ - Niu, la domiciliul acestuia .

Numitul N____ M____ - Niu, aflând că banii veneau de la C____ I____ (care-l șantajase anterior în mod repetat – a se vedea denunțul, f.132-138 vol. VIII up) și că prețul la care vindea brățările în București era mai ridicat, a luat banii și a dispărut .

În această împrejurare C____ I____, care era de asemenea un intermediar, i-a adresat amenințări lui D____ E____, solicitându-i restituirea banilor. (f.142 vol. VIII up.).

Pentru a-și recupera banii, la data de 20.07.2003, când D____ E____ se afla la cabana sa (împreună cu familia și doi angajați), numitul C____ I____ a intrat în c____ acesteia însoțit de 5 „echipaje” din București și Timișoara, alcătuite din 15 indivizi violenți, care au exercitat multiple violențe asupra lui (f.142 vol. VIII up.).

La plecare, „Pionul” i-a acordat termen de restituire a banilor până miercuri, 23.07.2003, amenințându-l cu represalii fizice constând în „ruperea picioarelor” fiului său minor. Pentru această faptă C____ I____ a fost trimis în judecată în dos. nr. 45/P/2005 al Parchetului de pe lângă C____ de A____ A____ I____.

Între 23 - 24.07.2003, conform înțelegerii intermediare de numitul Zerkula M____, N____ M____ - Niu a predat una dintre brățări inculpatului J____ D____ S____ și numitului D____ E____, pentru o nouă sumă de 35.000 dolari dată de C____ I____.

În vederea predării sumei de bani reprezentând prețul brățării, „Pionul” i-a cerut inculpatului J____ D____ S____ - care și-a asumat calitatea de garant al tranzacției (operațiunea era garantată cu autocamioanele firmei sale) - să urce în autoturismul condus de D____ E____, marca Peugeot 406, cu nr. de înmatriculare XXXXXXXXX și să se deplaseze cu acesta pe ruta secundară Șoimuș - Uroi, jud. Hunedoara, peste râul M____. În momentul în care aceștia au ajuns în apropierea satului Uroi, au fost depășiți de autoturismul marca Mercedes, de culoare gri-metalizat, cu nr. de înmatriculare XXXXXXXXX, condus de A____ P____, din care a coborât C____ I____ care efectua în urma lor verificări de contrafilaj. Acesta din urmă a predat inculpatului J____ D____ S____ o pungă din plastic în care avea bani - euro și dolari - echivalentul sumei de 35.000 USD. Inculpatul J____ D____ S____ a revenit la domiciliul lui D____ E____ unde a predat banii acestuia, luând drept garanție cheile autoturismului Peugeot 406.

Apoi D____ E____ s-a deplasat la casa de amanet a lui Zerkula M____ pentru a verifica banii cu lampa de raze ultraviolete, după care l-a contactat pe N____ M____ - Niu stabilind o întâlnire pe _____, în blocul nr. 24.

Zerkula M____ a intrat singur în _____ banii lui N____ M____ - Niu și a primit, în schimb, brățara din aur într-o pungă din plastic.

În continuare, l-a condus cu autoturismul său pe D____ E____ la domiciliu, unde i-a predat brățara.

D____ E____ i-a remis brățara inculpatului J____ D____ S____ care și-a pus-o pe mână, sub geacă, după care l-a condus cu autoturismul său la domiciliul lui C____ I____, situat în D____, Calea Zarandului, _____.

Aici, inculpatul J____ D____ S____ a urcat singur în apartamentul lui C____ I____ pentru a face livrarea bunului. La întoarcere, inculpatul era iritat deoarece „Pionul” s-a declarat nemulțumit că brățara cumpărată de la N____ M____ - Niu avea o greutate mai mică (sub 1.200 gr.) decât cele achiziționate anterior.

În cursul cercetărilor efectuate, o unitate operativă a M____ a surprins și supravegheat fiecare fază a acțiunii de traficare a brățării, conform raportului de supraveghere operativă și imaginilor atașate (declarație martor, rapoarte de supraveghere operativă, planșe fotografice, f.25-50 vol. XVI up.).

Îndeletnicirea cu braconajul arheologic a fost continuată de inculpatul J____ D____ S____ și în anii următori, așa cum au dovedit-o convorbirile telefonice interceptate, dar și declarațiile martorilor audiați (f.90-93,350-351, 363-364 vol. III up., vol. XV up.). Este evident că inculpatului J____ D____ S____ nu a încetat acțiunile de căutare, localizare, identificare de bunuri de patrimoniu, demersuri întreprinse împreună cu inculpații din acest dosar (C____ C____ – f.165,167 vol. XV up., M____ D____) ori în alte combinații (cu numiții D____ E____, B____ T____ C____, N____ M____ – Niu, M____ D____, C____ I____, etc.), așa cum s-a demonstrat până în acest moment: „Ăștia tot merg mă, știi cine merge? ... A! Știu. Șase au fost acu vreo 4 – 5 zile. Alaltăieri opt ... Acela, merge în continuu ... Și mâine iar merg, de dimineată de la opt... Eu nu mă duc să rabd frig... La 11,30 să fii la primărie cu Jeepul...”

Nu întotdeauna relațiile dintre competitori erau cordiale, fiecare încercând să acopere cât mai multe zone în căutarea de artefacte, ba chiar făcându-și șicane. În acest sens, ilustrativă e discuția inculpatului J____ D____ S____ cu D____ E____, care-l informează că cineva i-a dat o casetă cu o înregistrare făcută de el: „Știi că noi doi am făcut o înregistrare cu M____ (C____ I____) și cu ... pe vremuri? (posibil că s-au filmat alături de artefacte) Îți aduci aminte? ... Da. Și? ... Cineva ți-a făcut necazuri și mi-a adus-o mie, că vezi Doamne, ce dușman sunt eu cu tine! Sau chestii de genul acesta. Știi?... Aha! Dar cine, mă?... Nu pot ... Dar vreau să-ți dau originalul înapoi.”(f.95 vol. XV up.).

Dar și între inculpatul J____ D____ S____ și colaboratorii săi au intervenit neînțelegeri așa cum o ilustrează convorbirile interceptate între B____ T____ C____ și E____ C____ A____: „... Eu îmi dau seama că tu ești un labagiu, mă Traiane și o să vorbesc să mergi la pușcărie repede ... și cine sapă groapa altuia cade singur în ea! Asta-i de când lumea, mă B____ T____ C____ ... Și tu și J____ D____ S____ zis R____, veți ajunge acolo unde trebuie, m-ai înțeles? ... Eu la J____ D____ S____ zis R____ i-am spus să vină mâine s-o clarificăm, nu ... Trebuia să vii tu mâine, nu J____ D____ S____ ... Eu pe tine te-am chemat ... Tu imediat l-ai informat pe J____ D____ S____ ... ia-i dat telefon, ceea ce faci de o viață întreagă! Dai telefoane și bagi zâzanie între oameni ... Nu-i adevărat ... ! ... Ba da, acesta-i adevărul ... Și o să te lovești de un om adevărat, care sunt eu ... E____ ... ” (f.159-160, 168 vol. XV up.).

De asemenea, inculpatul J____ D____ S____ a participat la valorificarea artefactelor pe piața neagră apelând la ajutorul inculpatului R____ H____ – C____, făcând pe intermediarul în tranzacția dintre N____ M____ - Niu și C____ I____ ori adresându-se filierei sârbe.

Prin urmare, activitățile sale ilegale au fost probate și de faptul că în anul 2005 el încerca să-și mute detectorul dintr-un loc în altul, de teama de a nu fi descoperit de autorități („Tună, fulgeră trăznește, trebuie să duc alea ... de acolo.” f.92 vol. XV up.) și încă mai avea legături cu A _____ G _____ („... Am vorbit cu G _____, cu șeful acela al sărbilor.” f.95 vol. XV up.) pentru intermedierea vânzărilor de bunuri aparținând patrimoniului cultural național.

Prin apărătorul său, inculpatul J _____ D _____ - S _____ a precizat că legea penală mai favorabilă aplicabilă în cauză este legea nouă, iar pe fondul cauzei a solicitat instanței:

- cu privire la infracțiunea de asociere în vederea comiterii de infracțiuni:
- în principal, achitarea inculpatului în baza art. 16 alin. 1 lit. b rap. la art. 17 alin. 2 N.C.p.,
- în subsidiar, achitarea inculpatului în baza art. 16 alin. 1 lit. c rap. la art. 17 alin. 2 N.C.p.;
- cu privire la infracțiunea de efectuare a unor detecții și săpături neautorizate în situri arheologice prev. de art. 73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p.:
- achitarea inculpatului în baza art. 16 alin. 1 lit. b rap. la art. 17 alin. 2 N.C.p.;
- cu privire la infracțiunea de furt:
- achitarea inculpatului în baza art. 16 alin. 1 lit. c rap. la art. 17 alin. 2 N.C.p.

A învederat că din lecturarea actului de sesizare al instanței cu privire la inculpatul J _____ D _____ S _____ și imposibilitatea coroborării faptelor reclamate în sarcina acestuia cu actele – probele dosarului se constată o abatere gravă de la regulile imperative cuprinse de C.p.p. cu privire la întocmirea actului de sesizare, respectiv descrierea faptelor cu indicarea concretă a datelor, zilelor în care ar fi fost săvârșite infracțiunile, pe bază de probe și mijloace de probă, astfel cum prevede art. 328 N.C.p. Acestea sunt necesare prin prisma analizării îndeplinirii unor eventuale prescripții a răspunderii penale. Mai mult, lipsa probelor concrete, mijloacelor de probe care evidențiază fără dubiu vinovăția inculpatului J _____ D _____ S _____ în săvârșirea faptelor reclamate contravine disp. art. 328 N.C.p., astfel că actul de sesizare al instanței este lipsit de conținut, descrierea faptelor bazându-se doar pe simple supoziții și interpretări ale procurorului de caz. Mai mult, nici probele administrate în fața instanței de judecată nu evidențiază vinovăția inculpatului.

În ceea ce privește infracțiunea prev. de art. 323 V.C.p. apreciază că acest text de lege nu își găsește corespondent în noua reglementare penală.

Cu privire la solicitarea de achitare a inculpatului în baza art. 16 alin. 1 lit. c rap. la art. 17 alin. 2 N.C.p. a precizat că anumite instanțe de judecată au apreciat că infracțiunea prev. de art. 323 V.C.p. are corespondent în art. 367 N.C.p.

De asemenea, a solicitat să se țină cont de lipsa probelor din care să rezulte că s-ar fi inițiat o asociere, să fie avută în vedere poziția martorilor

și a inculpaților care nu recunosc asocierea, mai mult, inculpații nici nu se cunoșteau înainte de audierea la organul de cercetare penală.

În ceea ce privește infracțiunea prev. de art. 73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000, ca urmare a actualizării Legii nr. 182/2000 a devenit infracțiunea prev. de art. 92, care a fost abrogat prin art. 83 pct. 8 din Legea nr. 187/2012 începând cu 01.02.2014, în concluzie aceste fapte nu mai sunt prevăzute de legea penală.

Referitor la infracțiunea de furt a arătat că lipsa probelor în săvârșirea acestei infracțiuni este evidentă. Raportat la cele descrise în rechizitor, este de subliniat că inculpatul nu are legătură cu bunurile arheologice indicate ca fiind recuperate întrucât nici o probă nu îl indică pe acesta că ar fi avut legătură cu ele. În legătură cu bunurile arheologice indicate că inculpatul J_____ le-ar fi primit de la Ș_____ E____, este de remarcat că acesta din urmă menționează în declarația sa că nu cunoaște pe nici unul dintre inculpați, iar din declarația martorului S_____ S_____ rezultă clar că îi cunoaște pe inculpații C_____, B____, soții L_____, dar aceștia nu au menționat niciodată că inculpatul J_____ ar fi avut vreo legătură cu aceste bunuri arheologice.

Mai mult, apreciază că probele administrate în cauză de instanța de judecată nu sunt apte să conducă la înfrângerea prezumției de nevinovăție de care se bucură inculpatul, deoarece majoritatea probelor administrate, în special cele testimoniale au subliniat faptul că acești martori au dat declarații în alt dosar de urmărire penală, soluționat definitiv și cu privire la alte persoane și majoritatea au arătat că nu îl cunosc pe inculpatul J_____, iar cei care îl cunosc au precizat că nu au cunoștință despre activități care să contureze elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată.

Raportat la disp. art. 62 V.C.p., a arătat că scopul probelor este identic pentru ambele faze ale procesului penal, respectiv aflarea adevărului, însă este de subliniat că în acest caz nu a fost o urmărire penală efectivă, fiind folosite copii ale declarațiilor martorilor luate în alt dosar și care, audiați în fața instanței au declarat că nu cunosc aspecte legate de faptele actului de sesizare al instanței.

Mai mult, declarația inculpatului dată în fața instanței evidențiază o negare totală în săvârșirea faptelor și nu a fost contrazisă de vreun alt mijloc de probă.

A solicitat respingerea constituirii de parte civilă și chiar a cheltuielilor judiciare întrucât nu sunt justificate, iar ca urmare a achitării inculpatului să se dispună ridicarea sechestrului luat asupra bunurilor acestuia.

Cu privire la:

- criticile aduse de inculpat referitoare la faptele reținute în sarcina sa prin rechizitoriu și la

- încadrarea juridică,

Instanța a constatat următoarele:

Inculpatul J_____ D_____ S_____ a susținut că infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 N.C.p. nu-și are corespondentul în fostul art. 323 V.C.p. și nu există probe în dosar care să

demonstreze că a participat la detecții repetate ori și-a însușit pe nedrept bunuri de patrimoniu. A subliniat că infracțiunea prev. de art. 73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000 a fost abrogată și nu-și are corespondent în art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată.

Așa cum am precizat deja, incriminarea din art. 367 N.C.p. reprezintă, în parte, corespondentul infracțiunilor de complot prev. de art. 167 V.C.p., asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni înscrisă în art. 323 V.C.p., inițierea, constituirea, aderarea sau sprijinirea unui grup infracțional organizat incriminată în art. 7 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, și inițierea, constituirea, aderarea sau sprijinirea unui grup prevăzută la art. 8 din actul normativ anterior menționat.

Prin Decizia nr. 12/2014 ÎCCJ (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală) a statuat că faptele prevăzute de art. 323 din Codul penal anterior și art. 8 din Legea nr. 39/2003, în reglementarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, se regăsesc în incriminarea din art. 367 din Codul penal, nefiind dezincriminate.

Întreaga activitate desfășurată în perioada 2000 – 2005 de către inculpatul J____ D____ S____ denotă că el a constituit un grup infracțional, după care s-a asociat cu persoane din celelalte grupări infracționale cu scopul de a localiza, sustrage și însuși pe nedrept tezaure arheologice și a le valorifica pe piața neagră națională sau internațională a antichităților, sens în care a efectuat, în repetate rânduri, detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei. Există grup infracțional organizat, dacă inculpatul și cei din anturajul său (format din trei sau mai multe persoane, compus din numiții C____ I____, P____ C____, D____ P____ - M____ și B____ N____) au acționat coordonat, fiecare dintre ei îndeplinind roluri determinate, în scopul comiterii infracțiunii de furt calificat.

Or, probele de la dosar (declarații martori, interceptări telefonice) au evidențiat existența unei structuri organizate (având la dispoziție autovehicule de teren, cazare, hrană, detectoare și unelte de săpat), care a acționat coordonat, după reguli bine stabilite (împărțindu-și zonele de interes și plătind cotizații sub forma unor „dume”), inițiată de inculpatul J____ D____ S____, iar ulterior acesta a aderat la alte grupări infracționale care operau în zona M-ților Orăștiei după vestigii istorice și cu care s-a aflat în relații de strânsă colaborare.

Furtul unui bun care face parte din patrimoniul cultural reglementat prin dispozițiile art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p cu aplic. art. 35 alin. 1 N.C.p., text în baza căruia inculpatul J____ D____ S____ va fi condamnat, are un conținut identic cu varianta agravată a furtului calificat în formă continuată prevăzută de art. 209 alin. 2 lit. a V.Cp. cu aplic. art. 280 1 al. 2 V.C.p. și art. 41 alin. 2 V.C.p.

Cu privire la infracțiunea inserată în art. 73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000, astfel cum a fost modificată și al cărui conținut l-am regăsit în dispozițiile art. 92 (1) care prevăd: „Efectuarea de către persoanele fizice

sau juridice neautorizate, conform art. 47, a unor detecții sau săpături în siturile arheologice constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și confiscarea detectoarelor.”, instanța reține că își are corespondentul în art. 26 din OG nr. 43/2000.

Articolul 88 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a modificat conținutul art. 26 din OG nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, imprimându-i următorul cuprins: „Accesul cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prevăzută la art. 5 alin. (13), constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani”, text în baza căruia acesta va fi condamnat, reținându-se că fapta a îmbrăcat forma continuată.

În ceea ce privește încadrarea juridică dată faptelor reținute în sarcina inculpatului J_____ D_____ S_____, instanța a reținut ut :

În rechizitoriu inculpatul J_____ D_____ S_____ a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunilor prev. și ped. de art. 367 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p., art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în cond. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. și art. 26 din OG nr. 43/2000 modificată, toate în cond. art. 38 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p., deoarece în perioada 1998 - 2005, s-a asociat cu inculpații C_____ C_____, C_____ S_____ - R_____, B_____ T_____ C_____, R_____ H_____ - C_____, în vederea efectuării de detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric; pentru localizarea, sustragerea și însușirea pe nedrept a unor tezaure arheologice și valorificarea acestora pe piața neagră internațională a antichităților.

În perioada 2001 - 2005 , în mod repetat, inculpatul a efectuat detecții și săpături neautorizate în situl arheologic „Sarmizegetuza Regia” împreună cu inculpații C_____ C_____, C_____ S_____ M_____, M_____ I_____, a sustras și valorificat mai multe bunuri arheologice, valorificate și pierdute pentru patrimoniul cultural național sau - predate ulterior de inculpatul R_____ H_____ - C_____ la Muzeul N_____ de Istorie a Transilvaniei Cluj - N_____.

La data de 23.07.2003, a intermediat și garantat cu autocamioanele firmei sale, valorificarea unei brățări dacice din aur, vândută de N_____ M_____ - Niu lui C_____ I_____ pentru suma de 65.000 USD.

Din acest motiv, S_____ R_____ prin M_____ C_____ (f.326-329,332-336 vol.I dos. inst.; f.7-34 vol. IV dos. inst.; f.253-262,272-277 vol. VIII dos. inst.) s-a constituit parte civilă față de inculpatul J_____ D_____ - S_____ cu sumele de:

-5.100 Euro, reprezentând 40 monede antice: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint.

-65.000 USD reprezentând valorificarea unei brățări dacice din aur.

Instanța a reținut că faptele inculpatului J_____ D_____ el S_____, astfel cum au fost descrise mai sus, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de: constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367

al. 1 și 3 N.C.p.; furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice prev. și ped. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și art. 35 alin. 1 N.C.p. și acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. și ped. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată și art. 35 alin. 1 N.C.p., fapte a căror încadrare juridică a fost făcută de Parchetul de pe lângă Judecătoria D____, după intrarea în vigoare a Noului Cod penal, în ședința publică din data de 24.03.2014.

Cu privire la starea de fapt reținută prin Rechizitoriu în sarcina inculpatului C____ C____, instanța reține următoarele:

Inculpatul C____ C____ este din Orăștie și cunoaște bine zona siturilor arheologice.

Supravegherea convorbirilor telefonice dintre membrii grupărilor infracționale din județul Hunedoara a pus în evidență faptul că în perioada 2000 - 2006, echipa inculpatului C____ C____ compusă din frații C____ S____ R____ și C____ S____ M____, E____ C____ A____, S____ S____ I____, S____ A____ ș.a., desfășura o activitate sistematică de braconaj arheologic, în cooperare cu echipele inculpatului J____ D____ S____ și ale numitului C____ I____, condusă de „locotenetul” său M____ D____ și din care făcea parte și inculpatul M____ D____.

Braconierii au investit în ultimele tipuri de detectoare performante și în autoturisme de teren care să le asigure accesul în zonele cele mai dificile ale siturilor din M-ții Orăștiei.

„Marfa” obținută din activitatea de braconaj arheologic era plasată, pentru valorificare, fie colectorilor sârbi și italieni care veneau la întâlniri în România, fie colectorilor români, respectiv inculpatului R____ H____ C____ din Cluj - N____, precum și numiților D____ E____ ori C____ I____.

Aceștia o revindeau comercianților de antichități din Austria, Elveția, Germania ori în Marea Britanie și SUA, inclusiv pe piața e-bay, așa cum o dovedesc din plin convorbirile telefonice (f.127-128 vol. XV up.).

Instanța a reținut că martorul D____ E____ era o persoană cunoscută atât de braconieri, cât și de colectorii români sau străini, fiind vorbitor de limbă engleză, motiv pentru care intermedia discuțiile ocazionate de tranzacționarea artefactelor. Acest aspect a fost confirmat de inculpatul I____ L____ (f.38-51 vol. V dos. inst.) și de martorul R____ F____ care a declarat: „În zona noastră se cunoștea că cei care au descoperit kosoni ori alte artefacte i le duceau lui D____ E____, iar acesta prin intermediul unui sârb pe nume „G____” (e vorba de A____ G____) le scotea din țară pentru a le valorifica în străinătate.” (f.25-26 vol. III dos. inst.).

Convorbirile telefonice au scos în evidență că atât inculpatul C____ C____, cât și oamenii din echipa sa (ex. C____ S____ M____) luau frecvent legătura cu D____ E____ și erau cunoscuți de către dealerii sârbi: A____ G____ și Simeonovski Mitko cu care-și stabileau întâlniri,

al căror subiect de discuție îl constituia vânzarea de monede (f.136 vol. XV up.).

Dar inculpatul comercializa nu doar monede (dinari, kosoni) oferea spre vânzare și alte artefacte: obiecte de podoabă, aplice, bunuri de uz casnic – gospodăresc, toporiști, vârfuri de lance, etc.

Faptul că românii, uneori, colaborau între ei, alături, se aflau în relații de concurență o dovedește convorbirea lui D_____ E_____ cu A_____ G_____ care dorea să identifice persoana care avea „oferta de vânzare pentru 1700 denari romani”. Sârbul îi dezvăluie românului că a fost contactat telefonic în aceeași zi de „Pălmașul tău...cine!” (e vorba de C_____ S_____ M_____), iar cu această ocazie află că „marfa” a fost luată de „prietenul tău Cosimo” (e vorba de C_____ C_____) (f.136 -137 vol. XV up.). Inculpatul C_____ C_____ organiza acțiunile de braconaj și mobiliza echipele alcătuite din numiții C_____ S_____ M_____, C_____ S_____ - R_____, S_____ S_____ - I_____, B_____ T_____ C_____, E_____ C_____ A_____, colaborând și cu inculpatul J_____ D_____ S_____ (f. 148 vol. XV up.).

În perioada vizată, inculpatul J_____ D_____ S_____ l-a contactat telefonic (f.167 vol. XV up.) pe subordonatul său B_____ T_____ C_____ pentru organizarea unei noi acțiuni de braconaj, sfătuindu-l: „Să iei săpoi. ... Pregătește ce trebuie...da!”.

Cu altă ocazie, B_____ T_____ C_____ C_____ este contactat de șeful său (inculpatul J_____ D_____ S_____), pe care îl informează că echipa inculpatului C_____ C_____ și a fraților C_____ a plecat de dimineață și se află într-o zonă montană fără acoperire Mobifon: „Cred că ăia îs plecați de azi dimineață...Am sunat și la el și la S_____.” Cred că îs de azi dimineață plecați, mă...El știi cum mi-a zis mie ieri... A zis „M_____ seară îți pun ceva galben în frunte!” (f.165-166 vol. XV up.).

Alături, braconierii nu-și coordonează prea bine acțiunile, așa cum reiese din convorbirea lui B_____ T_____ C_____ cu inculpatul C_____ C_____ căruia îi reproșează că l-a abandonat în munți, la sfârșitul acțiunii de braconaj: „Bă! N-ați vrut să mă recuperați de acolo, mă? Am stat o zi și o noapte acolo, ca idiotul ... Păi, noi am trecut azi pe acolo, de ce nu ne-ai făcut semn?”

Este evident că inculpatul asigura dotarea cu mijloace necesare pentru efectuarea de detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice: utilizând și punând la dispoziția subordonaților săi telefoane mobile: „Păi am trei telefoane pe abonament, sunt mai multe, n-am avut ... până le-am strâns de la toți ...” sau „stații de emisie – recepție” (f.146 vol XV up.), iar pentru deplasările în teren folosea autoturismele de teren marca Suzuki cu nr. de înmatriculare XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX, și, la nevoie, împrumuta detectoare: „C_____ nu a mai zis nimic de aparat?” sau „Dar lasă că facem una cu C_____ odată ... Noi suntem norocoși când mergem ...Pe săptămâna viitoare îi gata și Jeep-ul meu ... No bun, lasă că mergem ... Nu mai ai discul acela mic de Fisher? ... Trebuie să-l caut să văd unde e ... Dar o fos cineva zilele astea? Or fost ... or fost!” ori „... Dacă te rog, poți să-mi dai discul acela al tău stricat ca să-l repar pe al meu, pentru că s-a stricat

de tot și nu mai merge...Sună-mă mâine și vino să-ți dau acela..."; Am plecat de duminică no și te-am sunat să-ți spun dacă ne mai poți aștepta un pic, contra cost, nu... Ce înseamnă un pic?... Bă ... nu pot să-ți spun o zi, două, trei ... contra cost acolo O săptămână dracu, no, o săptămână de azi încolo... Bine, eu calculez! No, ai mai luat ceva de acolo? ... Da, da!" ori pregătea provizii: „... No, o zis că ia și el niște carne...” sau „... îmi iau mâncare de la Artima ... ”(f.123,147 vol. XV up.).

Totodată, inculpatul lua direct contactul cu colecții autohtone și internaționale sau prin intermediari, acțiuni care se realizau la Barul „Con” sau „Cafeneaua 21” ambele situate în Orăștie (f.62,69,119-120,122-124,201-202 vol. XV up, f. 1 vol. IX up.). Dar când era necesar, el se deplasa și în străinătate (Serbia), demonstrativ în acest sens fiind declarația lui A_____ Gor an (93-135 vol. VIII dos. inst.).

Pentru dinamica și modul de organizare a activității de braconaj arheologic, ca și de valorificare a bunurilor sustrase care s-a întins pe perioada 1998 – 2006 , sunt deosebit de ilustrative convorbirile telefonice (f.66,67,68-69,148-149 vol. XV up.) dintre inculpatul C_____ C_____ și membrii echipei sale care-și desfășurau acțiunile pe „dealuri” la „Cetate”, la „Poienile Beriului”, la „Prisaca”: „No, vii să? ... Când vrei să plecați, în seara asta? Da, în seara asta ... Să plecăm ... El zice că plouă ... Lasă mă, ce dacă plouă? ... No, bine, fii atent aicea că eu mă duc până la Costești și dacă cumva ... mă suni și pe mine când pleacă ... să vină și să plecăm odată și eu sunt disperat ...” sau „Am fost pe la Cetate pe acolo...” ori „Să stai pe fază. Îmbrăcat și tot ... Uită omu’, îi aicea lângă mine, imediat plecăm, venim către tine ... Aha! No bine că trebuie să mă duc să iau acela ... că nu-l țin acasă. Știi? Să aduc tot ... Nu ai mâine chef de expediție? Ba da, no! Dar cu ce? ... Fii atent aici! La ora șase vii la B_____ T_____ C_____ acasă, mâine dimineață ... Iei unul singur de acela ... de al tău. ... No bine mă! Un aparat numai. B_____?” sau în colaborare cu celelalte echipe de braconieri conduse de inculpatul J_____ D_____ S_____: „Numai tu cu C_____ vii. Atât!” sau „Bă, Căline! În ce parte sunteți că și noi suntem tot pe aicea ... acum ajungem la Prisaca. ... Am trecut de Prisaca în jos, mă! ... Înseamnă că am venit degeaba, nu ne mai întâlnim cu voi ... ” sau cu liderul N_____ M_____ – Niu : „Nu mai colaborăm? Gata? ... Nu-i vorba de asta ... Cum să nu mai colaborăm? M-am gândit că poate ai tu ceva ... Sunt și oamenii ăia pe aici ... ” (f.199 vol. XV up.)

Cu toate eforturile depuse pentru a ține secret acest lucru, descoperirile făcute de către o echipă de braconieri, ajungeau să fie cunoscute și de rivalii sau competitorii lor.

Astfel, inculpatul J_____ D_____ S_____ îl contactează pe B_____ T_____ C_____ căruia îi comunică faptul că inculpatul C_____ C_____ este în bani, întrucât a găsit un depozit de: „O sută și ceva... Iar nu știu cât... Îhî...dar de ăștia...mărunțișuri?... Păi da, dar îs buni! (tezaur de denari republicani) și că acționează în forță la braconaj încât „rupe zonele”. (f.172 vol. XV up.)

La un moment dat, inculpatul C_____ C_____ îi telefonează lui D_____ E_____, anunțându-l că e în căutarea unui cumpărător: Bă! Are cineva 30

de „aşa”... mici... Repii din ăia, din prima perioadă...(denari republicani) ... Deci nu-s uzați dar îs mai ciobiți un pic... Și un colier (torques) din acela de la gât, dar îi rupt o bucată din el...Are și bucata..., bunuri pentru care „vrea pe toată figura 800 de euro” (f.130 vol. XV up.).

În vara anului 2003, martorul P____ N____ (ulterior a primit o altă identitate - alias „N____ I____”, la care a renunțat de bună voie) a declarat anchetatorilor că era asociat unic și administrator al unei benzinării numite _____ și a fost contactat de „niște grupuri de persoane pe care nu le cunosc și din auzite știu – ca și alți locuitori ai mun. Orăștie -, că aceștia se ocupă cu căutatul de comori în sit-urile arheologice”. Martorul a afirmat că „în concret” nu cunoaște „nici o astfel de persoană”. Dar auzise că din grupurile de braconieri fac parte: „unul oarecare C____ pe care nu-l cunosc”, „că pe R____ (inculpatul J____ D____ S____) l-ar fi prins organele de poliție cu o armă”, „că între aceștia ar fi și N____, băiatul lui N____ din D____ pe care îl cunosc eu”. Martorul s-a gândit că „tinerii” în cauză îl contactează, bănuind că are posibilități materiale, fiind patron de benzinărie, și i-au „oferit spre vânzare următoarele obiecte: câteva monede de culoarea bronzului și a cuprului; câteva obiecte din fier oxidat ce păreau a fi clești și alte scule de gospodărie; mai multe fotografii de aplice care păreau a fi realizate dintr-un metal pe care nu-l pot aprecia și nici nu cunosc dacă erau autentice sau falsuri”, obiecte pentru care el nu a „negociat” și nu a „manifestat nici un interes pentru a le cumpăra”(f.111 vol. IX up.).

Martorul nu a fost într-un totu sincer pentru că, mai târziu, s-a interesat dacă bunurile erau originale, apelând la un specialist care făcea parte dintr-o echipă de arheologi campată la Castelul Huniazilor din Hunedoara. Din acest motiv, piesele au fost prezentate martorului P____ S____ – I____ – numismat și cadru didactic la Facultatea de Istorie și Patrimoniu a Universității „L____ B____” din Sibiu. Acesta îl descrie pe aducător ca fiind „un cetățean în vârstă de circa 45 – 50 de ani, robust, cu părul alb” și despre care a „aflat că este patronul unei benzinării din Orăștie”, fiind trimis la el de către un coleg „de la șantierul arheologic din Orăștie pentru a efectua o determinare de specialitate a unor monede romane și grecești”.

Martorul a constatat că piesele examinate „erau necurățate” și „în marea lor majoritate denari republicani și imperiali, din argint, ce au greutatea, conform cercetărilor de specialitate, în medie de aproximativ 3,36 gr., precum și tetradrahme grecești” (o parte de tip Macedonia prima), „bătute de Republica Romană în primul district al Macedoniei după ocuparea acesteia. Aceste piese au o greutate de aproximativ 14,10 gr., argint pur”, piese ce erau originale.

Din discuțiile avute cu martorul, arheologul a aflat că „piesele au fost cumpărate de la câțiva oameni din Orăștie care-l cunoșteau pentru preocupările sale” și „că dorea să le valorifice, în funcție de posibilități, în țară sau străinătate”. La insistențele specialistului, posesorul bunurilor a declarat că acestea „au fost găsite în zona cetății dacice de la Piatra R____ situată în Munții Orăștiei” .

Pe lângă tezaurul ce „ar fi putut fi” compus din „peste 100 de monede romane și grecești” depozitate „în două pungi de plastic în greutate de cel puțin o jumătate de kilogram fiecare”, martorul i-a mai prezentat arheologului „un lot de trei statuete învelite în ziar”, dintre care el a văzut una, „...care părea a fi o statueta romană feminină din bronz, de culoare roșiatică, având înălțimea de aproximativ 15 cm ” și că el a renunțat să i le „prezinte și pe celelalte două” când a aflat că acesta nu se ocupă „de studierea statuetelor și a artei statuare antice”(f.107-108 vol. IX up), motiv pentru care acesta l-a îndrumat să caute un alt specialist. Cu această ocazie, un alt arheolog - martorul T_____ M_____ - a fotografiat statueta în cauză, dar nu și monedele pe care le adusese P_____ N_____ pentru că acesta s-a opus (f.103-104, 105-106 vol. IX up; f. 213 vol. IV și f.232-233 vol. V dos. inst.). Când au dat declarații la organele de anchetă, ambii arheologi au susținut că piesele prezentate de martorul P_____ N_____ sunt asemănătoare cu cele din fotografiile puse la dispoziție de autorități. Fiind audiat, martorul P_____ N_____ a declarat că a cumpărat „piesele arheologice”, insistând că le-a adunat „de la niște oameni dubioși” (fără să dea detalii) și că le-a depus la muzeu „din proprie inițiativă”, motiv pentru care dorește să fie despăgubit (f.109 vol. IX up). Tot în aceeași perioadă, inculpatul C_____ C_____ s-a deplasat la biroul martorului, știind că era interesat de achiziționarea artefactelor și că încheiase o tranzacție cu statuete, care s-au dovedit a fi niște falsuri (f.112-114 vol. IX up.). Inculpatul C_____ C_____ i-a „oferit spre cumpărare niște monede din metal de culoare albă” despre care i-a spus „că sunt denari republicani și imperiali” și că erau „în jur de 150 - 160 de monede aflate într-o pungă de material plastic dintre care 50 - 60 de bucăți arătau foarte bine, respectiv nu erau foarte uzate și arătau restaurate, astfel încât” i le-a cumpărat la „suma de 30 de dolari/monedă, iar pe celelalte până la 150 - 160 la un preț mai mic, plătind în total 2000 de dolari”. În cursul aceleiași luni, inculpatul C_____ C_____ l-a întrebat pe cumpărător ce a făcut cu monedele și aflând că acesta regretă tranzacția încheiată, dorind să-și recupereze banii investiți, s-a oferit „să le vândă el, deoarece avea și alți cumpărători” și în acest fel să-i restituie banii dați. Martorul a susținut că inițiativa i-a aparținut inculpatului C_____ C_____ care, între timp, „găsise pe altul la care putea să-i vândă mai scump și din acea diferență să câștige un profit.” Fără să știe amănunte despre viitoarea tranzacție, martorul i-a „restituit cele 150 - 160 de monede”, gândindu-se „că el era de bună credință”, iar inculpatul C_____ C_____ i-a „dat drept garanție o statueta reprezentând o zeitate feminină nepaleză” și l-a asigurat „că era veritabilă deoarece avea patină”. După câteva zile, martorul s-a gândit că inculpatului i-a reușit tranzacția, dar că nu i-a restituit suma de 2000 dolari, motiv pentru care l-a contactat

telefonice și i-a spus că nu are „ce face cu statueta lui” și dorește să-și recupereze banii.

Ulterior, la stăruința acestuia, inculpatul C_____ C_____ l-a condus pe martor la domiciliul său unde i-a dat în schimb două colane dacice torsadate (torques) din argint, dintre care un colan ce avea capătul rupt, bunuri sustrase prin săpături ilegale din situl arheologic “Sarmizegetuza Regia” (procesul-verbal; f.102-106 vol. IX up.)

Conform concluziilor raportului de expertiză efectuat în cauză cele două colane au valoarea de 15.000 Euro, respectiv 75.000 Euro și se încadrează în categoria Tezaur a Patrimoniului Cultural N_____ (f. 65 și urm vol. IX up.).

La data de 25.01.2006, la solicitarea organelor judiciare, martorul a predat următoarele bunuri arheologice: două colane torsadate (torques) din argint, trei fibule, patru inele, un medalion, 67 monede romane și grecești și cinci piese antice din metal (procesul-verbal, declarația martorului și raportul de expertiză; f.106, 112-114 vol. IX up.). Mai mult, recunoaște că monedele sunt din cele aduse de inculpatul C_____ C_____. După ce s-a aflat de predarea bunurilor, la data de 5.02.2006, numitul C_____ S_____ M_____ l-a contactat telefonic pe inculpatul C_____ C_____, pentru a-i comunica îngrijorarea sa privind reținerea de către colecționar a pieselor: „Tot ce i-o...o confiscat, de la P_____ o luat mă”, între care: „diademele alea, aia ruptă și aia bună... statuile alea false de la Hațeg ”, precum și pentru informațiile pe care acesta le-ar fi putut comunica organelor judiciare, privind activitatea lor de braconaj arheologic: „Cine știe... ce-o vomitat ăla... Prea multe n-o vomitat, că dacă vomita... (f.38 vol. XV).

Cert este că până la momentul când anchetatorii au reușit să descopere din bunurile sustrase de inculpatul C_____ C_____ și ortacii săi, acesta și-a desfășurat nestingherit îndeletnicirea de braconier: „Bine Sîmule, eu sunt pe poziție pregătit” (f.67 vol. XV up.), fapt atestat și de interesul lor pentru achiziționarea unor detectoare cât mai performante: „Mi-o venit „aparatură”, bă ... Măine mă duc la Bravo, tata Știi cât îi? 1100 de euro cu toate accesoriile ... Îi 2, tip 2? ... Aha...” sau „Vreau să iau de la cineva 2000 euro împrumut că vreau să iau aparatul ăla ... Să fim bine înțeleși. Nu iei tu aparatul. ... Amândoi! ... Da. Dar să fim bine înțeleși. Nu-l dai la nimeni din obligații ... Mergi tu singur îl iei, nu-i problemă, dar nu-l dai la toți ... că-i păcat de la Dumnezeu , nu?... De acord” (f.142 -143 vol. XV up.).

La un moment dat, D_____ E_____ este contactat de C_____ S_____ M_____ care este decepționat de calitatea echipamentului de detecție: „Îmi vine să nu mă mai duc...Îmi vine să sparg tot!” și intenționează să cumpere un detector performant de la inculpatul J_____ D_____ S_____ : „Cred că vinde acesta aparatul...R_____.... Are un cec în bancă și are nevoie de bani”... Trebuie luat unul din acela de care ți-am zis eu de care... Saxon? Aha! Acela o ia pe la 60-70 centimetri...mă... Aduce acum cineva unul... Vreau ăștia din D_____ (concurența) să-și ia unul....Au comandat parcă...”Cap de M_____”... Și dacă într-adevăr e cum zice, comand și eu unul ... ”.

Din discuția lor rezultă că C_____ S_____ M_____ a fost la detecții împreună cu omul (B_____ T_____ C_____) inculpatului J_____ D_____ S_____: „Uite acum m-am întors de sus... Trăienel m-a dus...Nu...nu...nu... Trăienel m-a dus...” Am fost acolo și am găsit două depozite de scule (unelte) și un inel. Am mers pe povestea aia...acolo...”.

Totodată, D_____ E_____ îl informează pe interlocutorul său că a fost sunat de „H_____ de la Cluj ... dar nu aveam eu chef de el...Avea ceva treabă aici...Știu... știu ...bă! că-i trebuie din „acela” la 500 (e vorba de Koson la 500 Euro/bucată)...A făcut aici ofertă la cineva...(f.125 vol. XV up.). Inculpatul C_____ C_____ nu a recunoscut nici relația strânsă de colaborare și coordonarea valorificării artefactelor sustrate din siturile arheologice din România pe filiera sârbă, dar aceste aspecte au fost amplu evidențiate de convorbirile telefonice avute pe parcursul anilor 2000 - 2006 cu A_____ G_____ din Serbia, dar și din declarația acestuia (f. 64, 65, 135,136 vo l. XV up.).

Acesta din urmă îi telefona inculpatului pentru a afla despre plecarea collectorului intermediar în vederea preluării „mărfii” spunându-i: „Căline, fii atent, omu a ... cu omu am vorbit... el mi-o spus când ajunge, când apare în România, te sun, dar trebuie să vină la mine să-i dau ceva, că am de vorbit... Păi el oricum rămâne două, trei zile aicea..., sau revenea cu precizări suplimentare, comunicându-i inculpatului: „O ajuns omu, i-am dat de azi noapte, i-am dat numărul de telefon al...la prieteni, știi la care...”.

Inculpatul C_____ C_____ îl contactează pe dealerul sârb A_____ G_____ și în primăvara anului 2006 pentru a-i aduce la cunoștință organizarea unei noi tranzacții cu artefacte deținute de numitul C_____ Sâmu M_____ (f. 65 vol. XV up.).

Din declarația lui A_____ G_____ reiese că în anul 1998 - prin intermediul românului Janić Zlatibor - l-a cunoscut pe D_____ E_____ „care se ocupa cu revânzarea diferitelor mărfuri aduse din România”, iar cu acea ocazie nu s-a „realizat nici un fel de relație de afacere”.

După bombardamentele din țara sa, peterecute în anul 1999, martorul și-a găsit refugiul în România, unde a apelat la prieteni ca să fie ajutat cu „bani sau să trec în Iugoslavia” și în acest mod l-a revăzut pe D_____ E_____ care i-a asigurat cazarea într-un apartament din D_____. Sârbul povestește că „acolo D_____ E_____ mi-a arătat pentru prima dată o brățară din aur în formă de șarpe și mai multe sute de monede din aur”, spunându-i „că le-a dezgropat dintr-un munte, lângă o localitate care se numește Orastije” (e vorba despre Orăștie). Întrucât era pasionat de numismatică, martorul a identificat monedele ca fiind „bani traci din perioada antică”, cunoscuți sub denumirea de „Lizimah” (e vorba de Lysimachos). Nu a putut să achiziționeze aceste piese, neavând „bani pentru așa ceva” și i-a promis lui D_____ E_____ să-i facă legătura cu oameni interesați.

Martorul a afirmat că i-a sunat pe doi colecționari din Germania și pe unul din Anglia, dar „care au refuzat să vină în România pentru că era nesigur”, drept pentru care l-a contactat pe „colecționarul belgrădean Simeonovski

Branko" care a manifestat interes și s-a înțeles cu D_____ E_____ să se întâlnească în Ungaria.

În cele din urmă, întâlnirea de la Budapesta a avut loc, dar Simeonovski Branko „l-a trimis pe I_____ L_____ în numele lui” care a discutat cu D_____ E_____ (însoțit de încă două persoane, dintre care unul se numea S_____ - e vorba de C_____ S_____ R_____) în lipsa intermediarului G_____ și care „au adus acele obiecte din aur din România în hotelul din Ungaria”. Obiectul tranzacției l-a constituit „în jur de 800 bucăți de monede din aur și o spirală”, iar părțile s-au înțeles să se revadă în Elveția. Instanța nu va mai reveni asupra derulării tranzacției în cauză, descrisă în hotărâre la starea de fapt referitoare la inculpatul I_____ L_____.

Revelatoare este însă declarația dealerului sârb A_____ G_____ (f.94-135 vol. VIII dos. inst.) care afirmă că „în anul 2002 sau 2003” a fost contactat telefonic de inculpatul C_____ C_____ care „mi-a cerut să se vedem”. Întâlnirea a avut loc într-un restaurant din Boksa (probabil B_____, jud. C_____ S_____) de față fiind prietenii săi S_____ M_____ și D_____ J_____. Cu acea ocazie, inculpatul i-a „oferit spre vânzare câteva sute de monede din argint de tip „Koson” despre care” el a „crezut că sunt falsuri pentru că până atunci nu s-a auzit despre ele”.

Martorul a confirmat că dintre români îi știe pe inculpații C_____ C_____, C_____ S_____ - R_____, D_____ E_____, J_____ D_____ S_____, R_____ H_____ - C_____, iar dintre compatrioți pe Simeonovski Mitko, Moderć Sinisa, Dusan Djurić, pe inculpatul I_____ L_____ și că l-a întâlnit la bursa din Munchen pe F_____ D_____. Despre acesta din urmă, martorul a susținut că i-a solicitat să-i găsească un cumpărător pentru acei 50 sau 60 „Lizimahi”.

De asemenea, martorul atestă că inculpatul C_____ C_____ (împreună cu un prieten) i-a propus spre vânzare „doi cercei și un colier din aur cu 27 de plăcuțe din aur atasate”, ofertă care a avut loc în „restaurantul lui Romanović Moma care se află undeva în Klisura Derdap” (Porțile de F_____ - Clisura Dunării), însă el nu a fost interesat de tranzacție.

Ulterior, podoabele au ajuns în Austria și au fost recuperate cu ajutorul inculpatului I_____ L_____ (care le-a răscumpărat) și predate apoi expertei dr. B. D_____ - L_____ care le-a returnat autorităților române, aspecte reținute anterior în motivare (f.94-135 vol. VIII dos. inst.).

Conexiunile internaționale multiple ale inculpatului C_____ C_____ rezultă și din convorbirile purtate în mai multe rânduri cu numitul F_____ D_____ (cetățean sârb, stabilit la Viena, în Austria) (listiugul convorbirilor telefonice din perioada 2004 - 2005; f.378-380).

Într-una din convorbiri se face referire la un lot de monede curățate oferite de S_____ T_____ din Sereca: „Știi că te-am dus la acela de-i avea în buzunar... Știi tu, atunci la acela, la... Sărăca”.

Colectorul F_____ D_____ îl roagă pe inculpat să încheie tranzacția și să-i ofere vânzătorului pentru ele suma de 3.500 Euro: „Păi dă-i trei, trei cinci sute pe ele și gata”.

Din discuția lor se desprinde și ideea că acesta urma să-i aducă un aparat de detecție inculpatului C_____ C_____: Nu mi-ai adus acela, așa-i?... Acela, aparatul, nu..." (f.62 vol. XV up.)

Într-o altă convorbire, F_____ D_____ îl sună pe inculpat, spunându-i că dorește să cumpere cei 1700 de denari romani descoperiți de braconieri: „... dar auzi ceva că „a căzut niște dinari”. Să ..., cică a căzut ceva, câțiva ... 1700 de „dinari” ceva ... , însă acesta îi replică: „Nu mă, „ăia” care i-o avut, ăia i-or dat pe ăia, pe bucăți, mă! Mai au și acum vreo mie și ceva, dar ăia sunt răi tare, bă!”

Cu această ocazie, inculpatul C_____ C_____ îl informează pe acest dealer că: „Și-am luat vreo două sute și ceva care-s mai buni, poți să-i iei și pe ceilalți dar sunt slabi rău”.

Colectorul austriac vrea să știe: „... , dar altceva nu a căzut , „Imperator” (n.n. denari imperiali) după ăia?”, după care îi spune inculpatului că: „... m-a sunat unul... Știi, unul, poate că știi tu acela cu ...”țiganu” (e vorba de D_____ E_____) acela de a venit întâi cu “Dule”(e vorba de Dusan Djurić) și el îmi spune că n-are bani, știi, dar spune trebuie să ne duci nu mi-a spus, dar la noi ... întreba-i aici la noi, aici la ... n-a căzut nici unde, știi ? ” Cu altă ocazie inculpatul C_____ C_____ îl asigură pe F_____ D_____ că va rezolva problema colectării ilegale a bunurilor așteptate de dealerul din Austria: „Alea...se rezolvă bă! ... Se rezolvă? ... Și alea...Da, bă!” (f.57 vol. XV up.).

Remarcabilă este și discuția inculpatului C_____ C_____ cu F_____ D_____ (67-69 vol. XV up) pe care-l avertizează că dacă nu vine în România: „... ce faci, vii, nu vii, că dacă nu eu mâine, poimâine fac ceva cu alea, bă, nu le mai țin” și e gata să încheie tranzacția cu altcineva: „... ți le ia G_____ acum, nu?... Păi, eu nu știu, la oricine le dau... Mie îmi trebuie bani. Am și vreo trei sute de dinari...” de care a făcut rost: „acum două, trei zile... No... și mai era acela care ști despre el, o aplică așa de vreo zece centimetri cu două capuri de oameni din ăia...Mai am niște „brățări de bronz”... nu mă tot fă să vorbesc la acesta...”.

În aceeași convorbire, inculpat îl asigură pe sârb că nu mai are legături cu A_____ G_____: „...bă, eu nici nu vorbesc cu el... vorbește poate cu S_____ sau cu cineva...”, iar acesta se lasă greu convins deoarece știa că S_____ face parte din echipa sa. Cu toate acestea, cei doi se înțeleg să tranzacționeze bunurile peste graniță prin intermediul lui C_____ S_____ M_____, deoarece inculpatul are interdicția de a părăsi țara: „Păi, S_____ poate să iasă... Ce problemă să vină el cu ele?... Când vrea să vină, că eu sunt acum în Austria, să vină aicea că eu sunt aicea acum... Până în Ungaria vii și tu dacă nu?... Nu-i problemă și până în Ungaria și până aicea în Austria unde vrea să vină, nu-i problemă.”

În absența dealerilor străini, o parte dintre bunurile arheologice au fost plasate colecționarilor din țară (respectiv inculpatului R_____ H_____ – C_____, martorului P_____ N_____, S_____ S_____ I_____), dintre care unii au înțeles, pe parcursul anchetei, să le predea organelor judiciare, imediat ce le-au aflat proveniența ilegală.

Prin urmare, S_____ S_____ I_____ (era cunoscut ca membru al grupului de căutători condus de inculpatul C_____ C_____) fiind semnalat frecvent în zona siturilor, în autoturismul de teren marca Suzuki condus de inculpat (înregistrări convorbiri telefonice, și proces – verbal investigator sub acoperire, f.62- 63, f . 334 și urm. vol. XV up.) .

La 7.02.2006, cu ocazia unei acțiuni desfășurate de organele specializate ale poliției judiciare, S_____ S_____ I_____ a predat un tezaur compus din 92 monede antice (86 denari romani republicani și imperiali, 6 tetradrahme grecești), provenind din situl arheologic „Sarmizegetuza Regia”. Monedele au fost predate Muzeului N_____ al Unirii A_____ I_____, iar în urma examinării de specialitate, raportul de expertiză a consfințit că piesele fac parte din patrimoniul cultural național, clasa Tezaur (f.158-175 vol. XIV up.).

Cu ocazia percheziției efectuate la data de 31 .05.2005, la domiciliul inculpat ului C_____ C_____ s-au găsit următoarele bunuri care au fost utilizate la săvârșirea infracțiunilor: un disc de detector de metale, de tip „Minelab Explorer”, cu _____ xxxxx, un prelungitor pentru disc (tijă), o altă piesă accesorie din plastic, 3 perechi de căști audio de culoare neagră, din plastic, un manual de utilizare pentru detectoare de metale, marca „White’S Spectrum XLT”, o hartă a zonei Orăstie-Grădiștea de munte, lucrarea „Valea Grădiștei”, publicată în Editura Sport Turism având atașată harta Văii Grădiștei, cinci cartele Smart Romtelecom, Alo și Connex Go, bunuri care atestă preocupările acestuia pentru activitatea de braconaj în siturile arheologice situate în M-ții Orăstiei, motiv pentru care organele de urmărire penală au dispus confiscarea lor.

Deși inculpatul bănuia că este în atenția organelor de poliție, își continuă nestingherit îndeletnicirea de braconier și discută cu inculpatul R_____ H_____ – C_____, împărtășindu-și din experiența avută cu ocazia audierii la Parchetul de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____. Ambii sunt convinși că s-au descurcat foarte bine în fața anchetatorilor, iar aceștia nu dispun de suficiente probe împotriva lor încât să-i transforme din martori în inculpați: „... Dacă tot vroiați să întoarceți pământul acesta cu roțile-n sus, trebuia să-l întoarceți, acum patru ani. ... Nu trebuia să mai faceți voi acum ... și așa... ce să mai faceți acum ... dacă chiar credeți voi că nu știu ce. Că, de acum noi știm exact, tot, de acum patru ani. Dacă știați atunci trebuia să faceți atunci ... Altceva vor să facă ei. Nu au probe și se folosesc de unu și de altu’, să culeagă alte informații, pe care să le folosească ulterior în alte procese În alte manevre Numai că, un avocat bun, poate să le dea asta peste cap, pentru că ... Astea ... n-au nici o importanță în instanță. Să știi. ... Normal ... Deci, problema îi în felul următor. Indiferent ce se întâmplă, cât are acesta, în momentul în care te pune sub urmărire trebuie să-ți ia alte declarații, alte Îhî! ... Astea nu mai au nici o legătură cu ... Astea au fost povești ”(f.36-37 vol. XV up.). Este evident că discuția dintre cei doi inculpați care a avut loc la începutul lunii ianuarie 2006, denotă convingerea lor că sunt intangibili și le oferă siguranța că pot să acționeze liber pentru că nimeni nu-i va putea descoperi și trage la răspundere: „Ei îs nărozi, mă! Ei visează mult, mă,

H____! ... Da, știu. M-o întrebat dacă pot să-i ajut să recupereze, dacă am auzit de brățările alea ... Zic: Da, domnule! Am auzit, ... Atunci trebuia să le spui: „Luați-vă niște bani și mereți, poate găsiți pe la licitație una, nu?” ... Că v-am zis: „S_ vă luați gându’, că i-o luați la omul acela”... Odată ce a fost în licitație ... Are acte și așa mai departe. Exact. Că s-o vândut. Că nu s-o vândut, aia deja îi curată. Aia-i „La revedere!”... Ați avut vreme să o cereți înapoi, până s-a gătat licitația. N-ați făcut-o, nici o țară din lume, nu v-o mai dă înapoi. Normal. Treaba lor. ”

Din aceste considerente, S_____ R_____ prin M_____ C_____ s-a constituit parte civilă față de inculpatul C_____ C_____ cu sumelor de:
-24.000 Euro, reprezentând un depozit de 160 monede (denari republicani și imperiali din argint și tetradrahme grecești);
-170.000 Euro, reprezentând 1700 denari romani;
-30.000 Euro, reprezentând 300 denari și o aplică din bronz cu două capete umane;
-500 Euro reprezentând brățară din bronz;
-8.106 Euro reprezentând cap statueta, fibule romane.

Totodată, partea civilă a solicitat obligarea în solidar a inculpaților R_____ H_____ - C_____, C_____ C_____ și J_____ D_____ S_____ la plata sumei de:
-30.676 Euro , reprezentând contravaloarea a: 25 denari de argint; 6 piese monetare din bronz (Procopius); inel din aur cu camee (epocă romană); brățară tracică din argint (în greutate de 26,84 gr.); 58 denari imperiali; 99 denari republicani din argint; 43 denari romani din argint în oală de lut (f.326-329,332-336 vol.I dos. inst.; f.7-34 vol. IV dos. inst.; f.253-262,272-277 vol. VIII dos. inst.).

O parte din bunuri au fost descoperite și sustrate din siturile arheologice protejate de către echipele conduse de inculpații C_____ C_____ și J_____ D_____ S_____ și valorificate prin intermediul inculpatului R_____ H_____ - C_____, care (în momentul în care a realizat că este cercetat penal) le-a donat statului r_____, respectiv Muzeului N_____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj - N_____.

Pentru asigurarea recuperării prejudiciului, anchetatorii au dispus prin ordonanța procurorului din data de 20.06.2008 luarea măsurii sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului C_____ C_____.

Prin apărătorul său, inculpatul C_____ C_____, a solicitat instanței:

- achitarea în baza art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 lit. b teza II N.C.p.p. pentru infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 323 V.C.p.;
- achitarea în baza art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 lit. b N.C.p.p. pentru infracțiunea de efectuare a unor detecții și săpături neautorizate în situri arheologice prev. și ped. de art. 73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000 modificată și completată, care devine art. 92 – abrogată prin art. 83 pct. 3 din Legea nr. 187/2002, nemaifiind incriminată;
- achitarea în baza art. 396 alin. 5 C .p.p. rap. la art. 16 lit. c N.C.p.p. pentru infracțiunea de furt calificat prev. și ped. de art. 208 alin. 1, 209 alin. 2 și alin. 4 V.C.p. cu aplic. art. 280/1 V.C.p. și art. 41 alin. 2 V.C.p.

În subsidiar, dacă se apreciază că susținerile nu sunt întemeiate cu privire la infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. de art. 323 V.C.p. – actuala reglementare – 367 alin. 1 N.C.p. și respectiv furt calificat prev. și ped. de art. 208 alin. 1, 209 alin. 2 lit. a și alin. 4 V.C.p. – actuala reglementare – art. 229 alin. 2 lit. b N.C.p., a solicitat condamnarea inculpatului făcând aplicabile disp. art. 91, 92 privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei.

În sprijinul concluziilor de achitare a inculpatului cu privire la infracțiunea de asociere a invocat disp. Deciziei nr. 10 a ÎCCJ din 22.04.2015 care a stabilit că în interpretarea disp. art. 367 alin. 1 și 6 N.C.p., în ipoteza în care infracțiunea care _____ organizat a fost dezincriminată, nu mai subzistă una din trăsăturile esențiale ale infracțiunii, respectiv condiția tipicității.

Raportat la cele reținute în actul de sesizare al instanței, respectiv că inculpatul C_____ C_____ ar fi inițiat împreună cu C_____ S_____, J_____ D_____, R_____ H_____ C_____, B_____ T_____ și N_____ M_____ constituirea unei asocieri în vederea săvârșirii în perioada 2000 - 2007 a infracțiunii de detecție și săpături neautorizate în situl arheologic Sarmisegetusa Regia, având în vedere că infracțiunea scop (efectuarea de detecții) nu mai subzistă, nu se mai poate reține nici infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni.

Cât privește infracțiunea de furt calificat, având ca urmare un prejudiciu considerabil adus Statului R_____ reprezentat prin M_____ C_____, a arătat că apreciază, personal, că probațiunea administrată în acest dosar nu a dovedit deplin vinovăția inculpatului C_____ C_____ nici în ceea ce privește actele de sustragere propriu-zisă, nici în ceea ce privește valorificarea pieselor arheologice.

Mai mult, nici un martor audiat în instanță în prezenta cauză nu a făcut vreo mențiune care să-l inculpe pe acesta, martorii fiind de altfel cei care reprezintă probațiunea testimonială a tuturor celorlalte dosare instrumentate de Parchetul de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____, având ca obiect traficul cu obiecte de patrimoniu.

Declarațiile care îl inculpă pe inculpatul C_____ au fost date de martorul P_____ N_____ care a avut în dosar și calitatea de martor sub acoperire, calitate la care ulterior a renunțat și doar acest aspect privește complicitatea nemijlocită a inculpatului în ceea ce privește vânzarea unui număr de 160 monede antice de argint - denari republicani și imperiali din argint precum și tetradrahme grecești.

A precizat că sinceritatea declarațiilor acestui martor o consideră, sub beneficiu de inventar, atâta timp cât conținutul lor diferă în funcție de calitate pe care o avea atunci când a fost audiat.

Cu privire la declarația martorului G_____ Anjelkovic, audiat prin comisie rogatorie de autoritățile din Serbia și care face referire la prezența inculpatului C_____ C_____ în Serbia în scopul valorificării unui colier cu cercei descoperit în urma detecțiilor, plasându-l pe acesta ca principal personaj care a adus obiectele de patrimoniu pentru a fi vândute cu ajutorul inculpatului I_____ L_____, a solicitat să se rețină că aceeași

acuzatie a fost adusa si inc. H_____ R_____ in dosarul nr. XXXXXXXXXXXXX al Tribunalului Hunedoara, care a si fost condamnat cu privire la aceasta acuzatie, prin urmare C_____ C_____ nu se poate face vinovat de o fapta de natura penala pentru care o alta persoana a si fost condamnată.

Pe cale de consecinta, fata de lipsa materialului probator care sa dovedeasca vinovatia inculpatului C_____ C_____, a solicitat achitarea acestuia.

Cu privire la:

-criticile aduse de inculpat referitoare la faptele retinute in sarcina sa prin rechizitoriu si la

-incadrarea juridica,

Instanta a constatat at urmatoarele:

Inculpatul C_____ C_____ nu a recunoscut nici una din faptele pentru care a fost trimis in judecata, sustinand ca nu exista probe care sa-l incrimineze, chiar si atunci cand declaratiile martorilor au dovedit contrariu.

In ceea ce priveste infractiunea de constituire a unui grup infractiional organizat prev. de art. 367 N.C.p., inculpatul a sustinut ca in ipoteza in care infractiunea care _____ organizat a fost dezincriminata, nu mai subzista una din trasaturile esentiale ale infractiunii, respectiv conditia tipicitatii.

Este bine cunoscut faptul ca atunci cand mai multe persoane isi unesc eforturile, urmărind același scop, când se asociază în vederea desfășurării unei anumite activități, șansele lor de reușită sunt mult mai mari, deoarece asocierea sporește forța lor de acțiune, le dă mai multă fermitate, îi face să înlăture mai ușor obstacolele pe care le-ar întâmpina. Dacă scopul urmărit constă în săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni, asocierea datorită acestui scop, constituie prin ea însăși, independent de săvârșirea infracțiunii sau infracțiunilor proiectate, o faptă periculoasă pentru societate. Presupunând acordul de voință al făptuitorilor de a săvârși una sau mai multe infracțiuni, planuirea în comun a executării acestora, repartizarea rolului care va reveni fiecăruia, asocierea pentru săvârșirea de infracțiuni reprezintă, prin simpla sa existență, o gravă amenințare pentru valorile ocrotite de lege, pentru ordinea și liniștea publică.

Este adevărat că, în raport cu infracțiunea sau infracțiunile planuite, asocierea pentru săvârșirea de infracțiuni constituie, în esență, un act de pregătire, dar care reprezintă prin el însuși pericol social, motiv pentru care intervenția legiuitorului este pe deplin justificată.

Față de pericolul social pe care îl reprezintă fapta, legea incriminează nu numai constituirea unei asocieri pentru săvârșirea de infracțiuni, dar și inițierea ei, precum și aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei asemenea activități.

Așadar, inițierea este prima modalitate prin care se poate realiza această infracțiune și constă în efectuarea unor acte menite să pregătească și să

determine constituirea unei astfel de asocieri, să ademenească alte persoane, având drept scop săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni. Ansamblul probelor de la dosarul cauzei, au demonstrat din plin, fără putință de tăgadă, că întreaga activitate desfășurată în perioada 19 98 – 2006 de către inculpatul C_____ C_____ denotă că el a inițiat constituirea unei asocieri în vederea săvârșirii de infracțiuni împreună cu C_____ S_____ M_____, C_____ S_____ – R_____, S_____ S_____ – I____, E_____ C_____ A_____, iar pe parcurs li s-au alăturat inculpații J_____ D_____ S_____, R_____ H_____ – C_____ ori persoane din celelalte grupări infracționale (B_____ T_____ C_____, M_____ D_____, N_____ M_____ – Niu, H_____ R_____) cu scopul de a localiza, sustrage și însuși pe nedrept tezaure arheologice și a le valorifica pe piața neagră națională sau internațională a antichităților, sens în care a efectuat, în repetate rânduri, detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice arheologice din M-ții Orăștiei.

Nu doar interceptarea telefoanelor a ilustrat că inculpatul C_____ C_____ era interesat de achiziționarea detectoarelor de metale: „C_____ nu a mai zis nimic de aparat?”, cât și depozițiile martorilor ori ale celorlalți inculpați (f.125,142,147 vol. XV up.), fiind interesat de detecții așa cum recunoaște chiar el în declarațiile date în faza de urmărire penală: „... în jurul Orăștiei” încă din „anul 1998 – 1999 cu un detector de metale” achiziționat din târg (f.17 vol. IX up.).

Inculpatul C_____ C_____ a încercat să convingă anchetatorii că altele sunt preocupările lui (concursurile pe teren accidentat de genul off - road și enduro) și ca să-și dovedească prezența în regiunea arheologică aparținând de M-ții Orăștiei și a achiziționat o cabană situată în zona Valea Rea – Costești Grădiște, unde accesul se desfășura cu mare dificultate, iar supravegherea era foarte dificilă.

Instanța nu poate să rețină că parte din martorii audiați în cauză (P_____ N_____ și A_____ G_____) nu sunt credibili, atâta vreme cât declarațiile lor s-au coroborat cu depozițiile celorlalți martori ori cu alte mijloace de probă (rapoartele de expertiză, acțiunile de filaj, procesele verbale ale ofițerilor de poliție sau informațiile oferite de martorii cu o altă identitate).

Mai mult, nu are nici o relevanță faptul că o altă persoană (H_____ R_____) a fost condamnată pentru aceeași faptă (legată de cerceii și colierul din aur) într-un alt dosar, atâta timp cât martorul sârb a dezvăluit că acesta era însoțit de un „prieteni”, al cărui nume nu l-a reținut, dar l-a indicat cu certitudine pe cel al inculpatului.

Totalitatea actelor analizate în cauză a evidențiat că inculpatul C_____ C_____ îi cunoștea pe inculpații L_____ V_____, L_____ I____, R_____ H_____ – C_____, J_____ D_____ S_____, fiind în relații dinamice mai ales cu ultimii doi.

Chiar inculpatul mărturisește că îi știa pe numiții C_____ S_____ M_____, C_____ S_____ – R_____, S_____ S_____ – I____, E_____ C_____ A_____, P_____ N_____, P_____ A_____, M_____ C_____ V_____, N_____ M_____ – Niu, H_____ R_____, și pe sârbul A_____

G____, iar cu majoritatea dintre ei acesta păstra legături dese, așa cum au demonstrat-o atât convorbirile telefonice dintre ei, cât și declarațiile unora dintre ei (f.11-14,146-147,148-150, vol. IX up, f. 334-353,355-384,403-419,428-430 vol. XV) .

Totodată, inculpatul a omis să-i introducă printre cunoscuții săi pe inculpatul I____ L____ ori pe numiții F____ D____, Jovanovic Miroslav, D____ E____, M____ D____, B____ T____ C____, C____ O____ S____, B____ Darius L____ cu care de-a lungul perioadei cercetate a purtat frecvente convorbiri telefonice (f.354,385-387,390-400,402,420-421,422,423-427 vol. XV up.) fie pentru a pune la cale noi „expediții” la „Cetate” , fie pentru a tranzacționa și valorifica bunuri de patrimoniu care au fost descoperite și însușite pe nedrept de el și echipa sa din siturile arheologice: „La „treburile” alea mici, care-i ultimul preț?... Alea care ai zis 3000? 3000 ... Ultimul preț? Poate nu le dai ... Nu știu sigur ... Țsta-i altul de aici ... Ce să mai scap și de acolo? ... Eu nu pun peste ... Îmi iau vreo 100 de la el ... Țți dau și eu 200 ... 2800 ... Nu știu, mă, dacă putem da cu 7000 ... eu încerc să vedem”(f.199 vol. XV up.). Din acest motiv inculpatul C____ C____ a încercat să diminueze conexiunile cu aceștia, vorbind vag despre ei ori despre modul în care s-au cunoscut și nefiind sincer în declarații nici în faza de anchetă, nici în fața instanței, negând orice implicare a sa în comerțul ilegal cu artefacte descoperite în zona sitului arheologic de la S____ Regia , însă amsamblul probelor de la dosarul cauzei au infirmat susținerile sale. Preocupările inculpatului C____ C____ erau cunoscute printre localnici, fapt atestat și de declarațiile altor martori audiați în cauză (C____ O____ – A____ (f.346-352 vol. III up.), C____ N____ (f.130 vol. V dos. inst.), I____ A____ (f.188-190 vol. X up.), C____ V____ (f.261 vol. X up.), Căsap G____ G____ (f.223-227 vol. IX up.), I____ F____ (65-66 vol. VIII dos. inst.) sau a celor sub acoperire (f.243,261 vol . XV up.).

În ceea ce privește încadrarea juridică dată faptelor reținute în sarcina inculpatului C____ C____, instanța a reținut :

În rechizitoriu inculpatul C____ C____ a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunilor prev. și ped. de art. 367 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p., art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în cond. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. și art. 26 din OG nr. 43/2000 modificată, toate în cond. art. 38 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. (fapte săvârșite în perioada 2000-2007); deoarece el a inițiat, împreună cu inculpații J____ D____ S____, R____ H____ - C____, C____ S____ – R____, B____ T____ C____, constituirea unei asocieri în vederea săvârșirii de infracțiuni, iar în perioada 2000 - 2007, în mod repetat, a efectuat detecții și săpături neautorizate în situl arheologic Sarmizegetusa Regia, împreună cu inculpații C____ S____ - R____, J____ D____ - S____, B____ T____ C____, S____ S____ I____, S____ A____ ș.a.

După care, același inculpat, a sustras și valorificat bunuri în valoare totală de 235.771 Euro.

Față de cele arătate, instanța a reținut că faptele inculpatului C____ C____, astfel cum au fost descrise mai sus, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de: constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p., art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. în cond. art. 35 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p. și art. 26 din OG nr. 43/2000 modificată, toate în cond. art. 38 alin. 1 N.C.p. cu aplic. art. 5 N.C.p., fapte a căror încadrare juridică a fost făcută de Parchetul de pe lângă Judecătoria D____, după intrarea în vigoare a Noului Cod penal, în ședința publică din data de 24.03.2014.

Cu privire la starea de fapt reținută prin Rețizitoriu în sarcina inculpatului M____ D____, instanța reține următoarele:

Inculpatul M____ D____ era angajat ca bodyguard la restaurantul „B____” din D____. El a fost recrutat - împreună cu alte persoane - ca sub comanda lui M____ D____ să execute dispozițiile date de numitul C____ I____. Martorul R____ F____ F____ care a lucrat între anii 2003 - 2004 la _____ (ce avea în componență și restaurantul „B____”) precizează că „patron era I____ C____, sarcinile noastre de serviciu erau să păzim ... lucram un fel de bodyguard în bar...”, avându-i drept colegi pe „2 băieți de la Hunedoara ... și un băiat D____ de la D____ (e vorba de inculpatul M____ D____) și unul D____ (e vorba de M____ D____) care era cam șef.” (f.238-267 vol. VIII up.).

Din declarația martorului I____ O____ - P____ reiese modalitatea de recrutare a noi persoane de către numitul C____ I____, aspect confirmat și de mărturisirile lui I____ C____ și R____ D____ (martori cu alte date de identitate). Conform afirmațiilor acestora, în primăvara anului 2003, C____ I____ efectua recrutări pentru desfășurarea activităților de braconaj arheologic în M-ții Orăștiei, el „urmând să le asigure mâncare, cazare și autoturism de teren pentru a fi transportați în zona siturilor, precum și o cotă parte din profitul ce urma să-l obțină din tranzacționarea pieselor arheologice descoperite de ei.” În acest sens, C____ I____ îi conducea pe recruți cu autoturismul propriu „pe un deal situat în apropierea Mun. D____” unde le făcea „instructajul, demonstrându-le cum se utilizează detectorul de metale, inclusiv prin îngroparea unor obiecte metalice pe care le-au descoperit ulterior.” Cei care se răzgândeau, erau amenințați cu „execuția în cazul în care vor spune cuiva despre oferta făcută.”

Era de notorietate că „M____ D____ era un fel de administrator al localului B____, iar M____ D____ era omul lui și îndeplinea misiunile pe care i le dădea acesta”, cunoscut fiind faptul că „mergeau împreună și la detecții în siturile arheologice” (f.338 vol. VIII up.).

Așadar, din investigațiile întreprinse de anchetatori a reieșit că inculpatul M____ D____ a participat la săvârșirea actelor de braconaj arheologic din siturile M-ților Orăștiei în perioada 2000 - 2005, executate de echipa „locotenentului” M____ D____ (dotată cu autoturism și detectoare), aspecte confirmate de mai mulți martorii audiați în cauză: R____ F____ F____ (f.238-267 vol. VIII up.), I____ O____ P____

(f.330-333 vol. VIII up.), D_____ M_____ (f.336-339 vol. VIII up.),
N_____ C_____ B_____ (f.341-346 vol. VIII up.).

Totodată, martorii au atestat că inculpatul M_____ D_____ a ascuns la domiciliul său o brăţară dacică din aur (care i-ar fi revenit din împărţirea prăzii lui M_____ D_____), motiv pentru care organele poliţiei judiciare au continuat cercetările şi la data de 14.06.2002 au procedat la efectuarea unei percheziţii domiciliare în vederea descoperirii brăţării sustrase.

Cu ocazia percheziţiei în locuinţa inculpatului nu au identificat piesa de patrimoniu căutată, dar au descoperit un rucsac confecţionat din pânză de camuflaj, în care se afla un detector de metale marca Minelab Explorer, demontat, obiect utilizat la comiterea faptelor de braconaj arheologic.

Într-un buzunar al rucsacului, anchetatorii au descoperit o piesă arheologică apreciată de experţi ca fiind o ţintă ornamentală, dacică.

La identificarea rucsacului, inculpatul M_____ D_____ s-a opus examinării conţinutului acestuia, s-a închis într-o cameră şi l-a contactat telefonic pe şeful său căruia i-a cerut ajutorul. În acel moment, acesta a solicitat să discute telefonic cu poliţiştii şi s-a prezentat ca fiind un „avocat” din Bucureşti, avertizându-i că percheziţia autorizată de instanţă era „abuzivă” şi, în consecinţă, să nu fie ridicate detectoarele până va veni el să clarifice situaţia (proces-verbal, f. 113-114 vol. VIII up.). Ofiterul cu care a discutat „avocatul” a recunoscut vocea masculină ca fiind a numitului C_____ I_____.

Organele de anchetă l-au avertizat pe „avocat” că percheziţia va continua în lipsa lui, deoarece nu va putea să se deplaseze în timp util la D_____.

Văzând că nu-i reuşeşte stratagema, C_____ I_____ l-a trimis la locul percheziţiei pe M_____ D_____ care a încercat să intimideze organele de poliţie, ameninţând că va aduce televiziunea, ceea ce s-a şi întâmplat.

La faţa locului a apărut o echipă a fostului post de televiziune local „Tele 7 ABC” D_____, care a efectuat înregistrări video şi a luat interviuri inculpatului M_____ D_____ şi poliţiştilor.

Între timp, la faţa locului a apărut şi un apărător ales (av. Drescan Alin din Baroul Hunedoara), după care în prezenţa acestuia şi a martorilor asistenţi, anchetatorii au procedat la examinarea şi fotografierea componentelor detectorului din rucsac, precum şi a unui alt detector descoperit, demontat şi aflat într-un dulap.

Cu această ocazie s-a constatat că inculpatul era în posesia a două detectoare de metale neautorizate marca „Minelab Explorer” având seriile CX xxxxx şi XA xxxxx, despre care a declarat că aparţin unui „prieten” a cărui identitate nu o poate divulga şi care le-a achiziţionat din Austria, conform actelor de provenienţă pe care le-a prezentat organelor de poliţie.

Totodată, inculpatul s-a opus ridicării detectoarelor cu motivarea că nu-i aparţin (f.15-17,52-57 vol. VIII up.).

La finalul percheziţiei, anchetatorii au permis echipei de televiziune să filmeze cele descoperite în locuinţa inculpatului M_____ D_____, căruia i s-a îngăduit să păstreze detectoarele, punându-i-se în vedere să nu le înstrăineze.

Despre ținta ornamentală confecționată din fier și găsită la locuința inculpatului, acesta a declarat că a găsit-o în zona Mintia în urmă cu 6 luni, fapt infirmat de raportul de examinare întocmit de specialiștii Muzeului „Civilizației Dacice și Romane” din D____, piesă depusă ulterior la muzeu, și pe care au încadrat-o în categoria ornamentelor descoperite în zona cetăților dacice situate în M-ții Orăștiei, datând din perioada dacică și care face parte din patrimoniul cultural național, fiind evaluată la suma de 50 E uro (f.20 vol. VIII up.).

Ulterior, inculpatul M____ D____ s-a sustras urmăririi penale, iar la data de 28.09.2002 a părăsit teritoriul țării (procesul – verbal, f.23 vol. VIII up.). După reîntoarcerea în țară, și-a reluat activitatea infracțională (inclusiv detecțiile ilegale) sub acoperirea de bodyguard la barul lui C____ I____. Organele de anchetă au efectuat o nouă percheziție domiciliară la locuința inculpatului M____ D____, astfel că la data de 31.05.2005, a fost descoperit un nou detector de metale neautorizat demontat, marca Multiple Harmonic, DFX, Wide Band PW 624-0398, corp delict care a fost ridicat și pus la dispoziția instanței.

Despre acesta, inculpatul a declarat că l-a cumpărat din târgul de la Sântuhalma, jud. Hunedoara prin anul 2004 și că nu l-ar fi folosit la detecții.

Este greu de admis că o persoană care câștiga lunar 3.100.000 lei vechi în calitate de bodyguard la _____ ar fi putut să achiziționeze un bun (care costa câteva mii de euro) și să nu-l folosească sau ar putea să dea împrumut șefului său suma de 7.000 Euro (f.91,94,96,97-109 vol. VIII up.).

Este evident că inculpatul M____ D____ și-a continuat activitatea de braconier arheologic și pe durata anului 2005 alături de numitul M____ D____, așa cum reiese din interceptările telefonice dintre cei cunoscuți și interesați de comori în zonele ocrotite și clasate monumente istorice și declarațiile martorilor audiați în cauză.

Astfel, chiar inculpatul a declarat că a lucrat „la firma soției lui C____, _____ barul B____ din D____ ca portar ... începând cu anul 2003 până prin anul 2006 (începutul anului)”, ceea ce denotă relația de subordonare, ca și calitatea de executant a ordinelor primite de la C____ I____. (f.102 vol. VIII up.).

Mai mult, martorul Ciota C____ a relatat că din discuțiile cu „anumite persoane între care și prietena lui M____ D____” a reținut că: „M____ afirma că C____ I____ îi ducea cu autoturismul de teren pe el și pe M____ D____ lăsându-i în zona M-ților Orăștiei cu cortul o săptămână la căutat comori în sit-urile arheologice ale cetăților dacice” (f. 103-104 vol. XVI up.).

Despre M____ D____, inculpatul M____ D____ a precizat că e „vecin de _____ apropiat și de aceea l-a chemat în ajutor cu ocazia primei percheziții. Dacă nu ar fi avut nimic de ascuns, este neîndoielnic că nu ar fi solicitat sprijin, dar mai mult ca sigur, a apelat la acesta pentru a-și justifica poziția de subordonare față de C____ I____.

Deși i s-a pus în vedere inculpatului să nu înstrăineze detectoarele, el le-a restituit „cunoștinței” din Austria, anchetatorii bănuind că aparatele îi aparțineau lui C____ I_____, fapt însă neconfirmat.

În acest fel se justifică raporturile strânse între cei doi și faptul că inculpatul M____ D_____ se afla în anturajul lui M____ D_____, apărând mai tot timpul împreună și participând la acțiunile întreprinse de acesta fie pentru a efectua detecții în zona M-ților Orăștiei, fie în calitate de recuperator.

Prietenia care-i lega pe cei doi este subliniată și de încrederea pe care M____ D_____ i-a acordat-o inculpatului M____ D_____ atunci când i-a prezentat brățara descoperită în punctul arheologic „Căprăreța”. Din cele 5 brățări descoperite cu acea ocazie, o piesă, deteriorată prin lovire cu sapa, i-a revenit lui M____ D_____. Această brățară a fost fotografiată și filmată pe o bucată de film negativ, marca Kodak 200 – L, cu _____ chiar în locuința inculpatului M____ D_____, așa cum au stabilit anchetatorii.

Pentru că din valorificarea acestui artefact ar fi trebuit răsplătit și martorul R____ F____ F_____ (folosit pe post de căraș și săpător), la sugestia lui N____ M____ – Niu, M____ D_____ a procedat la o statagemă (susținând că la locuința sa a avut loc o spargere), ascunzând-o la domiciliul inculpatului M____ D_____, fapt confirmat și de martorul N____ C____ B_____ (f.155-158 vol. VIII up.). Pentru a fi mai credibili în ochii lui R____ F____ F_____, M____ D_____ chiar a depus o plângere în acest sens la organele de poliție (f.271 vol. VIII up.). Deși martorul R____ F____ F_____ și-a dat seama că a fost înșelat (dat fiind poziția sa umilă în cadrul celor din anturajul lui C____ I_____), nu a avut curajul să-și ceară „răsplata”, fiind unul din cei care a văzut brățara și știa că aceasta a fost fotografiată la domiciliul inculpatului M____ D_____.

Inculpatul M____ D_____ a negat că brățara ar fi fost ascunsă în apartamentul său, dar declarațiile martorilor au infirmat susținerile sale și filmulețul primit de către anchetatori a dovedit că filmarea s-a petrecut în locuința sa, fiind stabilit cu exactitate locul respectiv, identificat după covorul care era așezat pe dușumeaua camerei sale.

Filmarea și fotografierea brățării au fost făcute de M____ D_____ cu scopul „de a le da pe internet” și în acest fel a găsi potențiali cumpărători (f.238-267 vol. VIII up.).

Atât inculpatul M____ D_____, cât și M____ D_____ au negat că ar fi fost în posesia acestei brățări, dar susținerile lor au fost infirmate de martorul R____ F____ F_____ care a descris artefactul ca fiind un obiect ce „avea la fiecare capăt un cap de animal care se continua cu niște frunze și cu un anumit număr de spire pe care nu-l pot preciza ... cea pe care am agățat-o cu sapa, s-a lărgit, având spirele mai îndepărtate una de cealaltă...”.

D____ fiind faptul că martorul a „agățat-o cu sapa” a făcut ca brățara să poată fi identificată cu ușurință, astfel că despre aceasta vorbește și martorul M____ S_____ – cameramanul care împreună cu reporterul

T___ R___ au realizat un film, în luna februarie 2002, despre comorile dacice la inițiativa numitului C___ I___. Acțiunea a fost filmată atât în apartamentul lui C___ I___, cât și în teren la locul unde a fost descoperit artefactul. Cu această ocazie, în film apare și locotentul său, M___ D___, recunoscut apoi de către martor (f.92-93 vol. VIII up.), aspect confirmat, în cele din urmă, și de acesta când a fost pus în fața probelor evidente (f.231-232 vol. VIII up.; f.192-194 vol. V dos. inst.). În vara anului 2002, M___ D___ a încercat valorificarea brățării, prezentându-i un mini CD și martorului R___ G___ pentru a-i găsi posibili clienți (f.367-368 vol. XVI up.).

Martorul M___ S___ a declarat că de la colegul său știe „... că, la două săptămâni de la realizarea filmărilor, brățara filmată a fost adusă la București pentru expertizare și autentificare...”.

Pe parcursul derulării cercetărilor, inculpatul M___ D___ a încercat să sugereze anchetatorilor că nu face parte dintre „oamenii” care au lucrat pentru numitul C___ I___, precizând despre el că nu e în „relații apropiate, ci doar ne salutăm și vorbim întâmplător, fiind simple cunoștințe” (f.110-11 vol. VIII up.), aspect infirmat de cunoștințele celor doi.

Este evident că inculpatul M___ D___ nu este sincer în declarațiile sale nici atunci când încearcă să strecoare anchetatorilor ideea că pe C___ I___ l-a împrumutat cu suma de 7.000 Euro, tocmai pentru a putea justifica în vreun fel banii pe care „șeful” îi datora (f.97-109 vol. VIII up.).

Prin rechizitoriul nr. 45/P/2005, Parchetul de pe lângă C___ de A___ A___ I___ a dispus trimiterea în judecată a inculpaților C___ I___ și M___ D___, între alte fapte, pentru asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzute de articolul 323 V.C.p. și șantaj prev. de art. 194 alin. 1 cu aplic. art. 41 al 2 V.C.p. (șase acte), dispunându-se disjungerea cauzei cu privire la participantul M___ D___.

Din actele de urmărire penală efectuate în cauză au rezultat următoarele: Inculpatul C___ I___, aflând că omul de afaceri D___ D___ - persoană cu dublă cetățenie (română și americană) -, avea anumite litigii civile în legătură cu patrimoniul unei societăți comerciale cumpărate în municipiul D___, jud. Hunedoara, s-a oferit să-i rezolve problemele prin relațiile pe care le avea în București.

În acest scop, l-a prezentat pe D___ D___ unor persoane cu funcții importante în instituțiile statului, inclusiv ex-consilierului prezidențial D___ I___ pe care cei doi l-au vizitat de trei ori, în perioada 16.04.-14.05.2003, la Palatul Cotroceni (declarația persoanei vătămate D___ D___ și adresa S.P.P., f. 212-217 vol. VIII up.).

Văzând că a trecut o perioadă de timp și că nu s-au luat măsuri în favoarea sa, D___ D___ (care între timp a obținut relații despre C___ I___) nu l-a mai căutat pe inculpat, întrerupând legătura cu acesta.

În luna aprilie 2004, C___ I___ însoțit de M___ D___, s-a prezentat la biroul omului de afaceri făcându-i cunoscut că pentru „serviciile” de care a beneficiat îi datorează suma de 10.000 USD.

La refuzul acestuia, inculpatul i-a spus că în acest caz își va schimba planurile de concediu și-l va căuta acasă în California, apoi s-a ridicat de pe scaun îndreptându-se amenințător spre acesta.

De teamă, victima și-a retractat refuzul, însă a motivat că nu poate plăti dintr-o dată o sumă așa mare de bani, neputând să o scoată din bancă. Inculpatul l-a informat că nu este necesar să scoată banii, ci trebuie doar să-i transfere într-un cont pe care i-l va comunica ulterior, după care a plecat însoțit de „locotenentul” său.

La data de 30.04.2004, în timp ce D_____ D_____ se afla la bordul autoturismului său - fiind împreună cu soția sa și martora S_____

D_____ L_____ - a apărut în fața mașinii un tânăr (identificat ulterior în persoana lui R_____ F_____ F_____)

fiind nevoit să oprească. Acesta s-a apropiat de omul de afaceri căruia i-a dat un bilet cu mențiunea: „M_____ D_____, cont 2511 dolari – xxxxxx (USD, BCR filiala D_____)” spunându-i: „I_____ a zis să depui banii în contul acesta”. Apoi tânărul s-a îndepărtat către un autoturism marca “Audi T.T.” la al cărui volan se afla M_____ D_____ (f.238-267 vol. VIII up.).

Aceste aspecte au fost confirmate atât de soția victimei D_____ C_____, cât și de martorii S_____ D_____ L_____ și R_____ F_____ F_____ (f.204-205,206,207-211 vol. V III up.).

Ulterior, D_____ D_____ a sesizat organele de poliție fiind audiat în legătură cu aceste evenimente la data de 5.05.2004, arătând și depunând totodată biletul primit (vol. VIII, f. 212).

A doua zi, la data 6.05.2004, în biroul acestuia „a intrat un tânăr de aproximativ 25-30 de ani, înalt, de aproximativ 1,75 m, de constituție athletică” și care i-a spus că „este mesagerul lui C_____ I_____” și a venit să întrebe dacă îi dă banii acestuia sau nu, iar în acest din urmă caz, îi va comunica lui C_____ “să știe ce să facă”.

Omul de afaceri s-a simțit intimidat și amenințat din nou, iar mai târziu a aflat că tânărul vizitator era inculpatul M_____ D_____ (f.236 vol. VIII up.). Mesagerul l-a avertizat să nu întârzie plata, deoarece s-ar putea să nu-i mai trebuiască șefului său.

Victima D_____ D_____, temându-se pentru viața lui și a familiei sale, s-a adresat cu un memoriu Ambasadei SUA, precum și organelor de urmărire penală, în cuprinsul căruia a arătat pe larg modul în care era șantajat și cine erau autorii faptei, pentru eventualitatea în care aceștia și-ar fi pus în aplicare amenințarea cu represaliile transmise.

Pentru modul în care era urmărit omul de afaceri american sunt ilustrative atât înregistrarea convorbirilor telefonice ale victimei efectuate - din motive de securitate - în cursul urmăririi penale (f.98 vol. XV Up.), cât și declarația acestuia în care se menționează că a „observat cu o săptămână înainte că eram urmărit de către M_____ D_____ care era însoțit de M_____ D_____, folosind un autoturism VW Golf negru cu # 05-BKW” sau „... încerc să vin dacă scap de căpcăunii ăștia ... ăștia ai lui C_____ îs pe aici, cu un Volkswagen după mine ... ăia să știi că aveau o bătă acolo în mașină...” (f.198 vol. VIII up.).

Inculpatul M___ D_____ a negat că a participat la intimidarea omului de afaceri, dar probele dosarului au confirmat întreaga sa activitate derulată în acest scop.

Relațiile de parteneriat stabilite între echipa inculpatului J___ D___ S___ condusă de B___ T___ C___ și cea a lui C___ I___, condusă de „locotenentul” său M___ D___, incluzându-l și pe inculpatul M___ D___, privind „executarea în contrapartidă” a unor debitori, sunt reflectate de interceptarea convorbirilor telefonice ale acestora: „ Ai zis că vii să tăbărim pe țăranul acela, să-mi recuperez banii! ... Păi, zi când vrei să mergem? Oricând, dar să vii cu echipaj! ... Da! Cu echipaj de la „Poliție”! ... No bine ...” (f.164 vol. XV up.).

În urma activităților ilicite desfășurate de numitul C___ I___, acesta datora anumite sume de bani atât inculpatului M___ D___ (care disimula sumele ce urma să le primească sub forma „împrumuturilor”), cât și fostului său aghiotant M___ D___ (cu care nu mai era în raporturi cordiale), împrejurare care a generat o situație tensionată între el și aceștia, aspecte cunoscute și de martorii I___ O___ P___ (f.330-333 vol. VIII up.), D___ M___ (f.336-339 vol. VIII up.), N___ C___ B___ (f.341-346 vol. VIII up.) R___ F___ F___ (f.238-267 vol. VIII up.).

Neînțelegerile între șef și subordonați au apărut în cursul anului 2005 și s-au amplificat în momentul în care M___ D___ i-a apelat pe rând și a vorbit cu D___ E___, inculpatul M___ D___, C___ I___ și M___ E___ (fratele său), plângându-se de atitudinea șefului său.

Din conversațiile întreținute, reiese că M___ D___, deși i-a fost fidel lui C___ I___, acesta l-a înșelat refuzând să-i dea banii ce i se cuveneau lui, inculpatului M___ D___, dar și martorului R___ F___ - F___, motiv pentru care era dispus să declare anchetatorilor tot ce știe, și: „fiecare să meargă unde îi este locul...să meargă la pușcărie 20 de ani, 30 de ani” sau „... Puteam să-mi recuperez banii, să trimit pe oricare... Ai înțeles? Că-i dă X că-i dă Y înapoi, nu-i va da înapoi, eu nu mai susțin nici pe acela, nici pe acela...eu mă duc, ce trebuie să zic...aia voi zice...și abia aștept să mă ducă la A___ I___, la declarații. Și ce am de declarat, declar. Organele dacă îs competente să decidă ei, cine, ce și cum ... Dar de ce vrei tu să vorbim treburile astea la telefon? ... Nu mă interesează că le ascultă, că nu le ascultă. Mă doare în ...! eu am vrut să fiu băiat bun, să fiu domn cu fiecare, să înțeleg pe fiecare dar, când am apelat și eu la o nimic, mi se întoarce spatele. Mă mulțumesc, mulțumesc pentru intenție că alții măcar nu au nici intenția. Înțelegi? Și fiecare să meargă unde le este locul sau să-și plătească fiecare când a greșit” sau „... Foștii, actualii... viitorii, nu contează. Eu care a fost lângă mine și a văzut că ce fac pentru o persoană m-a apreciat. Ai înțeles? Și cei de la Oradea și Timișoara și Bucureștiul mă sună pentru că, pentru că...cum să zic...nu că au ei nevoie de mine să zică...bă, eu sunt nu știu cine, am milioane de dolari, am o influență nu știu cum...pentru că a văzut ce caracter am și, când a fost nevoie de orice am fost lângă ei și pentru aia mă sună toți și mă caută toți...Poate, sunt ceva mai aparte un pic față de alții. Înțelegi? Alții...o s-o

...și eu, fain frumos pe lângă fiecare, trăiesc foarte bine, fără să fac prostii ... Eu cât mai trăiesc, un an, zece, douăzeci, cincizeci, eu nu mai am ce vorbi cu omul acela (e vorba de C____ I____) ... Eu nu știu dacă tu poți să înțelegi, eu nu mai am ce...nici Salut-salut. Ne vedem fiecare de viața lui, o să ne plătim la fiecare ce avem de plătit vreodată, când va trebui să plătească și ne vedem...eu îmi văd de viața mea. Eu nu caut să privesc în urmă, ce, cum a fost...nu, frate! Eu mă duc înainte, îmi văd de ale mele că nu rezolv nimic că stau și trăiesc din trecut. Mă duc înainte, îmi văd de viața mea, sunt cuminte, încerc să fiu cuminte în continuare, să nu fac prostii să mă duc la pușcărie sau eu știu, altele... I____ a încercat să mă îndepărteze de toți că a văzut că toți au prins dragul de mine ... Da, da! Asta știu și eu dar știu de la B____ (avocatul D____ B____) că au încercat să te îndepărteze ... Toată lumea să zică că nu știu ce...și nu știu cum...că vorbesc mult că...și el a vorbit mult și prost și a făcut multe și proaste și fiecare le va plăti. Și el acum va plăti, dacă a greșit mult și protestesc, dacă nu... sau "V____ M____ (e vorba de inculpatul M____ D____) mereu „Să-i spui...” Spune-mi tu! Uite, spune-mi tu ce vrei, hai ... Ce să-ți spun? Trebuie să-mi dai niște bani, am auzit că, ne certăm ... Ce bani trebuie să-ți dau eu? ... Nu trebuie să-mi dai nimic? ... Auzi? ... Vrei să-ți fac eu socoteala ție, să vedem cui are să-i dea bani? Nu, mă refer la altceva...Mi-a spus M____ că joi îs citat acolo...Și eu am fost la discuție dragul meu și fă ce vrei tu...declară ce vrei tu ... Ce vrei tu declari...Da? Nu mai umbla ca fetițele cu vorbe. Du-te și fă că ai cap, ești mare, ești băiat mare, declară ce vrei tu pe acolo ... Hai Că m-ai băgat în toate astea ... ies eu din ele ..." ori „ ... Pe mine m-a întrebat cineva când am avut sau n-am avut bani? Te întreb eu, că tu știi bine care a fost situația mea și știi bine prin ce-am trecut. Pe mine m-a întrebat, eu am venit eu la tine să-ți spun „Aoleu ce fac, m-am descurcat”. Adevărul în opinia mea e următorul. Tu nu ești format încă să treci prin situații de criză. Pentru tine, totul e roz, când e bine și când sunt bani. Când nu mai sunt bani, calci pe cadavre și începi să minți persoane. Eu ți-am mai spus ... Nu ai cum mă Iuliane, pentru că eu am fost lângă tine de la început ... Eu te-am luat ca să te ajut, la rugămintea ta. Nu ai fost lângă mine că nu ai cu ce să fii lângă mine. Eu sunt singur. Am făcut o greșală doi ani că te-am lăsat prea aproape de mine și asta este răsplata. Este vina mea, e treaba mea. Eu mă descurc. Tu fă ceea ce crezi că trebuie să faci ... Prea aproape? Am fost frate c u tine ... Asta-i vrăjeală de doi bani. N-ai fost lângă mine și nici nu ești lângă mine. Altceva ... ai zis că pe 16 sau mâine – poimâine mergi acolo ... Eu pot să te ajut eu cu ceva sau ... Mă ameninți că o să declari nu știu ce? Declară ce vrei ... Roagă-te să fie bani că, dacă nu sunt bani ... Dar pe mine nu mă interesează banii ăia ... Eu i-am trecut la pierdere pentru că tu ai făcut transferul la R____. Banii trebuie să-i dai tu la R____ și lui D____ M____ ... Pe mine mă interesează mia aia de dolari, nu mai departe ... Altceva? Da. B____...Aia îi trecută la pierderi. Altceva? ... Eu am fost fidel ... Fidel, file ar fi trebuit să fii, n-ai fost. Hai...” sau „ Am vorbit cu ... C____ ... Ai vorbit tu cu el?... Da. Da, că i-am zis la D____ (e vorba de inculpatul M____ D____). Spune-i să-mi dea...Domnule că, tu

1000 euro valorezi? Și din astea...Zic „Bă, băiatule! Eu ție ți-am fost fidel și nu a fost bine!”... Cum?... Că i-am arătat acum la sfârșit ce fidel am fost. Dacă ai fost jigodie mă? Eu am fost domn cu tine. Te-am ajutat. Cu ce m-ai ajutat mă? ... Domnule! Spune-mi dacă vrei să te ajut cu ceva...” Nu mă! Sunt prea mare, mă descurc eu. Stai liniștit mă, nu-ți fă probleme pentru mine, fă-ți probleme pentru tine. Zice „Domnule, am trecut și de altele mai mari, nu trec de astea?” Zic „Îi treaba ta, nu mă interesează pe mine de ce treci, de ce ai trecut ... Lasă mă, să meargă la pușcărie vreo 20 de ani, 30 de ani” sau „Când se iau banii, atunci o să fie discuții” (f.79- 83 vol. XV up.).

Așadar, din examinarea și interpretarea convorbirilor telefonice dintre inculpați, subalternii sau colaboratorii lor, rezultă că aceștia erau în stare de orice pentru bani, iar când șeful lor nu a mai vrut să-i răsplătească, aceștia au trecut la amenințări, așa cum reiese și din descrierea momentului în care inculpatul M___ D_____ îl abordează pe holul Tribunalului Hunedoara pe C___ I_____, la data de 15.06.2007, tot pentru a-și obține banii ce i se datorau din braconajul arheologic (f.f.73-77 vol. VIII up.).

Prin apărătorul său, inculpatul M___ D_____, a solicitat instanței:

Raportat la noile reglementari legislative în materie penală, făcând aplicarea art. 5 N.C.p., în baza art. 386 N.C.p.p. s-a arătat că, se impune schimbarea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul M___ D_____, după cum urmează:

1 .din infracțiunea de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 alin. 1 V.C.p. în infracțiunea de constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. 1 N.C.p.

Raportat la această nouă încadrare, în principal, a solicitat achitarea inculpatului în baza art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 alin.1 lit. a N.C.p.p., întrucât fapta nu există . Această soluție se impune și prin prisma faptului că în dosarul în care prin rechizitoriul nr. 45/P/2005 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului C___ I_____, pentru alte fapte și pentru asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni (și cu inculpatul M___ D_____) prevăzute de articolul 323 V.C.p., s-a dispus în mod definitiv achitarea acestui inculpat, pentru același temei, respectiv că fapta nu există.

În subsidiar, în baza art. 396 alin. 6 N.C.p.p. raportat la art. 16 lit. f N.C.p.p., a solicitat încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului M___ D_____, pentru infracțiunea de constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 N.C.p., constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale (10 ani).

2 .din infracțiunea de efectuare a unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice, prev. de art. 73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000, în infracțiunea prev. și ped. de art. 26 din OG nr. 43/2000, modificată.

Raportat la această nouă încadrare, în principal, a solicitat achitarea inculpatului în baza art. 396 alin. 5 N.C.p.p.. rap. la art. 16 alin. 1 lit. a N.C.p.p., întrucât fapta nu există, iar în subsidiar, în baza art. 396 alin. 6

N.C.p.p. raportat la art. 16 lit. f N.C.p.p., încetarea procesului penal, constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale.

3 .din infracțiunea de furt calificat de obiecte de patrimoniu cu consecința pierderii acestor bunuri pentru patrimoniul cultural național, prev. și ped. de art. 208 al. 1, 209 al. 2 lit."a" și al. 4 V.C.p. rap. la art. 280/1 al. 2 V.C.p., în infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. Raportat la această nouă încadrare, a solicitat achitarea inculpatului în baza art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 alin.1 lit .a N.C.p.p., întrucât fapta nu există.

Conform rechizitoriului, în legătură cu o țință ornamentală în valoare de 50 euro, inculpatul M___ D_____ a fost cercetat în anul 2003 sub aspectul săvârșirii infracțiunii de nerespectare a regimului de ocrotire al unor bunuri prev. de art. 280 1 V.C.p. Soluția inițială a fost de scoatere de sub urmărire penală. Prin ordonanța din 5 octombrie 2005 s-a dispus redeschiderea urmăririi penale și schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prev. de art. 280 1 V.C.p. în infracțiunea de furt calificat prev. de art 208 alin.1, 209, alin. 2, lit. b și alin. 4, cu aplic. art. 280 1 al. 2 V.C.p. Întrucât la dosarul cauzei nu există niciun element suplimentar care să justifice noua încadrare (furtul), a considerat că fapta nu există.

În ceea ce privește infracțiunea de șantaj, a considerat că legea penală mai favorabilă este Vechiul Cod penal, respectiv art. 194 al. 1 V.C.p., întrucât prevede pedeapsa de la 6 luni la 5 ani. De altfel, în ceea ce-i privește pe C___ I_____ și M___ D_____, considerați alături de M___ D_____, coautori ai aceleiași infracțiuni de șantaj (parte vătămată – D_____ D_____), Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus definitiv în acest sens, menținând încadrarea juridică din V.C.p., respectiv art. 194 alin. 1 V.C.p.

În principal, în baza art. 396 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 alin. 1 lit. a N.C.p.p., a solicitat achitarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj prev. de art 194 al. 1 V.C.p., întrucât fapta nu există. În subsidiar, în baza art. 396 alin. 6 N.C.p.p. raportat la art. 16 lit. f N.C.p.p. a solicitat încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului M___ D_____, pentru infracțiunea de șantaj prev. de art 194 al. 1 V.C.p., întrucât, în conformitate cu disp. art. 124 V.C.p. rap. la art. 122 lit. d V.C.p. termenul de prescripție a răspunderii penale (10 ani) s-a împlinit. Cu privire la:

- criticile aduse de inculpat referitoare la faptele reținute în sarcina sa prin rechizitoriu și la

- încadrarea juridică,

Instanța a constat at următoarele:

Inculpatul M___ D_____ nu a re cunoscut nici una din faptele pentru care a fost trimis în judecată, în ciuda probelor evidente de la dosarul cauzei, dar și-a dat acordul pentru prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității în cazul în care va fi găsit vinovat (f.15-17,52-57, 91,94,96,97-109 vol. VIII up.; f.181-182 vol. II dos. inst; f.66 vol. IX dos. inst.).

Critica inculpatul referitoare la inexistența infracțiunii de asociere infracțională inițiată de numitul C___ I___ în scopul săvârșirii de infracțiuni la regimul de protecție a patrimoniului cultural național este întemeiată.

Fără a reveni la cele arătate anterior, în cuprinsul expunerii noastre, referitoare la constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 N.C.p., din actele dosarului nu a reieșit că numitul C___ I___ ar fi inițiat constituirea unei grupări structurate din care făceau parte o _____ persoane (B___ C___, A___ P___, L___ Dorjel), care nu au legătură cu prezenta cauză, cu excepția locotenentului său, M___ D___, motiv pentru care instanța în baza art. 396 al. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a N.C.p.p. va achita pe inculpatul pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1 și 3 N.C.p.

Acuzarea a demonstrat că inculpatul M___ D___ era un executant al ordinelor trasate de C___ I___, pe care le duce la îndeplinire cu ajutorul lui M___ D___.

De menționat că și în dosarul nr. XXXXXXXXXX al Tribunalului Hunedoara, liderul C___ I___ a fost achitat pentru infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. de art. 323 alin. 1 V.C.p. în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a V.C.p.p. rap. la art. 10 alin. 1 lit. a V.C.p.p. (situație apărută în calea de atac a apelului, iar în ultimul stadiu procesual, ÎCCJ nu a mai făcut nici o referire la faptele reținute în sarcina acestui inculpat pentru care s-a dispus achitarea sau încetarea procesului penal), faptă pentru care există autoritate de lucru judecat.

Este adevărat că tot în calea de atac a apelului, C___ de A___ A___ I___ a dispus încetarea procesului penal pornit împotriva lui C___ I___ pentru infracțiunea de șantaj prev. de art. 194 alin. 1 V. C.p. în ceea ce privește pe persoana vătămată D___ D___, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale și nu pentru că fapta nu ar fi existat. Nici de această dată ÎCCJ nu a făcut nici o referire la încadrarea juridică a faptei. Este adevărat că cei doi - C___ I___ și M___ D___ nu au fost condamnați pentru fapta de șantaj asupra omului de afaceri D___ D___ pentru că instanța a considerat că a intervenit prescripția răspunderii penale.

Este evident că instanța supremă nu a mai abordat problematica faptelor unde c___ de a___ a dispus achitarea sau încetarea procesului penal (păstrându-se atât încadrarea juridică din vechiul cod penal, cât și temeiurile din vechiul cod de procedură penală), astfel că pentru o parte din fapte s-a aplicat legea veche, iar pentru celelalte s-a aplicat legea nouă, ca fiind lege penală mai favorabilă.

Probele administrate în cauză au evidențiat că, în cursul primăverii anului 2004, persoana vătămată D___ D___ a fost constrânsă, prin amenințare, de numitul C___ I___, ajutat de M___ D___ și inculpatul M___ D___, în scopul de a-i remite suma de 10.000 USD.

Pentru a-l determina pe omul de afaceri să-i plătească suma solicitată, C___ I___, și-a trimis oamenii să-l intimideze și să-l urmărească,

demonstrativ fiind momentul în care inculpatul M___ D_____ se prezintă la biroul persoanei vătămate, în chip de „mesager” și îi solicită 10.000 USD. La cererea omului de afaceri de a efectua plata în rate, inculpatul M___ D_____ a refuzat, vorbindu-i pe un ton amenințător că ar fi cazul să se grăbească și că „poate lui C___ I_____ nu îi vor mai trebui banii” și atunci va trebui „să știe ce să facă”.

Mai mult, persoana vătămată D_____ D_____ a recunoscut după fotografii pe oamenii lui C___ I_____, ca fiind M___ D_____ și inculpatul M___ D_____.

Așadar, fapta inculpatului M___ D_____, care în data de 6.05.2004, l-a constrâns pe persoana vătămată D_____ D_____, prin amenințări să remită șefului său C___ I_____, în mod nejustificat suma de 10.000 USD, în scopul obținerii în mod injust a unui folos material, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj.

Cu privire la faptele de: furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă continuată și acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabil, instanța concluzionează, în urma analizării tuturor probelor de la dosarul cauzei, că faptele au fost săvârșite de inculpatul M___ D_____ în perioada 2000 - 2005.

În ceea ce privește încadrarea juridică dată faptelor reținute în sarcina inculpatului M___ D_____, instanța a reținut e:

Inițial, inculpatul M___ D_____ a fost trimis în judecată pentru comiterea a 4 infracțiuni.

Dacă pentru prima, instanța a apreciat că fapta nu există, în ceea ce privește celelalte infracțiuni, instanța reține că nu a intervenit prescripția răspunderii penale și față de cele expuse anterior, faptele acestuia, astfel cum au fost descrise mai sus, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de: furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice prev. și ped. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a N.C.p. și cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p., acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. și ped. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată și, respectiv șantaj prev. și ped. de art. 207 alin. 1 și 3 N.C.p., texte de lege în baza cărora va fi sancționat, apreciind că legea penală mai favorabilă este legea nouă, deoarece limitele de pedeapsă sunt mult redus e.

Mai mult, ținând cont de Decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale a României, dispozițiile art. 5 N.C.p. sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile. De altfel, C_____ Constituțională a statuat că, în ceea ce privește determinarea concretă a legii penale mai favorabile, „aceasta vizează aplicarea legii și nu a dispozițiilor mai blânde, neputându-se combina prevederi din vechea și noua lege, deoarece s-ar ajunge la o lex terția, care, în pofida dispozițiilor art. 61 din Constituție, ar permite judecătorului să legifereze”. Totodată, C_____ a statuat că odată cu publicarea ei în Monitorul Oficial al României, efectele Decizie nr.

2/2014 a instanței supreme (care decisese că prescripția răspunderii penale reprezintă o instituție autonomă față de instituția pedepsei) încetează conform prevederilor art. 147 alin. 4 din Constituție și cu cele ale art. 477/1 din Codul de procedură penală.

S_____ R_____ prin M_____ C_____ s-a constituit parte civilă față de inculpatul M_____ D_____ cu suma de 500.000 Euro reprezentând o brățară dacică din aur (pe care a ascuns-o la locuința sa și în acest fel ajutându-l pe M_____ D_____ la valorificarea sa).

D.Despre filiera româno – franceză

Instanța a arătat anterior, în cursul expunerii că organele judiciare s-au sesizat că în luna august 1996, o echipă de braconaj arheologic compusă din G_____ Ș_____ zis „B_____”, P_____ I_____ L_____ din Orăștie și D_____ D_____ zis „F_____” sau „Pupu” - persoană cu dublă cetățenie (română și franceză), originar din Orăștie, dar cu domiciliul în Lyon (Franța) - au sustras, prin detecții și săpături neautorizate, din punctul arheologic „Dealul Muncelului”, un tezaur alcătuit din 3.000 de monede koson, pe care l-au valorificat pe piața neagră internă și internațională. O parte dintre acestea au fost preluate, contra cost, unor muzee și bănci, fiind recuperate de organele judiciare, e vorba de un număr de 558 monede Koson.

Din actele de urmărire penală efectuate în cauză a rezultat că o monedă Koson care provenea din tezaurul sustras de la „Sarmizegetuza Regia” a fost vândută de braconieri colecționarului S_____ I_____ din A_____ I_____. La data de 16.03.2006, cu ocazia percheziției efectuată la domiciliul martorului S_____ I_____ au fost identificate următoarele bunuri aparținând patrimoniului cultural național: colecții de fibule, inele, aplice, opaițe, statuete, altare, vase și fragmente ceramice, cărămizi, colecție de monede cuprinzând 92 monede romane din bronz (sesterți, ași, dupondii), 39 monede romane din argint (denari), 1 monedă din argint grecească (tetradrahmă Thasos), 4 monede bizantine din bronz, o monedă din aur tip Koson, precum și un inel r_____ din aur (procesul-verbal, f.238-245 vol. XIV up.).

Percheziția a continuat la „Biroul de proiectare S_____”, unde au fost identificate următoarele bunuri: colecții de fibule, inele, cataramă, aplice, altare, piese ornamentale, statuete, coloane, opaițe, piese ceramice, cărămizi și tegulae, colecție de monede alcătuită din 82 monede romane din bronz, 8 monede dacice și grecești din argint, 1 monedă bizantină din bronz (procesul-verbal, f.248-251 vol. XIV up.).

Colecțiile de monede și alte bunuri arheologice însușite ilegal din siturile arheologice Sarmizegetuza Regia, Apulum (Colonia A_____ Apulensis – Partoș) au fost ridicate și depuse la Muzeul N_____ al Unirii A_____ I_____, iar o altă parte, care nu puteau fi ridicate, au fost lăsate în custodia martorului S_____ I_____ conform proceselor-verbale de percheziție (f. 238, 248 vol. XIV up.).

În cursul urmăririi penale s-a stabilit că o parte dintre monedele Koson au fost cumpărate de M_____ I_____, intermediar pe piața neagră a anticariatelor din București. La percheziția domiciliară efectuată acestuia

au fost descoperite următoarele bunuri provenind din braconajul arheologic: 261 monede (1 din aur, 16 din argint, 243 din bronz și 1 taler austriac) și 153 obiecte arheologice (fibule, inele, brățări, cercei, aplice, vase din ceramică, vase din bronz și vase din sticlă). Piesele ridicate au fost depuse la Muzeul N_____ de Istorie a României.

Cu privire la starea de fapt reținută prin Rechizitoriu în sarcina inculpaților O____ Lazlo – O____ și P____ R____ M____, instanța a reținut următoarele:

Inculpatul O____ L____ - O____ locuiește în B____. El este fiul lui D____ M____ care a fost căsătorită cu D____ D____ (care pe parcursul cercetării penale a decedat).

Anchetatorii au stabilit că tezaurul de 3000 de Kosoni din aur a fost valorificat pe mai multe filiere, între care și cea reprezentată de D____ M____ (mama inculpatului O____ L____ - O____) cu domiciliul în Lyon – Franța. Aceasta ar fi vândut monedele unor anticari francezi, dar și cetățeanului britanic V____ William s Thomas.

Cu ocazia percheziției efectuate în cursul lunii noiembrie 2006 la domiciliul soților D____ din Lyon (de autoritățile franceze la solicitarea omologilor români prin comisie rogatorie internațională: f.327-347 vol. XI up.; f.45-74 vol. XII up.) a fost descoperit un detector de metale achiziționat în anul 1997 (conform actelor de proveniență), contractele bancare de depozit privind sumele de 23.000 Euro și 10.000 USD depuse de D____ D____ la BRD – Societe General – Sucursala Orăștie, un autoturism de lux marca Pontiac, precum și fotografii reprezentând echipa sa (compusă din G____ Ș____ și P____ I____ - L____) în timp ce efectua detecții în situl arheologic de la S____ Regia (foto: f.316-326 vol. XI up.).

Cercetările întreprinse de anchetatori au reliefat că echipa de braconieri îi cuprinde și pe inculpatul O____ L____ - O____ care l-a atras și pe inculpatul P____ R____ M____.

După descoperirea și valorificarea acestui tezaur, inculpatul O____ L____ - O____ a investit o parte din banii obținuți de mama sa, în achiziționarea echipamentelor necesare continuării activităților de braconaj arheologic, drept pentru care și-a achiziționat un autoturism de teren marca Daewoo Musso, trei detectoare de metale mărcile: „Pulse Star II Profesional Metal Detector” „Minelab Sovereign Extra Sensitive”, „White Classic SL”, două stații de emisie - recepție marca „Motorolla” (proces verbal, f.283-284 și foto: f. 285-286), echipamente destinate camuflajului, escaladării și efectuării de săpături în siturile arheologice din Complexul Cetăților dacice aflat în zona M-ților Orăștiei, Cetatea Bănița, Cetatea Piatra R____, precum și în castrele romane de marș situate pe raza localităților Baru M____, P____ și Petroșani din jud. Hunedoara.

În perioada 2000 – octombrie 2007, inculpatul O____ L____ - O____ s-a deplasat în mod repetat în zona M-ților Orăștie, fiind însoțit de inculpatul P____ R____ M____ ce locuia în municipiul B____ și era angajat ca agent de ordine la o societate comercială.

Cei doi se deplasau din localitatea de domiciliu în județul Hunedoara, în zona sitului arheologic „Sarmizegetuza Regia”, cu autoturismul aparținând inculpatului O____ L____ - O____, care asigura logistica sus-menționată.

Inculpații se cazau la martorii C____ N____ și J____ I____ din localitatea Beriu sau C____ M____ din Dealul Strugariului, ambele situate în județul Hunedoara (f.179-181,206-211,257,270-272,273-274,275 vol. XI up.).

Aici, singuri sau însoțiți de vreunul din localnici, inculpații efectuau detecții și săpături neautorizate în următoarele puncte arheologice ale sitului: „Dealul Strugariului”, „Dealul Muncelului”, „Fețele Albe” (declarațiile martorilor, conducere în teren, planșe fotografice, f.250 și urm. vol. XI up.).

În perioada iunie - septembrie 2007, inculpații au întreprins acțiuni de braconaj în zonele clasate monumente ocrotite.

Au revenit în zonă în seara zilei de 2.10.2007 când s-au cazat la domiciliul martorului J____ I____ din Beriu, unde și-au parcat și autoturismul de teren marca Daewoo Mus so cu nr. de înmatriculare XXXXXXXXX.

În dimineața zilei de 3.10.2007, ambii inculpați s-au echipat în ținută de camuflaj și s-au deplasat în situl arheologic situat în punctul „Dealul Strugariului”, unde s-au cazat în podul grajdului martorei C____ Mar ia (f.206-211,270-272 vol. XI up.).

În zilele de 3 - 4.10.2007, cu ajutorul unui detector. inculpații au efectuat detecții neautorizate în zona acestui punct arheologic.

La data de 3.10.2007, sesizându-se despre săvârșirea faptelor de braconaj arheologic, organele judiciare au efectuat o percheziție (autorizată de magistrații Tribunalului Hunedoara) la domiciliul martorului J____ I____.

Cu această ocazie, anchetatorii au descoperit două detectoare de metale mărcile „White's Classic SL xxxxxx” și „Pulse Star 2” , _____, iar în autoturismul de teren al inculpatului O____ L____ - O____, se aflau: două stații emisie-recepție „Motorolla”, un acumulator pentru stație de emisie-recepție, o husă pentru detector de metale și 81 de acumulatori pentru acesta, echipament de camping și escaladă, unelte pentru săpat, bani, înscrisuri și alte bunuri.

În noaptea de 3/4.10.2007, inculpații au avut o convorbire telefonică cu martorul C____ N____, care i-a informat despre percheziție, drept pentru care cei doi au abandonat în grabă locația în care se aflau (la martora C____ M____).

Dar înainte de a părăsi zona, inculpații au îngropat detectorul și s-au ascuns, fără să fie descoperiți în cursul acțiunilor de scotocire desfășurate de organele de poliție și efective le de jandarmi.

al. 2 V.C.p.p., fiind urmăriți până în noaptea de 5/6.10.2007, când au fost reținuți în orașul Avrig, jud. Sibiu, lo calitate unde au ajuns cu un autocamion luat la autostop. Ulterior, inculpații au fost localizați și depistați prin mijloace de supraveghere electronică, autorizate conform art. 91

Mai târziu, polițiștii au descoperit și recuperat, de asemenea, detectorul îngropat marca „Minelab Sovereign Extra Sensitive”, seria xxxxx, care a fost pus la dispoziția instanței împreună cu celelalte obiecte corp delict. Nici unul dintre inculpații nu a recunoscut săvârșirea faptelor reținute în sarcina lor, revenind asupra declarațiilor date inițial la organele de urmărire penală și susținând că au fost „presați” de autorități să facă anumite declarații sau au fost „obosiți” (f.16-17,18,21,22,25,26,27-28,31-32,33,34-35 vol. XI up.; f.87-88,89-90 vol. II dos. inst.), însă au fost de acord pentru prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității în cazul în care vor fi găsiți vinovați (f.209- 210,211-212 dos. inst.).

Prin apărătorul său, inculpatul O____ L____ - O____, a solicitat instanței:

-în principal:

-achitarea în temeiul art. 396 alin. 5 coroborat cu art. 16 alin. 1 lit. c N.C.p.p. pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 367 alin. 1 N.C.p.;

-achitarea în temeiul art. 396 alin. 5 coroborat cu art. 16 alin. 1 lit. c N.C.p.p. pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000,

-respingerea constituirii de parte civilă a Statului R____ prin M____ C____ și Patrimoniului N____ ca nedovedită;

-în subsidiar:

-achitarea inculpatului și încetarea procesului penal pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 367 alin. 1 N.C.p. întrucât a intervenit prescripția;

-achitarea în temeiul art. 396 alin. 5 coroborat cu art. 16 alin. 1 lit. f N.C.p.p. pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000.

Prin apărătorul său, inculpatul P____ R____ M____, a solicitat instanței:

-pentru infracțiunea prev. de art. 323 V.C.p.:

-în principal - achitarea în temeiul art. 396 alin. 5 coroborat cu art. 16 alin. 1 lit. f N.C.p.p. - fapta a fost dezincriminată;

-în subsidiar - -achitarea în temeiul art. 396 alin. 5 coroborat cu art. 16 alin. 1 lit. c N.C.p.p.

-pentru infracțiunea prev. de art. 73 alin. 1 din Legea nr. 18/2000:

-în principal - achitarea în temeiul art. 396 alin. 5 coroborat cu art. 16 alin. 1 lit. b N.C.p.p.;

-în subsidiar - -achitarea în temeiul art. 396 alin. 5 coroborat cu art. 16 alin. 1 lit. c N.C.p.p.

-respingerea cererii de constituire de parte civilă a Statului R____ prin M____ C____.

Cu privire la:

-criticile aduse de inculpați referitoare la faptele reținute în sarcina lor prin rechizitoriu și la

-încadrarea juridică,

Instanța a constatat următoarele:

Fiind audiați, inculpații au încercat să-și justifice prezența în județul Hunedoara, declarând că le place zona și că se aflau în excursie, fiind

interesați să culeagă „nuci” și să cumpere „brânză de la o femeie căreia Oviciu îi spunea tanti L___”(e vorba de martora C_____ M_____) Inculpatul O___ L_____ - O_____ a negat că ar fi avut în proprietate vreun detector de metale, aspect infirmat de declarațiile persoanelor la domiciliul cărora anchetatorii au descoperit aparatele cu ocazia perchezițiilor.

Ambii inculpați au recunoscut doar faptul că au venit și s-au cazat pe la localnici în zona Beriu doar în lunile septembrie – octombrie 2007, însă martorii audiați au demonstrat contrariul.

Astfel, fostele concubine ale inculpatului O___ L_____ - O_____ au declarat că acesta nu avea un loc de muncă, dar pentru a se întreține, el primea bani de la mama sa, ce locuia în Franța.

Atât martora D_____ C_____ – R_____ (prietenia a durat între anul 1998 – până în vara anului 2002), cât și G_____ A_____ (prietenia a durat între anii 2006-2007) au confirmat că inculpatul O___ L_____ - O_____ lipsea de la domiciliu „mai ales vara și toamna ... câte 2-3 zile până la o săptămână și jumătate, îmbrăcat în ținută sport și cu autoturismul de teren”, fără să le ofere detalii cu privire la destinația aleasă, precizând vag că va pleca „în munți” împreună cu „prietenul lui R_____” ori la „Orăștie pentru a se întâlni cu mama lui și tatăl vitreg” (f.245-247,249-251,252-253 vol. XI up.).

Tocmai aceste plecări intempestive și de durată au constituit motivul divergențelor cu una din concubinele sale, ceea ce a dus la ruperea relației lor (f.250 vol. XI up.).

Pentru a nu fi depistat, inculpatul O___ L_____ – O_____ obișnuia să-și înmatriculeze autoturismele pe numele iubitei cu care conviețuia, spunându-i că din cauza dublei cetățenii n-ar putea să-și înscrie mașinile pe numele său (f.249-251,252-253 vol. XI up.).

Inculpatul O___ L_____ - O_____, cu ocazia primei declarații din data de 19.11.2007, a afirmat că-i cunoaște pe:

- inculpatul P___ R___ M___ „doar de aproximativ 1-2 ani”,
- martorul F___ A___ pe care obișnuia să-l viziteze „ocazional”,
- P___ I___ - L___ pe care-l cunoaște „de câțiva ani” și l-a „văzut de câteva ori”, fără să poată preciza „perioada de timp” de când s-au întâlnit.

În cele din urmă, inculpații au trebuit să admită că-i știu pe martorii C_____, N_____, J_____, I_____, C_____, M_____ la care au fost cazați nu doar în toamna anului 2007, ci „și altă dată, care vizitau adeseori zona”.

În mare parte, depozițiile martorilor coincid atunci când atestă că i-au cazat în locuințele sau anexele din gospodărie pe cei doi inculpați și pe care îi știau de mai mulți ani, împrejurare cunoscută și de alți vecini ai acestora (f.258-259,260-261 vol. XI up.).

Cel mai credibil dintre martori care a oferit anchetatorilor detalii despre acțiunile inculpaților este F___ A___ care certifică că i-a însoțit de mai multe ori pe aceștia în zona siturilor arheologice pentru efectuarea de detecții neautorizate, ipostază nerecunoscută de ei, dar care nu au putut să ofere anchetatorilor nici o altă explicație.

Acest martor a declarat că-i cunoaște pe inculpații O___ L___ – O___ și P___ R___ M___ din anul 2004 – 2005: „în urmă cu 2-3 ani, într-o primăvară, au venit la mine acasă 2 tineri care au spus căci sunt din B___, că au fost trimiși de I___ lui M___, vecină cu noi ... tinerii au spus că se numesc O___ și ... nu mai îmi amintesc sigur... ” și pe care i-a însoțit în zonă pentru a căuta comori, însă detectoarele au indicat atunci doar obiecte din fier.

La sugestia martorului de a căuta „aur” pe „Dealul Strugariului”, inculpatul O___ L___ – O___ i-ar fi replicat că „... în S___ a mai căutat în anul 1999 împreună cu C___ N___”.

Mai mult, chiar martorul a susținut că inculpatul O___ L___ – O___ i-a lăsat un detector pentru a-l folosi la căutarea comorilor și pe care – de teamă – acesta l-a „dus la Beriu la un prieten” de al său pentru că „în Grădiște” nu este bine să fie văzut „cu detector” (f.262-269 vol. XI up.). Organele de poliție l-au identificat pe amicul său din Beriu ca fiind martorul J___ I___ care a acceptat să depoziteze la el detectorul întrucât știa cui aparține.

Ulterior aparatul a fost recuperat de organele de urmărire penală cu ocazia percheziției făcută la domiciliul acestuia (proces verbal, f. 195-196,197-203 și foto: f. 192-194 vol. XI up.).

Același martor povestește că i-a însoțit pe inculpați în luna iulie 2007 și apoi în lunile septembrie – octombrie 2007. De această dată declarantul îl pomenește pe inculpatul P___ R___ M___ ca fiind însoțitorul inculpatului O___ L___ – O___ și că aceștia i-au zis să meargă „toți trei să caute aur în S___”, cu detectoarele pe care inculpații le aveau asupra lor, iar el era solicitat în momentul în care aparatele „dădeau semnal puternic” să sape în locul respectiv.

Critica inculpaților referitoare la faptul că, în perioada 1998 - 2007, s-ar fi asociat cu numiții D___ D___ (în prezent decedat), D___ M___, V___ Williams Thomas, G___ Ș___, P___ I___ - L___, în vederea săvârșirii de infracțiuni la regimul de protejare a patrimoniului cultural național și au efectuat în mod repetat detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric, fiind surprinși de organele de poliție este parțial întemeiată.

Este evident că tatăl vitreg al inculpatului O___ L___ – O___ era interesat și a efectuat detecții împreună cu localnicii în zona siturilor arheologice situate în M-ții Orăștiei, găsind chiar și monede, fapt atestat de pozele efectuate cu acea ocazie, dar și de decoperirea unui Koson din aur la domiciliul său din Franța.

Fără a mai relua expunerea prezentată anterior, instanța a apreciat că nu există probe care să-i incrimineze pe inculpați în ceea ce privește infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1 N.C.p.

Constituirea unui grup infracțional organizat implică o activitate de alcătuire, de înființare a grupului, iar modalitatea asocierii presupune aderarea, intrarea într-un astfel de grup care necesită ca membrii să fie

de acord să facă parte din structura acestuia, să achieseze la scopul urmărit de grup și la modalitățile de aducere la îndeplinire, și, în final, să contribuie activ la realizarea acestui scop, având roluri bine determinate. Or, în speță, nu se poate reține existența grupului infracțional organizat atâta timp cât s-a probat că principala caracteristică a modului de acțiune era sporadică (deși vizează o perioadă lungă de timp cuprinsă între anii 1998 - 2007), că inculpați și celelalte persoane presupus a face parte din grup nu se cunoșteau toți între ei și nici nu efectuau fiecare activități fixe, bine conturate, fără a se putea stabili vreo conexiune între acțiunile acestora.

Față de aceste considerente, instanța va dispune achitarea inculpaților O____ L____ - O____ și P____ R____ M____ pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1 N.C.p. sub forma asocierii potrivit art. 396 al. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. c N.C.p.p.

Acuzarea a demonstrat că în perioada 1998 - 2007, inculpatul O____ L____ - O____ a efectuat detecții neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, aspecte confirmate de martorii audiați în cauză, fapt deja demonstrat în expunerea de față.

După spusele inculpatului O____ L____ - O____, prietenia sa cu inculpatul P____ R____ M____ datează din anul 2005 - 2006, perioadă în care acesta a reușit să-l atragă în activitatea ilegală pe care a desfășurat-o în M-ții Orăștiei, respectiv în zona siturilor arheologice, aspect confirmat și de martorul F____ A____ care i-a însoțit la detecții: „Am mai fost împreună cu ei la detecții în zona „Dealul Strugariului” în luna iunie 2007, precum și în luna septembrie 2007”.

Este adevărat că într-una din declarații, martorul F____ A____ vorbește de luna iulie 2007, apoi menționează luna iunie 2007. Sigur e vorba de vara anului 2007. M____ neconcordanță va fi considerată de instanță nerelevantă, întrucât martorului i s-au luat declarații la intervale diferite de timp.

Derularea faptelor prezentate mai sus, a condus instanța la concluzia că activitatea inculpatului P____ R____ M____ s-a întins pe perioada 2005 - 2007.

În afară de martorul F____ A____, ceilalți martori - C____ N____ și J____ I____ - au preferat să nege că au cunoscut despre acțiunile de căutare ilegală de artefacte, pentru a nu fi implicați și trași la răspundere. Dar este limpede că știau ce caută astfel de vizitatori în zona lor, mai ales că pe inculpați i-au găzduit în mai multe rânduri și aceștia s-au interesat de zonele în care puteau fi „văzute flăcări pe comori”.

Așadar, martorii s-au mulțumit să fie plătiți pentru serviciile de cazare și au acceptat să le păstreze lucrurile acestora depozitate în saci de folie.

Conținutul celor doi saci, unul lăsat în custodia martorului J____ I____, iar celălalt găsit ascuns în apropierea casei lui C____ M____ (mama lui C____ N____) au fost analizați de ofițerii criminaliști și în acest mod s-au prelevat urme papilare care au demonstrat că bunurile s-au aflat în posesia inculpatului P____ R____ M____ (f.223-231 vol. XI up.).

În această manieră, acuzarea a dovedit că detectoarele aparțin inculpatului O___ L_____ – O_____ care avea posibilități materiale, fiind întreținut cu bani trimiși din Franța de mama sa, pe când inculpatul P___ R___ M_____ era un simplu agent de pază care nu și-ar fi permis să achiziționeze aparate de o asemenea valoare.

Atât el, cât și inculpatul P___ R___ M_____ au negat că s-au folosit de ele pentru a efectua detecții neautorizate, mizând pe faptul că dacă organele de poliție nu le-au găsit asupra lor, nu vor putea să facă legătura între ei și îndeletnicirea ilegală desfășurată în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, fapt însă infirmat de declarațiile martorilor și de constatarea tehnico-științifică efectuată în cauză.

Mai mult, nici unul dintre martorii - care i-au cunoscut pe cei doi inculpați - nu ar fi avut mijloacele necesare să achiziționeze un detector de metale (darmite trei), dar cu siguranță au văzut cum arată un astfel de aparat și chiar dacă ele erau introduse în saci de plastic au putut să-și dea seama de conținutul lor.

Inculpații nu au oferit nici un fel de explicații despre existența acestor aparate găsite la locuințele martorilor pe care ei i-au vizitat, fiind convinși că vor putea induce în eroare autoritățile.

În ceea ce privește încadrarea juridică dată faptelor reținute în sarcina inculpaților O___ L_____ – O_____ și P___ R___ M_____, instanța reține:

Dacă pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1 N.C.p., cei doi vor fi achitați, instanța - față de cele arătate -, urmează a reține că fapta inculpaților, care în perioada 1998 - octombrie 2007 (pentru inculpatul O___ L_____ - O_____) și, respectiv 2005 - octombrie 2007 (pentru inculpatul P___ R___ M_____), cu ajutorul a trei detectoare, au efectuat în mod repetat detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric, fiind surprinși de organele de poliție, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă, în formă continuată prev. și ped. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată și cu aplicarea art. 35 alin. 1 N.C.p., text în baza căruia aceștia vor fi condamnați.

La individualizarea pedepselor, instanța a avut în vedere dispozițiile art. 74 al. 1 N.C.p., ținându-se cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite și de pericolozitatea infractorilor care se va evalua după următoarele criterii:

- a) împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- b) starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- c) natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii;
- d) motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- e) natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului;
- f) conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal;

g) nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

De menționat, că în afară de inculpatul J_____ D_____ S_____ (care a fost reabilitat), nici unul din ceilalți inculpați nu au cazier judiciar (f.265-267 vol. IX d os. inst.).

Instanța a ținut cont că politica penală s-a modificat, legiuitorul fiind mult mai blând, astfel că limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunile comise de inculpații din prezenta cauză, conform Noului Cod penal sunt diminuate con siderabil.

Ținând cont de gravitatea faptelor reținute în sarcina inculpaților, de faptul că artefactele sustrate de ei sunt de o importanță istorică și economică copleșitoare atât pentru patrimoniul cultural național, dar și universal, că o parte dintre ele au fost recuperate cu eforturi logistice și materiale însemnate de către autoritățile române, sprijinite de autoritățile din diverse părți ale lumii și că în ciuda acestor eforturi majore, o parte din ele au fost pierdute, instanța apreciază că pe lângă pedepsele principale ce urmează a fi aplicate inculpaților se impune și aplicarea unor pedepse accesorii și complementare.

Pedeapsa accesorie este o pedeapsă cu caracter secundar, care însoțește pedeapsa principală și se execută odată cu aceasta.

Pedepsele complementare sunt dispuse de către instanță cu scopul de a întregi efectul pedepsei principale și se execută, de regulă, după executarea pedepsei principale.

Aplicarea pedepsei accesorii se poate dispune numai atunci când instanța urmează să-l condamne pe inculpat la o pedeapsă principală privativă de libertate.

Drepturile a căror exercitare poate fi interzisă cu titlul de pedeapsă accesorie sunt aceleași ca și în cazul pedepselor complementare, cu o singură excepție (dreptul străinului de a se afla pe teritoriul României). Noutatea introdusă de N.C.p. privește faptul că instanța poate dispune interzicerea exercitării unor drepturi ca pedeapsă accesorie doar dacă a interzis aceste drepturi și ca pedeapsă complementară. În vechea legislație, aplicarea acestei pedepse se făcea în mod automat, în timp ce conform noului cod alegerea drepturilor a căror exercitare poate fi interzisă a fost lăsată la latitudinea instanței.

Comparativ cu codul penal anterior, în noua reglementare au apărut și alte modificări. Așadar, pedeapsa accesorie este reglementată înaintea pedepselor complementare, întrucât ea este cea care se execută mai întâi.

Tot cu această ocazie, legiuitorul a extins gama drepturilor a căror exercitare poate fi interzisă, iar alegerea lor a fost lăsată la îndemâna judecătorului. În acest fel, instanța dispune de mijloace adecvate pentru o individualizare mai eficientă a pedepsei, respectându-se, totodată, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, conform căreia aceste pedepse nu ar trebui să opereze de drept, motiv pentru care au fost lăsate la îndemâna judecătorului care poate decide să le aplice în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze în parte. Puterea de apreciere conferită magistratului în materie cu privire la aplicarea

pedepsei accesorii și a celor complementare este în concordanță și cu practica ÎCCJ.

Prin urmare, când legea impune interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică, instanța trebuie să dispună ca pedeapsă complementară, cumulativ, atât interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții (art. 66 alin. 1 lit. a N.C.p.), cât și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat (art. 66 alin. 1 lit. b N.C.p.).

Comparativ cu vechea reglementare, sub aspectul conținutului pedepsei complementare, dispozițiile legii noi sunt mai aspre, deși ca durată, limita maximă a fost redusă de la 10 la 5 ani. Mai mult, domeniul de aplicare a acestei pedepse include acum și unele din fostele măsuri de siguranță din V.C.p. din 1969, cum ar fi interzicerea de a se afla în anumite localități, etc, drept pentru care vechea reglementare era mai blândă.

Motivul pentru care instanța urmează să aplice inculpaților pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, k și m N.C.p., constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara, este acela al gravității faptelor reținute în sarcina făptuitorilor și chiar dacă s-a scurs o perioadă lungă de timp de la comitetul săvârșirii faptelor și până în prezent, pericolul pe care-l prezintă aceste persoane este actual. Instanța apreciază că aplicarea numai a pedepsei principale ar fi insuficientă pentru atingerea scopurilor pedepsei, dacă infractorul ar ști că după executarea unei astfel de pedepse ar putea exercita liber drepturile cetățenești sau civile.

Tocmai de aceea instanța urmează a ține cont de faptul că, în materia legii penale mai favorabile, legiuitorul a statuat regula potrivit căreia pedeapsa complementară nu are autonomie funcțională în raport cu pedeapsa principală.

Aplicarea pedepsei accesorii se impune în cauză, fiind necesară pentru întregirea conținutului aflictiv și moralizator al pedepsei principale.

Potrivit art. 397 alin. 5 N.C.p.p. rap. la art. 25 alin. 5 N.C.p.p. instanța va lăsa nesoluționată acțiunea civilă privind pe inculpații L_____ I_____ și I_____ L_____ (doar cu privire la brățările 1-4 vândute unui colecționar american).

Conform art. 397 N.C.p.p. rap. la art. 19, 20 și 25 N.C.p.p., instanța va obliga în solidar pe inculpații R_____ H_____ – C_____, L_____ V_____ și B_____ I_____ să plătească părții civile S_____ R_____ prin M_____ C_____ sumelor de:

-49.523 USD și 5.415 Euro, reprezentând cheltuielile ocazionate de repatrierea și expertizarea brățării dacice din aur (nr. 9 în greutate de 682 gr.);

-52.000 USD reprezentând compensații echitabile achitați firmei Word & Co. SUA – pentru această brățară;

-130.000 Euro, reprezentând contravaloarea celor 200 de monede din aur de tip Lysimachos;

-75.000 Euro, reprezentând contravaloarea celor 500 monede de argint tetradrahme.

Potrivit art. 397 N.C.p.p. rap. la art. 19, 20 și 25 N.C.p.p., instanța va obliga în solidar pe inculpații R____ H____ – C____, C____ C____ și J____ D____ S____ să plătească părții civile S____ R____ prin M____ C____ suma de:

-30.676 Euro, reprezentând contravaloarea a: 25 denari de argint; 6 piese monetare din bronz (Procopius); inel din aur cu camee (epocă romană); brățară tracică din argint (în greutate de 26,84 gr.); 58 denari imperiali; 99 denari republicani din argint; 43 denari romani din argint în oală de lut.

În baza art. 397 N.C.p.p. rap. la art. 19, 20 și 25 N.C.p.p., instanța va obliga pe inculpatul C____ C____ să plătească părții civile S____ R____ prin M____ C____ sumele de:

-24.000 Euro, reprezentând un depozit de 160 monede (denari republicani și imperiali din argint și tetradrahme grecești);

-170.000 Euro, reprezentând 1 700 denari romani;

-30.000 Euro, reprezentând 300 denari și o aplică din bronz cu două capete umane;

-500 Euro reprezentând brățară din bronz;

-8.106 Euro reprezentând cap statueta, fibule romane.

Conform art. 397 N.C.p.p. rap. la art. 19, 20 și 25 N.C.p.p., instanța va obliga pe inculpatul J____ D____ S____ să plătească părții civile S____ R____ prin M____ C____ sumele de:

-5.100 Euro, reprezentând 40 monede antice: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint.

- 65.000 \$ reprezentând valorificarea unei brățări dacice din aur.

Potrivit art. 397 N.C.p.p. rap. la art. 19, 20 și 25 N.C.p.p., instanța va obliga pe inculpatul I____ L____ să plătească părții civile S____ R____ prin M____ C____ sumele de:

-140.040 Euro reprezentând cheltuielile ocazionate de repatrierea și expertizarea a 2 brățări dacice din aur (nr. 7 - 8);

-140.000 Euro reprezentând compensații echitabile achitați colecționarului elvețian.

Conform art. 397 N.C.p.p. rap. la art. 19, 20 și 25 N.C.p.p., instanța va obliga pe inculpatul M____ D____ să plătească părții civile S____ R____ prin M____ C____ suma de 500.000 Euro reprezentând o brățară dacică din aur.

În baza art. 397 N.C.p.p. și 393 al. 3 N.C.p.p. rap. la art. 249 și urm. N.C.p.p., instanța va menține măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului din data de 10.05.2006 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului J____ D____ S____ cu privire la:

-imobilul situat în D____, A____, _____, înscris în CF D____ nr. 6521/41, nr. top 3481-3491/X;

-autoturismul marca Nissan Patrol Y60A, având _____ șasiu JN10KYY60U0806409;

-autoturismul marca Audi S6, cu _____ caroserie WAUZZZ4AZSNO91802 .

În baza art. 397 N.C.p.p. și 393 al. 3 N.C.p.p. rap. la art. 249 și urm. N.C.p.p., instanța va menține măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului din data de 20.07.2007 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpaților L_____ I_____ și L_____ V_____, cu privire la:

-autoturismul marca ARO 461, _____ xxxxx;

-autoturismul marca ARO M 461, _____ xxxxx,

-autovehiculul marca TV 14 _____ xxxxxx;

-autoturismul marca Dacia 1310 L , _____ UU1R11711V2682510,

-20 părți sociale deținute de inculpatul L_____ I_____ la

_____ " SRL Grădiștea de M_____, jud. Hunedoara.

În baza art. 397 N.C.p.p. și 393 al. 3 N.C.p.p. rap. la art. 249 și urm.

N.C.p.p., instanța va dispune menținerea măsurii sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului din data de 20.07.2007 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului B_____ I_____ cu privire la:

-imobilul situat în Orăștioara de Jos nr. 19, jud. Hunedoara, înscris în CF nr. 508 Orăștioara de Jos, cu nr. topo 116/3 și 117/3/.

În baza art. 397 N.C.p.p. și 393 al. 3 N.C.p.p. rap. la art. 249 și urm.

N.C.p.p., instanța va dispune menținerea măsurii sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului din data de 20.06.2008 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului C_____ C_____.

În baza art. 397 N.C.p.p. și 393 al. 3 N.C.p.p. rap. la art. 249 și urm.

N.C.p.p., instanța va dispune menținerea măsurii sechestrului asigurator dispusă de procuror prin cereri de asistență judiciară internațională în materie penală din data de 31.10.2006 și, respectiv din data de 11.06.2007, în ceea ce privește suma de 95.000 USD aflată în contul inculpatului I_____ L_____ la BANK L_____ Zurich - Elveția, precum și asupra bunurilor mobile și imobile ale acestuia.

Conform art. 112 al. 1 lit. b N.C.p., instanța va confisca în favoarea statului următoarele bunuri folosite la săvârșirea infracțiunilor:

-un detector de metale, marca „Mineleab Explorer”, _____ xxxxx

ridicat de la numitul Zerkula R_____; aflat în custodia Muzeului N_____ al Unirii din A_____ I_____.

-un detector de metale „White’s XLT Spectru E”, cu _____

ridicat de la numitul B_____ T_____ - A_____; aflat în custodia

Muzeului N_____ al Unirii din A_____ I_____.

-un detector marca White’s DFX (compus din disc și tijă), ridicat de la inculpatul I M_____ D_____ - corp delict înregistrate la dosarul cauzei și aflat la poziția nr. 24/2008 în registrul de corpuri delict de la grefa Judecătorei D_____.

Potrivit art. 112 al. 1 lit. b N.C.p., instanța va confisca în favoarea statului următoarele bunuri ridicate de la inculpatul O_____ L_____ - O_____:

-un autoturism marca „Daewoo Musso”, (aflat în c_____ I.P.J.

Hunedoara);

- 3 detectoare mărcile: „Sovereign”, „Minelab” și „White Spectrum”;
- 2 stații de emisie - recepție marca „Motorola”;
- 110 baterii;
- 2 lămp i;
- 2 unelte de săpat;
- 1cuțit de vânătoare;
- 1spray paralizant (toate aflate la Poliția municipiului Orăștie), bunuri care au servit la săvârșirea infracțiunilor.

Conform art. 112 al. 1 lit. b N.C.p., instanța va confisca în favoarea statului următoarele bunuri ridicate de la inculpatul C_____ C_____ și folosite la săvârșirea infracțiunilor:

- un disc de detector de metale, de tip „Minelab Explorer”, cu _____ xxxxx;
- 4 huse pentru accesoriile detectorului de metale;
- o chingă de purtat detectorul pe umăr ;
- un prelungitor pentru disc (tijă);
- o altă piesă accesorie din plastic;
- 3 perechi de căști audio de culoare neagră, din plastic;
- cinci cartele Smart Romtelecom, Alo și Connex Go;
- un detector marca Grand Penetration Locator, bunuri aflate la Camera de corpuri delictu a IPJ Hunedoara și care au servit la săvârșirea infracțiunilor;
- un manual de utilizare pentru detectarea metalelor marca „White’s Spectrum XLT”;
- o hartă a zonei Orăștie - Grădiștea de M_____;
- lucrarea „Valea Grădiștei”, publicată în Editura Sport Turism având atașată harta Văii Grădiștei, împreună cu 4 CD-uri conținând fotografii și 2 CD-uri semnate cu marker negru de C_____ E_____; corpuri delictu înregistrate la dosarul cauzei și aflate la poziția nr. 9/2015 în Registrul de corpuri delictu aflat la grefa Judecătorei D_____.

Se va dispune restituirea detectorului marca Fisher _____ – xxxxxxxx, compus din: corp detector cu căști, disc detector și 4 acumulatori, ambalat în cutie de culoare neagră, aflat la Camera de corpuri delictu a IPJ A_____ – Serviciul de Investigații Criminale, la poziția nr. 102/2008, către inculpatul R_____ H_____ – C_____ deoarece acesta îl deținea în mod legal în baza autorizației nr. 2/2005 eliberată de I.P.J. Cluj.

Potrivit art. 146 N.C.p.p., instanța va dispune conservarea întregului suport material sau a copiei certificate a acestuia rezultate din supravegherea tehnică, prin arhivare la sediul instanței, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității, la momentul rămânerii definitive a prezentei cauze.

Văzând și dispozițiile art. 272 și urm. N.C.p.p., instanța va:

- stabili în sarcina MJ și în favoarea Biroului de Avocați D_____ plata sumei de câte 520 lei reprezentând onorariu pentru apărătorul din oficiu (pentru inculpații: M_____ D_____, O_____ Lazlo - O_____ și P_____ R_____ M_____);
- dispune ca suma de 10.000 lei reprezentând cheltuielile judiciare referitoare la inculpatul L_____ I_____ să rămână în sarcina statului;

-obliga pe inculpații: R____ H____ - C____, I____ L____, J____
D____ S____, C____ C____, L____ V____, B____ I____, M____
D____, O____ L____ - O____ și P____ R____ M____ să plătească în
favoarea statului suma de câte 20.000 lei cheltuieli judiciare.

Împotriva sentinței penale nr. 875 din 10.08.2015 pronunțată de
Judecătoria D____, în dosar nr. XXXXXXXXXXXXXXXX au declarat a____ în
termenul prevăzut de art.410 C.pr.pen. Parchetul de pe lângă Judecătoria
D____, inculpații I____ L____, J____ D____ S____ (fost
C____) , C____ C____, B____ I____, L____ V____, R____ H____
C____ și partea civilă S____ R____ prin M____ C____.
În expunerea motivelor de a____ parchetul critică hotărârea pentru
nelegalitate și netemeinicie, sub următoarele aspecte :
- în mod greșit, instanța de judecată a dispus achitarea inculpatului R____
H____-C____ sub aspectul comiterii infracțiunii de constituire a unui grup
infracțional organizat prev. și ped. de art.367 al.1 din Codul penal și a
dispusschimbarea încadrării juridice a faptei de complicitate la furt calificat
în infracțiunea de tănuire în formă continuată și, totodată , în mod greșit,
instanța de judecată a dispus achitarea inculpatului I____ L____
pentru comiterea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional
organizat prev. și ped. de art.367 al.1 și 5 din Codul penal și a făcut
aplicarea Deciziei nr.2/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Secțiile
Unite, dispunând schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de
complicitate la furt calificat prev. și ped. de art.48 C.p. rap. la art.228
al.1,229 al.2 lit.a C.p. cu apl. art.35 al.1 C.p. în infracțiunile de tănuire
prev. și ped. de art.270 C.p. și complicitate la furt calificat prev. și ped. de
art.48 C.p. rap. la art.228 al.1,229 al.2 lit.a C.p., infracțiuni comise în
concurs real prev. de art.38 al.1 C.p., motivându-se, în esență , că
probațiunea reținută de procurorii conduce la concluzia că inculpatul R____
H____-C____ s-a impus la lider de rețea și a coordonat o vastă activitate
de colectare a pieselor arheologice descoperite și sustrase de alți
braconieri (grupurile inculpaților C____ C____, J____ D____-S____,
B____ Ioan, N____ Migur-Niu, D____ E____), fiind indicate ca probe
care dovedeau faptul că, în perioada 1998-2007, inculpatul R____ H____-
C____ s-a asociat cu inculpații C____ C____, C____ S____ R____,
B____ T____, J____ (fost Caduc) D____-S____, T____ D____,
membrii „ Cartelului sârb” , evidența intrărilor și ieșirilor din țară aflată la
filele 433-435, volumul II, interceptările convorbirilor telefonice aflate în
volumul XV, declarațiile martorilor audiați în cauză (de exemplu :
martorul R____ N____-M____-de la filele 294-296 din volumul I și
C____ O____-A____ din volumul III, filele 350-352) care atestau
faptul că, inculpatul R____ H____-C____ a fost preocupat în acea perioadă
de efectuarea de detecții în zona site-urilor din munții Orăștie în scopul
localizării de bunuri de patrimoniu, fiind pasionat de piesele arheologice,
avea cunoștințe aprofundate despre performanțele detectoarelor de
metale, cunoștea foarte bine grupurile de braconieri din zona Orăștiei cu
care lua legătura telefonic, în mod constant pentru a prelua și valorifica în

străinătate bunurile de patrimoniu , sumele de bani obținute reprezentând principala sursă de trai a sa și a familiei sale; instanța de judecată a reținut că, nu subzistă infracțiunea de complicitate la furt calificat în formă continuată în modalitatea promisiunii că va tăinui bunurile sustrase deoarece inculpatul R____ H____ -C____ a asigurat traficul bunurilor provenite din siturile arheologice, acesta colectând obiecte de patrimoniu de la mai multe grupări în scopul de a obține un folos material pentru sine, or argumentul folosit de instanța de judecată pentru a dispune schimbarea încadrării juridice a faptei de complicitate la furt calificat în formă continuată este nejustificat, neavând relevanță numărul persoanelor de la care o persoană cumpără, în mod obișnuit bunuri provenind din furturi, ci relevanță este rezoluția sa infracțională precum și acțiunile sale, inculpatul R____ H____ -C____ se face vinovat de comiterea infracțiunii de complicitate la furt calificat cu cât era cunoscut printre braconieri ca o variantă viabilă de scoatere ilegală din țară și trafic în străinătate a bunurilor de patrimoniu sustrase din siturile arheologice, o altă variantă de valorificare a acestor bunuri fiind cea prin intermediul inculpatului I____ L____ ; din probațiunea administrată în cauză a rezultat că inculpații R____ H____ -C____ și I____ L____ controlau principalele filiere de trafic cu bunuri de patrimoniu sustrase din siturile arheologice din Munții Orăștiei. Aveau informații complete și exacte cu privire la identitatea rolurile persoanelor și a grupurilor care efectuau detecții și săpături neautorizate în zonă, pe care le contactau telefonic și cu care discutau modul concret în care urmau să se întâlnească și să valorifice bunurile arheologice sustrase; ilustrative în acest sens sunt convorbirile telefonice purtate, evidențele intrări-ieșiri la frontieră, precum și listing-urile telefonice obținute și anexate la dosarul de urmărire penală - (volumele III și XV); din coroborarea tuturor discuțiilor telefonice purtate între inculpați, precum și între inculpați și alte persoane vom remarca faptul că, atât inculpatul I____ L____ , cât și inculpatul R____ H____ -C____ erau cunoscuți de braconierii siturilor arheologice ca fiind persoane implicate în traficul de obiecte de patrimoniu sustrase, cu contacte privilegiate la casele de licitații, pentru valorificarea bunurilor sustrase ; în același timp, inculpații I____ L____ și R____ H____ -C____ cunoșteau echipele de căutători de tezaure și monitorizau acțiunile de localizare și sustragere a unor astfel de bunuri, condiții în care, acțiunea acestora nu se circumscrie doar tipicității obiective și subiective a infracțiunii de tăinuire care presupune primirea, dobândirea, transformarea unui bun sau înlesnirea valorificării acestuia fără o promisiune anterioară ci, este o formă de complicitate. Aceasta îmbracă pe de o parte forma sprijinului moral al acțiunii căutătorilor de tezaure, încurajarea acestora la punerea în practică a rezoluțiilor infracționale de localizare și sustragere a bunurilor arheologice de patrimoniu la care se adaugă și acțiunea ulterioară, repetată de primire și valorificare a bunurilor astfel sustrase; potrivit art.103 C.p.p. probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză, or, în

prezenta cauză s-au administrat și probe care chiar dacă nu au făcut referire direct la fapta penală și persoana care a comis-o au relevat fapte și împrejurări care conduc mod indirect la stabilirea faptei prevăzute de legea penală și a persoanei care a comis-o; probațiunea administrată în cauză a relevat fapte și împrejurări de fapte similare care relevă existența unui modus operandi a inculpaților R____ H____-C____ și I____ L____, precum și fapte care au devenit notorii (ex.: existența unor tezaure dacice în zona Munților Orăștiei, prin articolele de presă și emisiunile televizate având acest subiect.), din probațiunea administrată în cauză a rezultat că inculpatul R____ H____-C____ era posesorul unui detector marca Fisher încă din anul 1999, că a desfășurat o activitate intensă de valorificare a bunurilor sustrase de braconieri încercând să le dea o aparență de legalitate prin intermediul societăților pe care le administra (a se vedea facturile furnizate de autoritățile judiciare britanice vizând vânzarea la casa de licitații Classical Numismatic Group Londra, de către inculpatul R____, a unor loturi monetare sustrase); în sensul existenței complicității la furt calificat s-a pronunțat și fostul Tribunal Suprem prin decizia nr. 569/1970 (Codul penal comentat și adnotat - editura Științifică, București, 1972 - pagina 190); participația sub forma complicității se poate realiza, din punct de vedere subiectiv, și cu intenție indirectă. Așa fiind, există complicitate nu numai atunci când rezultatul acțiunii autorului este prevăzut ca fiind cert, ci și când acesta este prevăzut ca fiind eventual, pentru existența complicității, nu este necesar ca cel care ajută sau înlesnește comiterea faptei să dorească să coopereze la săvârșirea acesteia, fiind suficient să accepte că prin activitatea sa contribuie la comiterea infracțiunii. (C.A. București, Secția a II-a penală, decizia nr. 969/1997, în G.A.____-Revista de D____ penal, p. 216.- D____ penal-Partea generală-M____ U____ - editura C.H. B____, 2014, pagina 169); se mai susține că Decizia nr. 2/2008 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Secții Unite nu poate fi aplicată în cauza de față deoarece decizia a avut în vedere o stare de fapt diferită de cea reținută în prezenta cauză, respectiv a fost pronunțată având în vedere fapta unei persoane care inițial tănuiește bunuri provenind din comiterea unei fapte prevăzute de legea penală fără a avea o înțelegere prealabilă cu autorul furtului, după care are o nouă rezoluție infracțională în sensul că îi promite autorului furtului că va tănui în continuare bunurile sustrase chiar dacă promisiunea nu este îndeplinită ulterior, or, în speța de față rezoluția infracțională a inculpaților R____ H____-C____ și I____ L____ de a tănui bunuri sustrase din zonele protejate din munții Orăștiei a fost anterioară comiterii furturilor respective (a se vedea și declarația martorului C____ O____-A____ din volumul III, filele 350-352.); se mai arată că judecătorul, după cercetarea judecătorească, prin hotărârea pronunțată, a constatat (Sentința penală nr. 875/10.08.2015 a Judecătoriei D____, filele 51-52), pe baza probelor existente în dosar, că inculpații R____ H____-C____ și Ilic L____ au făcut parte din grupul infracțional alcătuit din inculpații C____ C____, J____ D____ S____ ș.a., existând gruparea infracțională menționată în rechizitoriu. în

consecință, a dispus ca inculpații C_____ C_____ și J_____ (fost C_____)
D_____ - S_____ să fie condamnați la câte o pedeapsă de 2 ani închisoare
pentru comiterea infracțiunii de constituire a unui gri infracțional organizat
prev. și ped. de art.367 al.1 și 3 C.p.; pe de altă parte, modalitatea de
individualizare a pedepsei de 3 ani aplicată inculpatul R_____ H_____ - C_____
de suspendare sub supraveghere nu a fost legal aplicată întrucât nu sunt
întreținute condițiile cumulative prev. de art.91 din Codul penal, respectiv,
lipsește condiți prevăzută de art.91 lit.d) C.p., inculpatul R_____ H_____ -
C_____ deși nu posedă antecedente penale, nu a făcut nici un efort pentru
înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunilor săvârșite, a negat
vehement comiterea faptelor reținute în sarcina sa, fiind convins de faptul
că, acuzarea nu va reuși să-i dovedească vinovăția, poziția exprimată de
altfel într-una din convorbirile telefonice prin care îl informa pe inculpatul
C_____ C_____ despre întrebările puse de anchetatori și obiectivele
anchetei deduse din audiere; de asemenea, a continuat activitatea
infracțională întâlnindu-se cu inculpații din județul Hunedoara, preluând și
valorificând bunurile sustrase chiar pe parcursul judecării prezentei cauze;
în plus, termenul de supraveghere de 2 ani nu a fost corect calculat
conform art.92 alin.1 C.p. deoarece acesta astfel cum a fost stabilit de
instanță este mai mic decât durata pedepsei aplicate (pct. 1) .

- instanța de judecată a efectuat o individualizare greșită a pedepselor
accesorii aplicate inculpaților I_____ L_____ , J_____ D_____ - S_____,
și C_____ C_____, nerespectând astfel dispozițiile art. 65 al.1 din Codul
penal, instanța de judecată a aplicat pedeapsa accesorie inculpaților sus-
menționați constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.66
al.1 lit.a.b C.p., deși ca pedeapsă complementară a dispus interzicerea
exercitării drepturilor prev. de art.66 al.1 lit.a,b,k,m C.p., or noul Cod
penal a creat o paralelă între drepturile interzise ca pedeapsă accesorie și
cele interzise ca pedeapsă complementară în scopul evitării situațiilor în
care unele drepturi să fie interzise ca pedeapsă accesorie, iar altele ca
pedeapsă complementară (pct. 2) ; .

- instanța de judecată a omis a dispune ca pedeapsă complementară ce
urmează a fi aplicată inculpatului I_____ L_____ interzicerea
exercitării dreptului prev. de art.66 al.1 lit.c C.p., respectiv dreptului
străinului de a se afla pe teritoriul României (pct. 3) ;

- în mod greșit, instanța de judecată a dispus achitarea inculpatului
L_____ I_____ sub aspectul comiterii infracțiunii de nerespectare a
regimului de ocrotire a unor bunuri prev. și ped. de art.280/1 C.p.
anterior și a respins solicitarea acuzării de a se dispune schimbarea
încadrării juridice a faptei reținute în sarcina acestuia în infracțiunea de
tăinuire prev. și ped. de art.270 din Codul penal reținând că aceasta a fost
dezincriminată, susținându-se că incriminarea de la art.280/1 din Codul
penal din 1969 era o dispoziție specială raportat la dispoziția generală de
incriminare prev. de art.221 din Codul penal din 1969 care era cuprinsă în
titlul III din partea specială a Codului penal intitulată „Infracțiuni contra
patrimoniului” având în vedere specificul valorilor sociale protejate de
cele 2 texte legale în discuție; raportat la fapta reținută în sarcina

inculpatului L_____ I_____ fapta de a fi ascuns la domiciliul său tezaurul sustras de soția sa L_____ V_____ și B_____ I_____, apoi, în primăvara anului 2000 a încercat să valorifice bunurile sustrase după care, în anul 2001, le-a remis inculpatului R_____ H_____ -C_____, se circumscrie tipicității obiective și subiective a infracțiunii de tănuire prev. și ped. de art.270 C.p., însă raportat la data comiterii acesteia- respectiv-primăvara anului 2000- soluția legală care se impune este cea a încetării procesului penal, în temeiul art.396 al.6 C.p.p. rap. la art.16 al.1 lit.f C.p.p.(pct. 4) ;
 - în mod nelegal, instanța de judecată a aplicat pedepse accesorii inculpaților R_____ H_____ -C_____, B_____ I_____, în condițiile în care a dispus condamnarea acestora la pedeapsa închisorii cu suspendare și supraveghere, deoarece potrivit dispozițiilor art.54 C.p., pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării unor drepturi, din momentul rămânerei definitive a hotărârii de condamnare și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei privative de libertate (pct. 6) ;
 - instanța de judecată a încălcat prevederile art.92 al.1 C.p. stabilind în cazul inculpaților B_____ Ioan și L_____ V_____ un termen de supraveghere de 2 ani mai mic decât pedeapsa închisorii aplicate de 3 ani (pct. 7) ;
 - instanța de judecată nu a indicat, în concret, cuantumul sporului aplicat inculpaților J_____ D_____ -S_____ și C_____ C_____, respectiv, nu a precizat cum a fost acesta calculat ci, doar făcut referire la pedeapsa cea mai grea și apoi la pedeapsa ce urmează a fi executată, regim de detenție de către inculpații sus-menționați (pct. 8) .
 Se solicită astfel, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a) din Cod proc.pen., admiterea apelului privind pe inculpații R_____ H_____ -C_____, I_____ L_____, J_____ D_____ -S_____, C_____ C_____, L_____ I_____, desființarea hotărârii atacate și, în rejudecarea cauzei pronunțarea unei noi hotărâri având în vedere motivele de a_____ invocate.
 Partea civilă S_____ R_____ prin M_____ C_____ și Cultelor a formulat a_____ în cauză, criticând hotărârea sub aspectul soluționării greșite atât a laturii penale , cât și a laturii civile , susținând că în mod greșit instanța de fond a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpatului I_____ L_____ din infracțiunea de complicitate la furt calificat prev. și ped. de art.48 C.p. rap. la art.228 al.1,229 al.2 lit.a C.p. cu apl. art.35 al.1 C.p. în infracțiunile de tănuire prev. și ped. de art.270 C.p. și complicitate la furt calificat prev. și ped. de art.48 C.p. rap. la art.228 al.1,229 al.2 lit.a C.p., infracțiuni comise în concurs real prev. de art.38 al.1 C.p., dând eficiență Deciziei nr. 2/2008 a Î.C.J. , Secțiile Unite, în contextul în care în raport de probele cauzei această decizie nu este aplicabilă speței, atâta timp cât rezoluția infracțională a inculpatului de a tănuir bunurile sustrase din zonele protejate din munții Orăștie a fost anterioară comiterii furturilor, că în cauză sunt aplicabile disp. art. 48 Cod penal privind complicitatea m , sens în care se solicită condamnarea inculpatului pentru infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată de complicitate la furt calificat prev. și ped. de art.48 C.p. rap. la art.228 al.1,229 al.2 lit.a C.p. cu apl. art.35

al.1 C.p. , iar pe latură civilă se solicită obligarea inculpatului I _____ L_____ la plata despăgubirilor civile în sumă de 283.749 euro reprezentând cheltuieli ocazionate cu repatrierea și expertizarea brățărilor dacice nr. 1, nr. 2, nr. 3 și nr. 4.

În expunerea motivelor de a____, astfel cum au fost precizate , inculpații L_____ V_____ si B_____ I____ , personal și prin apărătorul ales, au solicitat în temeiul art. 421, pct.2, lit.a și ale art.423 alin.(I) și (2) C.proc.pen, admiterea apelurilor , desființarea sentinței atacate și, în principal, achitarea, în baza art.396 alin.5 C.proc.pen. rap. la art.16 alin.I lit.c) C.proc.pen., cu consecința respingerii acțiunii civile formulate împotriva lor și alăturată acțiunii penale , motivat de aceea că nu exista nicio probă ca ar fi săvârșit infracțiunea de furt calificat , iar în subsidiar, în baza art. 396 alin. 6 C .proc. pen. raportat la art. 16 lit. f C. proc. pen., încetarea procesului penal și respingerea acțiunii civile sus-mentionate, motivându-se, în esență, că faptele celor doi inculpați nu au fost localizate în timp, încălcându-se grav, atât dreptul la un proces echitabil, cât și dreptul la apărare , prin neindicarea unei date certe a săvârșirii faptei, exista posibilitatea dovedirii fără echivoc că la respectiva dată nu aveau cum, în mod obiectiv, să săvârșească respectiva faptă; martorii audiați au confirmat că inculpații sunt oameni cinstiți, care se ocupa cu agricultura, creșterea animalelor și recoltarea de fructe de pădure sau ciuperci; s-a reținut greșit art.35 C.pen., respectiv caracterul continuat al infracțiunii, fără un suport probator printre probele existente la dosarul cauzei. Se mai susține că în ipoteza în care data comiterii faptelor este „ în vara anului 1999 ” , momentul de la care începe sa curgă termenul de prescripție a răspunderii penale nu poate fi decât 1 iunie 1999 (momentul începerii verii calendaristice) sau 22 iunie 1999 (momentul începerii verii astronomice), or în raport de oricare dintre aceste două s-a împlinit termenul prescripției răspunderii penale, în conformitate cu dispoz. art. 155 alin.(4) rap. la art. 154 lit.c) C.pen, termenul de prescripție a răspunderii penale (16 ani) este în prezent împlinit.

Inculpatul R_____ H_____ C_____ , personal și prin apărătorul ales, în motivele de a____ , astfel cum au fost precizate, solicită admiterea apelul , desființarea în parte a soluției atacate și procedând la o noua judecare a cauzei, să se dispună în temeiul art. 396 al 6 C . pr.pen. coroborat cu disp.art. 16 al.1 lit.f C. pr.pen. încetarea procesului penal, respingerea constituirii de parte civilă și scutirea de la plata amenzii în quantum de 5.000 lei aplicată prin încheierea din data de 19.06.2013 (camera de consiliu) , motivând, în esență, că în raport de data donațiilor , care a avut loc la data de 10.05.2007 și 04.06.2007, perioadă în care M_____ Public susține că inculpatul a desfășurat o activitate infracțională, să se constate în ceea ce privește infracțiunile reținute în sarcina sa – art. 367 C . pen. , art.270 al.1 C. pen. , că a intervenit prescripția, la data de 04.06.2017 , cu menționarea că la dosarul cauzei a depus un înscris prin care arată că nu solicită judecarea cauzei în continuare - art.154 al.1 C. pen. , art.154 al.2 C. pen. art. 155 al.4 C. pen. , art.269 al.3 C. pr.pen. În ceea ce privește latura civilă, solicită

respingerea acțiunii civile exercitate de S_____ R_____ prin M_____ C_____, ca nedovedita, atâta timp cât din declarația martorului S_____ T_____, rezultă că monedele se aflau într-o pungă de plastic, și erau în jur de 50 - 60 de bucăți, de culoare galbenă, ce păreau a fi din aur, aflate într-o altă pungă de plastic și nu se știe care este raționamentul care a condus instanța de fond să constate ca monedele au ajuns în posesia inculpatului, „ulterior fiind înstrăinate pe modelul celor 2 bratari” și în condițiile în care expertul nu a intrat în contact direct cu aceste obiecte nu se poate afirma ca acestea au fost autentice sau că valoarea fiecărei monede este aceeași; se mai susține că cel de-al 2-lea lot de piese însumând 30.676 EUR, începând cu rechizitoriu și culminând cu sentința atacată, a fost neprobat și lipsit de orice urmă de realitate, bazat exclusiv pe o interceptare. Obiectele observate de către investigatorul sub acoperire „Michelle” nu se știe dacă au existat, dacă au fost descoperite pe teritoriul României, Bulgariei, Ungariei sau Ucrainei, dacă au fost cumpărate sau dacă au fost descoperite, nu se știe dacă au fost autentice sau au fost falsuri, dar cert este ca M_____ Public le atribuie Statului R_____, indiferent de proveniența și originea lor. O gravă confuzie este obligarea inculpatului la plata sumei de 49.523 USD și 5.415 EUR, reprezentând cheltuieli ocazionate cu repatrierea și expertizarea brățării dacice din aur (nr.9 în greutate de 682 g) și 52.000 USD reprezentând compensații echitabile achitați firmei Ward & Co SUA - pentru aceasta brătara, context în care instanța de fond l-a obligat să plătească de două ori aceeași brățară.

În fine, o ultimă critică se referă la amenda primită în cuantum de 5.000 lei prin încheierea din data de 19.06.2013 (camera de consiliu), în urma formulării unei cereri de recuzare a judecătorului de fond, cerere care a fost respinsă, pentru ca cererea de scutire de amendă, să fie soluționată de către același complet care a dispus amendarea, ceea ce în mod evident cererea de scutire a fost respinsă prin încheierea din 21.06.2013, cu argumentul că „subsemnatul nu am fost în măsură să invoc nicio împrejurare susceptibilă de a fi măcar analizată ca și motiv de scutire” dar cu toate acestea, o respinge; se mai susține că instanța nu a dorit analizarea motivelor cererii de scutire a amenzii, context în care se solicită instanței de a_____ să procedeze la analizarea acestora, totodată să se rețină că abuzul de drept înseamnă cu totul și cu totul altceva decât a însemnat în concepția acestui complet, și că motive pentru amendă nu au existat încă de la început, folosirea de expresii neacademice nu reprezintă un temei pentru amenda (atâta timp cât limbajul folosit nu este unul de natura jignitoare mai ales la adresa completului de judecată), și în cele din urmă să se dispună scutirea inculpatului de la plata acesteia. Inculpatul I_____ L_____ prin apelul declarat a solicitat în ce privește latura penală în principal:

- în baza art. 423 alin.1 Cod procedură penală raportat la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului desființarea sentinței penale apelată și rejudecarea cauzei de către prima instanță.

- în temeiul art. 421 alin.2 lit a Cod proc.pen., admiterea apelului desființarea sentinței atacate și pronunțării unei noi hotărâri de instanță de a___ ;

- reindividualizarea pedepsei aplicată în raport de criteriile de individualizare prevăzute de lege, apreciind că pedeapsa aplicată de instanța de fond este prea mare raportat la criteriile legale de individualizare prev. de art. 74 Cod penal;

În secundar-în temeiul art. 421 Cod proc.pen să se dispună desființarea sentinței atacate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, în temeiul art. 396 alin.6 Cod proc.pen. rap la 16 alin.1 lit a, e Cod proc.pen. încetarea procesului penal față de lipsa încuviințării începerii urmăririi penale de către Procurorul General al României, în temeiul art. 10 alin.2 C. pen. ;

- în temeiul art. 396 alin. 6 raportat la dispozițiile art. 16 alin. 1 litera f Cod proc.pen. , să se constate intervenția prescripției răspunderii penale și să se dispună încetarea procesului penal pentru infracțiunea de tănuire prev. de art. 221 Cod penal .

În ceea ce privește latura civilă solicită desființarea sentinței atacate în integralitate invocând incidența dispozițiile art. 16 alin.1 lit.e Cod proc.pen. cu aplicarea art. 25 pct.5 Cod proc.pen. și anume de a lăsa nesoluționată acțiunea civilă .

În dezvoltarea motivelor de a___ cu privire la solicitarea de desființare a sentinței penale atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond se susține că instanța de fond nu a administrat nemijlocit toate probele administrate în cursul urmăririi penale , respectiv nu au fost audiați toți martorii.

Se susține că procedând astfel instanța de fond a încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO din perspectiva dreptului inculpatului de a se confrunța și de a pune întrebări personal martorilor , astfel că , în lipsa administrării probelor , practic a lipsit cercetarea judecătorească .

Se critică și reținerea ca relevantă la dovedirea vinovăției inculpatului declarația dată de acesta în calitate de martor în dos XXXXXXXXXXXX prin comisie rogatorie, fiind încălcate prevederile art. 118 Cod proc.pen. conform căruia declarațiile date în calitate de martor nu pot fi folosite împotriva inculpatului.

Se arată în continuare că în procedura apelului nu se poate proceda la administrarea tuturor probelor întrucât instanța de a___ pronunțând o hotărâre în ultimă instanță , s-ar încălca principiul dublului grad de jurisdicție garantat de art. 7 CEDO.

Se critică încadrarea juridică a faptelor , susținând că în mod greșit instanța de fond a constatat ca una dintre infracțiuni este complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice deși încadrarea juridică corectă este de tănuire.

În continuare , prin motivele de a___ se invocă încălcarea art. 10 alin.1, art.4 Cod penal 1969 care prevede ca legea penală română se aplica

infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean străin sau o persoană fără cetățenie contra statului r____, contra unui cetățean r____ or a unei persoane juridice romane.

Sub acest aspect inculpatul susținând că cele două acte materiale reținute în sarcina acestuia fiind săvârșite la Geneva , s-au încălcat dispozițiile art.10 alin.2 conform căruia punerea în mișcare a acțiunii penale se face cu autorizarea prealabilă a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. .

Sub aspectul legalității probelor se solicită în temeiul art. 102 alin. 2 Cod proc.penală excluderea tuturor înregistrărilor convorbirilor telefonice și a proceselor-verbale privind redarea convorbirilor telefonice, având în vedere că au fost efectuate atât de SRI , cât și de SIPI Hunedoara, fiind incidentă în cauză Decizia CCR nr. 51/16.02.2016; se mai susține că nu există o ordonanță de delegare pentru interceptări efectuate în dosar 151/P/2005, astfel cum se arată în adresa parchetului , fila 893 dosar a____.

Se solicită să se constate referitor la infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat , prev. de art. 367 alin. 1 și 5 Cod penal , că a intervenit prescripția răspunderii penale , raportat la data comiterii faptei, anterior anului 2003, astfel cum s-a stabilit cu autoritate de lucru judecat prin Decizia nr. 1193/2011 a Curții de A____ A____ I____, context în care se impune încetarea procesului penal.

Cu privire la individualizarea judiciară a pedepselor aplicate se solicită să se observe că inculpatul este la prima abatere, că în sarcina sa au fost reținute și probate doar două acte materiale , din perioada 2000-2002, unul de tănuire și celălalt de complicitate la infracțiunea de furt calificat de bunuri de patrimoniu , că inculpatul este o persoană cu educație superioară, are o familie, copii studenți și are o poziție socială și ca are o activitate legală, recunoscută la nivel internațional.

Cu privire la latura civilă se invocă autoritatea de lucru judecat , întrucât s-a pronunțat ICCJ în dosarul nr. XXXXXXXXXXXX, care a obligat la repararea unui prejudiciului în valoare de 1.115.760 Euro pe inculpații Hidisan

C____ S____, N____ I____, N____ I____ F____ și N____ A____ M____, reprezentând contravaloarea a 10 brățări din primul tezaur , iar în ceea ce privește al doilea tezaur constituit din 4 brățări s-a reținut un prejudiciul de 446.304 Euro la repararea căruia au fost obligați inculpații M____ D____, Zerkula M____, N____ M____ Niu, C____ I____.

Se susține că partea civilă M____ C____ nu a depus nici un înscris referitor la reparația prejudiciului privitor la cele 14 brățări recuperate.

Inculpatul C____ C____ , prin apelul declarat a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței penale atacate și în rejudecare achitarea inculpatului pentru toate infracțiunile la care face referire hotărârea de condamnare, iar în subsidiar se să constate intervenirea prescripției. Într-un subsidiar adiacent, se solicită suspendarea sub supraveghere a pedepsei, după reducerea conform legii a cuantumului stabilit.

În motivarea apelului s-a invocat nulitatea actelor de urmărire penală pentru infracțiunea de constituire de grup infracțional organizat prev. de art. 323 Cod penal ca fiind efectuate de un organ de urmărire penală necompetent respectiv de Parchetul de pe lângă C_____ de A____ A____ I_____.

Se susține de apelant că pentru infracțiunea de constituire de grup infracțional organizat conform articolului 2 lit.a, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, competența de efectuare a urmăririi penale revine DIICOT. De asemenea, se susține că infracțiunile cercetate au caracter transfrontalier săvârșite de grupuri infracționale organizate care sunt de competența DIICOT, că acest dosar a fost disjuns din dosarul nr. 45/P/2005 al Parchetului Curții de A____ A____ I_____, în care au fost cercetați și cetățeni străini, care ar fi săvârșit infracțiuni în afara României, și de altfel, în prezentul dosar, a fost trimis în judecată și condamnat cetățeanul sârb I____ L_____.

În continuare se arată că în conformitate cu Legea nr. 508/2004, articolul 12, sunt de competența DIICOT infracțiunile prevăzute de art. 7 și art. 8 din Legea nr. 39/2003 (la data respectivă, nemodificată). Articolul 7 din această lege se raportează la un grup infracțional organizat, iar articolul 8 din aceeași lege se raportează la un grup care nu este grup infracțional organizat (grup nestructurat), iar săvârșirea acestei ultime infracțiuni se pedepsește potrivit art. 323 din Codul Penal.

În legătură cu sesizarea instanței se invocă nulitatea actului de sesizare întrucât conform art. 267 al. 3 din Cod proc.pen 1969 (actual art. 328 al. 1), rechizitoriul nu a fost verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de procurorul ierarhic superior respectiv de Parchetul de pe lângă ÎCCJ; că în cauză, nu a fost introdus ca parte civilă S_____ R_____ prin M_____ de Finanțe ci prin M_____ C_____, invocându-se în acest sens dispozițiile art. 3, 10-16 din OG 43/2000.

Se invocă încălcarea dispozițiilor articolului 262 din Cod procedură penală 1969 potrivit căruia procurorul întocmește rechizitoriul după ce constată că urmărirea penală este completă și există probe necesare și legal administrate.

Se motivează sub acest aspect că în rechizitoriu nu sunt descrise în concret faptele, fără a fi indicată data săvârșirii faptelor de detecție, data și locul săvârșirii faptelor de furt, data și locul în care inculpatul ar fi înstrăinat bunuri din patrimoniu; nu se indică nici probe concrete care ar face referire la faptele inculpatului; sunt menționate ca probe în dosar mai multe procese-verbale de sesizare întocmite de ofițerii care au participat la instrumentarea cazului, în care se menționează fapte „din auzite”; nu s-a dovedit în mod cert că unele din artefactele care interesează cauza ar proveni de la inculpat și nici cantitatea exactă (la monede, în special); expertizele menționate ca probe în dosar nu sunt întocmite de experți judiciari. În cauza, s-au folosit martori cu identitate protejată, procedeu nelegal întrucât nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute de articolul 86 indice 1 din Codul de Procedura Penală, nedovedindu-se ca,

prin declararea identității reale a martorului, ar li periclitata viața, integritatea corporală ori integritatea lui sau a altei persoane.

În continuare ,se arată s-au folosit investigatori sub acoperire, deși infracțiunile pentru care erau cercetați inculpații nu se încadrau în prevederile articolului 224 indice 1 din Codul de Procedura Penală, întrucât nu existau indicii că s-ar fi săvârșit "infracțiuni grave" astfel cum este definită în Legea nr. 39/2003, iar în momentele autorizării investigatorilor sub acoperire nu existau indicii în legătură cu o infracțiune al cărei minim de pedeapsă era de 5 ani.

O altă critică vizează incompetența instanței de fond de a soluționa cauza, că nu a fost introdus în cauză S_____ R_____ prin M_____ de Finanțe, că inculpatului i s-a respins solicitarea de participare la audierile prin comisie rogatorie din Serbia.

Se susține că instanța trebuia să constate că pentru toate infracțiunile a intervenit prescripția răspunderii penale termen care a început să curgă din anul 2003 și potrivit Codului penal termenele pentru toate infracțiunile sunt de 12 ani.

Apelantul inculpat C_____ C_____ invocă de asemenea nulitatea hotărârii instanței de fond ca urmare a încălcării de către judecătorul fondului a dispozițiilor articolului 66 Cod procedura penală raportat la art.64 alin.1, litera i Cod procedura penală.

Cu referire la acest motiv de a_____ se invocă faptul că judecătorul fondului a formulat la data de 21 iulie 2015, o plângere la IPJ Hunedoara și începând cu data de 24 iulie 2015, Parchetul de pe lângă Judecătoria D_____ a dispus activități specifice de interceptare a convorbirilor telefonice, de fotografiere și filmare a inculpatului apelant C_____ C_____.

Se solicită înlăturarea înregistrărilor audio, efectuate de SRI, ori de către DGPI cu încălcarea dispozițiilor art. 91 indice 2 din Codul de Procedura Penală precum și declarația martorului P_____ N_____, care nu a fost audiat la instanța de fond și nici la instanța de a_____, depozitia martorului sub acoperire D_____, întrucât la audierea acestuia prin mijloace video nu a fost singur în încăpere și că acest martor a fost audiat și sub adevărata lui identitate unde a declarat cu totul altceva la instanța de fond.

Prin apelul declarat inculpatul apelant J_____ (fost C_____) D_____ S_____ a solicitat admiterea apelului , desființarea sentinței apelate cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecarea fondului, iar în subsidiar desființarea sentinței apelată și achitarea inculpatului în temeiul art. 421 alin. (2) lit. (a) Cod proc. pen și art. 423 alin. (1) raportat la dispoz. art. 16 alin. (1) lit. (a) (fapta nu exista) Cod proc.pen ori , raportat la dispoz. art. 16 alin. (1) lit. (f) C.Pr.P_____(a intervenit prescripția specială).

Prin motivele apelului și concluziile scrise depuse de inculpat se solicită excluderea unor probe având în vedere că prezenta cauză nu a parcurs procedura Camerei preliminare.

S-a solicitat excluderea:

- Proceselor-verbale privind redarea convorbirilor telefonice,(aflate în vol. XV dos.U.P), având în vedere perioada îndelungată în care au fost

efectuate, ceea ce echivalează cu lipsa autorizației de interceptare pentru perioada de 5 ani, incidența în cauză a Deciziei CCR nr. 51/16.02.2016, refuzul parchetului de a indica înregistrările efectuate de SRI București în Dosarul nr. 45/P/2005 ;lipsa proceselor-verbale de redare a interceptărilor telefonice și instituția care le-a efectuat anterior datei de 28.06.2005; lipsa din dosarul de urmărire penală a Ordonanței de preluare a Dosarului nr. 643/P/2004 de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara de către Parchetul de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____, unitatea superioară de P_____; procesul-verbal privind redarea convorbirilor telefonice interceptate încheiat de cms. Șef C_____ din IGPR - DIC - Serviciul pentru protejarea patrimoniului cultural național la data de 14.10.2007, în Dosarul nr. 60D/P/2005, întrucât acesta se referă la un dosar DIICOT, aspect care echivalează cu necompetența materială a ofițerului de poliție; procesul-verbal privind redarea convorbirilor telefonice încheiat de cms. Șef C_____ din IGPR - DIC - Serviciul pentru protejarea patrimoniului cultural național la data de 14.10.2007, în Dosarul nr. 643/P/2004 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara. Se invocă lipsa Ordonanței de conexare a Dosarului nr. 60D/P/2005 la Dosarul nr. 151/P/2005 .

- Înlăturarea proceselor-verbale întocmite de investigatorul cu identitate protejată „D_____”, întrucât și-a depășit termenii din autorizație, de a desfășura activitatea de investigator în munții Orăștie și cu privire la obiectele arheologice de patrimoniu , consemnând aspecte legate de tăinuirea de către apelant a unor bunuri electrocasnice sau electrotehnice. Pe de altă parte, se arată că audiat în fața instanței de a_____ la 29.01.2017, investigatorul sub acoperire „D_____” a recunoscut că sursa de unde a cules informații poate fi nesigură și că informația poate fi denaturată iar limbajul folosit conduce la ideea rezonabilă că acesta este în fapt un lucrător de poliție, astfel că audierea acestuia ca martor sub acoperire încalcă principiul loialității administrării probelor, apreciind inadmisibil ca vreun lucrător de poliție care a efectuat acte de urmărire penală în cauza să fie audiat ca martor sub acoperire.

- Înlăturarea proceselor-verbale întocmite de investigatorul cu identitate protejată „C_____ V_____” având în vedere declarația acestuia de dată în fața instanței de a_____ din 24.02.2017 prin care a arătat că „ declarațiile bătute la mașina le-a semnat ca primarul, fără a le citi”, „polițistul Condruz I-a amenințat să semneze declarațiile chiar la el acasă”, „nu își recunoște semnătură de pe Procesele-verbale puse la dispoziție de instanța de a_____”, care se coroborează cu declarația martorului G_____ S_____ R_____ data în fața instanței de a_____ la 19.05.2017 prin care a relatat modalitatea în care a fost audiat ca martor cu identitate protejată de instanța Curții de A_____ A_____ I_____ la termenul din 24.02.2017 sub denumirea „C_____ V_____”.

Se contestă modalitatea în care la cererea inculpatului reprezentantul Ministerului Public - Parchetul de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____ a prezentat instanței datele reale ale martorului cu identitate protejată prin

prezentarea spre vedere a unui plic în legătură cu datele reale de identificare ale martorului cu identitate atribuită „C_____ V_____”. Apelantul susține că instanța de a_____ avea obligația de a refuza primirea acestui plic, prezentat după încheierea dezbaterilor, și a dovezilor prezentate doar pentru uzul instanței, în aplicarea principiului „necesității de a cunoaște fără a fi introdus în dosarul cauzei”, deoarece acesta a devenit inaplicabil odată cu denunțarea protocoalelor dintre SRI și PICCJ, iar pe de altă parte, aceasta cauză nu privește domeniul securității naționale.

- Înlăturarea proceselor-verbale întocmite de investigatorii cu identitate protejată „I_____ N_____”, „M_____” „M_____” precum și a martorului cu identitate protejată I_____ A_____” deoarece nu au putut fi audiați nici la fond și nici în a_____, cu motivația că nu au fost identificați.

Se susține că deși a fost audiat de instanța de a_____ S_____ A_____ a relatat că nu este una și aceeași persoană cu „I_____ A_____”, deși Parchetul a prezentat doar instanței de judecată, în timpul ședinței de judecată, pentru „păstrarea confidențialității”, dovezi contrare sub forma unui plic.

- Înlăturarea declarațiilor martorilor P_____ C_____, D_____, M_____, N_____ C_____ -Bogdanel, C_____ A_____, Tarnita C_____ și Soș I_____ audiați doar la urmărire penală, dar neaudiați în fața instanței, de fond și de a_____, cu respectarea dreptului la un proces echitabil, caracterizat prin egalitatea de arme într-o procedură contradictorie. Cu privire la cererea de excludere probe se invocă Decizia CCR din 18.01.2018 prin care, a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală constatând că sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „excluderea probei”, din cuprinsul lor, se înțelege și eliminarea mijloacelor de probă din dosarul cauzei.

Inculpatul apelant J_____ (fost C_____) D_____ S_____ a mai invocat :

- nelegalitatea actului de sesizare al instanței ca urmare a lipsei vizei de legalitate și temeinicie a procurorului ierarhic superior, contrar dispozițiilor art. 264 Cod proc.pen susținând că adresa de înaintare a Rechemizatorului nr. 151/P/2005 la Judecătoria D_____, nu poate avea loc de viză.

- insuficienta descriere a faptelor imputate, cu indicarea datei și locului fiecărei fapte imputate, neidentificarea bunurilor sustrase, nu prezintă fiecare act material inclus în infracțiunea continuată de furt calificat și nu este analizată autonomia infracțională a fiecărui act material care compune infracțiunea continuată de furt calificat prevăzută de art. 228, 229 alin. (2) lit.(a) N.C.P_____.

Procedând astfel se susține de inculpat că i-a fost încălcat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, atâta timp cât nu i-a fost adusă astfel la cunoștință în mod clar, concret și explicit acuzația adusă, fiind astfel lipsit de posibilitatea organizării unei apărări eficiente.

-nelegală investirea instanței de judecată ca urmare a repartizării manuale și nu aleatoriu electronic.

-necompetența parchetului de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____ de a efectua urmărirea penală raportat la natura infracțiunilor reținute în

sarcina inculpatului I____ L_____, ca infracțiuni transfrontaliere care sunt de competența exclusivă a DIICOT Structura centrală, începând cu anul 2003, anul înființării acestei secții specializate a PICCJ.

- necompetența materială și personală a Judecătoriei D____ să judece inf. prev. de art. 367 N.C.P____, cauza fiind de competența Tribunalului Hunedoara, conform art. 36 al. 1 lit. (a) din N.C.Pr.P____,

- incompatibilitatea judecătorului ca urmare a formulării de către acesta a unei plângeri penale împotriva inculpatului pe parcursul procesului penal, care au determinat interceptarea de către organele de urmărire penală a convorbirilor telefonice a inculpatului.

Se invocă incidența dispoz. art. 64 Cod proc. pen., art. 6 paragraful 1 CEDO, art. 47 alin. 2 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 2 din Principiile de bază ale independenței sistemului judiciar, redactate de Națiunile Unite în 1985, Carta europeană a statutului judecătorilor, Recomandarea nr. 94 (12) a Comitetului de Miniștri către statele membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, Avizul nr. 3 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, Recomandarea (2010) 12 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, Principiile de la Bangalore privind conduita judiciară, art. 2 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, art. 10 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, art. 5 alin. 2 lit. e din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, adoptat prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr. 387/2005 Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr. 328/2005.

Se invocă de asemenea jurisprudența CEDO care a susținut în mod constant necesitatea respectării dreptului la o instanță imparțială, indicând și modul de stabilire a imparțialității (Cauza Hauschildt contra Danemarca (Hotărârea din 24 mai 1980) Cauza Tocono și Profesorii Prometeiști c. M____ (Hotărârea din 26 iunie 2007), Cauza Piersark c. Belgia (Hotărârea din 1 octombrie 1982),

- incidența prevederilor art. 118 Cod proc. pen., astfel încât declarațiile date de inculpatul apelant în calitate de martor în dosarul de urmărire penală nr. 45/P/2005 al Parchetului de pe lângă C____ de A____ A____ I____ nu pot fi folosite împotriva acestuia (cauza CEDO Brusco c. Franței din 14.10.xxxxx).

- nemotivarea hotărârii susținând că judecătorul fondului nu a răspuns la toate cererile și apărările inculpatului, nu a indicat în cuprinsul hotărârii pronunțate actele materiale presupuse comise, nu a precizat data comiterii acestora, probele concrete care au dovedit comiterea fiecărui act material, fiind cuprinse numai referiri globale, generale preluate identic din rechizitoriu încălcându-i inculpatului dreptul la un proces echitabil motivarea unei hotărâri constituie una dintre componentele dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din Convenție care îi atribuie instanței obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților (cauza B____ c. România 2010), art. 31 din Avizul nr. 11/2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni.

Pe fondul cauzei se solicită:

- excluderea actului material imputat ca fiind săvârșit în luna iulie 2003 , astfel cum este descris la filele 50-62 și 99 - 100 din Rechizitoriu, din conținutul infracțiunilor continuate imputate și schimbarea încadrării juridice a acestui act material din autor al inf. de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 C . P___, raportat la art. 48 C .P___, în infracțiunea de tăinuire prev. de art. 270 N.C.pen.

Se motivează că în cauză, nu rezulta nici o altă promisiune a inculpatului prin care să asigure valorificarea brățărilor din aur presupus dacice, astfel încât nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale complicității la inf. de furt, ci cele ale inf. de tăinuire.

-excluderea ca nedovedit a actului material imputat ca fiind săvârșit în luna mai 2001 astfel cum este descris la fila 100 a Rechizitoriului, din conținutul infracțiunilor continuate imputate și schimbarea încadrării juridice a acestui act material din autor al inf. de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 C . P___, raportat la art. 48 C .P___, în autor al inf. de tăinuire prev. de art. 270 N.C.pen.

Se arată că deși în rechizitoriu se face referire la declarația martorului S_____ E_____, din care rezulta că ar putea fi vorba de 40 de monede antice, nu exista nicio dovadă cu privire la număr, tipul monedelor sau realitatea monedelor iar martorul sugerează, ca aceste monede provin de la bunicul său, decedat la data luării declarației. Pe de altă parte, același martor a declarat că cel care a făcut tranzacția efectiv a fost martorul S_____ S_____, contra sumei de 11.000 mărci germane cu numitul „Doctorul ” și nu cu inculpatul .

Înlăturarea de la încadrarea juridică a faptelor a formei continuate nefiind îndeplinite condiția unicității rezoluției infracționale, condiția intervalului de timp scurs _____ condiția de omogenitate,

respectiv ca fiecare acțiune să prezinte conținutul aceleiași infracțiuni .

Cu privire la fapta de a efectua, în perioada 2001- 2005, în mod repetat, detecții și săpături neautorizate în situl arheologic Sarmizegetusa Regia, împreună cu M_____ I____ și C_____ A____ de a sustrage și valorifica bunuri arheologice se solicită că în raport de perioada infracțională menționată în Rechizitoriu și precizată la termenul din 09.02.2018, respectiv 1998 - 2005, se solicită să se constate că ultimul act material al săvârșirii acestei infracțiuni este anul 1998, când aceasta infracțiune nu era incriminată de legea penală română.

În dezvoltarea motivelor de a_____ privind acuzația de furt calificat reținută în sarcina inculpatului se invocă faptul că nu se poate reține pierderea vreunui bun pentru patrimoniul cultural.

Se motivează că în ce privește fapta inculpatului J_____ D_____ S_____ de a ajuta la data de 23.07.2003. intermediind și garantând cu camioanele firmei sale, valorificarea unei brățări dacice din aur, vândută de inc. N_____ M_____ -M____ cu suma de 65.000 USD inc. C_____ I_____,

încadrarea juridica este greșită,încadrarea juridică corectă fiind cea de tănuire, prev. de art. 270 Cod pen.

Inculpatul arată că activitatea sa a constat numai în a-l apăra pe fostul său asociat D_____ E_____ de amenințările și șantajul primite de la C_____ I_____ și apropiații acestuia ,fără a avea o implicare în activitatea de valorificare a brățării, astfel cum a fost stabilit cu autoritate de lucru judecat in Dosarul nr. XXXXXXXXXX de ICCJ.

Susține că a fost asociat cu D_____ E_____ la firma

_____ D_____ în perioada 2002-2004, iar D_____ a fost un intermediar în valorificarea unei brățări pe care N_____ M_____ -Niu a vândut-o lui C_____ I_____.

Se invocă Decizia 3152/17.12.2014 a ICCJ în Dosarul nr. XXXXXXXXXX (fila 66 a Deciziei) în care s-a reținut cu autoritate de lucru judecat că respectiva brățară a fost sustrasă și valorificată de inculpații din această cauză și nu s-a reținut nimic cu privire la activitatea de intermediere efectuată de inculpatul J_____.

Se susține că, din nicio proba administrată în cauză, nu rezultă dincolo de orice dubiu participarea inculpatului apelant J_____ la pretinsa valorificare, ori ca ar fi obținut beneficii în urma acesteia, acesta fiind motivul pentru care partea civila - M_____ C_____ nu s-a constituit parte civila împotriva acestuia pentru aceasta suma de 65.000 USD.

Cu privire la fapta de „a efectua, în perioada 2001- 2005, în mod repetat, detecții și săpături neautorizate în situl arheologic Sarmizegetusa Regia, împreună cu alte persoane, de a sustrage și valorifica bunuri arheologice, respectiv depozit de 40 de monede antice: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane de argint, în valoare de 5.100 euro, primite de la S_____ E_____ , valorificate și pierdute pentru patrimoniul cultural național ”, faptă asimilată infracțiunii de efectuare a unor detecții și săpături neautorizate într-un sit arheologic, prev. de art. 73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000 cu aplicarea art. 35 al. 1 C .pen. și inf. de furt calificat prev. de art. 228 alin.(I), art. 229 alin. (2) lit. (a) N.C.P_____,se invocă greșita încadrare juridică ,susținând că încadrarea juridică corectă este cea de tănuire, prev. de art. 270 Cod pen. Se arată că din declarația martorului S_____ E_____ dată la urmărire penală în data de 13.03.2006, în dosarul nr. 151/P/2005, rezultă data săvârșirii presupusei fapte imputate, respectiv luna mai 2001,însă nu s-a dovedit în mod cert numărul sau realitatea monezilor și nici participarea inculpatului în vânzarea monedelor.

Tot din declarația martorului S_____ E_____,se susține că numitul S_____ S_____ a tranzacționat monedele contra sumei de 11.000 mărci germane cu numitul „Doctorul” și nu cu inculpatul, iar în Declarația de la urmărire penală, martorul S_____ E_____ l-a descris pe „Doctorul” ca fiind un individ brunet, cu înălțimea de 1,70 m și care șchiopătă (semnalmente complet diferite de ale inculpatului).

Cu privire la fapta de a efectua, în perioada 2001- 2005, în mod repetat,detecții și săpături neautorizate în situl arheologic Sarmizegetusa Regia, împreună cu MACOVEI I_____ și C_____ A_____ de a sustrage și

valorifica bunuri arheologice, se arată că din declarațiile acestor martori (declarații din data de 02.02.2006 din 22.03.2006) și din procesul-verbal de sancționare contravențională a lui M____ I____, rezultă ca pretinsa fapta imputată, a fost săvârșită în 10 iulie 2001.

Se motivează că Ordonanța din 31.10.2005 emisă de Parchetul de pe lănga C____ de A____ A____ I____ în dosarul penal nr. 285/P/2005, de redeschidere a cauzei penale, cuprinde doar afirmații generale, fără niciun indiciu sau probă administrată în cauză, referitoare la împrejurarea că inculpatul ar fi făcut parte dintr-o rețea infracțională de braconieri ai siturilor arheologice.

Inculpatul arată că și pentru această faptă a solicitat schimbarea încadrării din inf. de efectuare a unor detecții și săpături neautorizate într-un sit arheologic, prev. de art. 26 din OG nr. 43/2000 (corespondentul art.56 schimbarea încadrării juridice data acestei fapte din inf. de efectuare a unor detecții și săpături neautorizate într-un sit arheologic, prev. de art. 26 din OG nr. 43/2000 (corespondentul art.73 alin. 1 din Legea nr. 182/2000] cu aplicarea art. 35 al. 1 N.C.pen și inf. de furt calificat prev. de art. 228 alin.(I), art. 229 alin. (2) lit. (a) N.C.P____, doar în inf. prev. art. 26 din OG nr. 43/2000, sub forma complicității.

În consecință, în ceea ce privește această faptă, solicită să se dispună achitarea inculpatului în temeiul dispoz. art 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. (a) C.Pr.P____. (fapta nu există).

În subsidiar, conform încadrării prev. de art. 26 din OG nr. 43/2000, sub forma complicității, să se constate că s-a împlinit termenul de prescripție specială la data de 11.07.2011, prev. de art. 154 alin. 1 lit (d) rap. la art. 155 alin. 4 N.C.P____. și ca atare, și în consecință să se dispună încetarea procesului penal fiind incident art. 16 lit. (f) din Cod proc.pen., încă din 11.07.2011.

- Cu privire la fapta de a efectua, în perioada 2001-2005, în mod repetat, detecții și săpături neautorizate în situl arheologic Sarmizegetusa Regia, împreună cu numiții C____ I____ zis M____, Balika I____-A____, Da____ P____-M____, B____ N____ și P____ C____, de a sustrage și valorifica bunuri arheologice, respectiv depozit de 5 monede din argint din „Dealul Muncelului”, depozit de 6 monede, două vase din bronz și argint și o toarta de vas din „Vartoape”- bunuri ce au fost recuperate în totalitate, se arată că aceste fapte au fost cercetate inițial în Dosarul nr. 6/P/2001, aspect de natură să conducă la împrejurarea că faptele imputate au fost comise la începutul lunii ianuarie 2001, lucru confirmat de cercetările efectuate în cauză (a se vedea PV din 19.02.2001 emis de Poliția Mun. Orăștie, declarațiile numitului P____ C____ din 02.02.2001, etc.).

În această cauză, toate bunurile, așa cum au fost enumerate mai sus, au fost transmise de P____ C____ către IPJ Hunedoara care le-a transmis Muzeului Civilizației Dacice din D____, astfel încât sunt recuperate în totalitate.

C____, în temeiul caracterului devolutiv a apelului, a apreciat necesar a administra probatoriile solicitate atât de către parchet, cât și de către

inculpați în apărare - audierea inculpatului I____ L____ , audierea martorilor C____ O____ A____, Ciuc____ I____, T____ A____, S____ A____, Terzic M____, Boskovici Radovan, N____ I____, M____ D____, C____ S____ M____, C____ S____, R____ N____ -M____, Ș____ E____, S____ S____ -I____, I____ M____, G____ S____, M____ I____, R____ G____, T____ D____, D____ L____ Barbara, audierea martorilor cu identitate protejată : M____ V____, C____ V____, I____ N____, I____ A____, P____ I____, M____, Michelle, B____, D____, precum și proba cu înscrisuri.

La data de 10.05.2016 inculpatul R____ H____ C____ a solicitat , în ipoteza menținerii încadrării juridice a faptelor în infracțiunea de tăinuire , cum a reținut instanța de fond, a se lua act că nu solicită judecarea cauzei în continuare, urmare a intervenirii prescripției speciale (fila 648 , vol. III, ds. curte) .

Inculpatul I____ L____ prin declarația notarială depusă la dosar a menționat că nu dorește continuarea procesului penal în cazul în care se stabilește vinovăția penală pentru faptele pentru care este judecat în prezenta cauză (f. 1791 , vol. V).

M____ Public , având în vedere dispoziția încheierii de ședință din data de 19.01.2018 în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXXX, a depus precizări cu privire la data exactă a săvârșirii faptelor de către inculpați, rezumându-se prin a exprima punctul de vedere asupra legii aplicabile, inclusiv în materie de prescripție.

Astfel, cu privire la încadrările juridice, legea penală mai favorabilă și incidența termenelor de prescripție pentru fiecare inculpat, situația se prezintă astfel:

1. inculpatul R____ H____ C____ a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prev. de art. 323 C .pen.anterior,
- complicitate la infracțiunea de furt calificat, prev. de art. 26 C .pen. anterior rap. la art. 208 al. 1, art. 209 al. 4 C .pen. anterior cu aplic. art. 280 ind. 1 al. 2 C .pen. anterior și 41 al. 2 C .pen. anterior, totul cu aplic. art. 33 lit. a și art. 34 C .pen. anterior,
- faptele au fost săvârșite în perioada 1998 - 2007;
- inculpatul a predat ultimul lot de bunuri arheologice în data de 04.06.2007 la Muzeul N____ de Istorie a Transilvaniei Cluj N____;
- legea penală mai favorabilă pentru inculpat o constituie Noul Cod penal, respectiv:
- art. 367 C .pen. cu aplic. art. 5 C .pen.
- art. 48 rap. la art. 228 al. 1, 229 al. 2 lit. a, c C.pen. cu aplic. art. 5 C .pen. și art. 35 al. 1 C .pen., totul cu aplic. art. 38 al. 1 C .pen.,
- pentru fapta prev. de art. 367 C .pen., a cărei pedeapsă este închisoarea de la 1 la 5 ani, s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale în luna iunie 2017;

- pentru faptele prev. de art. 48 rap. la art. 228 al. 1, 229 al. 2 lit. a, c C.pen. aplic. art. 35 al. 1 C .pen., a căror pedeapsă este închisoarea de la 2 la 7 ani, termenul de prescripție a răspunderii penale se împlinește în anul 2023.

2. inculpatul I _____ L _____ a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prev. de art. 323 C .pen. anterior complicitate la infracțiunea de furt calificat, prev. de art. 26 C .pen. anterior rap. la art. 208 al. 1, 209 al. 1, al. 2 lit. b și al. 4 C .pen. anterior cu aplic. art. 280 ind. 1 al. 2 C .pen. anterior și art. 41 al. 2 C .pen. anterior, totul cu aplic. art. 33 lit. a și art. 34 C .pen. anterior,

- faptele au fost săvârșite în perioada 1998 - 2007, atât pe teritoriul României

cât și în străinătate;

- inculpatul I _____ L _____ a vândut ultima pereche de brățări în luna februarie 2007, potrivit actului notarial și a declarațiilor martorei Barbara D _____ L _____;

- legea penală mai favorabilă pentru inculpat o constituie Noul Cod penal, respectiv:

- art. 367 C .pen. cu aplic. art. 5 C .pen.

- art. 48 rap. la art. 228 al. 1, art. 229 al. 2 lit. a, c C.pen. cu aplic. art. 35 al. 1 C.pen. și art. 5 C .pen. , totul cu aplic. art. 38 al. 1 C .pen. '

- pentru fapta prev. de art. 367 C .pen., a cărei pedeapsă este închisoarea de la

1 la 5 ani, s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale în luna februarie 2017;

- pentru faptele prev. de art. 48 rap. la art. 228 al. 1, 229 al. 2 lit. a, c C.pen. cu aplic. art. 35 al. 1 C .pen., a căror pedeapsă este închisoarea de la 2 la 7 ani, termenul de prescripție a răspunderii penale se împlinește în anul 2023.

3. inculpatul J _____ (fost C _____) D _____ S _____ a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prev. de art. 323 C .pen. anterior - în perioada perioada 1998 - 2005,

- efectuarea unor detecții și săpături neautorizate în situri arheologice, ; prev. de art. 73 al. 1 din Legea nr. 182/2000 cu aplic. art. 41 al. 2 C .pen. anterior - în perioada 2001 - 2005

- furt calificat, prev. art. 208 al. 1, art. 209 al. 2 lit. a și al. 4 C .pen. anterior cu aplic. art. 41 al. 2 C .pen. anterior - în perioada 2001 - 2005, totul cu aplic. art. 33 lit. a și art. 34 C .pen. anterior,

- legea penală mai favorabilă pentru inculpat o constituie Noul Cod penal , precum și Legea nr. 43/2000, respectiv:

- art. 367 C .pen. cu aplic. art. 5 C .pen.,

- art. 26 din Legea nr. 43/2000, modificată,

- art. 228 al. 1, 229 al. 2 lit. a C.pen. cu aplic. art. 5 C .pen. și art. 35 al. 1 C .pen.

totul cu aplic. art. 38 al. 1 C .pen.

- pentru fapta prev. de art. 367 C .pen., a cărei pedeapsă este închisoarea de la 1 la 5 ani, s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale în anul 2015;

- pentru fapta prev. de 26 din Legea nr. 43/2000, modificată, a cărei pedeapsă este închisoarea de la 6 luni la 3 ani, s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale;

- pentru fapta prev. de art. 228 al. 1, art. 229 al. 2 lit. a C.pen. cu aplic. art. 5 C .pen. și art. 35 al. 1 C .pen, a cărei pedeapsă este închisoarea de la 2 la 7 ani, termenul de prescripție a răspunderii penale se împlinește în anul 2021.

4. inculpatul C_____ C_____ a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prev. de art. 323 C .pen. anterior

- a efectuarea unor detecții și săpături neautorizate în situri arheologice, prev. de art. 73 al. 1 din Legea nr. 182/2000 cu aplic. art. 41 al. 2 C .pen. anterior,

- furt calificat, prev. art. 208 al. 1, art. 209 al. 2 lit. a și al. 4 C .pen. anterior cu aplic. cu aplic. art. 280 ind. 1 al. 2 C .pen. anterior și 41 al. 2 C .pen. anterior, totul cu aplic. art. 33 lit. a și art. 34 C .pen. anterior

- faptele au fost săvârșite în perioada 2000 - 2007;

- legea penală mai favorabilă pentru inculpat o constituie Noul Cod penal , precum și Legea nr. 43/2000, respectiv:

- art. 367 C .pen. cu aplic. art. 5 C .pen.,

- art. 26 din Legea nr. 43/2000, modificată,

- art. 228 al. 1, art. 229 al. 2 lit. a C.pen. cu aplic. art. 5 C .pen. și art. 35 al. 1 C .pen., totul cu aplic. art. 38 al. 1 C .pen.

- pentru fapta prev. de art. 367 C .pen., a cărei pedeapsă este închisoarea de la 1 la 5 ani, s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale în anul 2017;

- pentru fapta prev. de 26 din Legea nr. 43/2000, modificată, a cărei pedeapsă este închisoarea de la 6 luni la 3 ani, s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale;

- pentru fapta prev. de art. 228 al. 1, art. 229 al. 2 lit. a C.pen. cu aplic. art. 5 C .pen. și art. 35 al. 1 C .pen, a cărei pedeapsă este închisoarea de la 2 la 7 ani, termenul de prescripție a răspunderii penale se împlinește în anul 2021.

5. inculpatul B_____ I_____ a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de:

- furt calificat, prev. art. 208 al. 1, art. 209 al. 1 lit. a, al. 2 lit. b și al. 3 C .pen. anterior, modificat prin Legea nr. 140/1996, cu aplic. cu aplic. art. 280 ind. 1 al. 2 C .pen. anterior, art. 33 lit. a C.pen. anterior și art. 34 C .pen. anterior,

- fapta a fost săvârșită în vara anului 1999, împreună cu inculpata L_____ V_____;

- legea penală mai favorabilă pentru inculpat o constituie Noul Cod penal , respectiv:

- art. 228 al. 1, 229 al. 2 lit. a și c C.pen. cu aplic. art. 5 C .pen. și art. 35 al. 1 C .pen. - a cărei pedeapsă este închisoarea de la 2 la 7 ani, fiind împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale în anul 2015.

6. inculpata L_____ V_____ a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de:

- furt calificat, prev. art. 208 al. 1, art. 209 al. 1 lit. a, al. 2 lit. b și al. 3 C .pen. anterior, modificat prin Legea nr. 140/1996, cu aplic. cu aplic. art. 280 ind. 1 al. 2 C .pen. anterior, art. 33 lit. a C.pen. anterior și art. 34 C .pen. anterior,

- fapta a fost săvârșită în vara anului 1999, împreună cu inculpatul B_____ Ioan;

- legea penală mai favorabilă pentru inculpat o constituie Noul Cod penal , respectiv:

- art. 228 al. 1, art. 229 al. 2 lit. a și c C.pen. cu aplic. art. 5 C .pen. și art. 35 al. 1 C .pen. - a cărei pedeapsă este închisoarea de la 2 la 7 ani, termenul de prescripție a răspunderii penale fiind împlinit în anul 2015.

7. inculpatul L_____ I_____ a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de:

- nerespectare a regimului de protecție a unor bunuri, prev. art. 280 ind. 1 al. 1 C .pen. anterior cu aplic. art. 41 al. 2 C .pen. anterior,

- fapta a fost săvârșită în perioada 2001 — 2006;

- legea penală mai favorabilă pentru inculpat o constituie Noul Cod penal, respectiv:

- art. 270 al. 1 C .pen. - a cărei pedeapsă este închisoarea de la 1 la 5 ani, termenul de prescripție a răspunderii penale fiind împlinit în anul 2016.

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma actelor și lucrărilor dosarului, a criticilor invocate în cererile de a____, precum și din oficiu, cu respectarea principiilor înscrise în art. 317-319 Cod proc.pen., C_____ constată că toate apelurile formulate în cauză sunt fondate în limitele și pentru motivele ce se vor expune în continuare:

I. În ce –i privește pe inculpații B_____ I_____, L_____ V_____, L_____ I_____ și R_____ H_____ C_____.

Prealabil analizării pe fond a cauzei C_____ va analiza motivele de nulitate invocate de inculpați, apreciate de aceștia ca fiind motive de nulitate absolută, deoarece în ipoteza admiterii acestora soluția ce s-ar impune în cauză este desființarea hotărârii cu trimiterea cauzei spre judecare aceleiași instanțe de fond.

Sistematizând expunerea criticilor invocate prin motivele de a_____ se reține că acestea se subsumează următoarelor probleme de drept :

necompetența materială a Parchetului de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____ de a efectua urmărirea penală , necompetența Judecătorei D_____ de a soluționa cauza și nelegalitatea sesizării instanței urmare a lipsei de pe rechizitoriu a mențiunii ,, verificat sub aspectul legalității și temeiniciei ” astfel cum se prevede în art. 264 din Codul penal anterior ;

nemotivarea hotărârii; neintroducerea în cauză ca parte civilă a Ministerului de Finanțe ca reprezentant al Statului R_____ în loc de

M_____ C_____ și Cultelor ; incompatibilitatea judecătorului de fond; nerespectarea principiului aleatoriu în repartizarea cauzei.

1.Necompetența materială a Parchetului de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____ de a efectua urmărirea penală , necompetența Judecătoriei D_____ de a soluționa cauza și nelegalitatea sesizării instanței :

C_____, relativ la această critică, analizând actele și lucrările dosarului, reține că prin sentința penală nr. 884 din 27 iunie 2011 pronunțată de Judecătoria D_____ în dosarul nr.XXXXXXXXXXX2010, s-a admis excepția referitoare la efectuarea cercetării penale de un alt organ decât cel competent și în baza art. 332 C . pr. pen. anterior s-a dispus restituirea cauzei privind , printre alții, pe inculpații: R_____ H_____ C_____, I_____ L_____, J_____ (C_____) D_____-S_____, C_____ C_____, B_____ I_____, L_____ V_____, L_____ I_____.

Totodată s-au respins excepțiile invocate referitoare la nulitatea absolută a actelor de urmărire penală, nelegalitatea actului de sesizare și competența după materie și calitatea persoanei.

În considerentele hotărârii instanța de fond a reținut referitor excepțiile invocate de inculpați, că acestea sunt neîntemeiate pentru următoarele motive:

Relativ la nulitatea absolută a actelor de urmărire penală s-a reținut că Este bine cunoscut că atunci când mai multe persoane își alătură eforturile, urmărind același scop, șansele lor de reușită sunt mult mai mari. Asocierea sporește forța lor de acțiune, le dă mai multă fermitate și îi face pe membrii grupului să înlăture mai ușor dificultățile ce ar putea apărea. Dacă scopul urmărit constă în săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni, asocierea datorită acestui scop, constituie prin ea însăși, independent de infracțiunea sau infracțiunile proiectate, o faptă periculoasă pentru societate. Presupunând acordul de voință al mai multor făptuitori de a săvârși una sau mai multe infracțiuni, planuirea în comun a executării acestora, repartizarea rolului care va reveni fiecăruia, asocierea în vederea săvârșirii de infracțiuni reprezintă prin simpla sa existență, o gravă amenințare pentru valorile sociale ocrotite de lege, pentru ordinea și liniștea publică.

De aceea în raport cu infracțiunea sau infracțiunile proiectate, asocierea pentru săvârșirea de infracțiuni constituie, în esență, un act de pregătire. Dar tocmai acest act de pregătire reprezintă, prin el însuși pericol social, drept pentru care intervenția legiuitorului e pe deplin justificată, având menirea de a curma încă din această fază activitatea care amenință să se transforme în săvârșirea de infracțiuni.

Raportat la pericolul social pe care-l reprezintă fapta, legea e chemată să incrimineze nu doar constituirea unei asocieri pentru săvârșirea de infracțiuni, dar și inițierea constituirii, precum și aderarea sau ajutorul dat sub orice formă unei asemenea asocieri. D_____ pentru care legiuitorul a incriminat-o în art. 323 Cp sub denumirea de asocierea pentru săvârșirea de infracțiuni.

Dacă fapta constă în inițierea constituirii unei asocieri, infracțiunea poate fi săvârșită de o singură persoană, motiv care o face să se deosebească de grupul infracțional organizat.

Dacă fapta constă în constituirea asocierii, fiind vorba de un acord de voință, infracțiunea presupune întotdeauna o pluralitate de făptuitori, neinteresând numărul acestora în cazul art. 323 Cp.

Pe când Legea nr. 39/2003 definește în art. 2 lit. a ce înseamnă grup infracțional organizat, adică acel grup structurat, format din trei sau mai multe persoane, care există pentru o perioadă și acționează în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni grave, pentru a obține direct sau indirect un beneficiu financiar sau alt beneficiu material.

Tocmai de aceea nu constituie grup infracțional organizat grupul format ocazional în scopul comiterii imediate a uneia sau mai multor infracțiuni și care nu are continuitate sau o structură determinată ori roluri prestabilite pentru membrii săi în cadrul grupului;

Este adevărat că în cazul ambelor infracțiuni, făptuitorii se asociază în scopul săvârșirii uneia sau mai multor infracțiuni.

Asocierea se realizează prin acțiunea fiecăruia dintre persoanele care înțeleg să-și unească eforturile și presupune un consens neechivoc, o înțelegere stabilită între acele persoane de a se asocia, de a se supune unei discipline, de a acționa potrivit unui plan, pentru săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni.

În cazul art. 323 Cp e vorba de săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni, altele decât cele arătate în art. 167 Cp, adică cele mai grave infracțiuni contra statului. Nu interesează despre ce anume infracțiune e vorba; poate fi oricare din infracțiunile prevăzute în legislația noastră penală.

Pe când în cazul grupului infracțional organizat e vorba de un grup structurat, ce acționează în scopul comiterii imediate a uneia sau mai multor infracțiuni grave.

În speță, există de fapt niște asociații infracționale organizate în mod primitiv, dominate de concurența acerbă în scopul însușirii pe nedrept a bunurilor de patrimoniu ce formează obiectul material al infracțiunilor.

Inculpații au declarat că nu se cunosc cu toții între ei. Și tocmai contrarietatea de interese existentă între membrii acestor asociații duce la concluzia că nu se poate vorbi de unul sau mai multe grupuri infracționale organizate, întrucât n-a existat o structură bine pusă la punct, care să acționeze în mod coordonat. Din contră au fost inculpați care au acționat pe cont propriu sau în grupuri restrânse (sub numărul de 3 persoane) și s-au folosit doar de membrii acestor grupări pentru a le înlesni comercializarea bunurilor pe piața neagră de antichități din străinătate.

Tocmai concurența dintre membrii grupului i-au determinat pe inculpați să acționeze cât mai discret.

Mai mult, instituția grupului infracțional organizat este o instituție de drept penal relativ nouă, iar infracțiunile care sancționează constituirea grupului și aderarea la acesta sunt incriminate doar din anul 2003, fiind introduse

prin Legea nr. 39/2003, ori până atunci, obiectele de patrimoniu nu numai că au fost sustrate de inculpați, dar au fost și valorificate în afara granițelor țării, ei profitând de lipsa unei legislații concrete în domeniu. Reglementată de dispozițiile art. 255-260 Cpp, terminarea urmăririi penale nu semnifică epuizarea urmăririi penale ca fază a procesului penal, ci doar terminarea activității de urmărire de către organele de cercetare penală. Momentul final normal al fazei urmăririi penale îl constituie trimiterea în judecată, moment în care procurorul este singurul organ competent să decidă asupra soluțiilor ce pot fi date în cauza penală.

Pentru ca procurorul să poată dispune trimiterea în judecată trebuie să fie realizate, conform art. 262 Cpp, condițiile:

- în cursul urmăririi penale să fie respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului;
- urmărirea penală să fie completă și să existe în cauză probele necesare și legal administrate;
- să existe faptă penală;
- fapta să fie săvârșită de învinuit sau inculpat;
- învinuitul sau inculpatul să răspundă penal.

În speță, inculpații au fost audiați, li s-a permis să-și propună probe și le-au fost încuviințate, au fost asistați de apărători aleși sau din oficiu, li s-a prezentat materialul de urmărire penală și prin urmare nu se poate reține nulitatea absolută a actelor de urmărire penală.

În ce privește nelegalitatea actului de sesizare s-a reținut că nulitatea actului de sesizare nu trebuie confundată cu nulitățile de urmărire penală, ci ea vizează strict conținutul rechizitoriului.

În cazul în care, după verificarea lucrărilor de urmărire penală, procurorul constată că sunt îndeplinite condițiile pentru trimiterea în judecată, actul procesual prin care se dispune această soluție e rechizitoriul.

Având în vedere importanța pe care o prezintă rechizitoriul ca act de sesizare a instanței, legea a acordat o importanță deosebită reglementării cuprinsului și formei acestuia.

Conform Deciziei nr. 9/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție, a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la verificarea legalității și temeiniciei actului de trimitere în judecată, conf. art. 264 al. 3 Cpp. Aceste dispoziții se interpretează în sensul că rechizitoriul trebuie să conțină mențiunea „verificat sub aspectul legalității și temeiniciei”, sub semnătura primului procuror (...) sau a procurorului ierarhic superior.

Lipsa acestei mențiuni atrage neregularitatea actului de sesizare, în condițiile art. 300 al. 2 Cpp, în sensul că ea poate fi înlăturată, după caz, de îndată, fie prin acordarea unui termen în acest scop.

Prin urmare, instanța nu este legal sesizată decât în ipoteza în care se constată că rechizitoriul nu a fost întocmit cu respectarea prevederilor art. 264 C.p.p., ceea ce nu e cazul în speță, instanța atrăgând atenția inculpaților la termenul de judecată din data de 29.03.2011 că rechizitoriul nr. 440/P/2008 al Parchetului de pe lângă C_____ de A____ A____ I_____ (aflat în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXXX reunit cu cel prezent) poartă viza

menționată și semnătura procurorului general al acestei unități de parchet.

Relativ la excepția privind necompetența după materie și calitatea persoanei s-a reținut că în urma modificărilor legislative (intervenite începând cu Legea 140/1996 prin care s-a modificat art. 209 Cp introducându-se al.2 lit. a – referitoare la bunurile care fac parte din patrimoniul cultural), judecătoria – ca instanță de prim grad e competentă să soluționeze infracțiunile pentru care inculpații au fost trimiși în judecată, conform disp. art. 25 Cpp.

Mai mult, ceea ce interesează este calitatea pe care inculpații Todo _____ A _____ și G _____ A _____ au avut-o la data comiterii faptelor.

Prin urmare, calitatea de ofițer, respectiv subofițer de poliție, nu este de natură a atrage competența altor instanțe (C _____ de A _____ A _____ I _____ pentru inculpatul Todo _____ sau Tribunalul Hunedoara pentru inculpatul G _____), pentru că primul (inculpatul Todo _____) a dobândit calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare numai din data de 11.05.2005, ulterior săvârșirii infracțiunilor, iar celălalt (inculpatul G _____) a fost trecut în rezervă la data de 22.11.2000 și nu a avut niciodată calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare, astfel cum reiese din adresa nr. xxxxxx/7.04.2011 emisă de MAI – IGPR – Direcția Management Resurse Umane (f.335 dos. inst.)

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs în termenul legal Parchetul de pe lângă Judecătoria D _____ și partea responsabilă civilmente S.C.Gilex Prod S.R.L. Beriu, invocând aspecte de nelegalitate .

Prin decizia penală nr. 1193 din 2 noiembrie 2011 pronunțată de C _____ de A _____ A _____ I _____ în dosar nr. nr.XXXXXXXXXXX2010, s-a admis recursul declarat de către Parchetul de pe lângă Judecătoria D _____ , s-a casat sentința penală atacată, precum și încheierea de ședință din 29.03.2011, numai sub aspectul soluționării excepției referitoare la efectuarea cercetării penale de un alt organ decât cel competent și în ceea ce privește dispoziția de reunire a dosarelor nr.XXXXXXXXXXXXXX la dosarul nr.xxxxxx/221/2008 prin încheierea de ședință din 29.03.2011 și, procedând la rejudecare în aceste limite, s-a dispus disjungerea cauzei având ca obiect rechizitoriul procurorului din 5.08.2008 dat în dosarul de urmărire penală nr.151/P/2005 al Parchetului de pe lângă C _____ de A _____ A _____ I _____, înregistrat în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXXX al Judecătoriei D _____ și trimite cauza spre continuarea judecății la Judecătoria D _____.

În baza art.332 C.proc.pen. s-a restituit procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă C _____ de A _____ A _____ I _____ cauza având ca obiect rechizitoriul procurorului din 31.10.2010 dat în dosarul de urmărire penală nr.440/P/2008 al Parchetului de pe lângă C _____ de A _____ A _____ I _____, înregistrată la Judecătoria D _____ sub nr. XXXXXXXXXXXXXXXX pentru a proceda conform art.268 alin.1 C.proc., în vederea refacerii urmăririi penale, cu menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței penale atacate. Pentru a pronunța această hotărâre C _____ de A _____ A _____ I _____, ca instanță de control judiciar a reținut, printre altele, sub aspectele

relevante în prezenta cauză, că excepțiile invocate referitoare la nulitatea absolută a actelor de urmărire penală, nelegalitatea actului de sesizare și competența după materie și calitatea persoanei sunt neîntemeiate.

Se constată așadar că în cauză C_____ de A____ A____ I_____ ca instanță de control judiciar, investită legal, în temeiul art. 332 alin. 4 din Codul de procedură anterior, a analizat excepțiile invocate referitoare la nulitatea absolută a actelor de urmărire penală, nelegalitatea actului de sesizare și competența după materie și calitatea persoanei, context în care aceste excepții nu mai pot fi puse în discuție.

C_____ reține că inadmisibilitatea reprezintă o sancțiune procedurală care intervine atunci când părțile implicate în proces efectuează un act pe care legea nu îl prevede sau îl exclude, precum și în situația când se încearcă exercitarea unui drept epuizat pe o altă cale procesuală ori chiar printr-un act neprocesual.

Dând eficiență principiului stabilit prin art. 129 din Constituție privind exercitarea căilor de atac în condițiile legii procesual penale, precum și celui privind liberul acces la justiție statuat prin art. 21 din legea fundamentală, respectiv exigențelor art. 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, C. proc. pen. a stabilit un sistem coerent al căilor de atac, același pentru toate persoanele aflate în situații juridice identice.

O hotărâre judecătorească nu poate fi atacată pe alte căi decât cele expres prevăzute de lege sau, cu alte cuvinte, căile de atac ale hotărârilor judecătorești nu pot exista în afara legii. Regula are valoare de principiu constituțional, dispozițiile art. 129 din Constituție prevăzând că mijloacele procesuale de atac a hotărârii judecătorești sunt cele prevăzute de lege, iar exercitarea acestora se realizează în condițiile legii.

Recunoașterea dreptului inculpaților de a pune din nou în discuție excepțiile care au fost definitiv soluționate printr-o hotărâre judecătorească anterioară, în alte situații decât cele prevăzute de legea procesuală constituie o încălcare a principiului legalității acesteia, precum și al principiului constituțional al egalității în fața legii și autorităților și din acest motiv, apare ca o situație inadmisibilă în ordine de drept.

2. Nulitatea sentinței penale atacate pe motivul că judecătorul de fond nu a motivat hotărârea:

Principiul general consacrat de Codul de procedură penală, impune ca orice hotărâre judecătorească să fie motivat, pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primei instanțe. Pentru satisfacerea acestui principiu judecătorul fondului este dator să arate motivele de fapt și de drept care au format convingerea lor, să enunțe cele constatate și dovezile care au determinat-o.

Acest principiu își găsește consacrarea în dispozițiile imperative ale art. 403 C.pr.p., iar nerespectarea lor atrage desființarea hotărârii, pentru că, fără arătarea motivelor și a dovezilor, soluția pronunțată este netemeinică.

Este adevărat că în sensul art.6 din Convenția europeană a drepturilor omului (denumită în continuare Convenție) judecătorul primei instanțe

are obligația de a proceda la o analiză a probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, cât și a celor care au fost înlăturate, precum și de a analiza orice elementelor de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză, întrucât cuprinderea acestora în expunerea hotărârii judecătorești garantează tocmai dreptul al un proces echitabil și asigură exercitarea dreptului la apărare. Însă, art. 6 parag. 1 din Convenție nu trebuie înțeles că impune judecătorului obligația de a da un răspuns detaliat față de fiecare argument al părților procesului (cauza Ruiz Torija c. Spaniei, CEDH, decizia din 28 martie 2000, Janguie _____).

În speță, contrar susținerilor apelanților inculpați Judecătoria și-a îndeplinit obligația de motivare a hotărârii, fiind respectat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al inculpaților.

Astfel, hotărârea atacată corespunde exigențelor art. 403 C.pr.p., judecătorul instanței de fond a arătat faptele pentru care au fost trimiși în judecată inculpații, a procedat la analiza mijloacelor de probă în baza cărora s-a stabilit activitatea infracțională desfășurată de fiecare inculpat, a expus care sunt motivele de fapt și de drept care au stat la baza soluției date, a enunțat cele constatate și dovezile care au determinat condamnarea inculpaților, răspunzând la apărările invocate de inculpați. În aceeași ordine de idei, C_____ constată că hotărârea criticată este motivată iar motivarea exprimă, fără echivoc, argumentele de fapt și de drept avute în vedere la pronunțarea hotărârii .

Împrejurarea că prima jurisdicție a expus unele fapte astfel cum sunt descrise în actul de inculpare nu poate echivala cu o nemotivare, atâta timp cât hotărârea supusă controlului de legalitate cuprinde o analiză a problemelor esențiale ale cauzei atât sub aspect de fapt , cât și de drept. Faptul că judecătorul de fond nu a răspuns la anumite argumente care nici nu au influențat soluția litigiului nu se poate apreciat că s-a adoptat o decizie nemotivată, așa cum este cazul în speță.

C_____ de A_____ constată că instanța de fond a motivat hotărârea judecătorească prezentând argumente suficiente pentru a permite instanței de control judiciar verificarea lor, astfel că invocarea nulității relative a hotărârii penale atacate nu este întemeiată.

3.Neintroducerea în cauză ca parte civilă a Ministerului de Finanțe ca reprezentant al Statului R_____ :

Relativ la acest motiv de a_____ care în opinia inculpatului C_____ C_____ constituie un motiv de nulitate absolută C_____ constată nepertinența acestuia. Pe de o parte, inculpatul nu poate invoca lipsa de procedură cu o altă parte din dosar, iar, pe de altă parte, siturile arheologice clasate monument istoric ce cuprind vestigii arheologice: structuri, construcții, grupuri de clădiri, precum și terenuri cu potențial arheologic reperat sunt proprietatea publică a Statului R_____ reprezentat prin M_____ C_____ și Cultelor , fiind atribuite în administrarea instituțiilor publice, muzeele (art.7 și 8 din O.G. nr. 68/1994 privind protecția patrimoniului cultural național, art. 3 și art. 10-16 din O.G. nr. 43/2000 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2000). Situl monument istoric

"Sarmizegetusa Regia" este parte a domeniului public și se află în administrarea Muzeului Civilizației Dacice și Romane din D____, de la înființarea acestuia (vol. V ds. u.p. , f. 251-360).

4. Nerespectarea principiului aleatoriu în repartizarea cauzei:

În ce privește motivul de critică invocat referitor la faptul că judecata în fond s-a realizat de un complet desemnat cu încălcarea repartizării aleatorii a cauzelor, astfel că întreaga judecată este lovită de nulitate absolută cu consecința desființării sentinței și trimiterii cauzei spre rejudecare, fiind incident cazul de nulitate absolută prevăzut de art. 281 alin. 1 lit. a) C. proc. pen., C_____ constată că acest motiv nu este întemeiat.

Astfel, prin rechizitoriul dat în dosarul nr. 151/P/2005 al Parchetului de pe lângă C_____ de A____ A____ I____, au fost trimiși în judecată inculpații 1. R____ H____ C____, 2. I____ L____ zis "J____ Americanu", 3. J____ (C____) D____-S____ zis "R____", 4. C____ C____, 5. B____ I____, 6. L____ V____, 7. L____ I____, 8. M____ D____, 9. O____ L____ O____, 10. P____ R____ M____, competența de soluționare a cauzei fiind stabilită în favoarea Judecătoriei D_____.

Cauza a fost înregistrată la data de 05.08.2008 și a primit, prin repartizare în sistem informatizat, prim termen de judecată la data de 03.11.2008, completului „ C4 penal , urmărire penală, corupție ” din cadrul Judecătoriei D_____ - (f. 1896 ds. curte, vol. VIII).

La termenul de judecată din data de 26.01.2009, instanța a pus în discuție excepția de necompetență teritorială și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Orăștie.

Dosarul a fost înregistrat la Judecătoria Orăștie la data de 13.02.2009 și a primit, prin repartizare în sistem informatizat, prim termen de judecată la data de 05.03.2009, termen la care instanța, din oficiu a pus în discuție excepția de necompetență teritorială și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei D____, născându-se astfel prezentul conflict negativ de competență.

Tribunalul Hunedoara fiind sesizat pentru soluționarea regulatorului de competență, prin sentința penală nr. 220/2009 din data de 09.07.2009 a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei D_____ căreia i s-a trimis dosarul.

Urmare a acestei hotărâri dosarul a fost repartizat manual aceluiși complet de judecată care a declinat inițial competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Orăștie.

La data de 27 iunie 2001 prin sentința penală nr. 884 / 2011 pronunțată de Judecătoria D_____ în dosarul nr. XXXXXXXXXXXX2010, s-a admis excepția referitoare la efectuarea cercetării penale de un alt organ decât cel competent și în baza art. 332 C . pr. pen. anterior s-a dispus restituirea cauzei privind , printre alții, pe inculpații: R____ H____ C____, I____ L____, J____ (C____) D____-S____, C____ C____, B____ I____, L____ V____, L____ I____ .

C_____ de A____ A____ I____ , prin decizia penală nr. 1193/2011 pronunțată la data de 2 noiembrie 2011 , admițând recursul declarat de

către Parchetul de pe lângă Judecătoria D____, a casat sentința penală nr. 884/2011 pronunțată de Judecătoria D____ în dosarul nr. XXXXXXXXXXXX2010, precum și încheierea de ședință din 29.03.2011, numai sub aspectul soluționării excepției referitoare la efectuarea cercetării penale de un alt organ decât cel competent și în ceea ce privește dispoziția de reunire a dosarelor nr. XXXXXXXXXXXXXXXX la dosarul nr. xxxxxx/221/2008 prin încheierea de ședință din 29.03.2011 și, procedând la rejudecare în aceste limite, s-a dispus disjungerea cauzei având ca obiect rechizitoriul procurorului din 5.08.2008 dat în dosarul de urmărire penală nr. 151/P/2005 al Parchetului de pe lângă C____ de A____ A____ I____, înregistrat în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXXX al Judecătoriei D____ și trimiterea cauzei spre continuarea judecării la Judecătoria D____.

În temeiul acestei decizii penale dosarul a fost trimis spre continuarea judecării aceluiași complet de judecată. Prin urmare, se constată că în cauză a fost respectat principiul repartizării aleatorii, criticile invocate sub acest aspect fiind neîntemeiate.

5. Incompatibilitatea judecătorului de fond:

Pentru că apelanții inculpați au circumscris situația de incompatibilitate a judecătorului fondului, care în cauza supusă judecării anterior pronunțării hotărârii pe fond a formulat o plângere penală, fiind începută urmărirea penală „in rem” în data de 21.07.2015, prin ordonanța procurorului în dosar nr. 2050/P/2015 sub aspectul comitetii infracțiunii de ultraj judiciar și apoi s-au efectuate mai multe procedee probatorii pentru identificarea autorilor faptei cercetate, procedee care i-au vizat și pe inculpații C____ C____ și J____ (fost C____) D____ S____, noțiunii de nulitate absolută, Curte apreciază că se impune a se defini și explicita termenul de „incompatibilitate a judecătorului”

În doctrina de specialitate, incompatibilitatea a fost definită ca fiind imposibilitatea legală în care se află un subiect procesual de a participa într-o cauză penală, spre a nu influența caracterul echitabil al procesului penal.

După cum se poate observa, incompatibilitatea are o natură preventivă, în sensul că înlătură din timp orice fel de prezumție cu privire la imparțialitatea și obiectivitatea unui subiect oficial. Abținerea și recuzarea intervin întotdeauna înainte de efectuarea unui anume act procesual/procedural sau, de îndată ce s-a luat la cunoștință despre o atare situație dar nu mai târziu de termenul instituit în art. 282 C . proc. pen.

Așadar, incompatibilitatea reprezintă o instituție procesuală, o situație specială în care se află un subiect oficial față de o cauză penală și se referă la activitatea judiciară în procesul penal a unui judecător. Cu privire la sancțiunea procedurală care intervine în cazul în care un act a fost deja îndeplinit de către un subiect oficial incompatibil, Curte, apreciază că intervine nulitatea relativă, opinia apelantului inculpat în sensul că incompatibilitatea se referă la compunerea completului de judecată, fiind

incident cazul de nulitate absolută prevăzut de art. 281 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., este nefondată și în raport de următoarele argumente. Astfel, dacă legiuitorul ar fi dorit să circumscrie incompatibilitatea judecătorului, cazului de nulitate absolută referitoare la compunerea instanței nu ar fi dat posibilitatea judecătorului să poată menține actele îndeplinite sau măsurile dispuse astfel cum este înserat în conținutul art. 68 alin. (6) C. proc. pen.

Mai mult decât atât legiuitorul reglementând expres cazurile de contestație în anulare în conținutul art. 426 lit. d) C. proc. pen. delimitează clar noțiunea de compunere a instanței de cea în care a existat un caz de incompatibilitate și arată când și în ce condiții poate fi analizată.

Pornind de la aceste dispoziții legale, apreciem că în situația în care subiectul oficial este incompatibil sancțiunea procedurală aplicabilă respectivului act este nulitatea relativă și având în vedere cazurile enumerate de art. 64 C. proc. pen., apreciem că incompatibilitatea judecătorului atrage nulitatea relativă a actelor efectuate de acesta de la momentul declanșării stării de incompatibilitate, iar remediul procesual este cel al abținerii sau recuzării.

C_____ nu neagă faptul că formularea plângerii penale creează în opinia inculpatului o anumită suspiciune de imparțialitate asupra tuturor actelor îndeplinite, însă analiza acestui motiv se a_____ se impune a fi astfel analizată și nu prin prisma celei ce vizează compunerea instanței pentru că incompatibilitatea se referă la "activitatea judiciară" în procesul penal și, prin urmare, nulitatea absolută prevăzută de art. 281 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. nu se aplică, deoarece acest caz ar privi doar modul de organizare al instanței (din punct de vedere administrativ).

C_____, apreciază că trebuie avut în vedere faptul că împiedicarea prevăzută de lege în cazul unui anumit subiect oficial (în cazul incompatibilității) se justifică prin faptul că, în privința persoanei respective survin anumite împrejurări personale, de natură a pune sub semnul îndoielii obiectivitatea acestora în soluționarea cauzei penale și doar prin prisma acestor aspecte trebuie analizat în ce măsură judecătorul incompatibil a produs o vătămare.

Așadar, va trebui să stabilim că s-a adus o vătămare drepturilor părților/subiecților procesuali principali (nulitate relativă) deoarece ține chiar de esența incompatibilității ideea de a fi nevoie să se arate dacă va exista sau nu o vătămare pentru că incompatibilitatea nu trebuie considerată ca o lipsă de pregătire profesională, ci numai o situație specială în care se află un subiect oficial față de o cauză penală.

Altfel spus, la formularea și respectiv la soluționarea cererii de abținere/recuzare ne interesează dacă va exista sau nu o vătămare în situația în care acel subiect oficial va continua să participe la soluționarea sau judecarea respectivei cauze penale, simpla constatare a stării de incompatibilitate nefiind suficientă pentru ca acesta să se abțină sau să fie recuzat.

C_____, apreciază că aceeași regulă se aplică și după ce actul a fost efectuat de către un subiect oficial incompatibil întrucât trebuie să existe o simetrie, atât înainte de efectuarea unui act, cât și ulterior efectuării actului. Astfel, dacă un act procesual/procedural a fost efectuat de un subiect oficial aflat într-unul dintre cazurile de incompatibilitate, vătămarea trebuie dovedită, deoarece ține chiar de esența incompatibilității ideea de a fi nevoie să se arate dacă va exista sau nu o vătămare.

În lumina jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, imparțialitatea instanței de judecată, în sensul art. 6 parag. 1, este analizată atât sub aspect subiectiv cât și sub aspect obiectiv. Prin prisma demersului subiectiv, judecătorii sunt datori să se abțină să manifeste o părere preconcepută, iar prin prisma demersului obiectiv, judecătorul trebuie să ofere suficiente garanții pentru a exclude orice dubiu că ar putea acționa părtinitor într-un litigiu dedus judecății. Imparțialitatea, conform demersului subiectiv, se prezumă până la proba contrarie, atitudinea părtinitoare a judecătorului într-o anumită cauză urmând a fi dovedită .

Toate aceste aspecte, prin raportare la speța concretă și prin prisma actelor procedurale îndeplinite de judecătorul fondului și analizării existenței unei vătămări, conduc la concluzia că în cauza pendinte judecătorul fondului a respectat standardele de imparțialitate atât potrivit normele dreptului intern cât și cele stabilite de C_____ Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, deși judecătorul fondului a formulat o plângere penală , plângere în baza căreia inculpatul apelant a fost supus unor procedee probatorii de către organele de anchetă penală , analiza actelor și lucrărilor dosarului nu reliefează niciun aspect în ceea ce privește o posibilă atitudine parțială sau subiectivă a acestuia, în sensul că ar fi avut cunoștință de acest aspect și că în mod intenționat și-ar fi dorit să rămână pe acest dosar prin neformularea unei cereri de abținere.

Mai mult decât atât, se constată că invocarea stării de incompatibilitate a judecătorului fondului, pentru considerentele arătate nu va putea fi analizată decât prin prisma unei presupuse vătămări circumscrise așa cum s-a arătat unei eventuale imparțialități a judecătorului fondului, imparțialitate care nu numai că nu a fost invocată de apelantul inculpat în vreun fel sau contestată sub vreun aspect, ba mai mult decât atât în examenul propriu de imparțialitate, C_____, apreciază că în analiza modului în care judecătorul fondului a soluționat cauza nu se regăsesc acele temeuri cu privire la care există suspiciunea rezonabilă că judecătorul prin măsurile luate a lăsat să se înțeleagă, dincolo de orice dubiu rezonabil, că și-a creat convingerea cu privire la vinovăția vreunui dintre inculpați.

Față de argumente de fapt și drept expuse, C_____ apreciază că, dincolo de faptul că incompatibilitatea unui judecător nu se circumscrie noțiunii de compunerea instanței și că nu poate fi analizată prin raportare la cazul de nulitate absolută invocat, incompatibilitatea judecătorului fondului nu a

afectat în vreun mod imparțialitatea sa și ca atare nu se impune desființarea cauzei și trimiterea acesteia spre rejudecare.

Referitor la criticile inculpaților care se subsumează problemei de drept privind nulitatea probelor C_____ reamintește că prezenta cauză nu a parcurs procedura camerei preliminare, corect, de altfel, prin prisma dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 255 din 19 iulie 2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală [...], context în care revine Curții de A_____ A_____ I_____, ca jurisdicție superioară să analizeze criticile acestora privind nulitatea probelor. Ca atare, în cele ce urmează instanța de a_____ va analiza și legalitatea probelor, urmând ca acele probe care se reține ca fiind nule să fie înlăturate din ansamblul probator, dar și în raport de soluția pronunțată, așa cum se va dezvolta în cele ce urmează. Este evident că în ipoteza aducerii unei soluții de achitare, o atare analiză nu se mai impune a fi efectuată.

Multitudinea criticilor formulate în fața instanței de control judiciar și calitatea apelanților impun, practic, o nouă analiză integrală a cauzei, context în care C_____ a structurat considerentele deciziei sale în trei secțiuni: prima referitoare la inculpații L_____ V_____ și B_____ I_____; a doua referitoare la inculpatul L_____ I_____; a treia referitoare la inculpatul R_____ H_____ C_____, corelativ cu structurarea fiecărei secțiuni în două subsecțiuni: a) situația de fapt și chestiunile de drept și b) latura civilă și cheltuielile judiciare, secțiuni în care vor fi examinate punctual susținerile formulate în a_____ de M_____ Public, partea civilă S_____ R_____ prin Ministerul C_____ și Cultelor și de către inculpații apelanți.

Prin rechizitoriul nr.151/P/2005 din data de 05.08.2008 al Parchetului de pe lângă C_____ de A_____ A_____ -I_____ s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

I. R_____ H_____ -C_____ pentru comiterea infracțiunilor de:

- asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. de art. 323 C . pen. anterior;
- complicitate la infracțiunea de furt calificat de obiecte de patrimoniu cultural din situri arheologice prev. de art. 26 C . pen. rap. la art. 208 al. 1, art. 209 al. 2 lit. b și al. 4 C . pen. anterior cu aplic. art. 280 ind. 1 al. 2 C . pen. și art. 41 al. 2 C . pen. anterior în condițiile art. 33 lit.a C.pen. anterior.

Din punct de vedere faptic, în actul de sesizare s-a reținut, în esență, că în perioada 1998-2007, inculpatul R_____ H_____ -C_____ s-a asociat cu inculpații C_____ C_____, J_____ (fost C_____) D_____ -S_____ și numiții C_____ S_____ R_____, B_____ T_____, Torkon Demirjian, membrii „Cartelului sârb” pentru efectuarea unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric, localizarea, sustragerea și însușirea, pe nedrept, a unor tezaururi arheologice și valorificarea acestora pe piața neagră internațională a antichităților. S-a mai reținut că în aceeași perioadă a primit, în mod repetat și a ajutat la valorificarea următoarelor bunuri arheologice primite de la echipa inculpaților L_____ I_____, L_____ V_____ și B_____ I_____ :

două brățări dacice din aur, de 765 gr. (305.600 G) și 683 gr. (272.800 G), 200 de monede din aur de tip Lysimachos (în valoare totală de 130.000 EURO) și 500 monede de argint tetradrahme (75.000 €), în valoare totală de 783.400 EURO , și, respectiv , 25 denari de argint, 6 piese monetare din bronz (Procopius), inel din aur cu camee (epocă romană), brățară tracică din argint (26,84 gr.), 58 denari imperiali, 99 denari republicani din argint, 43 denari romani din argint în oală de lut în valoare totală de 16.300 € , primite de la echipa de braconaj a inculpaților C____ C____, C____ S____, C____ S____-R____, J____ (fost C____) D____-S____, 105 piese arheologice reprezentând diverse tipuri de arme și unelte dacice din fier, bronz și plumb, în valoare de 30.000 euro, 4000 piese arheologice (monede, vase, arme etc.) în valoare de 40.000 €, predate de R____ H____-C____ la Muzeul N____ de Istorie al Transilvaniei din Cluj-N____.

2. B____ I____ și L____ V____ pentru săvârșirea infracțiunilor de:
- furt calificat prev. de art. 208 alin. 1, 209 alin. 1 lit. a, alin. 2 lit. b, alin. 3 C . pen. anterior , cu aplicarea art. 280 ind. 1, alin. 2 C . pen. anterior , în condițiile art.33 lit.a _ C.pen anterior .

În fapt , s-a reținut în actul de inculpare , în esență, că în vara anului 1999, inculpații B____ Ioan și L____ V____ au sustras prin efectuarea de săpături în situl situl arheologic „Sarmizegetusa Regia”, bunuri aparținând patrimoniului cultural național în valoare totală de 783.400 euro , respectiv : două brățări dacice din aur, de 683 gr. și 764,94 gr., și un număr de 200 de monede din aur - Lysimachos și 500 monede din argint - tetradrahme, pe care împreună cu inculpatul L____ Ilie le-au valorificat în perioada 2001 — 2006 prin intermediul inculpatului R____ H____-C____, bunurile fiind pierdute pentru patrimoniul cultural național.

3. L____ Ilie pentru săvârșirea infracțiunii de:
- nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri, culturale ce fac parte din patrimoniul cultural național prev. de art. 280 ind. 1 C . pen.anterior cu aplic. art. 41 al. 2 C .pen.anterior.

În actul de inculpare s-a reținut, în fapt, în esență, că în perioada 2001 - 2006, inculpatul L____ Ilie a valorificat brățările și monedele în valoare de 783.400 euro sustrate de inculpații B____ Ioan și L____ V____ din situl arheologic „Sarmizegetusa Regia”, prin intermediul inculpatului R____ H____-C____, bunurile fiind pierdute pentru patrimoniul cultural național. La termenul de judecată din data de 18 martie 2014, urmare intrării în vigoare a Noului Cod penal și a Codului de procedură penală, procurorul a formulat în scris precizări ale încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpaților din prezentul dosar, astfel:

1.R____ H____ - C____ – infracțiunile prev. și ped. de art. 367 din noul C.pen. și art. 48 rap. la art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a) și c) din noul C.pen. în cond. art. 35 alin. 1 din noul C.pen. în cond. art. 38 alin. 1 din noul C.pen. toate cu aplicarea art. 5 din noul C. pen. (fapte săvârșite în perioada 1998 - 2007);

2.B____ I____ – infracțiunea prev. și ped. de art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a) și c) din noul C. pen. în cond. art. 35 alin. 1 din noul C. pen. cu aplic. art. 5 din noul C.pen. (faptă săvârșită în vara anului 1999);
3.L____ V____ - infracțiunile prev. și ped. de art. 228 alin. 1, 229 alin. 2 lit. a) și c) din noul C. pen. în cond. art. 35 alin. 1 din noul C. pen. cu aplic. art. 5 din noul C.pen. (faptă săvârșită în vara anului 1999);
4.L____ I____ – infracțiunea prev. și ped. de art. 270 alin. 1 din noul C. pen. (faptă din perioada 2001 - 2006 raportat la faptele săvârșite de inculpatul B____ I____).

Prin sentința penală supusă actualului control de legalitate și temeinicie , judecătorul de fond, pe baza probatoriului administrat atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul judecății, a reținut, în esență, că acuzațiile aduse inculpaților L____ V____ și B____ I____ de furt calificat de bunuri aparținând patrimoniului cultural național sunt dovedite dincolo de orice îndoială , iar referitor la inculpatul L____ I____ a reținut că se impune achitarea inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii de nerespectare a regimului de ocrotire a unor bunuri prev. și ped. de art.280 ind. 1 C .pen. anterior și respingerea solicitării parchetului de a se dispune schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina acestuia în infracțiunea de tăinuire prev. și ped. de art.270 din noul Cod penal reținând că fapta prev. de art. art.280 ind. 1 C .pen. anterior a fost dezincriminată, întrucât elementul material al infracțiunii de nerespectare a regimului de ocrotire a unor bunuri prev. de art.280 ind. 1 C .pen anterior nu coincide cu elementul material al infracțiunii de tăinuire prev. de art.270 din noul Cod penal.

Din probele administrate la dosarul cauzei rezultă că în sarcina inculpaților L____ V____ și B____ I____ instanța de fond a reținut că în vara anului 1999 cei doi inculpați au comis infracțiunea de furt calificat de bunuri aparținând patrimoniului cultural național , bunuri pe care , apoi, împreună cu inculpatul L____ I____ le-au valorificat în perioada 2001 – 2006, prin intermediul inculpatului R____ H____-C____, bunurile fiind pierdute pentru patrimoniul cultural național.

C____ apreciază necesar a menționa că inculpații L____ V____ , L____ I____ și B____ I____ au solicitat, în temeiul art. 18 Cod pr.pen. , continuarea procesului penal , fiind de necontestat cauzei că raportat la data comiterii faptei , vara anului 1999 și , respectiv primăvara anului 2000, așa cum se va motiva în cele ce urmează, și la limitele de pedeapsă prevăzute de noul Cod penal pentru infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural și , respectiv tăinuire, de la 2 la 7 ani închisoare , și , respectiv de la 1 la 5 ani închisoare sau amenda, s-a împlinit termenul prescripției speciale prev. de art. 154, alin. 1 lit.c) și, respectiv lit. d) rap. la art. 155 alin. 4 Cod penal.

C____ mai relevă faptul că sub aspectul aplicării art. 5 Cod penal privind legea penală mai favorabilă este de necontestat că dispozițiile noului Cod penal sunt mai favorabile raportat la limitele speciale de pedeapsă, care sunt mult reduse față de cele prevăzute de Codul penal din 1969.

C_____ apreciază că în cauză se impun a fi expuse câteva considerente de ordin teoretic refeitorare la aprecierea probelor și la prezumția de nevinovăție, considerente care stau la baza soluționării juste a cauzei. Potrivit prevederilor art.3 din Codul de procedură penală, în desfășurarea procesului penal trebuie să se asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului, organele de urmărire penală și instanța de judecată sunt obligate să strângă și să administreze probe atât în favoarea , cât și în defavoarea inculpatului, iar în conformitate cu disp. art. 100 C. proc. pen., în vederea stabilirii adevărului, organul de urmărire penală și instanța de judecată sunt obligate să lămurească cauza sub toate aspectele, pe bază de probe, sarcina administrării probelor revenind organului de urmărire penală, respectiv instanței de judecată. Astfel, practica judiciară a stabilit constant că prin „eroare de fapt” se înțelege o greșită examinare a probelor administrate în cauză, în ideea că la dosar există o anumită probă când - în realitate, aceasta nu există sau atunci când o anumită probă ar demonstra existența unei împrejurări când - în realitate, din acest mijloc de probă reiese contrariul. Pentru a fi incident acest caz de casare trebuie să se constate existența unor erori care au influențat soluția procesului . Potrivit art. 103 C . pr.pen., probele nu au o valoare mai dinainte stabilită iar aprecierea fiecărei probe se face de organul judiciar în urma examinării tuturor probelor, în scopul aflării adevărului. Aprecierii probelor, ca operațiune finală a activității de probațiune, permite instanței de judecată să determine măsura în care probele reflectă adevărul. Prin aprecierea tuturor probelor administrate, în ansamblul lor, instanța își formează convingerea cu privire la temeinicia sau netemeinicia învinuirii, cu privire la măsura în care prezumția de nevinovăție a fost sau nu înlăturată prin probe certe de vinovăție, dacă se impune sau nu achitarea inculpatului pentru fapta dedusă judecății. Spre deosebire de situația pur subiectivă, convingerea se întemeiază pe raționament. De aceea, instanța este obligată să verifice fiecare probă în conținutul ei, prin izvorul de unde provine, prin confruntarea cu alte probe administrate pentru ca, în final, să se înlătore orice îndoială. Existența îndoielii este incompatibilă cu convingerea, cu certitudinea deplină. În orice proces penal, problema fundamentală pe care trebuie să o soluționeze instanța este aceea de a stabili în mod cert dacă probatoriile administrate sunt într-o asemenea măsură relevante și concludente, directe și neechivoce încât să justifice condamnarea. Simplele indicii, suspiciunile, aprecierile subiective, coroborarea doar a unor elemente probatorii fragmentare nu sunt suficiente pentru a stabili vinovăția unei persoane acuzate de săvârșirea unei fapte prevăzută de legea penală. Această problemă este indisolubil legată de aspectele referitoare la prezumția de nevinovăție și de regula "in dubio pro reo ", potrivit căreia

incertitudinea, îndoiala, echivocul, operează și trebuie interpretate în favoarea celui acuzat.

Articolul 6 §2 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților (denumită în continuare Convenție) dispune că orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

În Codul de procedură penală r____, prezumția de nevinovăție este înscrisă în regulile de bază ale procesului penal, în art. 4 și art. 99 alin. 2 , stabilindu-se că orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă.

La pronunțarea unei condamnări instanța trebuie să-și întemeieze convingerea asupra vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe și să nu lase loc îndoielii și nesiguranței în privința vinovăției inculpatului, în acest caz impunându-se a se da eficiență regulii potrivit căreia, orice îndoială este în favoarea inculpatului (in dubio pro reo).

Regula in dubio pro reo este o componentă a prezumției de nevinovăție, un principiu indubitabil care reflectă modul în care principiul aflării adevărului consacrat în art. 5 C. proc. pen. se regăsește în materia probațiunii.

Ea se explică prin aceea că în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și de aceea ele trebuie să concluzioneze în sensul achitării inculpatului.

C_____ europeană a drepturilor omului (denumită în continuare CEDO) în cauză Salabiaku versus Franța , hotărârea din 7 octombrie 1988, xxxxx/83 , Camera, a considerat că, în anumite domenii, utilizarea unor prezumții de fapt pentru a stabili vinovăția unei persoane nu contravine prezumției de nevinovăție a acesteia. Orice sistem de drept cunoaște astfel de prezumții, însă în materie penală statele sunt obligate să nu depășească anumite limite în utilizarea lor, întrucât prin utilizarea lor excesivă puterea de apreciere a judecătorului ar fi golită de conținut, dacă vinovăția unei persoane ar fi stabilită pe baza unor prezumții. În consecință, C_____ a considerat că astfel de prezumții sunt admisibile doar în măsura în care sunt rezonabile, prezumă lucruri dificil sau imposibil de probat și pot fi răsturnate de către persoana interesată. Prezumția de nevinovăție este un principiu fundamental care include dreptul de a nu contribui la propria incriminare (cauza J____ Murray vs Marii Britanii din 08.02.1996, Saunders vs. Marii Britanii din 17.12.1996, Serves vs. Franței din 20.10.1997, Heaney și McGuinness vs. Irlandei din 21.12.2000).

În jurisprudență, s-a arătat că regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în art. 3 din Codul de procedură penală, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru

susținerea vinovăției celui acuzat conține o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite (I.C.C.J., secția penală , decizia nr. 3465 din 27 iunie 2007, la www.scj.ro).

1. În ce-i privește pe inculpații L_____ V_____ și B_____ I_____:

a) Situația de fapt și chestiunile de drept :

C_____ constată , referitor la comiterea în vara anului 1999 a faptei de furt calificat de bunuri aparținând patrimoniului cultural național de către cei doi inculpați L_____ V_____ și B_____ I_____, că probatoriul administrat în tot cursul procesului penal, urmărire penală, judecată în fond și în a____, este insuficient pentru a concluziona, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că sustragerea celor două brățări și a monedelor a fost comisă de către cei doi inculpați , criticile inculpaților apelanți fiind fondate sub acest aspect.

C_____ reține , în baza materialului probator administrat cauzei , că s-a dovedit dincolo de orice îndoială că încă anterior anului 1999 , urmare a informațiilor notorii potrivit cărora regele D_____ înainte de a se sinucide și-a împărțit și îngropat tezaurul regal în albia râului Sargeția, a existat o preocupare constantă atât a unor locuitori ai zonei Munților Orăștiei , dar și a cunoscătorilor și a persoanelor dornice de un câștig rapid de a efectua căutări sistematice în scopul descoperirii de tezaure din zona Munților Orăștiei și o diseminare a informațiilor care erau obținute în urma efectuării de căutări în situri.

C_____ de a____ , în baza propriului examen asupra cauzei, inclusiv asupra probelor administrate în a____, în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate, consideră că în mod greșit prima instanță, într-un proces de analiză și sinteză asupra materialului probator administrat, a stabilit vinovăția inculpaților L_____ V_____ și B_____ I_____ , în săvârșirea actelor de sustragere de bunuri arheologice aparținând patrimoniului cultural național în valoare totală de 783.400 euro , respectiv : două brățări dacice din aur (de 683 gr. și 764,94 gr.) , și un număr de 200 de monede din aur - Lysimachos și 500 monede din argint - tetradrahme, pe care împreună cu inculpatul L_____ I_____ le-au valorificat în perioada 2001 — 2006 prin intermediul inculpatului R_____ H_____ -

C_____, bunurile fiind pierdute pentru patrimoniul cultural național.

În aceeași ordine de idei, C_____, apreciază că prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată în ceea ce –i privește pe inculpații L_____ V_____ și B_____ I_____, probele administrate în cauză nu sunt decisive, complete și sigure și nu sunt în măsură să contribuie la formarea convingerii instanței de judecată că inculpații sunt autorii sustragerii celor două brățări dacice din aur, de 683 gr. și 764,94 gr., și a unui număr de 200 de monede din aur - Lysimachos și 500 monede din argint - tetradrahme, criticile inculpaților fiind întemeiate.

Prima instanță a apreciat pe baza probatoriului administrat atât în cursul anchetei penale, cât și cu ocazia cercetării judecătorești că apărările

inculpaților în sensul că nu au comis fapta nu pot fi primite, fiind cert dovedit, cu probe indirecte administrate cauzei, că fapta există în materialitatea sa și a fost comisă de inculpați cu vinovăția cerută de lege.

C_____ precizează dintr-un început că probele invocate de parchet și însușite de prima instanță în sensul vinovăției inculpaților sunt probe indirecte.

Procedând la reevaluarea probelor cauzei, C_____ le apreciază ca fiind insuficiente pentru a forma convingerea instanței asupra vinovăției inculpatului. Chiar dacă anumite împrejurări reținute în actul de inculpare sunt susținute de probe cauzei cum ar fi faptul că inculpatul B_____ I_____ era angajat muncitor forestier la S.C. Sargeția Orăștie, sectorul Grădiștea, că era cazat în cabana forestieră din zona Tâmpu, cabană aflată în zona Situl monument istoric "Sarmizegetusa Regia" și în gestiunea inculpatei L_____ V_____, că existența anumitor fapte probatorii nu permit constatarea faptului principal care este sustragerea bunurilor care fac parte din patrimoniul cultural de către cei doi inculpați în vara anului 1999 prin efectuarea de săpături neautorizate în punctul arheologic "Dealul Grădiștii – Sub Muchea Cetății" (nr. id. 22A041), la o distanță de 40 m de incinta sacră a Cetății "Sarmizegetusa Regia".

Raportându-ne la conținutul declarațiilor date în faza inițială a anchetei penale, cât și în cursul cercetării judecătorești, se reține că niciunul din martorii audiați nu au fost martori oculari la comiterea faptei de furt. Tot astfel, la o analiză riguroasă a conținutului declarațiilor date de martorii invocați în acuzare și pe care judecătorul de fond și-a întemeiat soluția de condamnare, se reține că însuși martorii arată că au aflat ulterior, fără a preciza cu exactitate data și fără a preciza sursa, că cei doi inculpați au comis fapta de furt și că ceea ce declară cunosc din spusele altor persoane fără a preciza vreo persoană.

În concret, martorul S_____ T_____ a declarat constant, atât în cursul anchetei penale, cât și în cursul cercetării judecătorești, că inculpatul L_____ I_____ la începutul anului 2000 i-a predat brățările și circa 50-60 de monede, cerându-i să le prezinte martorului D_____ E_____ din mun. D_____ în vederea evaluării și găsirii unui intermediar care să le valorifice, nu i-a spus de unde provin bunurile și că, ulterior a aflat, fără a preciza vreun nume, că bunurile au fost găsite, prin efectuarea de detecții, și sustrase de către inculpații L_____ V_____ și B_____ I_____.

Referitor la declarațiile martorului D_____ E_____ acesta a confirmat că la începutul anului 2000 a fost la locuința martorului S_____ T_____ unde a văzut cele două brățări de aur, spiralate și niște monede din aur, că l-a întrebat pe martorul S_____ T_____ de unde are bunurile, dar acesta nu i-a dat detalii despre proveniența lor sau despre proprietarul - vânzător și că, abia ulterior, a aflat de la alte persoane, căutători, că acestea fuseseră descoperite de către inculpații B_____ I_____ și L_____ V_____.

Relativ la declarațiile martorului cu identitate protejată „I_____ A_____”, C_____ constată că acestea trebuie privite cu rezervă în contextul în care

audiat nemijlocit de instanța de a____ acesta a negat toate declarațiile date în cursul anchetei penale și nu și-a recunoscut semnătura de pe niciuna declarațiile de la urmărire penală. Mai mult decât atât, deși din înscrisurile depuse la dosar de către parchet rezultă că numitului S____ A____ i-a fost protejată identitatea în cursul anchetei penale fiindu-i atribuit numele de „I____ A____”, audiat nemijlocit de instanța de a____ martorul S____ A____ a negat atribuirea calității de martor cu identitate protejată „ I____ A____ ”.

Pe de altă parte este de reținut, la o analiză atentă a declarației date de martorul S____ A____ în cursul anchetei penale sub identitatea protejată de „I____ A____” că informația privind descoperirea de către L____ V____ a unei comori a aflat-o de la un cioban pe nume C____ R____, persoană care nu numai că nu a fost audiată în cursul anchetei penale, dar nu a fost propusă de acuzare pentru a fi audiată în cauză. Sub acest aspect al probațiunii este de precizat că instanța de judecată nu mai are rol activ, aspect menționat, de altfel, încă din expunerea de motive a C.pr.pen. al României, în care s-a prevăzut că „Procurorul, ca titular al acțiunii penale, va trebui să dovedească acuzarea, prin administrarea de probe . Pe cale de consecință este regândit rolul judecătorului, care va veghea cu preponderență ca procedurile ce se desfășoară în fața sa să aibă caracter echitabil, principiul rolului activ nemaifiind consacrat ca atare în Partea generală a proiectului.” Prin urmare procurorul, ca titular al acțiunii penale, va trebui să dovedească acuzarea prin administrarea de probe, rolul judecătorului fiind astfel mult diminuat. Judecătorul va veghea cu preponderență ca procedurile ce se desfășoară în fața sa să aibă caracter echitabil, având doar un rol diriguitor și realizând funcția justiției (examinarea și soluționarea cauzei), context în care judecătorul nu poate completa lacunele urmăririi penale în baza administrării materialului probator.

În aceeași ordine de idei, este de menționat că potrivit noii concepții a legiuitorului rolul judecătorului este acela de a crea condițiilor necesare pentru examinarea completă a cauzei și excluderea probelor nelegale sau neloaiale.

Relativ la conducere în teren a organelor de anchetă penală de către martorul S____ A____ în cursul anchetei penale sub identitatea protejată de „I____ A____” pentru a le indica locul de unde au fost sustrate cele două brățări și monedele este de reținut că aceasta a avut loc la data de 18.09. 2007 . Or, în contextul în care martorul cunoaște aspectele privind sustragerea bunurilor de către cei doi inculpați din spusele altei persoane , că indicarea locului de unde s-au sustras bunurile a avut loc după 8 ani de la data comiterii presupuselor fapte de furt, iar probele cauzei dovedesc fără niciun dubiu că actele de braconaj arheologic în arealul sitului arheologic Sarmizegetusa Regia care aparține civilizației dacice au fost comise atât înainte , cât și după anul 1999 , aspect inovat și de către acuzare, și că la locul indicat erau numeroase urme ale trecerii braconierilor, că groapa indicată de martor , ca și mulțimea celorlalte puteau conține artefacte arheologice , astfel cum rezultă din

raportul de expetiză de la fila 209 vol. X d. u.p. , C_____ apreciază că nu își poate baza condamnarea celor doi inculpați pe declarația acestui martor.

Instanța de fond a reținut că vinovăția celor doi inculpați rezultă din declarațiile date organelor de anchetă penală de martorul C_____ S_____ M_____, martor pe care parchetul și-a întemeiat acuzațiile, care arată că cei doi inculpați L_____ V_____ și B_____ I_____ au efectuat detecții în zona sitului arheologic Sarmizegetusa Regia cu ajutorul unui detector împrumutat de la numitul G_____ S_____ , aspect despre care martorul declară că îl știe chiar de la G_____ S_____ . Însă, audiat nemijlocit de instanța de a_____ în calitate de martor G_____ S_____ neagă aceste aspecte, declarând că nu dat niciun detector celor doi inculpați și nu are cunoștință de comiterea vreunei fapte de către cei doi inculpați, context în care declarația martorului C_____ S_____ M_____ nu poate fi reținută ca reflectând adevărul.

M_____ Public și-a întemeiat acuzațiile împotriva inculpaților și pe declarațiilor martorului cu identitate protejată „C_____ V_____ ” (f. 261 vol X ds. u.p.), declarații apreciate de prima instanță ca relevante în stabilirea vinovăției inculpaților . Însă, C_____ procedând la audierea nemijlocită a martorului reține că acesta a negat că este autorul mărturie consemnate în înscrisurile tehnoredactate aflate la filele 256 , vol.X ds. u.p. , susținând că nici conținutul și nici semnătura nu îi aparțin. Mai mult decât atât, declarațiile acestui martorului cu identitate protejată trebuie privite cu mare rezervă în contextul în care audiat nemijlocit de instanța de a_____ martorul G_____ S_____ a declarat că la termenul de judecată când a fost audiat sub identitate protejată a fost luat de pe stradă de organele judiciare , dus la sediul parchetului unde i s-a solicitat să declare în momentul audierii de către instanță că este „ C_____ V_____ ”. Or, în raport de această situație revenea acuzării rolul de a solicita desconspirarea martorului .

CEDO referitor în problema martorilor anonimi a trasat coordonatele pe baza cărora trebuie analizată compatibilitatea mărturiilor anonime cu garanțiile unui proces echitabil, și anume: hotărârea de condamnare nu se poate baza numai sau într-o măsură decisivă pe declarațiile martorilor anonimi. (Kostovski contra Olanda , Doorson împotriva Olandei, Hotărârea din 26 martie 1996, V_____ Mechelen si altii împotriva Olandei, Hotărârea din 23 aprilie 1997).

Judecătorul de fond a reținut că vinovăția celor doi inculpați sub aspectul infracțiunii de furt calificat rezultă din declarațiile inculpatului R_____ H_____ C_____. Însă, această reținere este o simplă prezumție, bazată doar pe faptul că inculpatul R_____ H_____ C_____ a recunoscut că încă anterior anului 1999 se ocupa cu colectarea de obiecte de patrimoniu și că a cunoscut familia L_____, și pe coroborarea doar a unor elemente probatorii fragmentare, fiind insuficientă pentru a stabili cu certitudine că cei doi inculpați au sustras cele două brățări și monede prin efectuarea de săpături neautorizate în punctul arheologic "Dealul Grădiștii – Sub

Muceha Cetății" (nr. id. 22A041), la o distanță de 40 m de incinta sacră a Cetății "Sarmizegetusa Regia ".

C_____, procedând la reanalizarea și reaprecierea declarațiilor celor doi inculpați L_____ V_____ și B_____ I_____ constată că inculpații încă de la primele cercetări au negat comiterea faptei , susținând că nu sunt vinovați

C_____ constată că simplele împrejurări dovedite cauzei că inculpatul B_____ I_____ era angajat muncitor forestier la S.C. Sargeția Orăștie, sectorul Grădiștea , că era cazat în cabana forestieră din zona Tâmpu , aflată în gestiunea inculpatei L_____ V_____, că inculpatul B_____ I_____ lucra în aceeași brigadă cu inculpatul L_____ I_____, tehnician, soțul inculpatei L_____ V_____, că în 20 mai 2000 fiica inculpatului B_____ I_____ s-a căsătorit cu fiul familiei L_____, nu pot fi reținute ca probe decisive în reținerea vinovăției inculpaților în lipsa unor probe certe de vinovăție.

În aceeași ordine de idei, împrejurarea că ulterior anului 1999 inculpatul L_____ I_____ și-a înființat propria firmă de exploatare forestieră _____ " SRL Grădiștea de M_____, jud. Hunedoara și că familia inculpaților L_____ a prosperat, nu poate fi reținut ca aspect în fundamentarea soluției de condamnare a inculpatei L_____ V_____. Relevantă sub acest aspect este declarația martorului S_____ S_____ care arată că oricine deținea la aceea vreme o afacere profitabilă era suspectat că ar fi găsit o comoară.

În egală măsură C_____ apreciază că argumentul judecătorului de fond că inculpații sunt autorii activității de sustragerea a bunurilor din situl arheologic Sarmizegetusa Regia bazată pe faptul că inculpații L_____ V_____ și L_____ I_____ a încercat să influențeze declarațiile martorului S_____ T_____ este o simplă supoziție .

C_____ nu neagă faptul că inculpata L_____ V_____ l-a însoțit pe soțul său L_____ I_____ la locuința martorului S_____ T_____, și că inculpații i-au solicitat să-și schimbe declarațiile date organelor de anchetă penală, astfel cum constant a declarat martorul, însă prezența inculpatei alături de soțul său , inculpatul L_____ I_____ este explicabilă , atâta timp cât inculpatul L_____ I_____ se face vinovat de comiterea infracțiunii de tăinuire , așa cum se va dezvolta în cele ce urmează.

Concluzionând, se apreciază că în cauză nu există probatorii pertinente, certe și concludente din care să rezulte că inculpații L_____ V_____ și B_____ I_____ în vara anului 1999, în timp ce efectuau detecții în punctul arheologic "Dealul Grădiștii – Sub Muceha Cetății" (nr. id. 22A041), la o distanță de 40 m de incinta sacră a Cetății "Sarmizegetusa Regia " , au localizat și sustras un tezaur alcătuit din două brățări dacice, din aur, 200 monede Lysimach, din aur și 500 tetradrahme din argint , context în care soluția legală și temeinică este achitarea inculpaților apelanți pentru fapta pentru care au fost trimiși în judecată.

În aceeași ordine de idei, achitarea inculpaților este justificată prin aceea că nu există nicio probă directă în măsură să înfrângă prezumția de

nevinovăție a acestora și să stabilească cu certitudine că inculpații sunt autorul infracțiunii reținută în sarcina lor.

În aceste condiții, respectarea garanțiilor unui proces echitabil astfel cum au fost stabilite prin art. 6 lit. a) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, presupune și principiul contradictorialității, al nemijlocirii, oralității, inculpatul având dreptul de a pune întrebări, prezumția de nevinovăție fiind înscrisă între regulile de bază ale procesului penal, art. 4 alin. 1 și 2 Cod pr.pen. statuându-se că :

„ (1) Orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă.

(2) După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.”

Având în vedere că, la pronunțarea unei condamnări, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea privind vinovăția inculpatului pe bază de probe certe, sigure și întrucât în cauză probele în acuzare nu au caracter cert, lăsând loc nesiguranței privind vinovăția, se impune regula "îndoiala profită inculpatului", realitatea obiectivă (fapta) și subiectul (autorul) chiar dacă prima s-a conturat, pentru subiect operează îndoiala.

Așa fiind, se va admite apelul inculpaților și se va reforma hotărârea atacată sub acest aspect, în sensul că în temeiul art. 386 alin. 1 și 5 Cod procedură penală și art. 16 alin. 1 lit. c) Cod procedură penală vor fi achitați inculpații B____ I____ și L____ V____ pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prev. de art. 228, 229 alin. 2 lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal .

C____ consideră necesar a preciza referitor la inculpata L____ V____ , soția inculpatului L____ I____ , că este greu de crezut că acesta din urmă nu a cunoscut faptul că soțul său a deținut și ascuns la domiciliul comun cele două brățări și monede , așa cum se va argumenta în cele ce urmează , însă nu se poate reține vinovăția acestuia sub aspectul comiterii infracțiunii de tănuire , existând o cauză de nepedepsire în raport de prevederile art. 270 alin. 2 Cod penal (art. 221 alin. 2 din vechiul Cod penal) .

a) Sub aspectul laturii civile , a sechestrului asigurat or și a cheltuielilor judiciare :

S____ R____ prin M____ C____ s-a constituit parte civilă în cauză (f.326-329,332-336 vol.I dos. inst.; f.7-34 vol. IV dos. inst.; f.253-262,272-277 vol. VIII dos. inst.) față de inculpații R____ H____ – C____, L____ I____, L____ V____ și B____ I____ cu sumelor de:

-49.523 USD și 5.415 Euro, reprezentând cheltuielile ocazionate de repatrierea și expertizarea brățării dacice din aur (nr. 9 în greutate de 682 gr.);

-52.000 USD reprezentând compensații echitabile achitați firmei Word & Co. SUA – pentru această brățară;

-130.000 Euro, reprezentând contravaloarea celor 200 de monede din aur de tip Lysimachos;

-75.000 Euro, reprezentând contravaloarea celor 500 monede de argint tetradrahme.

Pentru garantarea recuperării prejudiciului, în cursul urmăririi penale, s-au luat următoarele măsuri asiguratorii dispuse de procuror la data de 20.07.2007 asupra bunurilor mobile și imobile ale, după cum urmează:

-inculpaților L_____ I_____ și L_____ V_____, cu privire la: autoturismul marca ARO 461, _____ xxxxx; autoturismul marca ARO M 461, _____ xxxxx, autovehiculul marca TV 14 _____ xxxxxx; autoturismul marca Dacia 1310 L , _____ UU1R11711V2682510 și 20 părți sociale deținute de inculpatul L_____ I_____ la _____ " SRL Grădiștea de M_____, jud. Hunedoara.

-inculpatului B_____ I_____ cu privire la:

-imobilul situat în Orăștioara de Jos nr. 19, jud. Hunedoara, înscris în CF nr. 508 Orăștioara de Jos, cu nr. topo 116/3 și 117/3/.

C_____ raportat la soluția de achitare a inculpaților L_____ V_____ și B_____ I_____ pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat , pe considerentul că nu ei sunt autorii faptei, sub aspectul laturii civile a cauzei, în baza art.397 alin. 1 rap. la art. 19 alin. 1 și 5 Cod proc.pen. și art. 25 alin. 1 Cod proc.penală se va aduce o soluție de respingere a acțiunii civile exercitată în cauză de partea civilă S_____ R_____ reprezentat prin M_____ C_____ în contradictoriu cu cei doi inculpați L_____ V_____ și B_____ I_____, nefiind îndeplinite cumulativ cerințele răspunderii civile delictuale pentru a antrena răspunderea civilă a inculpaților și obligarea acestora la despăgubiri civile către partea civilă.

În concret, din economia dispozițiilor art. 998 și urm. din vechiul Cod civil (dispoziții aplicabile cauzei în raport de data faptei, potrivit art. 3 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil) răspunderea civilă delictuală poate fi antrenată, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții : existența faptei ilicite, vinovăția autorului acesteia, prejudiciului cauzat și legătura de cauzalitate dintre prejudiciu și respectiva faptă ilicită. Or, în cauză , așa cum s-a reținut anterior din probatoriul administrat nu s-a dovedit vinovăția penală a inculpaților B_____ I_____ și L_____ V_____ în săvârșirea infracțiunii care constituie faptă ilicită cauzatoare de prejudicii.

Tot astfel, se va reforma hotărârea și sub aspectul înlăturării măsurii sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului din data de 20.07.2007 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului B_____ I_____ cu privire la imobilul situat în Orăștioara de Jos nr. 19, jud. Hunedoara, înscris în CF nr. 508 Orăștioara de Jos, cu nr. topo 116/3 și 117/3/.

Relativ la măsura sechestrului asigurator instituit asupra bunurilor inculpaților L_____ V_____ și L_____ I_____ , măsura se impune a fi menținută, în vederea reparării pagubei cauzate prin infracțiunea comisă de inculpatul L_____ I_____, așa cum se va dezvolta în cele ce urmează. Referitor la obligația stabilită în sarcina inculpaților L_____ V_____ și B_____ I_____ de plată a cheltuielilor judiciare efectuate în fața instanței de fond , în raport de art. 275 , alin. 1, pct. 3 lit. b) Cod pr.pen. se va

înlătura obligația acestora raportat la soluție de achitare în temeiul art. 16 lit. c) Cod pr.pen.

2. În ce-l privește pe inculpatul L_____ I_____ :

a) Situația de fapt și chestiunile de drept :

C_____ în analiza apelului procurorului referitor la inculpatul L_____ I_____ are în vedere, în principal, că instanța de fond a dispus achitarea acestuia pe considerentul de drept că fapta de care este acuzat, art. 280 ind. 1 Cod penal din 1969 a fost dezincriminată odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, considerent care a stat la baza respingerii cererii procurorului de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea prev. de art. 280 ind. 1 Cod penal din 1969 în infracțiunea prev. de art. 270 din noul Cod penal.

Potrivit dispozițiilor art.5 din Codul penal în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea penală mai favorabilă, iar pentru a determina legea penală incidentă se impune a se analiza dacă fapta mai este incriminată de legea penală nouă și aceasta poate retroactivă, în sensul că este mai favorabilă cu privire la încadrarea juridică; caracterul unitar al dispozițiilor referitoare la pedeapsă și circumstanțe de individualizare în raport cu încadrarea juridică la momentul săvârșirii faptei și la data judecării recursului și instituțiile incidente în raport cu incriminarea sau sancțiunea (care agravează, atenuează sau înlătură răspunderea penală și limitele de pedeapsă).

Examinarea încadrării juridice dată faptei se impune pentru a se stabili dacă suntem în prezența unei dezincriminări, urmare abrogării unor texte de lege cât și sub aspectul situației premisă pentru analiza, în concret, a consecințelor privind regimul sancționator.

Infracțiunea de nerespectare a regimului de ocrotire a unor bunuri era prevăzută în Capitolul IV din Codul penal din 1969 intitulat „Infracțiuni privitoare la regimul stabilit pentru unele activități reglementate de lege” la articolul 280 ind. 1, valoarea socială protejată fiind cea referitoare la patrimoniul cultural național și la fondul arhivistic național.

Prin urmare, legiuitorul anterior a înțeles să acorde o atenție specială acestor valori sociale sens în care a incriminat în cuprinsul unui alt articol faptele de înstrăinare, ascundere sau alte fapte prin care se pricinuieste pierderea pentru patrimoniul cultural-național sau pentru fondul arhivistic național a unui bun care, potrivit legii face parte din acel patrimoniu sau fond.

Incriminarea de la art.280 ind. 1 din Codul penal din 1969 era o dispoziție specială raportat la dispoziția generală de incriminare prev. de art.221 din Codul penal din 1969 care era cuprinsă în Titlul III din partea specială a Codului penal intitulată „ Infracțiuni contra patrimoniului ” având în vedere specificul valorilor sociale protejate de cele 2 texte legale în discuție.

La data emiterii rechizitoriului era în vigoare dispoziția legală care reglementa regimul de ocrotire a unor bunuri prev. de art.280 ind. 1 Cod

penal din 1969 , condiții în care nu se poate susține faptul că tănuirea era prevăzută de legea penală și ca atare trebuia reținută.

Conform art.4 din Codul penal, legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. Articolul 3 alin.2 din Legea nr. 187/2012 a statuat că, dispozițiile art.4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare nu se aplică în situația în care fapta este incriminată de legea nouă sau de o altă lege în vigoare, chiar sub o altă denumire.

Deși, în general, prin abrogarea expresă se dezincriminează o faptă, abrogarea nu echivalează în toate cazurile cu dezincriminarea, fapta putând fi incriminată de o altă normă penală, fie sub o altă denumire marginală, fie ca variantă agravată sau atenuantă a altei infracțiuni, fie într-o lege penală generală (este cazul abrogării incriminării din legea penală specială sau din legea nepenală cu dispoziții penale).

Comparând conținutul celor două norme penale , art. 270 din Codul penal și art. 280 ind. 1 din Codul penal din 1969 , raportat și la acuzațiile aduse inculpatului L_____ I____ , în sensul că, a ascuns la domiciliul său tezaurul sustras de soția sa L_____ V_____ și B_____ I_____ în anul _____ vara anului 1999, și, apoi, în primăvara anului 2000 a încercat să valorifice bunurile sustrate după care, în anul 2001, le-a remis inculpatului R_____ H_____ -C_____ , se constată că, fapta inculpatului L_____ Ilie se circumscrie tipicității obiective și subiective a infracțiunii de tănuire prev. și ped. de art.270 din noul Codul penal . Mai mult decât atât este de reținut că potrivit dispozițiilor art. 270 din noul Cod penal fapta de tănuire are un conținut mult mai larg în sensul că există nu doar atunci când făptuitorul a cunoscut că bunul provine din săvârșirea unei fapte penale, ci și atunci când acesta a prevăzut din împrejurările concrete că bunul provine din comiterea unei fapte prevăzute de legea penală chiar dacă nu cunoscut natura acesteia și a urmărit obținerea pentru sine sau pentru altul, a unui folos material condiții cumulative îndeplinite în cauză, prin urmare, sub acest aspect nu se poate aprecia că noua dispoziție legală a eliminat vreun element de care depinde caracterul penal al faptei ori forma de vinovăție cerută de lege pentru a antrena răspunderea penală (în acest sens s-a pronunțat I.C.C.J., secția penală , decizia nr. 3152 din 17 decembrie xxxxx , dosar nr. XXXXXXXXXXXX , acvrat).

În ceea ce privește aplicarea art. 5 din noul Cod penal este evident că noile dispoziții legale sunt mai favorabile în raport de regimul sancționator și circumstanțele de individualizare, închisoarea, precum și amenda ca pedeapsă alternativă, spre deosebire de reglementarea anterioară unde stabilea doar sancțiunea pedepsei închisorii.

C_____ reamintește că achitarea inculpatului L_____ I_____ s-a întemeiat pe aspectul de drept privind dezincriminarea faptei și nu pe considerentul privind lipsa de vinovăție a acestuia, judecătorul primei instanțe reținând că „ actele dosarului au evidențiat clar că inculpatul nu a făcut decât să ascundă și apoi să încerce întrăinarea tezaurului sustras de soția și cuscrul său. ” (n.n inculpații L_____ V_____ și B_____ I_____). În acest context se apreciază că, chestiunea privind vinovăția sau nevinovăția inculpatului

În raport de fapta pentru care a fost trimis în judecată poate fi analizată în raport de toate probele administrate în cauză atât în cursul anchetei penale, cât și în fața instanțelor de judecată – judecătorești și curte de a ____.

În ce privește fondul cauzei C____, procedând la reevaluarea probelor cauzei constată că atât existența faptei , cât și vinovăția inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii de tăinuire sunt cert dovedite, susținerile inculpatului că nu se face vinovat de comiterea acesteia fiind neîntemeiate.

Cu referire la modalitatea de interpretare a probelor de către prima instanță, C____ consideră necesar a face referire și la decizia nr. 1660 din 6 mai 2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în care s-a statuat faptul că probele administrate în faza de urmărire penală nu servesc exclusiv pentru trimiterea în judecată, iar faptul că instanța de judecată este obligată să verifice legalitatea probelor și să stabilească utilitatea și concludența acestora în cadrul cercetării judecătorești nu duce automat la concluzia eliminării probelor administrate în faza de urmărire penală. Este necesar a se preciza că am făcut referire la această decizie, întrucât art. 63 alin. 2 din vechiul Cod de procedură penală a fost preluat de art. 103 alin. 1 din noul Cod de procedură penală. Așadar, în faza procesuală a judecății, probele strânse în cursul urmăririi penale trebuie verificate de instanță, prin administrarea lor în ședință publică, oral, nemijlocit și în contradictoriu, deoarece numai în urma unei asemenea verificări, cu respectarea acestor principii fundamentale, obligatorii în faza cercetării judecătorești, instanța poate ajunge motivat la o soluție temeinică și legală, ca rezultat ce exprimă adevărul impus de probele administrate în mod legal.

În cauză, C____ reține că din probele administrate , rezultă fără echivoc faptul că inculpatul L____ I____ , în primăvara anului 2000 , a deținut și a valorificat două brățări dacice, din aur , una în greutate de 682,4 gr. (brățara nr. 9 ,, M____ Newyorkeză") , iar cealaltă în greutate de 765,1 gr. (brățara nr.5 ,, M____ Pariziană") și un număr de 50 de monede tetradrahme din argint , bunuri ce au provenit din sustrageri prin efectuarea de săpături neautorizate în punctul arheologic "Dealul Grădiștii – Sub Muchea Cetății", și care au ajuns în anul 2001, în posesia inculpatului R____ H____ -C____. Sub acest aspect este de menționat că în contextul în care nu s-a putut stabili cu exactitate câte monede Lysimach din aur și câte tetradrahme din argint instanța a reținut doar un număr de 50 de monede tetradrahme din argint , aplicând principiul in dubio pro reo.

Probele administrate, atât în cursul urmăririi penale cât și al cercetării judecătorești, dovedesc vinovăția inculpatului, susținerile sale privind nevinovăția fiind lipsite de suport probator.

C____, reevaluând probele dosarului , reține că în cauză există probatorii pertinente, certe și concludente din care rezultă că , în primăvara anului 2000, inculpatul L____ I____ , a predat cele două brățări și 50-60 din monede, martorului S____ T____ pentru a le prezenta martorului

D_____ E_____ în vederea evaluării și găsirii unui intermediar care să le valorifice , acțiune ce nu a reușit, astfel că martorul S_____ T_____ i-a restituit bunurile inculpatului, bunuri care ulterior au ajuns în cursul anului 2001 în posesia inculpatului R_____ H_____ C_____, potrivit propriilor recunoașteri ale inculpatului R_____ H_____ C_____, faptă ce întrunește atât sub aspect obiectiv , cât și subiectiv, elementele constitutive ale infracțiunii de tănuire prevăzută și pedepsită de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Relevante sub aspectul vinovăției inculpatului sunt declarațiile martorului S_____ T_____, care în tot cursul procesului penal a arătat că inculpatul L_____ I_____, în primăvara anului 2000, l-a căutat pe martor și i-a predat două brățări și 50-60 de monede , bunuri aduse într-o sacoșă , cerându-i să le prezinte martorului D_____ E_____ din D_____ în vederea evaluării și găsirii unui intermediar care să le valorifice, dar să nu le dea cu o sumă mai mică de „ 80.000 mărci” . Același martor a declarat că brățările „din aur, fiecare ... având circa 5 - 6 spire, iar la fiecare capăt prezentau câte un cap de șarpe” , iar cu privire la monede, martorul a afirmat că ele se aflau într-o pungă de plastic și erau în jur de 50 – 60 de bucăți, de „culoare galbenă ce păreau a fi din aur” .

La audieri, organele de urmărire penală i-au arătat martorului S_____ T_____ - pentru recunoaștere - monede ilustrate în volumul I al Catalogului Galeriei numismatice B_____ Stambuliu, din noiembrie 2003. Cu această ocazie martorul a indicat că monedele de la pg. 20, poziția 78, sunt asemănătoare cu cele primite/văzute de el, fiind vorba de tipul numit „Lysimachos” .

Martorul S_____ T_____ mai declară că a luat legătura cu martorul D_____ E_____ , care a venit la el acasă însoțit de un bărbat necunoscut (cu care vorbea în limba engleză), dar care nu a luat bunurile pentru că prețul i s-a părut prea mare, astfel că nefiind încheiat nicio tranzacție i-a restituit bunurile inculpatului L_____ I_____.

Declarațiile martorului S_____ T_____ sunt confirmate de depozițiile constante ale martorului D_____ E_____ care declară că a fost la casa martorului S_____ T_____ la solicitarea acestuia, unde i-a prezentat „două brățări de aur, spiralate și niște monede din aur” , unele ar fi grecești „Pharnakas” , iar celelalte ar fi un alt tip, în care apărea un cap de bărbat acoperit cu un coif , că martorul i-a cerut prețul de 350.000 mărci, și că tranzacția nu a reușit pentru că prețul era prea mare.

Deosebit de relevant sub aspectul vinovăției inculpatului sunt declarațiile martorului S_____ T_____ care arată că soții L_____ au venit la domiciliul lui și s-au interesat de declarațiile pe care le-a dat anchetatorilor cu privire la cele două brățări, iar inculpații i-au solicitat să-și schimbe declarațiile date, fapt cu care martorul nu a fost de acord. C_____ nu neagă faptul că în cauză nu s-a putut stabili în ce condiții a ajuns inculpatul în posesia bunurilor, însă ceea ce se știe este că inculpatul L_____ I_____ , în primăvara anului 2000 , a deținut două brățări dacice, din aur și 50 de monede tetradrahme din argint bunuri ce au provenit din sustrageri prin efectuarea de săpături neautorizate în punctul arheologic

"Dealul Grădiștii – Sub Muchea Cetății", bunuri pe care le-a valorificat și care au ajuns în anul 2001, în posesia inculpatului R____ H____-C____. În aceeași ordine de idei, sub aspectul vinovăției inculpatului nu este relevant modul în care inculpatul a ajuns în posesia bunurilor. Ceea ce are relevanță este că din modul în care a acționat inculpatul, rezultă că acesta a deținut bunurile provenite din sustrageri prin efectuarea de săpături neautorizate în situl arheologic „Sarmizegetusa Regia”, bunuri aparținând patrimoniului cultural național, bunuri pe care a reușit să le valorifice ulterior și care apoi au ajuns la inculpatul R____ H____ C____, inculpat care la rândul său le-a valorificat. Este deosebit de relevant în cauză, sub aspectul stării de fapt și a vinovăției inculpatului, că acesta, în fața curții de a____, nu a contestat faptul că bunurile aparțin patrimoniului cultural național și că provin din sustrageri prin efectuarea de săpături în situl arheologic „Sarmizegetusa Regia”. Prin actul de inculpare se invocă faptul că prin intermediul numitului G____ R____ V____ (fostul șef al soților L____), soții L____ l-au cunoscut pe inculpatul R____ H____ - C____, colector de antichități, cu contacte internaționale, care le-a cumpărat, aspect însușit și de instanța de fond. Însă, acest fapt nu este confirmat de nicio probă de la dosar. Astfel, G____ R____ V____ în declarația dată organelor de anchetă penală a negat orice implicare în valorificarea bunurilor, iar în ce privește procesul- verbal aflat la fila 79 din ds.X dosarul de urmărire penală, din conținutul acestuia rezultă că cele consemnate de organele de anchetă penală referitor la implicarea lui G____ R____ V____ în vânzarea celor două brățări dacice găsite de inculpații B____ I____ și L____ V____ sunt consemnate în urma discutării cu martorul cu identitate protejată „T____ M____”, martor care nu a fost propus de acuzare în probațiune. Este adevărat că inculpatul L____ I____ nu a recunoscut fapta de tăinuire, însă probele relevate anterior se coroborează între ele și confirmă dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei.

Față de aceste probe, solicitarea inculpatului de achitare este exclusă, la baza condamnării sale stând probe certe de vinovăție.

" Dreptul să probeze lipsa de temeinicie" a probelor în acuzare drept procesual recunoscut de lege acuzatului, nu presupune o contestare ori criticare a probelor de vinovăție, o interpretare personală a acestor probe, combaterea lor prin exprimarea unor opinii proprii.

Folosind expresia "are dreptul să probeze", legiuitorul a impus acuzatului, deopotrivă ca și acuzării, obligația de a proba apărările sale, cât și lipsa de temeinicie a probelor în acuzare.

În consecință, în aplicarea principiului general înscris în art. 97 C. proc. pen., în cazul în care există probe de vinovăție, lipsa de temeinicie a probelor în acuzare se probează tot cu probe, iar nu prin simpla negare a acestora, prin interpretări proprii, deoarece potrivit art. 103 alin. (2) C. proc. pen. - aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului.

Față de aceste considerente, rezultate din dispozițiile legale care reglementează aflarea adevărului în procesul penal numai prin probe, C_____ apreciază lipsite de suport probator susținerile inculpatului L_____ I_____ privind nevinovăția sa.

Cât privește aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal privind reținerea formei continuate aceasta este nejustificată de aceleași împrejurări avute în vedere și anterior de legiuitor – art. 41 Cod penal din 1969, și în raport de starea de fapt reținută în cauză. Pentru reținerea formei continuate este necesar săvârșirea unor acțiuni la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale și împotriva aceluiași subiect pasiv (S_____ r_____ prin M_____ C_____) care fiecare în parte realizează conținutul aceleiași infracțiuni, ceea ce nu este cazul în speță. Inculpatul a deținut bunurile tănuite pe care încercat să le valorifice, fapt ce l-a și reușit, existând o unitate naturală de infracțiune, sub forma infracțiunii continue, epuizată la data valorificării bunurilor, primăvara anului 2000.

Față de aceste considerente, C_____ va admite apelul Ministerului Public, cu consecința reformării hotărârii atacate în sensul schimbării încadrării juridice din infracțiunea prev. de art. 280 ind. 1 Cod penal din 1969 în infracțiunea prev. de art. 270 Cod penal cu aplic. art. 5 Cod penal și apoi, raportat la data săvârșirii faptelor – primăvara anului 2000, și la limitele de pedeapsă prevăzute de lege, se va constata că s-a împlinit termenul de prescripție specială a răspunderii penale prevăzute de art. 154 alin. (1) lit. d) și art. 155, alin. 4 Cod penal, termen cu o durată de 10 ani, ce a expirat în anul 2010, astfel că în temeiul art. 396 alin. 1 și 6 Cod proc.pen. rap. la art. 16 lit. f) Cod proc.pen. se va înceta procesul penal împotriva inculpatului pentru infracțiunea prev. de art. 270 Cod penal.

3. În ce –l privește pe inculpatul R_____ H_____ C_____ :

a) Situația de fapt și chestiunile de drept :

C_____ constată, în principal, că M_____ Public prin motivele de a_____ critică hotărârea atacată în privința inculpatului R_____ H_____ C_____ sub aspectul soluției de achitare de sub acuza comiterii infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal.

C_____ reține că, din punct de vedere faptic, în actul de sesizare s-a reținut, în esență, că în perioada 1998-2007, inculpatul R_____ H_____ - C_____ s-a asociat cu inculpații C_____ C_____, J_____ (fost C_____) D_____ -S_____ și numiții C_____ S_____ R_____, B_____ T_____, Torkon Demirjian, membrii „Cartelului sârb” ș.a. pentru efectuarea unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric, localizarea, sustragerea și însușirea, pe nedrept, a unor tezaure arheologice și valorificarea acestora pe piața neagră internațională a antichităților, ultimul act fiind comis în data de 04.06.2007, când inculpatul R_____ H_____ - C_____ a donat Muzeului N_____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj N_____, un număr de 4000 de piese antice, provenind din braconajul arheologic, bunuri clasate monument istoric.

Inculpatul R____ H____ - C____ prin motivele scrise de a____, depuse la dosar, a solicitat, în temeiul art. 396 alin. 6 Cod pr.pen. coroborat cu disp.art.16 alin.1 lit.f) Cod pr.pen., încetarea procesului penal și a se lua act că nu solicită judecarea cauzei în continuare, urmare a intervenirii prescripției speciale.

În ceea ce privește aplicarea legii penale mai favorabile, art. 5 din noul Cod penal, este evident că noile dispoziții legale sunt mai favorabile în raport de regimul sancționator, limitele de pedeapsă prevăzute de noul cod penal sunt mult reduse față de Codul penal din 1969.

În ceea ce privește incidența dispozițiilor art. 18 C . proc. pen., C____ reține că în caz de amnistie, prescripție sau retragere a plângerii prealabile, precum și în cazul existenței unei cauze de nepedepsire, învinuitul sau inculpatul poate cere continuarea procesului penal.

Prescripția este o cauză care atrage încetarea aptitudinii funcționale a acțiunii penale, lăsând neclarificată în fapt situația juridică a inculpatului cu privire la vinovăția sau nevinovăția sa. În astfel de situații, inculpatul beneficiază de un caz de stingere a acțiunii penale, dar nu se știe dacă în realitate era sau nu vinovat, planând asupra sa o îndoială.

Prin dispozițiile art. 18 C . proc. pen., legiuitorul a stabilit, în mod expres, trei situații în care inculpatul poate cere continuarea procesului penal, respectiv în caz de amnistie, prescripție ori de retragere a plângerii prealabile.

Indiferent de faza procesuală în care intervin aceste cazuri de stingere a acțiunii penale, inculpatul nu poate împiedica incidența lor în cauza respectivă, dar poate cere ca procesul penal să continue pentru aflarea adevărului în ceea ce privește existența faptei și a vinovăției sale.

În cele trei cazuri, acțiunea penală este stinsă, încetând a mai fi exercitabilă, nemaiputând dinamiza procesul penal, funcție care este preluată de inculpat, el fiind cel care va trebui să aibă rol activ pentru a-și dovedi nevinovăția.

Din analiza dispozițiilor art. 18 C . proc. pen. rezultă că, în cazul stingerii acțiunii penale, inculpatul este singurul titular care poate cere continuarea procesului penal, această aptitudine nefiind lăsată nici la dispoziția instanței, și nici la dispoziția celorlalte părți din proces: parte civilă, parte vătămată, parte responsabilă civilmente.

Ca atare, atunci când se constată că fiind împlinit termenul de prescripție, inculpatul poate să ceară, în mod expres, continuarea procesului penal, în caz contrar instanța pronunțând încetarea procesului penal (în acest sens Decizia nr. 982 din 2 aprilie 2012 a ÎCCJ , Secția penală, care deși se referă la art. 13 din vechiul Cod penal are aplicabilitate în cauză , art. 18 din noul Cod penal preluând integral art. 13 din vechiul Cod penal) .

În cauza dedusă judecății , C____ constată că, în privința infracțiunii prev. de art. 367 Cod penal , termenul de prescripție este împlinit și inculpatul nu a cerut continuarea procesului penal, conform art. 18 C . proc. pen.

În concret, analizând actele și lucrările dosarului, se reține că cererea inculpatului cu privire la infracțiunea prev. de art. 367 Cod penal este întemeiată.

Astfel, potrivit art.154 alin.1 Cod penal „Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt : (...)

d) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea savarsita pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.”

Art.154 alin.2 Cod penal „Termenele prevăzute în prezentul articol încep să curgă de la data săvârșirii infracțiunii. În cazul infracțiunilor continuate termenul curge de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, în cazul infracțiunilor continuate, de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni, iar în cazul infracțiunilor de obicei, de la data săvârșirii ultimului act.”

Disp.art.155 alin.4 Cod penal prevăd referitor la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale că „Termenele prevăzute la art.154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite indeplinite oricâte întreruperi ar interveni.”

Potrivit disp.art.269 al.3 Cod pr.pen. „Termenele socotite pe luni sau pe ani expiră, după caz, la sfârșitul zilei corespunzătoare a ultimei luni ori la sfârșitul zilei și lunii corespunzătoare din ultimul an.”

Art.367 Cod penal încrimează infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat , astfel :

„ (1) Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Când infracțiunea care _____ infracțional organizat este sancționată de lege cu pedeapsa detențiunii pe viață sau cu închisoarea mai mare de 10 ani, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.[...] ”

În cauza de față, conform procesului verbal din data de 04.06.2007, inculpatul R____ H____ - C____ a donat Muzeului N____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj N____, un număr de 4105 de piese antice, provenind din braconajul arheologic, bunuri clasate monument istoric, potrivit concluziilor raportului de expertiză muzeografică și ele valorează 40.000 Euro, bunuri ce au fost propuse de experți pentru a fi clasate în categoria “Tezaur” sau „Fond” a patrimoniului cultural național (f.300 și urm. vol. I up.; f.213-216 vol. V dos. inst.). Or, calculând termenul de prescripție specială de 10 ani, care a început să curgă de la data săvârșirii ultimei acțiuni, adică de la data de 04.06.2007, rezultă că la data de 03.06.2017, a intervenit prescripția răspunderii penale referitor la infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, context în care raportat și la solicitarea inculpatului de a nu se continua procesul penal C____ va da eficiență dispozițiilor art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală și va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului R____ H____ C____ pentru

infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art.367 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Raportat la această soluție apelul procurorului sub aspectul greșitei achitări a inculpatului de sub învinuirea comiterii infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art.367 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal a rămas fără obiect, în prezența acordului expres al inculpatului de a nu se continua procesul penal instanța se află în imposibilitatea de a mai analiza vinovăție inculpatului sub aspectul infracțiunii în discuție.

Prin apelul formulat în cauză procurorul a criticat sentința penală atacată în privința inculpatului R____ H____ C____, susținându-se, în esență, că în mod greșit judecătorul de fond a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei pentru care a fost trimis în judecată din complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă continuată prev. și ped. de art. 48 din noul Cod penal rap. la art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a) din noul Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din noul Cod penal în infracțiunea de tănuire în formă continuată prev. și ped. de art. 270 din noul Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din noul Cod penal, motivându-se, în esență, că inculpatul R____ H____ -C____ se face vinovat de comiterea infracțiunii de complicitate la furt calificat cu cât era cunoscut printre braconieri ca o variantă viabilă de scoatere ilegală din țară și traficare în străinătate a bunurilor de patrimoniu sustrase din siturile arheologice, că din probațiunea administrată în cauză a rezultat că rezoluția infracțională a inculpatului R____ H____ -C____ de a tănuir bunuri sustrase din zonele protejate din munții Orăștiei a fost anterioară comiterii furturilor respective, acesta cunoștea grupurile de căutători de artefacte ce operau în zonă care, la rândul lor erau interesate să plaseze bunurile sustrase într-un interval de timp cât mai scurt și să-și maximizeze profiturile. (Relativ la reținerea literei „c” a art. 229 alin. 2 din noul Cod penal - „săvârșită de o persoană având o armă” este cert că dintr-o eroare materială s-a indicat de către procuror și această literă).

Așa cum s-a menționat anterior, inculpatul R____ H____ - C____ prin motivele scrise de a____ depuse la dosar a solicitat în temeiul art. 396 alin. 6 Cod pr.pen. coroborat cu disp.art.16 alin.1 lit.f) Cod pr.pen. încetarea procesului penal și a se lua act că nu solicită judecarea cauzei în continuare, urmare a intervenirii prescripției speciale sub aspectul comiterii infracțiunii de tănuire, astfel cum a fost condamnat în primă instanță.

C____ în raport de motivele de a____ ale Ministerului Public constată că, doar în ipoteza în care ar reține că apelul parchetului sub acest aspect este neîntemeiat ar putea da eficiență dispozițiilor art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală și art. 17 Cod pr.pen. și să dispună, astfel cum a solicitat inculpatul , încetarea procesul penal pornit împotriva sa pentru infracțiunea de tănuire în formă continuată prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal (în raport de data epuizării infracțiunii ,

respectiv data de 04.06.2007, termenul de prescripție specială de 10 ani s-a împlinit - art. 154 al.1 lit. d) din noul Cod penal, art. 155 alin. 4 din noul Cod penal coroborat cu 270 al.1 din noul Cod penal , și a intervenit prescripția răspunderii penale, iar inculpatul a solicitat a nu se continua procesul penal). Însă , se reține că instanța de control judiciar are obligația , raportat la apelul procurorului, de a analiza legalitatea și temeinicia hotărârii atacate sub aspectul schimbării încadrării juridice a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul, din complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă continuată , în infracțiunea de tănuire în formă continuată , întrucât , în ipoteza în care s-ar reține încadrarea juridică dată prin actul de inculpare - complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă continuată , și data comiterii ultimului act, 04.06.2007, nu sunt incidente dispozițiile legale privind prescripția specială , întrucât față de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea de furt calificat - închisoarea de la 2 la 7 ani, și art. 154 alin. 1 lit. c) din noul Cod penal și art. 155 alin. 4 din noul Cod penal termenul de prescripție specială s-ar împlini în anul 2023.

Astfel, în ce privește fondul cauzei C_____ constată că în actul de acuzare se susține relativ la inculpatul R_____ H_____ C_____ , în ce privește fapta de complicitate la furt calificat, că acesta a „primit în mod repetat în perioada 1998 - iunie 2007 și a tănuit, în vederea valorificării, bunurile arheologice sustrate” (brățări, monede, artefacte).

Contrar opiniei procurorului se reține că, prima instanță, a motivat convingător situația de fapt și vinovăția inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii de tănuire , prin coroborarea tuturor probelor administrate în cursul procesului penal, după cum în mod corect a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul din complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă continuată în infracțiunea de tănuire în formă continuată .

În cauză, C_____ reține că instanța de fond , în baza actului de acuzare și a probelor administrate , a reținut că inculpatul R_____ H_____ – C_____, în perioada 1999 - iunie 2007, a primit, dobândit și înlesnit valorificarea de bunuri arheologice sustrate din siturile aflate în zona M-șilor Orăștiei, fără o înțelegere prealabilă sau concomitentă cu autorii furturilor, faptă care în drept întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de tănuire în formă continuată.

Stabilirea acestei situații de fapt s-a făcut pe baza unei analize laborioase a probelor, instanța dând dovadă de rol activ în încercarea de a stabili adevărul judiciar în condițiile particulare ale cazului, respectiv, recunoașterea parțială a faptelor de către inculpat.

Probele administrate, atât în cursul urmăririi penale cât și al cercetării judecătorești, dovedesc vinovăția inculpatului sub aspectul infracțiunii de

tăinuire , susținerile parchetului privind complicitatea morală la infracțiunea de furt calificat fiind lipsite de suport probator.

C_____ constată că prima instanță a arătat pe larg motivele care au determinat încadrarea faptelor comise de inculpat în infracțiunea de tăinuire, cu trimitere la probe, cu ocazia analizării punctuale a acestora, respectând întrutotul dispozițiile art. 103 al. 1 C.pr.pen., astfel că instanța de a___ nu va proceda la o reanalizare a mijloacelor de probă în aceeași manieră, însușindu-și argumentele expuse de prima instanță în ce-l privește pe inculpat.

Având în vedere aceste considerații, fără a relua întreaga argumentație a primei instanțe, C_____, reevaluând probele dosarului, luând în analiză și probele administrate în faza apelului, reține că în cauză există probatorii pertinente, certe și concludente din care rezultă că în perioada 1999 – 3 iunie 2007, inculpatul R____ H____ C_____ a primit, dobândit și înlesnit valorificarea de bunuri arheologice, sustrase din siturile aflate în zona M-șilor Orăștiei, fără o înțelegere prealabilă sau concomitentă cu autorii furturilor, faptă ce întrunește atât sub aspect obiectiv , cât și subiectiv, elementele constitutive ale infracțiunii de prevăzută și pedepsită de art. 272 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal .

Astfel, potrivit disp. art. 48 Cod penal complicele este persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzută de legea penală, sau persoana care promite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită.

Pentru existența complicității este necesar să fie îndeplinite următoarele condiții: comiterea de către autor a unei fapte prevăzute de legea penală; săvârșirea de către complice a unei acțiuni menite să înlesnească, să ajute pe autor la săvârșirea infracțiunii; complicele să acționeze cu intenție directă sau indirectă, ceea ce înseamnă că acesta fie prevede și urmărește producerea rezultatului socialmente periculos, fie nu-l urmărește dar îl prevede și acceptă posibilitatea producerii lui, stabilindu-se astfel legătura subiectivă cu autorul.

Complicitatea morală presupune un ajutor sau sprijin care vizează latura psihică a faptei săvârșită de autor și constă în actul de natură să întărească moralul acestuia la comiterea faptei.

Complicitatea morală poate îmbrăca și forma unor acte repetate de tăinuire , atunci când cel care tăinuiește primește, în mod obișnuit, pentru a ascunde sau valorifica bunuri obținute din furturi repetate, deoarece autorul a continuat să comită furturile cunoscând că are sprijinul moral și material al celui care ascunde sau valorifică bunurile sustrase, sens în care s-a pronunțat fostul Tribunal Suprem priun decizia penală nr. 569/1970. (Codul penal comentat și adnotat - editura Științifică, București, 1972 - pagina 190).Însă, în cauza de față acuzarea nu a probat dincolo de orice dubiu legătura psihică dintre autorii furtului și inculpat.

Este adevărat că inculpatul R____ H____ C_____ a primit în mod repetat pentru a ascunde și valorifica bunurile sustrase din siturile arheologice de

la braconieri, însă a reține că a primit în mod repetat de la aceiași autori ai furturilor, condiție absolut necesară pentru a se reține complicitatea morală, este o simplă prezumție, bazată doar pe faptul că inculpatul R____ H____ C____ a recunoscut că încă anterior anului 1999 se ocupa cu colectarea de obiecte de patrimoniu, că avea tangență cu diverși căutători de bunuri arheologice și că prin intermediul firmelor sale a vândut bunuri arheologice.

Acuzarea susține că în cauză rezoluția infracțională a inculpatului de a tăinui bunurile sustrase din zonele protejate din munții Orăștie a fost anterioară comiterii furturilor respective, context în care nu este aplicabilă Decizia Inaltei Curti de Casatie si Justitie nr. 2/2008, Completul competent să judece recursul în interesul legii, reținută de judecătorul de fond în fundamentarea soluției de schimbare a încadrării juridice.

Relativ la acest aspect, C____ constată, în acord cu opinia primei instanțe, că în cauză nu se poate reține că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la furt, întrucât, deși s-a dovedit că inculpatul a primit, dobândit și înlesnit valorificarea bunurilor sustrase din zonele protejate din munții Orăștie, nu s-a dovedit dincolo de orice îndoială că a existat o înțelegere expresă sau tacită între autorul/autorii furtului și inculpat în sensul asigurării în continuare a valorificării bunurilor sustrase. Mai mult decât atât, probele cauzei relevă că inculpatul a tăinuit bunurile după ce infracțiunile de furt au fost consumate, fără a se dovedi de către acuzare, condiție absolut necesară pentru a se reține complicitatea la furt calificat, că inculpatul a cunoscut că toate bunurile tănuite provind din furturile comise din siturile aflate în zonele protejate din munții Orăștie.

În susținerea acestei opinii C____ reamintește că din economia dispozițiilor art. 270 Cod penal și, respectiv art. 48 alin. 2, din același cod, rezultă că ceea ce diferențiază infracțiunea de tănuire, de participatia penală sub forma complicității la infracțiunea de furt, constă în aspectul de natură temporală, cronologică, în raport cu infracțiunea din care provine bunul, deoarece atât infracțiunea de tănuire, cât și complicitatea morală sub forma promisiunii de tănuire se află în raport conex și corelativ cu infracțiunea din care provine bunul tănuit. Așadar, complicitatea morală sub forma promisiunii de tănuire se situează anterior sau cel mult concomitent cu infracțiunea la care se referă proveniența bunului, în vreme ce existența infracțiunii de tănuire este ulterioară acelei infracțiuni, diferența privind, deci, momentul ajutorului sau înlesnirii. Or, în cauza de față ceea ce s-a stabilit cert este că activitatea infracțională a inculpatului constând în tănuirea bunurilor sustrase este ulterioară infracțiunilor de furt, circumscriindu-se astfel infracțiunii de tănuire.

Așa fiind, reținând ca justă încadrarea juridică dată de judecătorul de fond activității infracționale desfășurată de inculpat, respectiv infracțiunea de tănuire în formă continuată, prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal, C____ raportat la solicitarea inculpatului de a nu se continua procesul penal în ipoteza

intervenirii prescripției speciale, va da eficiență dispozițiilor art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală și art. 17 Cod pr.pen. și va dispune, încetarea procesul penal pornit împotriva inculpatului pentru infracțiunea de tăinuire în formă continuată constatând că, în raport de data epuizării infracțiunii, respectiv data de 04.06.2007, termenul de prescripție specială de 10 ani s-a împlinit - art. 154 al.1 lit. d) din noul Cod penal, art. 155 alin. 4 din noul Cod penal coroborat cu 270 al.1 din noul Cod penal, a intervenit prescripția răspunderii penale.

b) Sub aspectul laturii civile a cauzei în privința inculpaților L_____ I_____ și R_____ H_____ C_____ :

În soluționarea laturii civile a cauzei în privința celor doi inculpați C_____ pornește de la faptul că, prin prezenta decizie, a adus o soluție de achitare a inculpaților L_____ V_____ și B_____ I_____ pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, pe considerentul că nu ei sunt autorii faptei, context în care s-a impus și reformarea laturii civile a cauzei în sensul respingerii acțiunii civile exercitată în cauză de partea civilă S_____ R_____ reprezentat prin M_____ C_____ în contradictoriu cu cei doi inculpați L_____ V_____ și B_____ I_____. Corelativ prin prezenta decizie penală, astfel cum s-a dezvoltat în cele ce preced, s-a reținut, că inculpatul L_____ I_____, în primăvara anului 2000, a deținut și a valorificat două brățări dacice, din aur și 50 de monede tetradrahme din argint bunuri ce au provenit din sustrageri prin efectuarea de săpături neautorizate în punctul arheologic "Dealul Grădiștii - Sub Muchea Cetății", și care au ajuns în anul 2001, în posesia inculpatului R_____ H_____ - C_____. C_____ reamintește că S_____ R_____ prin M_____ C_____ s-a constituit parte civilă în cauză (f.326-329,332-336 vol.I dos. inst.; f.7-34 vol. IV dos. inst.; f.253-262,272-277 vol. VIII dos. inst.) față de inculpații R_____ H_____ - C_____, L_____ I_____, L_____ V_____ și B_____ I_____ cu sumele de:

-49.523 USD și 5.415 Euro, reprezentând cheltuielile ocazionate de repatrierea și expertizarea brățării dacice din aur (nr. 9 în greutate de 682 gr.);

-52.000 USD reprezentând compensații echitabile achitați firmei Word & Co. SUA - pentru această brățară;

-130.000 Euro, reprezentând contravaloarea celor 200 de monede din aur de tip Lysimachos;

-75.000 Euro, reprezentând contravaloarea celor 500 monede de argint tetradrahme.

Partea civilă a mai solicitat prin acțiunea civilă exercitată în cauză obligarea inculpaților R_____ H_____ - C_____, C_____ C_____ și J_____ D_____ S_____, în solidar, la plata sumei de:

-30.676 Euro, reprezentând contravaloarea a: 25 denari de argint; 6 piese monetare din bronz (Procopius); inel din aur cu camee (epocă romană); brățară tracică din argint (în greutate de 26,84 gr.); 58 denari imperiali; 99 denari republicani din argint; 43 denari romani din argint în

oală de lut (f.326-329,332-336 vol.I dos. inst.; f.7-34 vol. IV dos. inst.; f.253-262,272-277 vol. VIII dos. inst.).

Prin sentința penală atacată , pronunțată la data de 10.08.2015, judecătoria a admis acțiunea civilă exercitată de partea civilă S_____ R_____ prin M_____ C_____, astfel cum a fost formulată față de inculpați.

Prealabil analizării laturii civile a cauzei , pentru a evita repetițiunea , C_____ apreciază necesar a expune unele considerente teoretice referitoare la rezolvarea acțiunii civile în procesul penal , considerente imperios necesar raportat la modificările legislative aduse dispozițiilor art. 25 din Codul de procedură penală.

Astfel, C_____ constată că la data pronunțării hotărârii apelate, dispozițiile art.25 alin.(5) din Codul de procedură penală, cu referire la dispozițiile art. 16 alin.(1) lit.f) din același act normativ, aveau următorul cuprins:

- Art.25 alin.(5): „În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f), g), i) și j), precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.;

- Art.16 alin. (1) lit. f): „ Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă: [...] f) a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori inculpatului persoană juridică; [...]”.

Ulterior pronunțării hotărârii instanței de fond dispozițiile art.25 alin.(5) din Codul de procedură penală au fost modificate prin art.II pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.18/2016 (publicată în M. Of. nr. 389 din 23 mai 2016) pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală [...] , având următorul cuprins: „În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f), i) și j), în caz de încetare a procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile, precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.”.

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 586/2016 (publicată în M.Of. nr. 1.001 din 13 decembrie 2016) , C_____ Constituțională a constatat că dispozițiile art. 25 alin. (5), cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. f), sunt neconstituționale în ceea ce privește lăsarea ca nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală, în cazul încetării procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

După pronunțarea acestei decizii a Curții Constituționale dispozițiile art.25 alin.(5) din Codul de procedură penală au fost modificate prin art. II, pct. 1 din Ordonanța de Urgență nr. 13 din 31 ianuarie 2017 (publicată în M. Of. nr. 92 din 1 februarie 2017) având următorul cuprins: „(5) În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f) - cu excepția prescripției, i) și j), în caz de încetare a procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile, precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă

nesoluționată acțiunea civilă.” De precizat că prin Legea nr. 8 din 24 februarie 2017 (publicată în: M. Of. nr. 144 din 24 februarie 2017) s-a respins Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală.

Ulterior prin art. II, pct. 1 din Ordonanța de Urgență nr. 14 din 5 februarie 2017 , punct modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 9/2017 (publicată în M.Of. Nr. 144/24.02.2017) dispozițiile art.25 alin.(5) din Codul de procedură penală au fost apoi modificate având în prezent următorul cuprins : (5) În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f) - cu excepția prescripției, i) și j)), în caz de încetare a procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile, precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.”

C_____ reamintește că săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală poate avea, în afară de urmarea cu caracter penal, și consecințe de ordin extrapenal - civil, așa încât, alături de conflictul de drept penal (raportul juridic penal), se poate ivi și un conflict de drept extrapenal (un raport juridic extrapenal).

Mijlocul juridic care servește la aducerea raportului de conflict civil în fața organelor judiciare este acțiune civilă. C_____ reține că, din punct de vedere substanțial, obiectul acțiunii civile îl formează exercitarea dreptului de a reclama reparații prin mijlocirea organelor judiciare, iar, sub aspect procesual, acțiunea civilă are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale [art. 19 alin. (1) din Codul de procedură penală]. C_____ reține, totodată, că acțiunea civilă alăturată acțiunii penale în cadrul procesului penal constituie latura civilă a acestui proces și are ca temei fapta ilicită, întrucât temeiul acțiunii penale este un fapt ilicit, iar acest temei limitează și temeiul acțiunii civile.

Pentru ca acțiunea civilă să poată fi exercitată în procesul penal se cer a fi îndeplinite câteva condiții, respectiv să existe o faptă ilicită de natură să producă prejudicii materiale sau morale, prejudiciul să fie cert, atât sub aspectul existenței, cât și sub aspectul întinderii sale și să nu fi fost reparat, între infracțiunea comisă și prejudiciu să existe o legătură de cauzalitate, să existe o manifestare de voință în sensul constituirii de parte civilă în procesul penal. Având în vedere ultima condiție enunțată, C_____ reține că, în procesul penal, acțiunea civilă se declanșează prin constituirea ca parte civilă a persoanei vătămate, în condițiile art. 20 din Codul de procedură penală, cererea de constituire fiind necesar a fi formulată în scris sau oral, cu indicarea naturii și a întinderii pretențiilor, a motivelor și a probelor pe care acestea se întemeiază.

C_____ constată că procedura desfășurată în prezenta cauză este caracterizată prin complexitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, o cercetare judecătorească îndelungată generată de complexitatea cauzei și a probelor și se reflectă într-o durată relativ

nerezonabilă în raport cu complexitatea cauzei. Această premisă va genera necesitatea soluționării integrale a raporturilor judiciare dintre părți, cu excluderea generării unor noi cauze, respectiv cu excluderea generării unui nou litigiu pe latură civilă, având același izvor material (faptul ilicit dedus judecății).

În cauză termenul de prescripție al răspunderii penale s-a împlinit în cursul judecării apelului, context în care s-a făcut aplicarea art. 18 C . proc. pen. și s-a luat poziția părților în ceea ce privește continuarea procesului penal, solicitare formulată numai de către inculpații L____ I____, L____ V____, B____ I____, J____ D____ S____, C____ C____ și I____ L____. Relativ la inculpatul I____ L____ se vor avea în vedere și aspectele expu se la analiza apelului ac estuia (pct. II din considerentele prezentei decizii).

În acest context, Curte reține că inculpații L____ I____, L____ V____, B____ I____, J____ D____ S____, C____ C____ și I____ L____ au declarat că doresc continuarea procesului penal, în timp ce inculpatul R____ H____ C____ a depus la dosar un înscris prin care arată că nu dorește continuarea procesului penal.

Instanța de control judiciar raportat la manifestarea de voință a inculpaților a continuat procesul față de numiții inculpații, care au solicitat continuarea procesului penal și a pronunțat o soluție de încetare a procesului penal în ce-l privește pe L____ I____ și, respectiv de achitare față de inculpații L____ V____ și B____ I____. Pentru a hotărî astfel referitor la inculpații L____ I____ și R____ H____ C____ instanța de control judiciar a avut în vedere faptul că termenul de prescripție s-a împlinit în fața instanței de a____, după ce anterior, instanța de fond a stabilit, în cadrul unei cercetări judecătorești, că faptele comise de inculpatul L____ I____ nu sunt prevăzute de legea penală, iar față de inculpatul R____ H____ C____ a pronunțat o soluție de condamnare pentru comiterea infarcțiunii de tăinuire în formă continuată.

C____ constată relativ la inculpații C____ C____ și J____ D____ S____, că instanța de fond a admis acțiunea civilă exercitată de S____ R____ prin Minsiterul C____ și Cultelor și a obligat pe cei doi inculpați și pe inculpatul R____ H____ C____, în solidar, la plata sumei de 30.676 Euro, reprezentând contravaloarea a: 25 denari de argint; 6 piese monetare din bronz (Procopius); inel din aur cu camee (epocă romană); brățară tracică din argint (în greutate de 26,84 gr.); 58 denari imperiali; 99 denari republicani din argint; 43 denari romani din argint în oală de lut. Or, prin rechizitoriu inculpații C____ C____ și J____ D____ S____ nu au fost trimiși în judecată pentru vreo faptă penală referitoare la aceste bunuri arheologice. Acest aspect este dezvoltat în considerentele privind pe inculpații C____ C____ și J____ D____ S____ (pct. II din considerentele prezentei decizii penale).

Soluția încetării procesului penal este incidentă atunci când premisele angajării răspunderii penale sunt întrunite însă acționează o cauză de exonerare sau impunitate. Prescripția înlătură răspunderea penală generând, în plan procesual penal, soluția încetării procesului.

Ca urmare, ori de câte ori la momentul împlinirii termenului de prescripție probele demonstrează indubitabil faptulul ilicit penal dedus judecății, organul judiciar pronunță soluția de încetare a procesului penal pe considerentul înlăturării răspunderii penale.

În contextul apariției unei cauze de încetare a procesului penal, după pronunțarea în fond a unei soluții de achitare, așa cum este cazul inculpatului L_____ I____, poate deveni incident și principiul non reformatio în pejus care se opune agravării situației părții ce a declarat calea de atac. Însă, este de observat că în cauză a formulat a _____ și partea civilă .

În ceea ce privește latura civilă, norma procesual penală prevede, de asemenea, că în cazul încetării procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale , instanța soluționează acțiunea civilă . Această normă ce impune soluția laturii civile poate

_____ principiul enunțat, non reformatio in pejus. Ca urmare instanța de control judiciar trebuie să deceleze soluția și să se pronunțe în contextul situației juridice a părții ce a declanșat calea de atac, putându-se ajunge la menținerea soluției anterioare ori la reformarea în favorem a laturii civile.

C_____ are în vedere și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 586 din 13 septembrie 2016 prin care s-a constatat că dispozițiile art. 25 alin. (5) C. proc. pen., cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. f)) C. proc. pen., sunt neconstituționale în ceea ce privește lăsarea ca nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală, în cazul încetării procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale. Ca urmare, fiind pronunțată în cauza de față soluția încetării procesului penal pe motivul prescripției răspunderii penale, instanța, este legal investită să soluționeze latura civilă , fiind exercitată calea de atac a apelului și de către partea civilă .

În cauză soluția încetării față de inculpatul R_____ H_____ C_____ a fost dispusă urmare a voinței exprese a acestuia de a nu se continua procesul penal, potrivit art. 18 Cod penal, iar față de inculpatul L_____ I_____ urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, dar aceasta nu poate influența soluția acțiunii civile, argumentele Curții Constituționale din decizia susmenționată, ce urmează a fi expuse în continuare, fiind în continuare, incidente în cauză.

"... 15. ... Cazurile care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau determină încetarea procesului penal, reglementate la lit. b)) teza întâi, lit. e)), f), g), i) și j) ale art. 16 alin. (1) C. proc. pen., sunt următoarele: fapta nu este prevăzută de legea penală [lit. b)) teza întâi]; lipsește plângerea prealabilă, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale [lit. e)); a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori inculpatului persoană juridică [lit. f)); a fost retrasă plângerea prealabilă, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea acesteia înlătură răspunderea penală, a intervenit împăcarea ori a fost

încheiat un acord de mediere în condițiile legii [lit. g)); există autoritate de lucru judecat [lit. i)); și a intervenit un transfer de proceduri cu un alt stat, potrivit legii [lit. j)). La rândul său, art. 486 alin. (2) C. proc. pen. prevede lăsarea nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală în cazul în care aceasta admite acordul de recunoaștere a vinovăției și între părți nu s-a încheiat tranzacție sau acord de mediere cu privire la acțiunea civilă.

16. C_____ reține că în ipoteza lăsării nesoluționate a acțiunii civile de către instanța penală, în situația pronunțării soluției de încetare a procesului penal, conform art. 16 alin. (1) lit. f) C. proc. pen., ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, persoana vătămată sau succesorii acesteia au posibilitatea de a se adresa, conform art. 27 alin. (2) C. proc. pen., instanței civile competente, pentru soluționarea laturii civile a cauzei penale, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă.

17. C_____ constată că, în ipoteza juridică analizată, acțiunea civilă a persoanei vătămate sau a succesorilor săi va fi promovată ulterior împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale și după momentul procesual al constatării de către instanța penală a împlinirii acestui termen. În acest sens, C. proc. pen. instituie termene de prescripție ce variază de la 3 ani la 15 ani, iar, în cazul prescripției speciale, între 6 și 30 de ani.

18. Prin urmare, C_____ reține că, în situația, cea mai des întâlnită în jurisprudență, a constituirii persoanei vătămate sau a succesorilor acesteia ca parte civilă la data formulării plângerii penale sau la o dată imediat ulterioară acesteia, în ipoteza juridică analizată, durata soluționării acțiunii civile este egală cu termenul de prescripție a răspunderii penale la care se adaugă durata soluționării cererii de către instanța civilă. În acest sens, drept garanții, menite să asigure celeritatea soluționării cauzelor, art. 27 alin. (2) teza a doua C. proc. pen. prevede că probele administrate în cursul procesului penal pot fi folosite în fața instanței civile, iar art. 522 - 526 C. proc. civ. reglementează contestația privind tergiversarea procesului, instituie ce dă oricăreia dintre părți, precum și procurorului care participă la judecată posibilitatea de a invoca încălcarea dreptului la soluționarea procesului într-un termen optim și previzibil și de a solicita luarea măsurilor legale pentru ca această situație să fie înlăturată.

19. Referitor la prescripția răspunderii penale, C_____ constată că aceasta este o instituție de drept penal substanțial ce reglementează o cauză de stingere a raportului juridic penal de conflict, ca urmare a nerezolvării acestuia, într-o perioadă rezonabilă de timp, de către organele judiciare abilitate. Aceasta semnifică nu doar uitarea de către societate a săvârșirii unei fapte ce pune în pericol valori sociale ocrotite prin norme de drept penal, inutilitatea aplicării unei pedepse și sfârșitul unei perioade de incertitudine a situației juridice a făptuitorului, dar și încetarea procesului penal ca urmare a lipsei de diligență a organelor judiciare în soluționarea cauzelor penale, aspect ce presupune culpa acestora din urmă.

20. C_____ reține că, spre deosebire de reglementarea similară, din cuprinsul art. 346 alin. (4) C. proc. pen. din 1969, conform căreia, în caz

de încetare a procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, instanța penală era obligată să procedeze la soluționarea acțiunii civile promovate în fața sa, legiuitorul a prevăzut, la art. 25 alin. (5) C. proc. pen. în vigoare, lăsarea nesoluționată a acțiunii civile formulate în cadrul procesului penal, în situația constatării prescrierii răspunderii penale. Așa fiind, după împlinirea termenului de prescripție, stabilit conform art. 154 alin. (1) C. pen., sau al împlinirii termenului prescripției speciale, potrivit art. 155 alin. (4) C. pen., singurul remediu procesual asigurat persoanei vătămate, constituită parte civilă în procesul penal, conform prevederilor art. 20 C. proc. pen., în vederea acoperirii prejudiciului suferit prin săvârșirea infracțiunii este cel al promovării unei acțiuni civile la instanța civilă competentă. Acesta presupune asumarea de către persoana vătămată a inițierii și parcurgerii unei noi proceduri judiciare, a cărei desfășurare este caracterizată printr-o întindere cronologică semnificativă, care, adunată cu durata procedurii penale parcurse până la momentul încetării procesului penal, conform art. 396 alin. (6) C. proc. pen., determină prelungirea, pentru perioade lungi de timp, a procesului judiciar de recuperare a respectivelor prejudicii.

21. Având în vedere argumentele anterior arătate, C_____ constată că soluția juridică reglementată la art. 25 alin. (5) C. proc. pen. generează o prelungire nejustificată a procedurilor judiciare în privința persoanei vătămate prin săvârșirea unei infracțiuni, în situația prescrierii răspunderii penale a inculpatului, de natură a încălca dreptul la un proces echitabil al acesteia, în componența sa referitoare la dreptul la soluționarea cauzelor într-un timp rezonabil, drept fundamental prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenție.

22. Cu privire la acesta din urmă, C_____ a statuat, în jurisprudența sa, în repetate rânduri, existența obligației soluționării cauzelor într-un termen rezonabil, prin punerea în balanță a tuturor elementelor specifice acestora (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 316 din 17 mai 2016, publicată în M. Of. nr. 608 din 9 august 2016, paragraful 21, și Decizia nr. 513 din 5 iulie 2016, publicată în M. Of. nr. 956 din 28 noiembrie 2016, paragraful 19). Prin aceeași jurisprudență, instanța de contencios constituțional a reținut că respectarea dreptului la un proces echitabil, prin soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, constituie, totodată, un imperativ ce rezultă din principiul legalității procesului penal, prevăzut la art. 2 C. proc. pen. (a se vedea Decizia nr. 423 din 9 iunie 2015, publicată în M. Of. nr. 538 din 20 iulie 2015, paragraful 36).

23. De altfel, C_____ reține că, într-o ipoteză juridică similară, prin Hotărârea din 19 noiembrie 2009, pronunțată în Cauza Tonchev împotriva Bulgariei, paragraful 47, C_____ Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 6 din Convenție, prin nerespectarea standardului termenului rezonabil, într-o cauză în care procedura de soluționare a pretențiilor civile ale reclamantului, referitoare la repararea prejudiciilor provocate prin săvârșirea unei infracțiuni, a depășit opt ani și două luni. Cu acest prilej, instanța europeană a statuat, totodată, că, de fapt, caracterul rezonabil al duratei procedurii judiciare trebuie apreciat în

funcție de particularitățile fiecărei cauze, conform criteriilor pe care le-a stabilit în jurisprudența sa, și, în mod special, în funcție de complexitatea cauzei și de conduita reclamantului și a autorităților implicate.

24. Prin hotărârea anterior referită, paragrafele 50 - 53, dar și prin hotărârile din 2 octombrie 2008 și 22 ianuarie 2009, pronunțate în cauzele Atanasova împotriva Bulgariei, paragraful 46, și Dinchev împotriva Bulgariei, paragraful 50, C_____ Europeană a Drepturilor Omului a constatat, de asemenea, încălcarea art. 6 din Convenție, prin nerespectarea dreptului de acces la o instanță, reținând că lăsarea nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală, ca urmare a constatării împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale, este de natură a lipsi reclamantii de acest drept, chiar dacă aceștia ar fi putut să obțină repararea prejudiciilor provocate prin săvârșirea infracțiunii pe calea acțiunii civile. În acest sens, instanța europeană a reținut că, chiar dacă legislația națională conferea reclamantilor o altă cale de a obține repararea prejudiciilor produse prin săvârșirea unor infracțiuni, s_____ este obligat să asigure persoanelor în cauză garanțiile fundamentale prevăzute la art. 6 din Convenție în procedurile judiciare alese.

În aceste condiții, C_____ Europeană a Drepturilor Omului a statuat că reclamantului nu trebuie să îi fie cerut să aștepte mulți ani de la data constituirii sale ca parte civilă în procesul penal, pentru ca apoi să își formuleze aceleași pretenții, din nou, în fața instanțelor civile. Totodată, instanța de la Strasbourg a reținut că această concluzie nu poate fi modificată de argumentul că partea interesată ar fi putut promova, de la bun început, o acțiune civilă pentru soluționarea pretențiilor sale, arătând că preferința acestuia pentru a solicita repararea prejudiciilor în cadrul procesului penal nu apare ca fiind nejustificată în situațiile date și că, odată aleasă această cale de repararea a pagubei, reclamantul este îndreptățit să îi fie soluționată cererea și nu să îi fie cerut să încerce o cale alternativă de soluționare, prevăzută de legislația națională.

25. În fine, prin Hotărârea din 19 iunie 2012, pronunțată în Cauza C_____ F_____ împotriva României, paragraful 33, C_____ Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, în situația prelungirii duratei cauzei penale din cauza termenului necesar pentru soluționarea unor conflicte de competență, sau din cauza numeroaselor trimiteri între instanțe și diverse parchete, până la constatarea intervenției prescripției răspunderii penale, nu este nerezonabil să se creadă că aceste probleme legate de competența instanțelor și casările repetate au cauzat întârzieri care nu pot fi imputate reclamantului. Prin hotărârea anterior menționată, instanța europeană a conchis că durata procedurii în fața organelor judiciare interne a fost excesivă și că aceasta nu corespunde standardului termenului rezonabil ...".

În acest cadru, instanța de control judiciar constată că durata îndelungată a procedurii, ce a generat incidența problematicei prescripției și depășirea un termen rezonabil raportat la complexitatea cauzei, justifică soluționarea acțiunii civile în procesul penal.

Pentru soluționarea acțiunii civile , C_____ reține în privința inculpaților L_____ I_____ și R_____ H_____ C_____ , că faptele ce fac obiectul prezentului dosar sunt săvârșite în perioada 1999- iunie 2007 , ceea ce impune a sublinia faptul că se vor avea în vedere dispozițiile Codului civil anterior, deoarece, în raport de data săvârșirii faptei, nu pot fi incidente dispozițiile noului C. civ., întrucât au intrat în vigoare la 1 octombrie 2011.

În aceeași ordine de idei, în soluționarea acțiunii civile în cauza de față raportat de data comiterii faptelor ilicite C_____ trebuie să aibă în vedere atât principiul *tempus regit actum*, dar și faptul că, pentru obligațiile în *solidum* , în raport cu reglementarea din art. 1003 al vechiului C. civ., care, fără a consacra expres solidaritatea pasivă, dispunea că sunt ținute în solidar pentru despăgubire persoanele cărora le este imputabil delictul sau *cvasidelictul*.

Art. 998 C . civ. anterior prevede că orice faptă a omului, care cauzează altuia prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșeală s-a ocazionat, a-l repara.

Conform art. 999 C . civ. anterior, omul este responsabil nu numai de prejudiciul ce a cauzat prin fapta sa, dar și de acela ce a cauzat prin neglijența sau prin imprudența sa.

Practica judiciară constantă și doctrina au statuat că răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie, reglementată în art. 998 - 999 C . civ. anterior, este o formă a răspunderii civile delictuale subiective, care este angajată dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: existența faptei ilicite; existența prejudiciului; existența raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; existența vinovăției, respectiv a culpei autorului faptei ilicite și prejudiciabile.

În sintagma de faptă ilicită, sunt incluse acele conduite ale omului prin care se încalcă normele dreptului obiectiv sau regulile de conviețuire socială, respectiv acele acțiuni sau inacțiuni care au ca rezultat încălcarea drepturilor subiective sau intereselor legitime ale unei persoane.

În ceea ce privește prejudiciul, prin acesta se înțeleg rezultatele dăunătoare, de natură patrimonială sau nepatrimonială, efecte ale încălcării drepturilor subiective și intereselor legitime ale unei persoane, prejudiciul trebuind să fie urmarea încălcării unui drept subiectiv sau a unui interes legitim, să aibă un caracter cert, să fie nereparat, caracterul cert rezultând atunci când existența prejudiciului este sigură, neîndoielnică și poate fi evaluată sau evaluabilă în prezent.

Pentru antrenarea răspunderii civile delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, cu alte cuvinte, prejudiciul cauzat trebuie să fie consecința faptei ilicite.

În ceea ce privește culpa, instanța de control judiciar consideră că aceasta reprezintă o condiție *sine qua non* pentru angajarea răspunderii civile delictuale, fiind necesar ca fapta ilicită care a cauzat prejudiciul să fie imputabilă autorului ei, indiferent de formele pe care această culpă le-ar îmbrăca: dolul direct sau intenția directă, când făptuitorul își dă seama de caracterul păgubitor, dăunător sau antisocial al faptei sale, prevede consecințele acesteia și urmărește ca ele să se producă; dolul indirect sau

intenția indirectă, când făptuitorul își dă seama de caracterul antisocial, dăunător sau păgubitor al faptei sale, prevede consecințele acesteia, și cu toate că nu le urmărește, acceptă posibilitatea producerii lor; imprudența, când făptuitorul își dă seama de caracterul antisocial al faptei sale, prevede consecințele ei, pe care nu le acceptă, sperând în mod ușuratic că ele nu se vor produce; neglijența, când făptuitorul nu își dă seama de caracterul antisocial al faptei și nu prevede consecințele acesteia, deși trebuia și putea, în circumstanțele date, să le prevadă.

C_____ reamintește că în materia răspunderii civile delictuale prejudiciul nu se prezumă nici de lege și nici de către judecător. El se demonstrează în plan probator și trebuie să se afle într-un raport de cauzalitate cu fapta culpabilă.

Totodată, C_____ reține că existența unor fapte nu se probează niciodată prin inexistența altor fapte. Dimpotrivă, faptul negativ este cel care se probează indirect prin existența faptului pozitiv opus (contrar). Și nicidecum invers. Vinovăția, ca element subiectiv al răspunderii civile delictuale, trebuie probată de cel care reclamă prejudiciul - actori incumbit probatio. Potrivit unui vechi principiu al dreptului r_____, un drept care nu poate fi dovedit, practic, echivalează cu un drept care nu există (idem non esse aut non probari).

În raport de aceste principii de interpretare în ceea ce privește răspunderea civilă delictuală, Curte reține că este cert dovedit cauzei că inculpatul L_____ I_____, în primăvara anului 2000, a deținut și a valorificat două brățări dacice, din aur și 50 de monede tetradrahme din argint, bunuri sustrase prin efectuarea de săpături neautorizate în punctul arheologic "Dealul Grădiștii - Sub Muchea Cetății", și care în anul 2001, au ajuns, fără a se putea stabili filiera, în posesia inculpatului R_____ H_____ -C_____.

Astfel, probele cauzei au dovedit în mod cert că inculpatul L_____ I_____, în primăvara anului 2000, a deținut și valorificat două brățări dacice, din aur și 50 de monede tetradrahme, din argint, bunuri sustrase prin efectuarea de săpături neautorizate în punctul arheologic "Dealul Grădiștii - Sub Muchea Cetății", și care în anul 2001, au ajuns, fără a se putea stabili filiera, în posesia inculpatului R_____ H_____ -C_____.

Este adevărat că acuzarea nu a putut demonstra pe ce căi au ajuns cele două brățări dacice în posesia inculpatului L_____ I_____ și cui le-a valorificat și nici cum au fost scoase din țară și au ajuns în străinătate și, apoi, în posesia inculpatului R_____ H_____ -C_____. Însă, acest fapt nu are relevanță, ci ceea ce este important sub aspectul soluționării acțiunii civile este că inculpatul L_____ I_____ le-a avut în posesie și le-a valorificat, iar inculpatul R_____ H_____ -C_____ s-a ocupat îndeaproape de valorificarea lor. Relevantă sub acest aspect este discuția purtată de inculpat la începutul anului 2006, cu inculpatul C_____ C_____ căruia îi precizează: ... Odată ce a fost în licitație ... Are acte și așa mai departe. Exact. Că s-o vândut. Că nu s-o vândut, aia deja îi curată. Aia-i „La revedere!”

Este de necontestat că brățările aflate în posesia inculpatului L_____ I_____ văzute de doi martori, martorii S_____ T_____ și D_____ E_____.

au fost vândute de acesta , că bunurile au traversat Europa, ajungând în America, în posesia ilicită a inculpatului R____ H____-C____ care a cunoscut atât proveniența , cât și valoarea arheologică a bunurilor , comportându-se ca un adevărat proprietar.

Astfel, este neîndoios stabilit că inculpatul R____ H____ C____ , încă din anul 1993, a fost interesat de detecții și săpături în diverse puncte arheologice, inclusiv „în zona M-ților Orăștiei” , unde a descoperit „câteva monede de argint (denari republicani) și trei inele de bronz” pe care ulterior le-a înstrăinat, că din acea perioadă, inculpatul avea relații și cunoscuți în zonă, iar apoi a căutat să-și inițieze, dezvolte și întrețină contacte cu dealeri internaționali din branșă pentru a găsi cele mai utile și facile oportunități de valorificare a bunurilor de patrimoniu, chiar inculpatul recunoscând în declarațiile date organelor de anchetă penală că pe unii îi cunoștea personal, iar despre alții îi știa din auzite (f.37-38 vol. I up.).

În acest sens, inculpatul a arătat că știe despre A____ Tkalec că deține o galerie de monede în Elveția, despre D____ Weller că l-a văzut „ la Munchen în anul 2004” și mai „știe” despre doi dealeri sârbi care se numesc: „Dule” (D____ D____) pe care-l indică „mai mult un intermediar” și Johnny (I____ L____, zis „J____ Americanu”) despre care nu poate „preciza dacă are mijloace financiare mai mari”. Despre numitul R____ Freeman (dealer de artă din SUA și reprezentantul firmei „FREEMAN and SEAR”), inculpatul susține că îl cunoaște din anul 1997 și că îi este „prieten”, dar refuză să dezvăluie mai multe amănunte întrucât prin intermediul lui a realizat certificarea autenticității brățărilor cunoscute ca „M____ Pariziană” și „M____ Newyorkeză”.

Potrivit înscrisurilor depuse la dosar inculpatul R____ H____ - C____ și-a înființat două firme de profil: una în SUA sub numele de „Samus Numismatics LLC” AVON CT, cu sediul social în Tamarac, Florida (înregistrată la data de 22.09.2001) și cealaltă în Marea Britanie - „Ulpia Numismatics Ltd”, cu sediul în Londra, U.K., 1 Southamton Road înregistrată la data de 8.11.2001 (f.33-34 vol. I și f. 478 vol. II up.).

Brățărilor dacice care s-au aflat în posesia inculpatului L____ I____ au ajuns, în cursul anului 2001, în posesia inculpatului R____ H____ - C____, la firma acestuia „_____” din SUA și pentru a le valorifica , acesta avea nevoie de un certificat de autenticitate și de confirmarea că nu fac parte dintr-un lot de bunuri furate, motiv pentru care , prin luna aprilie 2002, apelează la „prietenul” său, Freeman R____, solicitându-i găsirea unui specialist care să examineze bunurile , astfel cum declară însuși inculpatul R____ H____ - C____ (f.119-147 vol. IV dos. inst.).

Dealerul american l-a ales pe P____ M____, din Los Angeles, California – SUA - persoană cu o bună reputație și recunoscut în domeniu - , drept pentru care, la data de 27.12.2002, i-a prezentat acestuia cele două brățări pentru a fi expertizate și după ce le-a examinat P____ M____ a concluzionat că cele două brățări sunt „spiralice cu corp și cap de șarpe” , sunt confecționate din aur de 22 de karate, prelucrate prin lovire cu

ciocanul pentru a produce o bandă plată, de o lățime de până la 2 cm și grosime între 2,5 și 3 mm , sunt de origine tracică, datează din perioada I î.e.n., dar de proveniență nespecificată. Acesta a consemnat în raportul de constatare că una din bățări în greutate de 682,4 gr. , cu diametru 11,8 cm , lungime (netensionată) 11,5 cm , nr. spirale complete 5 3/4 , reprezintă un șarpe cu blană și elemente arboristice (trunchi și ramuri); iar cealaltă în greutate de 765,1 gr. , cu diametru 11,8 cm , lungime (netensionată) 15,3 cm , nr. spirale complete 6 1/2 , reprezintă un șarpe cu corp în V și elemente geometrice (linii și cercuri) (f. 255-264 vol. I up. și f.140 și urm. vol. IV up.).

Având documentele necesare, cu factura nr. 1439/7.05.2004, emisă pe firma Samus Numismatics LLC, inculpatul R____ H____ - C____ a vândut brățara de 680 gr. (cf. expertizei MNIR 683 gr., f.223 vol. I up.) firmei „Ward & Company, Works of Art”, Inc. 962 Park Avenue New York, cu prețul de 40.000 USD., prima tranșă de 20.000 USD s-a plătit prin transfer bancar la 13.05.2004, iar a doua tranșă de 20.000 USD s-a plătit, în același mod, la 15.07.2004 (f.265 vol. I up.).

Actele depuse la dosar relevă că a doua brățară, de 760 gr. (cf. expertizei MNIR 764,94 gr., f.230 vol. I up.) a fost transmisă, cu factura proforma nr. 1439/7.05.2004, aceleiași firme pentru a o vinde în regim de consignație cu prețul de 45.000 dolari SUA și pentru că nu s-a reușit vânzarea ei, brățara a fost restituită inculpatului la data de 21.02.2005. Dorind în continuare valorificarea brățării , inculpatul a scos această brățară la licitație pe e-Bay, vânzând-o firmei „Ariadne Galleries” din New York, al cărui proprietar era dealerul de artă T____ D____, pentru prețul de 30.000 USD, din care suma de 29.000 USD a fost achitată firmei „Samus Numismatics LLC” prin virament bancar.

Pentru a acoperii proveniența ilicită a bunului inculpatul l-a asigurat pe cumpărător că brățara a fost introdusă în SUA în anul 2001, că țara de origine este Albania și pentru a verifica autenticitatea ei poate apela la expertul P____ M____ (relevante fiind e-mailurile dintre inculpatul R____ H____ C____ și T____ D____, f.171 -179 vol. IV inst.). Ulterior, noul posesor a expus-o la Paris la Expoziția Bională a Anticarilor organizată la Grand Palais.

Este fără putință de tăgadă că, în luna septembrie 2006, această brățară era expusă spre vânzare la standul firmei „Ariadne Galleries” din New York, drept pentru care s-au făcut de către autoritățile române demersurile necesare, fiind sesizate, prin cerere de comisie rogatorie internațională în materie penală, autoritățile judiciare franceze care, la data de 20.09.2006, au procedat la ridicarea și indisponibilizarea piesei. Examinarea caracteristicilor brățării a condus, fără dubii, că aceasta este perechea celei cumpărată de „Ward & Company”, ce i-a fost restituită inculpatului R____ H____ C____, care - la rândul său - a revândut-o firmei „Ariadne Galleries” din New York.

În luna decembrie 2006, organele judiciare franceze au ordonat o expertiză muzeografică a acestei brățări la Centrul de Cercetare și Restaurare al Muzeelor din Franța, Louvre și după examinare și efectuarea

analizelor, expertul a concluzionat că piesa reprezintă o brățară dacică, originală „tehnicele de fabricație evidențiate corespund celor cunoscute în antichitate, prezintă asemănare tipologică cu brățara de argint descoperită la C_____ Malului , datând din sec. I î.e.n.” , precum și că „brățara din Dacia și eșantionul de aur din B_____ prezintă valori identice” (f. 237-280 vol. II up.).

Pe baza acestor concluzii, organele judiciare franceze au restituit brățara (denumită de experți „ M_____ Pariziană ” și identificată cu nr. 5) autorităților judiciare române care au predat-o la data de 24.01.2007 Muzeului N_____ de Istorie a României din București.

Și experții români au examinat artefactul și au ajuns la aceeași concluzie, că „piesa prezentată este o brățară plurispiralică din aur, aparținând unei categorii de podoabe tipic dacice ... databile din secolul I a. Chr.” , aceasta putând fi „considerată podoabă și însemn de rang regal dacic. Fiind autentică și provenind de pe teritoriul României, brățara examinată este încadrată în inventarul patrimoniului cultural național, clasa tezaur ” (f.233 vol. I up). „Brățara nr. 5, deși prezintă toate caracteristicile tipologice ale brățărilor dacice, se deosebește de celelalte 4 prin cel mai înalt titlu al aurului, dar și printr-un stil mai elaborat al decorului” (f.237-280 vol. II up.).

Datorită anchetei demarate de autoritățile române, în luna februarie 2007, firma „Ward & Company” din New York, aflând adevărata proveniență a brățării - pereche, de 683 gr . (denumită de experți „M_____ Newyorkeză”) a sesizat organele judiciare din România, punând la dispoziție fotografiile, facturile și raportul de expertiză privind cele două brățări.

Din raportul de expertiză efectuat de P_____ M_____ rezultă că cele două piese sunt brățări tracice originale, confecționate din aur natural de 22 carate, „metoda de prelucrare corespunde tehnicilor de realizare a obiectelor de podoabă din antichitate”, iar „caracteristicile tehnice combinate, inclusiv a compoziției elementelor tipice ale aurului aluvionar, metoda de prelucrare și caracteristicile suprafeței corespund datei de prelucrare propuse” (f.256-260 vol. I up.).

Brățara a fost trimisă apoi pentru examinare la Cabinetul expertului dr. D_____ - L_____ B_____ K_____ H_____ - din Frankfurt pe Main, Germania - de unde, după confirmarea originii, a fost recuperată, prin comisie rogatorie internațională de autoritățile judiciare române.

La data de 2.08.2007, această brățară a fost predată în custodia Muzeului N_____ de Istorie a României din București.

Inclusiv expertizele efectuate ulterior au formulat următoarele concluzii: „piesa (brățara nr. 9) reprezintă creația originală a artizanilor daci cu o valoare excepțională ... brățara aparține patrimoniului cultural național și trebuie inclusă în clasa Tezaur” (f.227- 244 vol. III up.).

Din probatoriul administrat cauzei , a rezultat, în adevăr , că inculpatul R_____ H_____ - C_____ a valorificat în perioada 2001 - 2006 prin intermediul firmelor deținute diverse monede, inclusiv piese Lysimachos și Tetradrahme, însă ceea ce este cert dovedit este că a deținut și a valorificat doar 50 de monede tetradrahme din argint bunuri ce au

provenit din sustrageri prin efectuarea de săpături neautorizate în punctul arheologic "Dealul Grădiștii – Sub Muchea Cetății", și care în primăvara anului 2000, s-au aflat în posesia inculpatului L____ I____. Sub acest aspect este de menționat că în contextul în care nu s-a putut stabili cu exactitate câte monede Lysimach din aur și câte tetradrahme din argintinstanța a reținut doar un număr de 50 de monede tetradrahme din argint , aplicând principiul in dubio pro reo .

În egală măsură C____ reține că din investigațiile efectuate în cauză pentru recuperarea bunurilor, la data de 14.02.2006, investigatorul sub acoperire, „ Michelle” care opera în baza autorizației nr. 061/2005 emisă de Parchetul de pe lângă C____ de A____ A____ I____, a accesat site-urile web:

http://ulpiacoins.____.samuscoins.____

____ acestuia au formulat numeroase oferte de vânzare pe Internet a unor monede, depozite monetare și artefacte. Astfel, s-a constatat că la data sesizării erau deja vândute: monede Lysimachos (stateri din aur, 8,5 gr), Tetradrahme (13,23 g , Thrăcia – Oltenia sec. 3 – 2 a . Chr.), lot de 25 denari de argint, lot de 6 piese monetare din bronz (Constantinopolis), inel din aur cu camee de epocă romană, brățară tracică din argint (26,84 g), depozit de 58 denari imperiali (32 - Septimius Severus, 16 – Carracalla, 10 – G____), lot de 99 denari republicani din argint, depozit de 43 monede din argint (denari romani) în oală de lut. (De menționat că investigatorul sub acoperire „ Michelle” a fost audiat nemijlocit de instanța de a____, acesta confirmând cele consemnate în procesele verbale încheiate în cursul anchetei penale- fila 1394, vol. VI, curte) .

Inculpatul a susținut referitor la aceste bunuri că existența lor materială nu este acoperită de absolut nicio probă din dosar, că nu se știe de la cine au fost achiziționate, de unde provin acestea, când au fost achiziționate, dacă cineva le-a văzut, sau dacă acestea au existat în realitate și nu doar în formă de fotografii afișate pe un site de internet.

C____ reține, raportat la probele dosarului, că nu poate împărtăși această apărare. Astfel, potrivit raportului de expertiză efectuat în cauză , o parte dintre monedele și artefactele prezentate pe site-uri se prezintă într-o stare apropiată de cea în care se aflau în momentul extragerii din sol (depuneri de pământ), iar o altă parte a suferit un proces de restaurare realizat de persoane de specialitate. S-a mai stabilit, prin același raport de expertiză , că monedele prezentate pe site ca depozite distincte reprezintă, în fapt, părți ale unui mare tezaur monetar sustras din situl arheologic „Sarmizegetuza Regia”, din care mai multe loturi au fost recuperate de la alți membri ai grupării și depuse la Muzeul N____ al Unirii A____ I____, iar valoarea monedelor și artefactelor oferite spre vânzare de inculpatul R____ H____ - C____ a fost estimată la suma de 30.679 Euro (f. 439 vol. I up.).

C____ reține că inculpatul nu a contestat niciun moment dat că cele două domenii de pe internet nu îi aparțin. Or, în calitate de deținător al dreptului de folosință a celor două domenii avea responsabilitatea

veridicității conținutul și informațiilor acestora, context în care este puțin plauzibil că informațiile nu sunt reale. În sprijinul acestei concluzii concură și profilul moral al inculpatului, nicio probă a dosarului nesustținând ipoteza unor informații false expuse de inculpat pe cele două domenii.

În egală măsură este de reținut că informațiile de pe cele două domenii de internet reprezintă un început de dovadă scrisă, ce poate fi complinit cu alte probe. Or, actele dosarului, coroborate cu propriile declarații ale inculpatului dovedesc cert că inculpatul, la epoca faptelor, era amator de istorie și antichități, era interesat de detecții și săpături în diverse puncte arheologice, efectuând detecții în zona M-ților Orăștiei, unde a descoperit bunuri arheologice pe care ulterior le-a înstrăinat. Inculpatul avea relații cu diverși dealeri care se ocupau cu comerțul internațional de piese arheologice, chiar inculpatul recunoscând că pe unii îi cunoștea personal, iar despre alții știa din auzite (despre A_____ Tkalec că deține o galerie de monede în Elveția, despre D_____ Weller că l-a văzut „la Munchen în anul 2004”, mai „știe” despre doi dealeri sârbi care se numesc: „Dule” (n.n. D_____ D_____) pe care-l indică „mai mult un intermediar” și Johnny (n.n. I_____ L_____, zis „J_____ Americanu”) și că îl cunoaște pe R_____ Freeman (dealer de artă din SUA și reprezentantul firmei „FREEMAN and SEAR”), din anul 1997 și că îi este „prieten”, întrucât prin intermediul lui a realizat certificarea autenticității brățărilor cunoscute ca „M_____ Pariziană” și „M_____ Newyorkeză”.

Sub aspectul analizat este deosebit de remarcant faptul că la datele de 16.01.2006 și, respectiv 14.02.2006, inculpatul a predat la Muzeul N_____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj - N_____, inițial cu ofertă de vânzare, 105 de piese arheologice reprezentând diverse tipuri de arme și unelte dacice din fier, bronz și plumb. Conform expertizei, piesele sunt încadrate în categoria „Tezaur” a Patrimoniului Cultural N_____ și provin din situl M-ților Orăștie, fiind evaluate la suma de 30.000 Euro (f. 299 vol. I up.).

Relevante sub aspectul culpei inculpatului sunt chiar declarațiile date de inculpat care recunoaște că acele obiecte provin „foarte probabil din zona M-ților Orăștie” și că le deținea din anii 1993 – 1996, dar întrebare despre vânzători, susține că nu poate da relații (f.37-38 vol. I up.). Mai mult decât atât, după audierile din faza de urmărire penală din 9.05.2007 și, respectiv 4.06.2007, ocazie cu care inculpatului i s-a adus la cunoștință învinuirea și dispozițiile de impunitate ale art. 280/1 din vechiul Cod penal, inculpatul R_____ H_____ - C_____ a donat Muzeului N_____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj N_____, 4000 de piese antice, provenind din braconajul arheologic, bunuri clasate monument istoric, potrivit concluziilor raportului de expertiză muzeografică și ele valorează 40.000 Euro. Bunurile au fost propuse de experți pentru a fi clasate în categoria „Tezaur” sau „Fond” a patrimoniului cultural național (f.300 și urm. vol. I up.; f.213-216 vol. V dos. inst.).

Așadar, C_____, în raport de starea de fapt reținută și de probatoriul existent, aplicând principiile deja evocate, are în vedere că fapta inculpatului R_____ H_____ C_____ de a deține în mod nelegal și de a

valorifica două brățări de origine tracică, una în greutate de 682,4 gr., iar cealaltă în greutate de 765,1 gr., precum și 50 de monede tetradrahme din argint, lot de 25 denari de argint, lot de 6 piese monetare din bronz (Constantinopolis), inel din aur cu camee de epocă romană, brățară tracică din argint (26,84 g), depozit de 58 denari imperiali (32 - Septimius Severus, 16 - Carracalla, 10 - G____), lot de 99 denari republicani din argint, depozit de 43 monede din argint (denari romani) bunuri aparținând patrimoniului cultural național, clasa tezaur, constituie o faptă ilicită.

Relativ la inculpatul L____ I____, verificarea îndeplinirii condițiilor esențiale ale răspunderii civile delictuale (existența faptei ilicite, a vinovăției autorului acesteia, a prejudiciului cauzat și a legăturii de cauzalitate dintre prejudiciu și respectiva faptă ilicită) nu comportă nici o dificultate, aceste aspecte rezultând în mod evident din probatoriul pe baza căruia a fost dovedită infracțiunea care constituie faptă ilicită cauzatoare de prejudicii, vinovăția penală a celui care a comis-o și urmările produse de aceasta.

C____ reamintește că fapta ilicită a acestuia constă în deținerea și valorificarea celor două brățări de origine tracică, una în greutate de 682,4 gr., iar cealaltă în greutate de 765,1 gr., precum și 50 de monede tetradrahme din argint bunuri aparținând patrimoniului cultural național, clasa tezaur, bunuri ce au ajuns în posesia inculpatului R____ H____ C____.

Referitor la prejudiciul material cauzat C____ reține că s-a dovedit cu înscrisurile depuse la dosar, necontestate, că partea civilă a suferit urmare a faptei ilicite comise de cei doi inculpați un prejudiciu material în sumă de 49.523 USD și 5.415 Euro, reprezentând cheltuielile ocazionate de repatrierea și expertizarea brățării dacice din aur nr. 9 în greutate de 682 gr. (OMC nr. 1209/11.06.2007, OMC nr. 1256/26.07.2007, OMC nr. 2438/25.07.2007).

Relativ la valoarea unei monede tetradrahme din argint instanța a avut în vedere valoarea de 150 euro, astfel cum a fost stabilită prin concluziile raportului de expertiză efectuat în cauză (f. 439 vol. I, ds. u.p.).

În acești parametri de evaluare, față de fapta culpabilă propriu-zis dovedită, instanța de control judiciar îi va obliga pe inculpații L____ I____ și R____ H____ - C____ la plata, în solidar, către partea civilă S____ R____ prin M____ C____ a sumelor de :

-49.523 USD și 5.415 Euro, reprezentând cheltuielile ocazionate de repatrierea și expertizarea brățării dacice din aur nr. 9 în greutate de 682 gr.);

- 50 monede de argint tetradrahme în valoare de 7.500 euro.

Se va respinge, în rest, acțiunea civilă exercitată de partea civilă S____ R____ prin M____ C____ în contradictoriu cu inculpații R____ H____ - C____ și L____ I____, ca nedovedită.

De asemenea, C____ îl va obliga pe inculpatul R____ H____ C____, la plata sumei de 30.676 Euro, în fața v o area părții civile, reprezentând contravaloarea a: 25 denari de argint; 6 piese monetare din bronz

(Procopius); inel din aur cu camee (epocă romană); brățară tracică din argint (în greutate de 26,84 gr.); 58 denari imperiali; 99 denari republicani din argint; 43 denari romani din argint , înlăturând obligația solidară, de la plata acestor despăgubiri civile, stabilită în sarcina inculpaților C_____ C_____ și J_____ D_____ S_____ , acțiunea civilă exercitată de partea civilă față de aceștia fiind neîntemeiată.

Relativ la măsura sechestrului asigurator instituit asupra bunurilor inculpaților L_____ V_____ și L_____ I_____ , măsura se impune a fi menținută, în vederea reparării pagubei cauzate prin infracțiunea comisă de inculpatul L_____ I_____ , așa cum s-a dezvoltat în cele ce preced.

Relativ la motivul de a_____ al inculpatului R_____ H_____ C_____ privind scutirea de la plata amenzii în cuantum de 5.000 lei aplicată prin încheierea din data de 19.06.2013 (camera de consiliu), C_____ constată că apelul inculpatului sub acest aspect nu este admisibil , atâta timp cât inculpatul împotriva încheierii penale prin care s-a dispus amendarea s a a formulat cererea de scutire, cerere ce a fost respinsă prin încheierea camerei de consiliu din 21.06.2013 și care are caracter definitiv.

Este adevărat că cererea de scutire formulată de inculpat a fost soluționată de aceleași complet care a aplicat amenda , însă procedând astfel judecătorul nu a încălcat nicio dispoziție legală.

Potrivit art. 199 din Codul penal anterior aplicabil la data soluționării cererii, cererea de scutire sau de reducere a amenzii se soluționa de același complet care a aplicat amenda.

Așa fiind, se va respinge ca neîntemeiat apelul inculpatului sub acest aspect.

II. În ce privește pe inculpații I_____ L_____ , C_____ C_____ , J_____ D_____ S_____ (fost C_____) :

1. Analiza apelului inculpatului I_____ L_____ :

1.1. Analizând prioritar criticile inculpatului I_____ L_____ , privind nulitatea urmăririi penale și aplicarea normelor procesual penale C_____ reține următoarele:

C_____ menționează cu prioritatea că urmărire penală în prezenta cauză s-a desfășurat sub imperiul vechiului Cod de procedură penală, noile legi penale intrând în vigoare la data de 1 februarie 2014.

În egală măsură C_____ menționează că , potrivit art. 4 din Legea nr. 255 din 19 iulie 2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală [...] :

„ (1) Actele de procedură îndeplinite înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură penală, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor, rămân valabile, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Nulitatea oricărui act sau oricărei lucrări efectuate înainte de intrarea în vigoare a legii noi poate fi invocată numai în condițiile Codului de procedură penală.

(3) În cauzele aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii noi, încălcarea, în cursul urmăririi penale, a dispozițiilor legale privind prezența obligatorie a învinuitului sau a inculpatului ori asistarea

obligatorie a acestora de către apărător poate fi invocată până la începerea dezbaterilor.”

În ceea ce privește dispozițiile art. 4 din Legea nr. 255/2013, se reține că acestea reprezintă norme tranzitorii, adoptate de legiuitor în contextul situațiilor tranzitorii determinate de apariția noii legislații procesual penale. Aceste dispoziții reprezintă o consacrare a principiului *tempus regit actum*, principiu cu aplicare generală în privința normelor juridice de procedură penală, materie în care se are în vedere întotdeauna legea în vigoare în momentul efectuării actului procesual. Principiul activității legii procesual penale este de strictă aplicare, el implicând, pe de-o parte, atât efectuarea actelor de procedură în conformitate cu legea în vigoare, cât și recunoașterea ca valabile a actelor procedurale efectuate anterior intrării în vigoare a noii legi.

C_____ Constituțională a reținut în jurisprudența sa, referitor la dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 255/2013, că „normele procesual penale sunt guvernate de principiul aplicării imediate, acestea vizând atât cauzele în curs de urmărire penală, cât și cele aflate în etapa judecătorească. De altfel, acest aspect a fost statuat și de către C_____ Europeană a Drepturilor Omului, prin Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza Scoppola împotriva Italiei (nr. 2), paragraful 110, prin care instanța europeană a arătat că dispozițiile art. 7 - "Nicio pedeapsă fără lege" din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sunt aplicabile doar în privința normelor penale de incriminare și a celor care prevăd pedepse, în domeniul procesual fiind aplicabil principiul *tempus regit actum* (Decizia nr. 24 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 7 aprilie 2015, paragraful 24). Astfel, C_____ apreciază că dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 sunt constituționale.” (Decizia nr. 734 din 27 iunie 2017 , publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 987 din 12 decembrie 2017).

Relativ la primă critică invocată de inculpat referitoare la nulitatea actului de sesizare a instanței pe considerentul că împotriva inculpatului nu s-a început urmărirea penală (pct. 2.1.) , C_____ analizând actele și lucrările dosarului apreciază că această critică nu este întemeiată.

Astfel, art. 238 din vechiul Cod de procedură penală prevede referitor la extinderea cercetării penale prevede că : „ Organul de cercetare penală, dacă constată fapte noi în sarcina învinutului sau inculpatului ori împrejurări noi care pot duce la schimbarea încadrării juridice a faptei pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale ori s-a pus în mișcare acțiunea penală sau date cu privire la participarea și a unei alte persoane la săvârșirea acelei fapte, este obligat să facă propuneri procurorului pentru extinderea cercetărilor penale sau schimbarea încadrării juridice. Propunerile se înaintează în cel mult 3 zile de la data constatării faptelor, împrejurărilor sau persoanelor noi. Procurorul va decide, prin ordonanță, în cel mult 5 zile.”

Cu privire la această critică, C_____ constată că instituția extinderii urmăririi penale reglementată de art. 238 din vechiul Cod de procedură

penală vizează situația în care, după începerea urmăririi penale prin strângerea de date și informații cu privire la fapta sau persoana ce formează obiectul urmăririi penale, organul de urmărire penală descoperă fie fapte noi, fie date privind implicarea altor persoane, astfel că dispune extinderea urmăririi penale. Practic se produce o lărgire a limitelor investiției inițiale, obiectul urmăririi penale extinzându-se la fapte și/sau la persoane noi. Consecințele unei astfel de proceduri duc fie la o extindere a urmăririi penale în rem, fie la o extindere a urmăririi penale în personam. În aceeași ordine de idei, se reține că legiuitorul a prevăzut posibilitatea organului de cercetare penală de a dispune sau nu el însuși cu privire la extinderea urmăririi penale în personam, așa cum este cazul în speță.

Prin ordonanța din data de 04.04. 2007 din dosar 151/P2005 a Parchetului de pe lângă C_____ de A____ A____ I_____ s-a extins urmărirea penală față de inculpatul I_____ L_____ pentru infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 323 Cod penal 1969 și complicitate la săvârșirea infracțiunii de furt calificat de bunuri de patrimoniu cultural prev. și ped. de art. 26 Cod penal 1969 rap. la art. 208 al. 1, 209 al. 2 lit. b și al. 4 Cod penal 1969 cu aplic. art. 280/1 al. 2 Cod penal 1969.

Ordonanța de extindere a urmăririi penale cuprinde datele privind persoana inculpatului, faptele de care este acuzat inculpatul, precum și arătarea temeiurilor de fapt și de drept pe baza cărora se dispune extinderea urmăririi penale.

Extinderea urmăririi penale față de inculpatul I_____ s-a dispus prin ordonanța procurorului anchetator, raportat la prevederile art. 209 alin. 3 din vechiul Cod de procedură penală, potrivit cărora urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, printre care, în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 280 ind. 1 și art. 323 din Codul penal din 1969.

Pe de altă parte, este de reținut că prin modalitatea în care a procedat organul judiciar inculpatului nu i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil în condițiile în care organul judiciar a depus toate diligențele necesare și l-a informat pe inculpat despre faptele cu privire la care s-a dispus extinderea urmăririi penale, inculpatul înțelegând să nu se prezinte la nicio solicitare a procurorului anchetator. Mai mult decât atât, este de observat că procurorul a manifestat o preocupare constantă în tot cursul urmăririi penale pentru a-l audiat pe inculpat, aducându-i la cunoștință acestuia învinuirea și infracțiunile pentru care s-a dispus extinderea urmăririi penale și despre desfășurarea anchetei penale împotriva sa.

Relativ la nulitatea urmăririi penale pe motivul lipsei autorizării prealabile a procurorului general (pct. 2.1.3.) privind punerea în mișcare a acțiunii penale, condiție impusă de art. 10 alin. 2 din noul Cod penal (art. 5 din vechiul Cod penal), C_____ constată că în cauză nu este aplicabil principiul realității legii penale, ci principiul ubicuității.

În concret, potrivit principiului ubicuității legea română se aplică tuturor infracțiunilor săvârșite pe teritoriul României (art. 8 din noul Cod penal).

Este considerată a fi săvârșită pe teritoriul României o infracțiune (oriunde s-ar fi comis, chiar și în străinătate) , dacă cel puțin un act de executare sau rezultatul, chiar în parte, s-ar produs pe acest teritoriu , așa cum este cazul în speță. Sub acest aspect este de menționat că în vechea reglementare , Codul penal din 1969, principiul ubicuității era consacrat în art. 3 și art. 143 .

Art. 3 din Codul penal din 1969 - „ Teritorialitatea legii penale :

Legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite pe teritoriul României.”

Art. 143 din Codul penal din 1969 : „ Infracțiune săvârșită pe teritoriul țării :

(1) Prin "infracțiune săvârșită pe teritoriul țării" se înțelege orice infracțiune comisă pe teritoriul arătat în art. 142 sau pe o navă ori o aeronavă română.

(2) Infracțiunea se consideră săvârșită pe teritoriul țării și atunci când pe acest teritoriu ori pe o navă sau aeronavă română s-a efectuat numai un act de executare ori s-a produs rezultatul infracțiunii.”

În cauza de față, s-a dovedit , cum se va argumenta în continuare că actele de tănuire deși au fost săvârșite de inculpatul apelant I_____ L_____ pe teritoriul unui stat străin, respectiv a statului elvețian , este cazul brățărilor vândute unui colecționar elvețian la Zurich și a 4 brățări valorificate prin intermediul galeriei de antichități, rezultatul infracțiunii constând în sumele de bani achitate de s_____ r_____ pentru recuperarea brățărilor vândute de inculpatul I_____ L_____ s-a produs pe teritoriul Statului R_____.

Analizând în continuare critica inculpa tului privind omisiunea instanței de fond de administrare nemijlocită a întregului material probatoriu administrat în cursul urmăririi penale, C_____ reține că această critică este ne întemeiată, reținând că deși instanța de fond nu a administrat în mod nemijlocit întregul probatoriu administrat în cursul urmăririi penale , aceasta a readministrat probele într-o măsură pe care a considerat -o suficientă stabilirii stării de fapt.

Cu referire la modalitatea de interpretare a probelor de către prima instanță, C_____ reținând și jurisprudența instanței supreme (decizia nr. 1660 din 6 mai 2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție) în care s-a statuat faptul că probele administrate în faza de urmărire penală nu servesc exclusiv pentru trimiterea în judecată, iar faptul că instanța de judecată este obligată să verifice legalitatea probelor și să stabilească utilitatea și concludența acestora în cadrul cercetării judecătorești nu duce automat la concluzia eliminării probelor administrate în faza de urmărire penală.(art. 63 alin. 2 din vechiul Cod de procedură penală a fost preluat de art. 103 alin. 1 din noul Cod de procedură penală.) , C_____ constată totodată că respingerea de către instanța de fond a probelor propuse de către inculpat nu a fost făcută în mod arbitrar și nici condamnarea acestuia nu s-a făcut în baza unor elemente de probă insuficiente, neputându-se considera că s-au încălcat dispozițiile art. 6 parag. 3 lit. d) din Convenție (cauza Nim Hansen c. Danemarcei).

C_____ reține că în legătură cu admisibilitatea, administrarea și relevanța probelor, instanța europeană s-a pronunțat în sensul că acestea reprezintă probleme care sunt reglementate de normele de drept inter ne, aprecierea lor aparținând instanței naționale, misiunea încredințată judecătorilor Curții Europene a Drepturilor Omului constând doar în a se pronunța asupra modului în care au procedat instanțele naționale în această privință, adică dacă au admis în mod justificat ca probe anumite mărturii și dacă procedura în cauză, în ansamblul ei, inclusiv în privința administrării probelor, a avut un caracter echitabil, subliniind că nicio dispoziție din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu reglementează regimul probelor.

Astfel, arată C_____ Europeană a Drepturilor Omului , revine jurisdicțiilor interne sarcina de a aprecia elementele de probă obținute și relevanța acestora (cauzele Vidal c. Belgiei, Honsik c. Austria, Tower c. Franței) . Prin respingerea probelor propuse de către inculpați, instanța de fond nu le-a încălcat inculpaților dreptul la un proces echitabil, atâta timp cât și-a motivat legal și temeinic această soluție, aducând argumente pertinente în acest sens, probele solicitate nefiind esențiale în dovedirea stării de fapt (Al Khmaya Takery c. Regatul Unit).

În ceea ce privește susținerea că la baza condamnării inculpaților stau declarațiile martorilor și investigatorilor sub acoperire, și prin aceasta s-ar fi încălcat art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de a_____ constată că aceste mărturii au fost parțial readministrate în cursul soluționării apelului, inculpații și apărătorii acestora fiind prezenți la audiere, având astfel posibilitatea de a adresa întrebări și de a combate mărturiile acestora.

De altfel, așa cum rezultă din conținutul hotărârii instanței de fond , soluția de condamnare nu s-a bazat exclusiv și determinant pe declarațiile martorilor, ci acestea au fost coroborate cu alte probe administrate.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului subliniază în acest sens că posibilitatea unui acuzat de a se confrunța cu un martor în fața instanței care se pronunță în ultimul grad cu privire la acuzație ,constituie o garanție a unui proces echitabil, în măsura în care observațiile instanței cu privire la comportamentul și credibilitatea unui martor pot avea consecințe pentru acuzat [a se vedea P.K. împotriva Finlandei (dec.), nr. 37.442/97, 9 iulie 2002, și, mutatis mutandis, Pitkänen împotriva Finlandei, nr. 30.508/96, pct. 62 - 65, 9 martie 2004, precum și M_____ împotriva Italiei (dec.), nr. 32.219/02, 4 decembrie 2003].

Toate probele împotriva unui inculpat trebuie prezentate, în mod obișnuit, în ședință publică, în prezența acestuia, în scopul dezbaterii contradictorii. Există excepții de la acest principiu, dar acestea nu trebuie să încalce dreptul la apărare; de regulă, acest drept impune ca inculpatului să i se acorde o ocazie adecvată și corespunzătoare de a contesta o declarație a unui martor al acuzării și de a-l interoga pe acesta, fie în momentul audierii acestuia, fie într-o etapă ulterioară a procesului [a se vedea Al-Khawaja și Tahery împotriva Regatului Unit (MC), nr. 26.766/05 și 22.228/06, pct. 118, CEDO 2011].

Cu toate acestea, C_____ Europeană admite că pot exista interese concurente, precum securitatea națională sau nevoia de a proteja martorii care riscă represalii sau de a nu divulga metodele poliției de anchetare a unei infracțiuni, care trebuie puse în balanță cu drepturile inculpatului (a se vedea, de exemplu, Doorson împotriva Țărilor de Jos, 26 martie 1996, pct. 70, Culegere 1996-II; Fitt, citată anterior, pct. 46) (hotărârea din 25 februarie 2014 în Cauza V_____ împotriva României).

Instanța de a_____ în temeiul caracterului devolutiv al apelului și în vederea respectării dreptului la un proces echitabil, din perspectiva caracterului nemijlocit și contradictoriu al administrării probațiunii, a completat probațiunea și a readministrat parte din probe administrate în cursul urmăririi penale considerate relevante pentru lămurirea cauzei sub toate aspectele de fapt și de drept.

În concret în a_____ s-a încuviințat reaudierea martorilor C_____, O_____, A_____, N_____, M_____, Niu, T_____, C_____, Ciuc_____, I_____, T_____, A_____, V_____, audierea prin video conferință a inculpatului I_____ L_____.

La solicitarea inculpatului apelant I_____ L_____ s-a încuviințat audierea prin comisie rogatorie a avocatului american P_____ Chavkin, audierea martorilor M_____ Terzici, Radovan Boskovici, Barbara D_____, L_____, D_____ Josic, audierea martorilor cu identitate protejată I_____ A_____, a investigatorilor sub acoperire B_____ și D_____.

C_____ reține în acest context că inculpatul nu poate invoca încălcarea dreptului la apărare, prin neadministrarea nemijlocită de către instanța de fond întregului probatoriu, menționat de parchet în susținerea acuzațiilor inculpaților trimiși în judecată, întrucât inculpatul, poate să solicite numai readministrarea probelor pe care s-a întemeiat acuzația adusă acestuia.

C_____ arată că restul probelor care îi privesc pe ceilalți inculpați nu-i produc nici o vătămare drepturilor inculpatului I_____ L_____, iar în cursul soluționării apelului în temeiul caracterului devolutiv al căii de atac s-a procedat la administrarea nemijlocită a probelor apreciate ca relevante la stabilirea stării de fapt.

C_____ va reține însă ca întemeiată critica inculpatului I_____ L_____ privind reținerea de către instanța de fond la stabilirea vinovăției a declarației pe care acesta a dat-o într-o altă cauză penală în calitate de martor, întrucât s-ar aduce atingere dreptului martorului de a nu se autoincrimina, declarația care nu va fi reținută la stabilirea vinovăției inculpatului.

C_____, reevaluând probele dosarului, luând în analiză și probele administrate în faza apelului, reține referitor la inculpatul I_____ L_____ următoarele:

Inculpatul I_____ L_____ prin declarația depusă la dosar a menționat că nu dorește continuarea procesului penal în cazul în care se stabilește vinovăția penală pentru faptele pentru care este judecat în prezenta cauză.

C_____ raportat la conținutul acestei declarații constată că pr actic inculpatul, solicitând stabilirea vinovăției sale penale, a solicitat de fapt continuarea procesului penal.

Suplimentar C_____ constată că și prin concluziile scrise formulate a solicitat pronunțarea unei soluții de achitare motivat de faptul că nu a săvârșit faptele pentru care a fost trimis în judecată, parametrii în care se apreciază că se impune analiza responsabilității penale a inculpatului. În ceea ce privește aplicarea legii penale mai favorabile, art. 5 din noul Cod penal, este evident că noile dispoziții legale sunt mai favorabile în raport de regimul sancționator, limitele de pedeapsă prevăzute de noul cod penal sunt mult reduse față de Codul penal din 1969.

În ceea ce privește incidența dispozițiilor art. 18 C. proc. pen., C_____ reține că în caz de amnistie, prescripție sau retragere a plângerii prealabile, precum și în cazul existenței unei cauze de nepedepsire, învinuitul sau inculpatul poate cere continuarea procesului penal.

Relativ la aplicarea prescripției răspunderii penale aspectele teoretice expuse cu ocazia analizării apelului inculpatului R_____ H_____ C_____ vor fi avute în vedere și în situația inculpatului I_____, fiind perfect adaptate și în cazul acestuia inculpatul.

C_____ în raport de motivele de a_____ ale Ministerului Public constată că, doar în ipoteza în care ar reține că apelul parchetului sub aspectul schimbării încadrării juridice este neîntemeiat ar putea da eficiență dispozițiilor art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală și art. 17 Cod pr. pen. și să dispună, astfel cum a solicitat inculpatul, încetarea procesului penal pornit împotriva sa pentru infracțiunea de tănuire în formă continuată prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal (în raport de data epuizării infracțiunii, respectiv decembrie 2002, termenul de prescripție specială de 10 ani s-a împlinit - art. 154 al.1 lit. d) din noul Cod penal, art. 155 alin. 4 din noul Cod penal coroborat cu 270 al.1 din noul Cod penal, și a intervenit prescripția răspunderii penale, iar inculpatul a solicitat a nu se continua procesul penal). Însă, se reține că instanța de control judiciar are obligația, raportat la apelul procurorului, de a analiza legalitatea și temeinicia hotărârii atacate sub aspectul soluției schimbării încadrării juridice a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul, întrucât, în ipoteza în care s-ar reține încadrarea juridică dată prin actul de înculpate - complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă continuată, și data comiterii ultimului act, decembrie 2002, nu sunt incidente dispozițiile legale privind prescripția specială. Astfel, față de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea de furt calificat - închisoarea de la 2 la 7 ani, și art. 154 alin. 1 lit. c) din noul Cod penal și art. 155 alin. 4 din noul Cod penal termenul de prescripție specială s-ar împlini noiembrie 2018.

1.2.1. În acord cu instanța de fond, care a examinat detaliat probele administrate în cauză, și a constatat că fapta de constituire a unui grup infracțional organizat prev. și ped. de art. 367 al. 1, 3 și 5 N.C.p. - prin

modalitatea asocierii -C_____ constată că această infracțiune nu poate fi reținută în sarcina inculpatului I_____ L_____, nefiind susținută de vreo probă, motiv pentru care acesta urmează a fi achitat în baza art. 396 al. 5 N.C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. c) N.C.p.p.

Sub acest aspect C_____ își însușește, în totalitate, argumentele instanței, dezvoltate în cuprinsul sentinței, (posibilitate conferită de practica Curții Europene a Drepturilor Omului și potrivit căreia poate constitui o motivare preluarea motivelor instanței inferioare - Helle c. Finlandei), însă, suplimentar, face următoarele precizări :

Cu privire la săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. de art. 367 Cod penal (art.323 Cod penal 1969) reținută în sarcina inculpatului I_____ L_____ c onsiderațiile teoretice privind analiza infracțiunii de constituire de grup infracțional prevăzută de art. 367 N.C.p., expuse pentru inculpatul C_____ C_____ sunt incidente și în cazul inculpatului I_____ .

În concret , probele administrate nu dovedesc participarea inculpatului I_____ L_____ la planificarea sau la săvârșirea alături de gruparea infracțională compusă din cetățeni români C_____ C_____, C_____ S_____ - R_____, N_____ M_____ - Niu, N_____ I_____ la vreuna dintre cele două fapte (efectuarea de detecții sau însușirea pe nedrept a unor tezaure arheologice) ori la rolul atribuit lui în cadrul asocierii.

În concluzie în cauză nu există nici o probă directă în măsură să înfrângă prezumția de nevinovăție a inculpatului I_____ sub aspectul săvârșirii infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni .

1.2.2. Cu privire la infracțiunea de complicitate la infracțiunea de furt calificat de bunuri de patrimoniu cultural prev. și ped. de art. 26 Cod penal 1969 rap. la art. 208 al. 1, 209 al. 2 lit. b și al. 4 Cod penal 1969 cu aplic. art. 280/1 al. 2 Cod penal 1969 și art.41 al.2 Cod penal 1969 reținută în sarcina inculpatului ,C_____ constată că, încadrarea juridică corectă a ambelor acte materiale reținută în sarcina inculpatului este cea de tăinuire prev. de art. 270 alin. (1) din Cod penal.

C_____ consată că p robele administrate în cauză au dovedit că aportul inculpatului a constat doar în intermedierea vânzării brățărilor , în vederea obținerii de foloase pentru sine acceptând faptul că acestea sunt sustrase. Pentru a reține această încadrare, instanța de a_____ constată că, nici o probă administrată în cauză nu a dovedit, înțelegerea inculpatului I_____ L_____ cu autorii furtului , anterior ori concomitent săvârșirii infracțiunii de furt . De asemenea , nu s-a dovedit că anterior comiterii sustragerilor, autorii ar fi avut convingerea că inculpatul I_____ L_____ îi va ajuta ulterior prin înstrăinarea bunurilor furate.

C_____ constată că art. 48 C . pen. definește complicele ca fiind "persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală", precizându-se în continuare că "este de asemenea complice persoana care promite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită".

Pe de altă parte, infracțiunea de tăinuire constă, potrivit art. 270 C . pen., în primirea, dobândirea sau transformarea unui bun ori înlesnirea valorificării acestuia, de către o persoană care a cunoscut că bunul provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală sau a prevăzut că bunul provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. Ceea ce diferențiază infracțiunea de tăinuire, prevăzută în art. 270 C . pen., de participația penală prevăzută în art. 48, fraza a II-a teza I, din același cod constă în aspectul de natură temporală, cronologică, în raport cu infracțiunea din care provine bunul, deoarece atât infracțiunea de tăinuire, cât și complicitatea morală sub forma promisiunii de tăinuire se află în raport conex și corelativ cu infracțiunea din care provine bunul tăinuit.

Astfel, în timp ce complicele cunoaște care va fi activitatea autorului unei anumite fapte penale și că, prin fapta sa, dă ajutor la săvârșirea acelei infracțiuni, tăinuitorul, intervenind abia după consumarea infracțiunii din care provine bunul, nu cunoaște când a avut loc acea infracțiune, la săvârșirea căreia nu a avut nicio contribuție, încât actul comis de el nu se inserează, ca și cel al compicelui, în antecedenta susceptibilă să constituie cauză a infracțiunii, ci în consecințele post-factum ale acesteia.

În cauză nu s-a dovedit că inculpatul I_____ L_____ a avut o înțelegere expresă sau tacită cu autorii furtului în sensul asigurării în continuare a valorificării bunurilor sustrase pentru ca fapta astfel comisă să îmbrace forma complicității morale, întrucât tăinuirea repetată de bunuri, cunoscând că provin din sustrageri repetate, echivalează cu o promisiune anticipată de tăinuire.

Cu privire la acuzația de tăinuire a 6 brățări dacice din aur extrase din siturile arheologice din M-ții Orăștiei, scoase ilegal din țară, C_____ reține că din probele administrate în cauză a rezultat că inculpatul I_____ L_____ intermediat vânzarea a 6 brățări dacice sustrase din situl arheologic de membrii grupului infracțional N_____, cunoscând că acestea provin din furt.

Analizând apărarea inculpatului , care a negat orice activitate legată de valorificarea de obiecte de patrimoniu provenite din situl arheologic S_____ Regia , C_____ reține că atât declarația acestuia, fiind audiat de instanța de a____ prin videoconferință (vol.VI fila 1333 dosarul instanței de a____) , cât și probele administrate în cauză au dovedit că inculpatul a intermediat valorificarea a 6 brățări dacice provenite din situl arheologic S_____ Regia .

C_____ consată că la data de 13 10 2006 Parchetul de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____ a fost sesizat, conform procesului verbal din aceeași dată din dosar 151/P/2005, de către d-nul avocat P_____ Chavkin din New York, care informa autoritățile judiciare române că ,clienții pe care îi reprezintă au cumpărat în perioada 2000-2002 de la dealerul sârb I_____ L_____ din Belgrad 4 brățări spiralice din aur.

Se menționează că inculpatul s-a prezentat ca fiind reprezentantul firmei Frank Muller Timepiece din Belgrad și proprietar la brățărilor însă, cumpărătorii brățărilor după ce au aflat că brățările au fost sustrase dintr-

un sit arheologic românesc și traficate ilegal, s-au adresat d-lui avocat pentru restituirea în condiții de legalitate a brățărilor Statului R____, contra unei juste compensații.

De asemenea , relevante sub aspect probatoriu sunt procesul verbal din data de 13 10 2008 (vol. III u.p. fila 16) din care rezultă că avocatul P____ Chavkin a informat organele de urmărire penală despre faptul că clienții pe care îi reprezintă și care au solicitat protecția anonimatului au cumpărat , în perioada 2000-2002 , de la dealerul sârb I____ L____ 4 brățări spiralice din aur.

Avocatul P____ Chavkin , prin declarație notarială declară că clientul din SUA în calitate de reprezentant al firmei sale a cumpărat 4 brățări în perioada 2000-2002 de la un dealer sârb I____ L____ care locuia într-un cartier onorabil din Belgrad fiind reprezentantul firmei Frank Muller Timepieces din Belgrad. Cu mai puțin de 1 an înainte de a cumpăra prima brățară clientul său arată că a aflat că o brățară asemănătoare a fost vândută pe site-ul Christie's . Susține că vânzătorul brățărilor i-a declarat că le-a cumpărat de la un alt dealer ,confirmând că este proprietarul de drept al brățărilor . Plățile s-au efectuat în conturile indicate de vânzător (vol. III u.p. fila 65, fila 61 situație plăți).

La data de 11 09 2006 , printr-un mesaj pe e-mail , același avocat din SUA arată că la sugestia d-nei Barbara D____ a înștiințat organele judiciare române că reprezintă un client din SUA care l-a înștiințat despre achiziția a 2 brățări spiralice din aur, pe care dorește să le restituie Statului R____ contra unei juste compensații.

Au fost atașate planșe foto ale celor 2 brățări și un deviz (fila 36 dos 151/P/2005 vol.III) cuprinzând plățile efectuate în perioada 06 02 xxxxxxxxxxxxxx04 , la indicațiile inculpatului I____ L____ în sumă totală de 265.000 dolari în conturile _____

Budapesta , Certex Doo Sabac Ljubliana Slovenia și pe numele inculpatului în contul deschis la Banca Leumi Zurich .

De asemenea , s-a achitat în numerar inculpatului suma de sumă de 40.000 de dolari .

Înscrisurile comunicate de avocatul american au fost redactate în limba engleză, fiind însă traduse în limba română de un traducător autorizat desemnat de organele judiciare.

Deși inculpatul I____ L____ prin apărătorul ales a contesta t traducerea acestor înscrisuri , nu a oferit o explicație rezonabilă pentru care să fie pusă la îndoială exactitatea traducerii depusă la dosarul cauzei.

C____ constată că datele comunicate de avocatul american sunt confirmate de martora Barbara D____, prin intermediul căreia s-au efectuat formalitățile de returnare către s____ r____ a brățărilor și achitarea compensațiilor solicitate.

În cauză s-a solicitat, de avocatul desemnat al inculpatul I____ L____ , reaudierea prin comisie rogatorie a av. P____ Chavkin, instanța de a____ încuviințând cererea , în acest sens fiind comunicată o cerere de asistență judiciară internațională autorităților judiciare din SUA .

Întrucât procedura de executare a comisiei rogatorii s-a prelungit nejustificat de mult, C_____ a apreciat că pentru soluționarea cauzei într-un termen rezonabil dar și constatând că pentru dovedirea faptei în cauză s-au administrat suficiente probe, a revenit asupra administrării acestei probe.

C_____ subliniază că jurisprudența CEDO a statuat că, probele nu au un rol prestabilit în cadrul normelor de procedură penală ale statului, iar instanțele au libertatea de a interpreta un mijloc de probă în contextul cauzei și în lumina tuturor celorlalte probe prezentate în fața acestora (a se vedea D_____ P_____, c. României hotărârea din 16 iulie 2013 în Cauza B_____ împotriva României Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 605 din 9 august 2016).

Cu privire la criticile inculpatului prin care susține că instanța de fond nu a administrat nemijlocit probele pe care și-a întemeiat hotărârea de condamnare C_____ face următoarele precizări de principiu.

Conform jurisprudenței CEDO, art. 6 § 3 lit. d) consacră, în special, principiul conform căruia, până la stabilirea vinovăției unui acuzat, toate probele acuzării trebuie să fie prezentate, în principiu, în fața acuzatului în ședință publică, în vederea unei dezbateri în contradictoriu.

Acest principiu nu se aplică fără excepții, acestea putând fi acceptate doar sub rezerva dreptului la apărare; ca regulă generală, acestea impun să i se ofere acuzatului o posibilitate adecvată și suficientă de a contesta declarațiile care susțin acuzația și de a-i interoga pe autorii acestora, la momentul declarației sau ulterior (Lucă împotriva Italiei, nr. 33.354/96, pct. 39, CEDO 2001-II și Solakov împotriva Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, nr. 47.023/99, pct. 57, CEDO 2001-X).

C_____ europeană a drepturilor omului a stabilit în Cauza Al-Khawaja și Tahery împotriva Regatului Unit [(MC), nr. 26.766/05 și 22.228/06, CEDO 2011] criteriile de apreciere a capetelor de cerere formulate în temeiul art. 6 § 3 lit. d) din Convenție în ceea ce privește absența martorilor la ședință și a considerat că era necesar ca acest tip de capăt de cerere să fie supus unei examinări ținând seama de trei criterii.

Se arată că în primul rând, C_____ trebuie să verifice dacă imposibilitatea apărării de a interoga sau de a obține ascultarea unui martor al acuzării este justificată de un motiv serios. În continuare, în cazul în care absența ascultării martorilor este justificată de un motiv serios, declarațiile martorilor absenți nu trebuie să constituie, în principiu, unica probă a acuzării sau proba decisivă. Cu toate acestea, admiterea cu titlu de probă a declarației unui martor pe care apărarea nu a avut ocazia să îl interogheze și care constituie unica probă sau proba decisivă a acuzării nu implică automat încălcarea art. 6 § 1 din Convenție: procedura poate fi considerată echitabilă în ansamblul său în cazul în care există elemente care compensează suficient inconvenientele privind admiterea unei astfel de probe, pentru a permite o apreciere corectă și echitabilă.

C_____ europeană a stabilit de asemenea că imposibilitatea localizării unui martor poate constitui, în anumite condiții, un fapt justificativ care autorizează admiterea declarațiilor sale în proces, chiar dacă apărarea nu

a putut să îl interogheze în niciun stadiu al procedurii (Rachdad împotriva Franței, nr. 71.846/01, pct. 24, 13 noiembrie 2003, și Zentar împotriva Franței, nr. 17.902/02, pct. 26, 13 aprilie 2006). Totuși, pentru ca această justificare să fie valabilă, autoritățile trebuie să adopte măsuri pozitive pentru a-i permite acuzatului să interogheze sau să obțină ascultarea martorilor acuzării; acestea trebuie, în special, să caute activ acești martori (Rachdad, citată anterior, pct. 24).

În prezenta cauză, C_____ de a_____ arată că instanța de fond a audiat nemijlocit mai mulți martori propuși prin rechizitoriu pe care și-a întemeiat hotărârea de condamnare, astfel încât împrejurare că nu au fost audiați toți martorii propuși de acuzare nu a fost în măsură să afecteze dreptul inculpatului la un proces echitabil.

Astfel, din considerentele sentinței atacate se reține că instanța de fond a reținut ca relevante în dovedirea vinovăției inculpatului declarațiile martorilor expert dr. D_____ - L_____, audiată de instanța de fond la data de 24 03 2014; C_____ V_____ - martor cu identitate protejată, C_____ O_____ - A_____ (vol. II fila 259 dosar instanță de fond, audiat și ca martor cu identitate protejată cu numele C_____ N_____ (identitate la care a renunțat în cursul procesului penal.), G_____ Andelkjevici cu numele actual Stefanovic G_____ (fila 71 vol. IX dosarul instanței de fond) .

De asemenea, C_____ constată că inculpatul nu a înțeles să conteste probele acuzării, iar la termenul din 08 07 2013 prin apărătorul ales a solicitat în probațiune audierea prin comisie rogatorie a martorilor Barbara D_____ L_____, Simeonovski Dimitrije Mitko (declarația dată în fața autorităților din Serbia fila 146 vol. VIII dosarul instanței de fond), Djordje Vasic martor ce nu a putut fi identificat pe teritoriul Serbiei (adresa nr. 02/7-233-7374/13 fila 155 vol. VIII).

Cu privire la audierea martorului Djordje Vasic față de imposibilitatea identificării acestuia inculpatul a renunțat (încheierea din data de 03 11 2018 fila 233 vol. VIII.)

Cu privire la contestarea de către inculpat a declarației notarială dată de avocatul P_____ Chavkin, sub acest aspect C_____ constată că declarația notarială a avocatului P_____ Chavkin este tradusă în limba română de un traducător autorizat și faptele declarate de acest martor sunt confirmate și de martora Barabara D_____ care la data de 31 07 2006 printr-o scrisoare, îl informează pe procurorul de caz că a fost contactată de un avocat străin care reprezintă un client ce a achiziționat 2 brățări dacice, brățări care au fost expertizate sub aspectul autenticității de un expert din SUA .

Ulterior, martora a comunicat și planșele fotografice ale brățărilor, iar la data de 04 05 2007 a comunicat Parchetului că respectivul client i-a comunicat sub protecția anonimatului, că brățările au fost achiziționate de la un sârb pe nume I_____ la un hotel din Zurich în primăvara anului 2002 pentru suma de 134.000 euro .

De asemenea, martora declară că potrivit susținerii cumpărătorului brățărilor, inculpatul I_____ L_____ aflând de intenția acestuia de a

restitui brățările Statului R____ , i-a solicitat acestuia să refuze restituirea oferindu-se să i le răscumpere.

Respectivul client nu a fost de acord cu oferta inculpatului și a fost de acord cu restituirea către S____ R____ în schimbul restituirii prețului achitat pentru plata brățărilor, fiind atașat decontul costului de restituire solicitat (fila 45 ,46 vol.III dos.151/P/2005).

Preocuparea martorei Barbara D____ pentru recuperarea brățărilor este mărturisită de aceasta în declarația dată în cursul urmăririi penale (vol.III dos.u.p. fila 246) în care arată că a fost solicitată de autoritățile române să coopereze în vederea recuperării brățărilor dacice ,fiind de acord cu această solicitare.

În acest scop martora a contactat mai mulți profesioniști din domeniul antichităților ,cărora le-a comunicat demersurile efectuate de s____ r____ în vederea identificării unui grup de spirale din aur , comunicându-le că dacă dețin asemenea bunuri să o înștiințeze . Martora declară după câteva săptămâni de la aceste discuții a fost contactată telefonic de avocatul P____ Chavkin din New York care i-a comunicat martorei că un client al său a cumpărat 4 brățare. După ce s-a asigurat de protecția clienților săi avocatul a expediat cele 4 brățări la biroul martorei Barbara D____ .

De asemenea , martora Barbara D____ declară că în urma acestor demersuri a fost contactată de un colecționar elvețian care locuiește lângă Zurich și care , sub protecția anonimatului , i-a comunicat că a achiziționat cu ocazia unei vânzări publice de monede desfășurată la un hotel din Zurich de la un cetățean sârb cu numele de I____ o pereche de brățări . Acesta i-a comunicat martorei că este de acord să le restituie sub protecția anonimatului și în schimbul unei juste despăgubiri.

Inculpatul nu numai că nu a înțeles să conteste declarațiile martorei Barbara D____, dar în declarația dată în fața instanței de a____ a și recunoscut că o cunoaște pe martoră, la cererea căreia a efectuat căutări printre traficanții sârbi în vederea identificării unui colier și a unei perechi de cercei din aur care ar fi fost sustrase pe teritoriul statului r____.

Mai mult decât atât, în declarația dată în fața instanței de a____ , inculpatul a recunoscut că s-a deplasat în România în perioada 2000-2004, unde i-a întâlnit pe numiții D____ E____ și M____ M____, cu care susține că a discutat despre ceasuri , , întrucât inculpatul era reprezentantul comercial al unei firme producătoare de ceasuri le-a prezentat acestora un catalog de ceasuri.

În continuare , inculpatul a recunoscut că în vara anului 2000 la rugămintea prietenului său Branco Simeonivski s-a deplasat la Budapesta pentru a se întâlni cu numitul D____ E____ căruia la cererea lui Branko i-a comunicat numărul de telefon al numitului A____ Aboutaam proprietarul unei galerii de artă din Geneva.

Ulterior , inculpatul a vorbit cu Branco Simeonivski care i-a comunicat că „ românii” au trimis 2 brățări sub formă de spirală la magazinul de antichități Phoenix Ancient Art din Geneva al numitul A____ Aboutaam.

Inculpatul recunoaște că după 3-4 luni de la această discuție la restaurantul din Geneva al inculpatului I_____ L_____ a venit numitul A__ Aboutaam care i-a cerut inculpatului I_____ L_____ cu titlu de împrumut suma de 85.000 dolari , sumă care îi este necesară pentru achitarea prețului brățărilor, urmând să-i restituie după o lună suma de 95.000 dolari.

Inculpatul însoțit de martorul Boscovici Radovan, s-a deplasat la galeria de artă a numitului A__ Aboutaam din Geneva pentru a-i preda suma de bani cerută cu titlu de împrumut.

După predarea banilor în biroul lui A__ Aboutaam, acesta i-a invitat pe inculpat și pe martor să-l aștepte , revenind după aproximativ 10 minute cu o pungă în care se aflau 4 brățări în formă de spirală.

Inculpatul declară că numitul A__ Aboutaam a așezat brățările pe masă spunându-i că le va expedia în SUA la fratele său care are o galerie de antichități. Faptul că brățările au fost valorificate în SUA este confirmat, așa cum s-a reținut mai sus de martorul Pe ter Chavkin care a restituit martore i Barbara D_____ 4 brățări cumpărate de clienții pe care îi reprezintă .Din declarația inculpatului este evident că prin intermediu galerieri de antichități a martorului A__ Aboutaam însă în numele inculpatului cele 4 brățări au fost expediate în SUA unde au fost valorificate.

Ulterior , inculpatul a fost sunat de martora Barbara D_____ care i-a comunicat că ea a fost persoana care a înștiințat autoritățile române despre brățări întrucât se ocupă cu restituirea către state a bunurilor de patrimoniu. Martora i-a spus inculpatului că are numărul său de telefon de la numiții Dule și G_____.

C_____ reține în continuare că inculpatul cunoștea persoanele care se ocupau de braconaj arheologic, relevantă fiind declarația martorului C_____ O_____ A_____ (vol.IV fila 916 dosarul instanței de a____) care a declarat că îl cunoaște pe inculpatul I_____ L_____ din cursul anului 2004-2005, când la cererea numitului C_____ S_____ l-a însoțit în localitatea I_____ jud.Hunedoara pentru a se întâlni cu inculpatul I_____ L_____ , care s-a recomandat „ Jonhy ” .

În timpul întâlnirii martorul declară că a asigurat traducerea din limba engleză cu inculpatul care l-a întrebat pe numitul C_____ S_____ dacă are cunoștință cu privire la o comoară dacică,numitul S_____ spunându-i că nu știe. La întâlnire au participat și fratele lui C_____ S_____ , numitul C_____ Sâmu precum și inculpatul C_____ C_____, care au asistat la discuția dintre cei doi, iar după câteva luni la cererea inculpatului I_____ cei trei au stabilit să se întâlnească în Timișoara , ocazie cu care inculpatul I_____ i-a oferit numitului C_____ S_____ un detector de metale , ofertă pe care C_____ S_____ a refuzat-o.

Martorul l-a recunoscut pe inculpatul I_____ L_____ din planșele fotografice prezentate de organele de urmărire penală , și a descris semnalmente inculpatului ca fiind înalt ,constituție athletică, păr de culoare deschisă înălțime de 1,80- 1,85 cm .

Listingurile telefonice depuse la dosarul de urmărire penală (vol.III fila 383-387) dovedesc că inculpatul a avut convorbiri telefonice cu martorii N____ I____, H____ C____ S____ care au descoperit un prim tezaur de brățări dacice,cu inculpatul C____ n C____ , martorul C____ O____ A____ .

C____ reține că vinovăția inculpatului I____ L____ rezultă și din declarația martorului Boskovici Radovan audiat de instanța de a____ (vol.V fila 986-991) care a declarat că în cursul lunilor noiembrie-decembrie 2000 inculpatul I____ a intermediat pentru numitul A__ Aboutaam, proprietarul Galeriei Phoenix Ancient Art (galerie de antichități din Geneva) acordarea unui împrumut de 80.000 de dolari .

Martorul declară că, inculpatul a predat în prezența sa suma de bani menționată proprietarului Galeriei Phoenix Ancient Art, care le-a cerut să-l aștepte în biroul său întrucât avea o întâlnire cu Branko (martorul Branco Simeonivski) și cu alte persoane. Martorul declară că proprietarul galeriei a revenit la scurt timp cu o plasă în care se aflau 4 brățări sub formă de spirală,pe care i-a spus lui I____ că le va expedia în SUA la fratele său care deținea o galerie de artă în New York, promițându-i că după vânzarea brățărilor îi va restitui inculpatului suma de 95.000 dolari.

Martorul declară de asemenea că în cursul anului 2002, când locuia în Manhattan a mers la galeria deținută de fratele lui A__ unde a văzut expusă o brățară asemănătoare cu cele pe care le-a văzut la A__.

În apărare pentru a dovedi proveniența încasării sumelor de la _____ inculpatul I____ L____ a solicitat audierea martorului Te rzic M____ (fila 981-985 vol.V, dosarul instanței de a____) care a declarat că inculpatul a avut calitatea de intermediar în activitatea de vânzare a cafelei , primind în schimb un comision.

Martorul a mai declarat că inculpatul I____ L____ a intermediat vânzarea a circa 4000-5000 tone de cafea pentru

_____, iar comisionul inculpatului s-a achitat în mai multe tranșe prin ordine de plată în care _____ figura ca debitor iar inculpatul I____ L____ ca creditor.

C____, nu va reține această apărare, întrucât această probă singulară este infirmată de restul probelor administrate în cauză inclusiv cu declarația inculpatului care a recunoscut că suma de 95.000 de dolari indisponibilizați de organele de urmărire penală la Banca Leumi o reprezintă împrumutul restituit de către A__ Aboutaam , împrumut folosit pentru achiziția brățărilor dacice.

Toate aceste probe relevă în mod cert că, inculpatul I____ L____ , prin intermediul cercului său de prieteni , care se ocupau de achiziția și valorificarea de obiecte de patrimoniu de la braconierii din zona cetăților dacice din Munții Orăștiei , era preocupat de comerțul cu aceste bunuri , inculpatul efectuând , așa cum s-a dovedit în cauză , intermedierea vânzării brățărilor dacice către cumpărători privați din SUA a 4 brățări și din Elveția a 2 brățări.

La rândul său martorul N_____ M_____ Niu l-a identificat pe inculpatul I_____ L_____ din planșele fotografice prezentate de organele de urmărire penală.

Acest martor este cel care a descoperit împreună cu fratele său un tezaur de 10 brățări dacice și care a apelat la rețeaua sârbă pentru valorificarea acestora prin intermediul numitului Branco Simeonovici, care l-a trimis pe inculpatul I_____ să negocieze în numele său cu N_____, întâlnirea având loc într-un hoteluri din Budapesta . În declarațiile date în cursul urmăririi penale a arătat că în cursul urmăririi penale l-a identificat pe inculpatul I_____ L_____ din planșele fotografice prezentate de organele de urmărire penală.

Brățările recuperate au fost expertizate conform raportului de expertiză întocmit de Institutul de Arheologie și Istoria Artei Cluj-N_____ care au stabilit că provin din zona capitalei Dacia S_____ și raportul de expertiză întocmit de dr.G_____ T_____ și dr.E_____ I_____ de la Institutul de Arheologie și Istoria Artei Cluj-N_____ aceștia deplasându-se la Frankfurt pe Main la cabinetul martorei Barbara D_____ care a intermediat predarea brățărilor către autoritățile române cu justă despăgubire conform Convenției UNIDROIT (fila 225, 227 vol.III u.p.). Se constată de experți că lotul brățărilor dacice este una din cele mai importante descoperiri pentru perioada antică din spațiul european ,piesele reprezentând creații originale ale artizanilor daci și au o valoare excepțională nu doar prin conținutul de aur de bună calitate ci și prin contribuția pe care studiarea lor o poate aduce cunoașterii civilizației dacice în ansamblul său.

Valoarea istorică a brățărilor este confirmată de faptul că situl arheologic din Munții Orăștiei de unde au fost sustrate cele 6 brățări este inclus în patrimoniul UNESCO în conformitate cu Convenția Patrimoniului Mondial ratificată de România în anul 1990 (adresa nr. 1052/16 12 1999 UNESCO. vol.I fila 258.)

Constatând data ult imului act material ca fiind anul 2002 și realizând o corespondență juridică pe marginea dispozițiilor prin dispozițiile art.270 Cod penal este de constatat că, sub aspect sancționator legea penală nouă prevede limite de pedeapsă mai reduse, și este mai favorabilă și în consi derarea celorlalte instituții (prescripția răspunderii penale).

În aceste condiții, C_____ de a_____, raportându-se la limitele de pedeapsă prevăzute de lege (maxim 5 ani) pentru infracțiunea de tăinuire, constată că, în cauză, termenul general de prescripție a răspunderii penale calculate potrivit art. 155 alin.4 Cod proc.pen. s-a împlinit la data de 01 01 2012 , astfel încât , se va dispune încetarea procesului penal.

1.3. Sub aspectul laturii civile :

C_____ precizează că sub aspectul soluționarea laturii civile a cauzei referitor la inculpatul I_____ L_____, se vor avea în vedere argumentele teoretice expuse cu ocazia soluționării laturii civile a referitor la inculpații L_____ I_____ și R_____ H_____ C_____ (pct. I , pct. 3, lit. b). S_____ R_____ prin M_____ C_____ s-a constituit parte civilă în cauză (f.326-329,332-336 vol.I dos. inst.; f.7-34 vol. IV dos. inst.; f.253-

262,272-277 vol. VIII dos. inst.) față de inculpatul I _____ L _____ cu suma de - 140.040 Euro reprezentând cheltuielile ocazionate de repatrierea și expertizarea a 2 brățări dacice din aur (nr. 7 - 8) și suma de 140.000 Euro reprezentând compensații echitabile achitați colecționarului elvețian .

C _____ constată că procedura desfășurată în prezenta cauză este caracterizată prin complexitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, o cercetare judecătorească îndelungată generată de complexitatea cauzei și a probelor și se reflectă într-o durată relativ nerezonabilă în raport cu complexitatea cauzei. Această premisă va genera necesitatea soluționării integrale a raporturilor judiciare dintre părți, cu excluderea generării unor noi cauze, respectiv cu excluderea generării unui nou litigiu pe latură civilă, având același izvor material (faptul ilicit dedus judecății).

C _____ are în vedere și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 586 din 13 septembrie 2016 prin care s-a constatat că dispozițiile art. 25 alin. (5) C. proc. pen., cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. f)) C. proc. pen., sunt neconstituționale în ceea ce privește lăsarea ca nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală, în cazul încetării procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale. Ca urmare, fiind pronunțată în cauza de față soluția încetării procesului penal pe motivul prescripției răspunderii penale, instanța, este legal investită să soluționeze latura civilă , fiind exercitată calea de atac a apelului și de către partea civilă.

În cauză soluția încetării față de inculpat a fost dispusă urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, dar aceasta nu poate influența soluția acțiunii civile, argumentele Curții Constituționale din decizia susmenționată, expuse anterior , fiind în continuare, incidente în cauză. Pentru soluționarea acțiunii civile , C _____ reține în privința inculpatului că faptele ce fac obiectul prezentului dosar sunt săvârșite în perioada 2000- decembrie 20 02 , ceea ce impune a sublinia faptul că se vor avea în vedere dispozițiile vechiului Cod civil – art. 998 și urm. , deoarece, în raport de data săvârșirii faptei, nu sunt incidente dispozițiile noului C. civ., care au intrat în vigoare la 1 octombrie 2011.

C _____ reamintește că în materia răspunderii civile delictuale prejudiciul nu se prezumă nici de lege și nici de către judecător. El se demonstrează în plan probator și trebuie să se afle într-un raport de cauzalitate cu fapta culpabilă. Vinovăția, ca element subiectiv al răspunderii civile delictuale, trebuie probată de cel care reclamă prejudiciul - actori incumbit probatio. Potrivit unui vechi principiu al dreptului r _____, un drept care nu poate fi dovedit, practic, echivalează cu un drept care nu există (idem non esse aut non probari).

În raport de aceste principii de interpretare în ceea ce privește răspunderea civilă delictuală, Curte reține că este cert dovedit cauzei că inculpatul I _____ L _____, în perioada 2000-2002 , a intermediat vânzarea a 6 brățări dacice sustrase din situl arheologic din M-ții Orăștiei de membrii grupului infracțional N _____ scoase ilegal din țară.

Referitor la prejudiciul material cauzat C_____ reține că s-a dovedit cu înscrisurile depuse la dosar , necontestate , reșpective O.M.C.nr.2438/25 07 2007 , 1479/01 11 2006, 1542/20 12 2006 , 1547/28 12 2006,2438/25 07 2007 (fila 835,836 vol.IV dosar instanță a____), că partea civilă a suferit urmare a faptei ilicite comise de inculpatul I_____ L_____ un prejudiciu material în sumă de 283.749 euro , reprezentând compensația acordată colecționarului elvețian , răscumpărarea a 4 brățări , cheltuielile efectuate cu expertizarea brățărilor precum și transportul acestora în țară (fila 837-891, cheltuieli ocazionate cu repatrierea și expertizarea brățărilor dacice nr. 1, nr. 2, nr. 3 și nr. 4) .

2 . Analiza apelului inculpatului J_____ S_____ D_____ (fost C_____) :

2.1. C_____ de a_____ analizând criticile formulate de inculpatul J_____ D_____ S_____ cu privire la încălcarea normelor de procedură invocate, reține caracterul neîntemeiat al criticilor pentru considerentele comune expuse în partea introductivă a deciziei.

În esență , se reține că , pe de o parte , excepțiile referitoare la nulitatea absolută a actelor de urmărire penală, nelegalitatea actului de sesizare și competența după materie și calitatea persoanei au fost analizate cu autoritate de lucru judecat prin sentința penală nr. 884 din 27 iunie 2011 pronunțată de Judecătoria D_____ în dosarul nr.XXXXXXXXXXXXX2010.

S-a reținut că rechizitoriul poartă menționată viză de legalitate conform adresei nr. 4652/221/08 din 05.08.2008 atașate rechizitoriului.

Suplimentar instanța de a_____ subliniază că împrejurarea că această viză nu a fost înscrisă chiar pe una din paginile rechizitoriului nu echivalează cu lipsa acesteia și ca atare nu se constituie într-o neregularitate a actului de sesizare.

Conform Deciziei nr. 9/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție, a admis recursul în interesul legii, cu privire la verificarea legalității și temeiniciei actului de trimitere în judecată, conf. art. 264 al. 3 Cpp.și a stabilit că aceste dispoziții se interpretează în sensul că rechizitoriul trebuie să conțină mențiunea „ verificat sub aspectul legalității și temeiniciei ”, sub semnătura primului procuror (...) sau a procurorului ierarhic superior.

Lipsa acestei mențiuni atrage neregularitatea actului de sesizare, în condițiile art. 300 al. 2 Cpp, în sensul că ea poate fi înlăturată, după caz, de îndată, fie prin acordarea unui termen în acest scop.

Prin urmare, instanța nu este legal sesizată decât în ipoteza în care se constată că rechizitoriul nu a fost întocmit cu respectarea prevederilor art. 264 C .p.p., ceea ce nu e cazul în speță, întrucât rechizitoriul poartă viza menționată și semnătura procurorului general al acestei unități de parchet.

Cu referire la criticile privind insuficienta descriere a faptelor, C_____ reține că nerespectarea dispozițiilor privind condițiile de conținut și formă acestea pot fi cenzurate cu ocazia verificării regularității actului de sesizare efectuate conform art. 300 Cpp.

În cauză aceste pretense neregularități ale rechizitoriului au fost verificate de Judecătoria D_____ în termenul prevăzut de art. 300 Cod proc.pen 1969 , instanța de a_____ constatând de asemenea că faptele sunt descrise

pentru fiecare inculpat în parte cu indicarea locului și date faptei precum și cu indicarea bunurilor pretins sustrate, astfel încât o soluție de restituire a cauzei, ar fi nelegală.

Cu referire la nulitatea urmăririi penale pentru încălcarea competenței materiale a organului de urmărire penală, raportat la infracțiunea de grup infracțional organizat reglementată de Legea nr. 39/2003 dar și raportat la situarea locului săvârșirii infracțiunilor, competența ar reveni DIICOT Structura centrală, s-a stabilit că în cauză nu este dovedită asocierea infracțională în forma reglementată de Legea nr. 39/2003 și ca atare competența materială nu aparține DIICOT ci aparține parchetului de la locul săvârșirii faptelor.

Cu privire la criticile privind necompetența, C_____ constată că, în cauză, s-au verificat cu autoritate de lucru judecat aspectele de competență teritorială, conform sentinței penale nr. 220/09 07 2009 pronunțată de Tribunalul Hunedoara, prin care s-a stabilit competența teritorială a Judecătoriei D_____.

Competența organelor de urmărire penală după calitatea persoanei și locul săvârșirii faptelor a constituit de asemenea obiectul verificării instanței de judecată care s-a pronunțat prin sentința penală nr. 884 din 27 iunie 2011 pronunțată de Judecătoria D_____ în dosarul nr. XXXXXXXXXXXX2010.

2.2. Criticile privind legalitatea probațiunii administrate în cauză.

C_____ precizează că vor fi analizate numai probele care vor fi reținute la stabilirea vinovăției inculpatului urmând ca pentru infracțiunile pentru care se va pronunța o soluție de achitare, analiza acestor nu mai este necesară.

Analizând nulitatea probelor în aceste limite, C_____ face precizarea că utilizarea investigatorilor sub acoperire, este legală potrivit art. 224/1 Cod procedură penală 1969 care dispune că investigatorul sub acoperire culege date și informații în baza autorizației emise potrivit dispozițiilor prevăzute în art. 224/2 Cod procedură penală 1969, pe care le pune, în totalitate, la dispoziția procurorului, iar potrivit art. 224/2 alin. 4 ordonanța procurorului prin care se autorizează folosirea investigatorului sub acoperire trebuie să cuprindă între altele, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 203 Cod procedură penală 1969, și indiciile temeinice și concrete care justifică măsura și motivele pentru care măsura este necesară.

Critica inculpatului privind statutul de polițist al investigatorului sub acoperire este nefondată întrucât investigatorul sub acoperire este, potrivit art. 224/1 alin. 2 din Codul de procedură penală 1969, un lucrător operativ din cadrul poliției judiciare și ținând seama de rațiunea necesității utilizării unui investigator sub acoperire, adică a unui polițist din cadrul poliției judiciare, este evident că acesta va avea o identitate fictivă.

Identitatea fictivă presupune, în mod obiectiv și rațional, nu numai o identitate referitoare la nume ori date de stare civilă, ci și un anumit statut profesional sau social, în absența căruia devine imposibil de realizat obiectivul pentru care s-a procedat la o astfel de măsură de cercetare.

Practic, este un non sens să se utilizeze un investigator sub acoperire cu

nume ireal, dar despre care se cunoaște că este polițist. Conferirea unui statut profesional și social fictiv reprezintă alături de o identitate, de asemenea, fictivă, instrumentele necesare puse la îndemâna investigatorului sub acoperire pentru a folosi - în vederea strângerii probelor necesare în condiții care să asigure atât siguranța acestora, cât și confidențialitatea investigației .

În ce privește durata autorizării prevederile art.224/2 alin. (2) din Codul de procedură penală 1969 dispun cu privire la posibilitatea procurorului de a autoriza folosirea investigatorilor sub acoperire pe o durată de maximum 60 de zile, care poate fi prelungită, pentru motive temeinic justificate, pe o durată totală care nu poate depăși un an, cu excepția anumitor infracțiuni, iar în prezenta cauză nu a fost depășită durata maximă de 1 an admisă de lege.

În ce privește solici tarea inculpatului apelant J_____ de verificare de către instanța de a_____ a identității investigatorului sub acoperire în ședință publică și în prezența părților ,C_____ reține că astfel de verificări s-au efectuat tocmai pentru protejarea identității investigatorilor sub acoperire folosiți în cauză în camera de consiliu de către completul de a_____, fiind încheiat în acest sens un proces verbal cuprinzând constatarea instanței de a_____.

Asigurarea protecției datelor de identificare a investigatorului sub acoperire este impusă de necesitatea asigurării pentru acesta - precum și pentru ceilalți cetățeni care ar fi expuși prin declararea identității reale - a dreptului la viață, la integritate fizică și libertate individuală, valori inerente statului de drept, în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție(decizia Curții Constituționale nr.323 din 9 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură penală publicată în: Monitorul Oficial nr. 640 din 4 august 2017) .

În fine , solicitarea de înlăturare a declarațiilor investigatorilor sub acoperire D_____, M_____ și M_____ cu motivarea că nu au fost audiați nemijlocit de instanța de judecată este de asemenea nefondată, având în vedere că investigatorii sub acoperire M_____, D_____ au fost audiați de instanța de a_____.

În cazul investigator ului sub acoperire M_____ audierea acestuia a fost imposibilă datorită faptului că nu mai au statut de ofițeri de poliție și , deși , s-au efectuat demersuri nu a mai putut fi identificat .

În acest sens, astfel cum C_____ de la Strasbourg a statuat în numeroase ocazii, Convenția nu împiedică utilizarea, în etapa de investigare, a informatorilor anonimi (a se vedea Hotărârea din 26 martie 1996, pronunțată în Cauza Doorson împotriva Țărilor de Jos , paragraful 69) iar ceea ce prevalează din perspectiva dreptului la un proces echitabil constă în faptul că probele obținute dintr-o operațiune sub acoperire să nu fie singurul temei pentru condamnarea reclamantului (a se vedea Hotărârea din 10 martie 2009, pronunțată în Cauza Bykov împotriva Rusiei , paragraful 98).

În acord cu jurisprudența european menționată vinovăția inculpatului nu se întemeiază în mod exclusiv pe constatările investigatorilor sub acoperire , acestea fiind coroborate cu întregul probatoriu administrat în cauză.

2.3. Pe fondul acuzațiilor aduse inculpatului J_____ D_____ S_____ preliminar C_____ va analiza legea penală mai favorabilă .

A nalizând, în acest context, situația inculpatului din perspectiva dispozițiilor art. 5 C . pen. și având în vedere cele statuate, cu caracter obligatoriu, prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014 a Curții Constituționale, publicată în M.Of. nr. 372 din 20 mai 2014, prin care s-a constatat că aceste dispoziții sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile, și realizând o comparare a prevederilor din ambele Coduri în raport cu fiecare criteriu de determinare (condiții de incriminare, de tragere la răspundere penală și de sancționare) și cu privire la fiecare instituție incidentă în speța dedusă judecății (cuantumul pedepsei și împlinirea termenului prescripție) și, în plus, o evaluare finală a acestora, în vederea alegerii aceleia dintre cele două legi penale succesive care este mai blândă, în ansamblul dispozițiilor sale, C_____ constată că legea penală mai favorabilă este, în cauză, actuala reglementare, aceasta fiind cea care conduce, în concret, la un rezultat mai avantajos pentru inculpat, respectiv împlinirea termenului de prescripție raportat la cuantumul mai mic al pedepselor prevăzute de Codul penal în vigoare.

În acest cadru , instanța de a____, analizând împlinirea termenului de prescripție pentru infracțiunile reținute în sarcina inculpatului constată că activitatea infracțională a inculpatului a fost dovedită ca fiind finalizată la data de 23 07 2001 dată în raport de care se constată împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

C_____ a pus în discuție contradictorie termenul special de prescripție a răspunderii penale, și în urma examinării opiniilor acuzării și apărării, care a solicitat constatarea împlinirii termenului de prescripție iar inculpații au solicitat și continuarea procesului penal , în acord și cu jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, (Deciziile nr. 2/2014 și nr. Decizia nr. 21/2014), Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014 . Raportat la poziția procesuală a inculpatului se va analiza vinovăția inculpatului și reține următoarele:

2.3.1. C_____ reține ca întemeiată critica privind neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni .

În concret , se reține prin actul de sesizare a instanței că inculpatul s-a asociat în perioada 1998-2005 cu învinuiții C_____ C_____, C_____ S_____ R_____, B_____ T_____, R_____ H_____-C_____, inc. N_____ M_____ - Niu ș.a., în vederea efectuării de detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice arheologice din M-ții Orăștiei, clasate monument istoric; localizarea, sustragerea și însușirea pe nedrept a unor tezaure arheologice; valorificarea acestora pe piața neagră internațională a

antichităților, întrunește elementele constitutive ale asocierii în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 323 C . pen.

Probele indicate de parchet în susținerea acestor acuzații sunt interceptările convorbirilor telefonice dintre inculpatul J____ (C____) D____-S____ cu inc. C____ I____ , N____ M____ Niu (fila 43-45 rechizitoriu) precum și convorbirile dintre inculpat și martorul B____ T____ C____ .

Instanța de fond în analiza infracțiunii de grup infracțional organiza t săvârșite de inculpatul J____ D aniel S____ a reținut că grupul infracțional din care face parte inculpatul Jură a D____ S____ era compus din numiții C____ I____ - zis „M____”, P____ C____ - zis „D____”, D____ P____ - M____ - zis „L____” și B____ N____ , iar inculpatul era liderul grupării.

Contrar celor reținute de instanța de fond ,C____ analizând declarațiile membrilor pretinsului grup infracțional constată că declarațiile acestora nu au confirmat nici existența unei înțelegeri între membrii grupului și nici desfășurarea unei activități în mod organizat de detecții și sustragere de obiecte de tezaur.

Astfel , C____ reține că este dovedit în cauză, cu declarațiile martorilor P____ C____ , Balca I____ , D____ P____ , B____ N____ că la sfârșitul lunii ianuarie 2001 inculpatul J____ D____ S____ însoțit de martorii D____ P____ - M____ , C____ I____ - zis „M____”, P____ C____ - zis „D____”, B____ N____ s-au deplasat cu autoturismul inculpatului J____ la domiciliul martorului Balca I____ A____ la care s-au cazat cu intenția de a efectua lucrări de detecții . Pe parcursul a aproximativ 5-6 săptămâni martorii cu un detector de metale aparținând inculpatului J____ au efectuat detecții și săpături în situl arheologic „Sarmizegetusa Regia” . În această perioadă inculpatul J____ i-a vizitat la domiciliul martorului Balca de 5-6 ori pentru a-i aproviziona cu alimente și pentru a verifica dacă au descoperit bunuri de patrimoniu.

În urma acestor detecții au fost descoperite în locul numit „Dealul Muncelului” „ 9 monede din argint” , iar din locul numit „Vârtoape” o toartă din bronz sculptată , reprezentând un cap de om, un bol din bronz și o caserolă cu coadă, din cositor, precum și 6 monede, bunuri care au fost predate inculpatului J____ D____ S____.

Caracterul ocazional al grupului în componența mai sus menționată rezultă din declarațiile martori lor D____ P____ - M____ (vol. VII fila 57,161) care recunoaște că în cursul anului 2000 a efectuat și singur cu detectorul de metale pe care îl avea de la numitul P____ C____ și Balca I____ care a declarat că în cursul anului 2000 împreună cu numitul A____ B____ au efectuat cu un detector de metale aparținând acestuia din urmă detecții în zona Dealul Muncelului , fără a descoperi bunuri de patrimoniu.

Caracterul ocazional al grupului în componența mai sus menționată rezultă și din faptul că ulterior , la data de 10 07 2001 , inculpatul J____ D____ S____ (fost C____) s-a deplasat cu alte persoane respectiv împreună cu

martorii M____ I____ și C____ A____ în zona Căprăreăța. Aceștia au fost surprinși la o distanță de aproximativ 400-500 m de cetatea

S____ Regia de organele de poliție din cadrul Postului de Poliție Orăștioara în timp ce aveau asupra lor un detector de metale.

Nici din analiza proceselor verbale de redare a convorbirilor telefonice, nu este dovedită susținerea parchetului privind existența unui grup

infracțional format din C____ C____, C____ S____ R____, B____ T____, R____ H____-C____, inc. N____ M____ - Niu ș.a., al cărui lider a fost inculpatul J____ D____ S____.

De altfel, susținerea din actul de sesizare privind componența și structura grupului este contradictorie întrucât, pe de o parte, se menționează că inculpatul J____ avea o relație strânsă de subordonare cu inculpatul C____ I____ pentru sustragerea din siturile arheologice și valorificarea artefactelor, precum și rolul de „nepot” (executant) al inculpatului M____ D____ în cadrul grupării, iar, pe de altă parte, se arată că din convorbirile telefonice rezultă poziția de lider a inculpatului J____ (C____) D____ S____, dar și relația de subordonare față de inculpatul N____ M____ Niu, care avea deja un capital important de „bani negri” produși din valorificarea brățarilor, precum și o poziție dominantă în lumea interlopă, prin conexiunile sale cu reprezentanți ai autorităților vol. XV, f. 143).

Nici restul probelor administrate în cauză respectiv probele testimoniale nu au confirmat existența unui grup infracțional cu structura și componența indicate de parchet. Astfel, martorii D____ M____, N____ C____ B____ (vol.VIII fila343-346) declară cu privire la inculpatul apelant J____ că îl cunosc și au auzit că era pasionat de căutatul de comori, însă nu cunosc dacă a descoperit bunuri de patrimoniu. Martorul N____ declară că a auzit că inculpatul J____ a garantat valorificarea unei brățări dacice între Mavlea, C____ I____ și N____ M____, tranzacție intermediată de D____ E____ și M____ D____.

Instanța de a____ constată că probele testimoniale analizate mai sus rezultă că între martorii menționați și inculpatul J____ D____ S____ nu a existat nici o înțelegere prealabilă cu privire la organizarea activităților de prospecție, că martorii au mai desfășurat și individual ori împreună cu alte persoane activități de prospecție ilegale, ceea ce dovedește că practic este cazul constituirii unui grup ocazional.

C____ constată, că starea de fapt astfel cum a fost mai sus expusă confirmă însă activitatea susținută și constantă a inculpatului J____ D____ S____ de efectuare de detecții arheologice faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. și ped. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată și art. 35 alin. 1 N.C.p.

În ce privește această infracțiune constatând că ultimul act material la infracțiunii s-a epuizat la 10 iulie 2001, termenul de prescripție al răspunderii penale s-a împlinit, însă raportat la solicitarea inculpatului de

continuare a procesului penal s-a analizat probatoriul și vinovăția inculpatului .

Sub aspect probatoriu în dovedirea săvârșirii infracțiunii de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. și ped. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată și art. 35 alin. 1 N.C.p. relevante sunt și transcrierile convorbirilor telefonice dintre inculpatul J_____ și inculpații C_____ I_____, N_____, M_____ Niu (aceștia fiind condamnați definitiv pentru fapte similare în dosar XXXXXXXXXX), a rezultat relația strânsă de subordonare a inculpatului J_____ D_____ S_____ atât cu numitul C_____ I_____, dar și cu numitul N_____ M_____ – Niu pentru sustragerea artefactelor din siturile arheologice .

Constatând data ultimului act material ca fiind cel din 10 iulie 2001 și realizând o corespondență juridică pe marginea dispozițiilor prin dispozițiile 26 din O.G. nr. 43/2000, este de constatat că, sub aspect sancționator legea penală nouă prevede limite de pedeapsă mai reduse, și este mai favorabilă și în consi derarea celorlalte instituții (prescripția răspunderii penale). În aceste condiții, C_____ de a_____, raportându-se la limitele de pedeapsă prevăzute de lege (maxim 5 ani) pentru infracțiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizarea prealabilă reținută în sarcina inculpatului, constată că, în cauză, termenul general de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit la 10 07 2011 astfel încât , se va dispune încetarea procesului penal.

Cererea inculpatului de achitare pentru dezincriminarea infracțiunii nu va fi reținută infracțiunea fiind incriminată prin dispozițiile art. 26 din O . G . nr. 43/2000.

2.3.2. Analiza criticilor privind încadrarea juridică a infracțiunii de furt calificat prev. și ped. de art. 208 al.1, art. 209 al. 2 lit. a și al.4 C. pen. cu aplicarea art. 41 al. 2 C . pen .

C_____ analizând infracțiunea de furt calificat, prev. și ped. de art. 208 al.1, art. 209 al. 2 lit. a și al.4 C. pen. cu aplicarea art. 41 al. 2 C . pen. constată că sunt întemeiate , în parte, criticile formulate de inculpatul J_____ D_____ e I S_____ privind încadrarea juridică a faptei și stabilirea vinovăției pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

C_____ constată că inculpatul Jur ca D_____ S_____ a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de furt calificat prev de art. 208 al.1, art. 209 al. 2 lit. a și al.4 C. pen . în formă continuată , în conținutul infracțiunii fiind înglobate următoarele acte materiale :

- fapta de sustragere din locul numit „Dealul Muncelului ” „ 9 monede din argint” , iar din locul numit „Vârtoape” o toartă din bronz sculptată , reprezentând un cap de om, un bol din bronz și o caserolă cu coadă, din cositor, precum și 6 monede, bunuri care au fost predate inculpatului J_____ D_____ S_____, a fost dovedită așa cum s-a reținut anterior cu declarațiile martorilor P_____ C_____, Balka I_____, D_____ P_____, B_____ N_____ care au confirmat că la inițiativa inculpatului și cu un

detector de metale pus la dispoziția martorilor de inculpatul J_____ au efectuat pe parcursul a câteva săptămâni detecții ilegale .

Cu privire la această faptă C_____ constată că inculpatul a mai fost cercetat în dosarul nr.210 P/2001 în care prin procesul verbal din 19 .

02.2001 s-a început urmărirea penală împotriva inculpatului J_____

D_____ S_____ sub aspectul comiterii faptei prev. de art. 280 ind. 1 Cod penal din 1969, constând în aceea că la începutul lunii ianuarie 2001 inculpatul J_____ împreună cu P_____ C_____, Balka I_____, D_____, P_____, B_____, N_____ au efectuat prospecții în locul numit Dealul Muncelului unde au descoperit 9 monede din argint” , iar din locul numit „Vârtoape” o toartă din bronz sculptată ,

Prin rezoluția dată în dosar nr. 210/P/2001 din 05.12.2002 dată de procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Orăștie s-a dispus , în temeiul art. 249 , art. 11 pct. 1 lit. b, art. 10 lit. b ind. 1 Cod penal din 1969 și art. 91 Cod penal din 1969 , scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului J_____ D_____ S_____ pentru fapta prev. de art. 280 ind. 1 Cod penal din 1969 , art.73 alin.1 din Legea 182/2000 și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ , respectiv amenda în sumă de 2.000.000 ROL , motivându-se că fapta inculpatului nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni , având în vedere că a recunoscut comiterea faptei, că bunurile au reintrat în patrimoniul cultural, coroborat cu lipsa antecedentelor penale ale inculpatului.

La data de 09.04 2003 s-a efectuat notificarea de executare a amenzii aplicate inculpatului conform adresei 528/2003 emisă de M_____ Finanțelor Publice DGFP Hunedoara (fila 97 ds. u.p. vol. VII).

Prin ordonanța din 17.06.2005 a procurorului general al Parchetului de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____ s-a dispus, referitor la inculpatul J_____ D_____ infirmarea soluției emise în dosar nr. 210/P/2001 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Orăștie , redeschiderea și reluarea urmăririi penale față de inculpatul J_____ D_____ și schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prev. de art. art. 280 ind. 1 Cod penal din 1969, art.73 alin.1 din Legea nr.182/2000 în infracțiunea de furt calificat prev. de art. 208 alin. 1, art. 209 alin. 2 lit. b alin. 4 Cod penal cu aplic. art. 280 ind. 1 alin. 2 Cod penal din 1969.

În motivarea ordonanței ei se reține, în esență, că urmărirea penală efectuată față de inculpat este incompletă , că nu au fost aprofundate cercetările că organul judiciar era obligat să completeze probatoriul pentru lămurirea cauzei sub toate aspectele.

Prin rechizitoriul nr. 151/P/2008 al Parchetului de pe lângă C_____ de A_____ A_____ I_____ și înregistrat la această instanță sub nr.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată , printre alții , a inculpatului J_____ D_____ e l pentru săvârșirea infracțiunilor de: asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. și ped. de art. 323 Cod penal din 1969 , efectuare a unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice, prev. și ped. de art. 73 a lin. 1 din Legea nr. 182/2000, furt calificat prev. și ped. de art. 208 al. 1, 209 alin. 2 lit. b. și alin. 4 rap. la art. 280/1 alin. 2 Cod penal din

1969 cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal din 1969 în condițiile art. 33 lit. a Cod penal din 1969.

Astfel, art. 220 Cod proc.pen. din 1968 anterior modificării aduse prin Legea nr. 356/2006, prevedea că „ Când procurorul constată că un act sau o măsură procesuală a organului de urmărire penală nu este dată cu respectarea dispozițiilor legale, o infirmă motivat. ”

Art. 273 alin. 1 Cod proc.pen din 1968 prevedea că „ Redeschiderea urmăririi penale în cazul în care s-a dispus încetarea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire are loc dacă ulterior se constată că nu a existat în fapt cazul care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia încetarea sau scoaterea de sub urmărire. ”

Din economia acestor dispoziții legale rezultă că parchetul avea, în baza art. 270 din vechiul Cod de procedură penală , competența de a anula o ordonanță de scoatere de sub urmărire penală și de a redeschide urmărirea penală, fără să fie ținut de vreun termen și că , în cauză , constatarea inexistenței cazului care a determinat soluția de scoatere de sub urmărire penală s-a bazat pe efectuarea unor acte de cercetare în cauza în care se impune redeschiderea urmăririi penale.

De menționat că potrivit Codului penal din 1968 parchetul avea competența de a redeschide urmărirea penală fără a fi obligat să solicite autorizarea vreunei instanțe, care să fie obligată să analizeze temeinicia cererii.

În cauză, între momentul rămânerei definitive a Ordonanței nr. 210/P/2001 din 05.12.2002 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Orpștie și cel al redeschiderii urmăririi penale- 17.10.2005, deși au fost efectuate și alte acte de cercetare penală, constatarea inexistenței cazului care a determinat soluția de scoatere de sub urmărire penală s-a făcut practic pe aceleași probe, respectiv declarații de martori și audierea inculpatului.

Concluzionând C. _____ consideră că în cauza pendinte reluarea urmăririi penale încheiate printr-o ordonanță a procurorului are un caracter excepțional, că redeschiderea urmăririi penale nu a avut la bază alte mijloace de probă.

Pericolul social al faptei, cum a fost reglementat de art. 18/1 Codul penal din 1969, presupunea , în principal , o apreciere a organului judiciar, această apreciere se făcea, potrivit art.18/1 alin 2 Codul penal din 1969, ținându-se seama de modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, precum și de persoana și conduita făptuitorului, dacă este cunoscut. Toate aceste elemente pot rezulta doar din actele de cercetare efectuate în faza urmăririi penale sau a cercetării judecătorești. Or, în cauză actele de cercetare noi nu justifică reaprecierea întrunirii condițiilor art. 18/1 Codul penal din 1969, redeschiderea urmăririi penale dispusă în baza acelorași probe, urmată de trimiterea în judecată a inculpatului pentru comiterea mai multor infracțiuni.

iuni nu nu apare ca echitabilă din prisma art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Mai mult o ordonanță de netrimitere în judecată pronunțată în urma unei anchete în cursul căreia au fost adunate și examinate diverse mijloace de probă trebuie să fie considerată că a făcut obiectul unei aprecieri asupra fondului, în sensul Hotărârii Miraglia (EU:C:2005:156), întrucât cuprinde o decizie definitivă cu privire la caracterul insuficient al acestor probe și exclude orice posibilitate ca litigiul să fie redeschis pe baza aceleiași serii de indicii. În această privință, reiese din jurisprudența constantă a Curții de Justiție Europene că, pentru a se putea considera că în privința unei persoane a fost pronunțată o "hotărâre definitivă" pentru faptele care îi sunt imputate, în sensul articolului 54 din CAAS, trebuie ca acțiunea penală să se fi stins în mod definitiv, astfel încât decizia în cauză să confere, în s_____ contractant în care a fost adoptată, protecția acordată în temeiul principiului ne bis in idem (a se vedea în acest sens Hotărârea Turanský, C-491/07, EU:C:2008:768, punctele 32 și 35 și jurisprudența citată). Concluzionând și reținând cu privire la acest act material incidența principiului non bis in idem se va pronunța o soluție de încetare a procesul penal în temeiul art. 396 alin. 1 și 6 și art. 16 alin. 1, lit. e) teza finală Cod procedură penală .

- f apta inculpatului J_____ (C_____) D_____ -S_____ de a efectua, în perioada 2001–2005, în mod repetat, detectii și săpături neautorizate în situl arheologic „Sarmizegetusa Regia” împreună cu înv. C_____ C_____, C_____ S_____, M_____ I____ ș.a., de a sustrage și valorifica bunuri arheologice depozit de 40 monede antice: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint în valoare de 5.100 euro, primite de la Ș_____ E_____, valorificate și pierdute pentru patrimoniul cultural național; Nici cu referire la această faptă, probele administrate în cauză nu au dovedit participarea inculpatului la activitatea de sustragere a bunurilor de tezaur, deși probele au dovedit că inculpatul a cumpărat de martorul Ș_____ E____ prin intermediul martorului S_____ E_____ 40 monede antice: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint .

Însă , în cauză , nu s-a dovedit că aceste bunuri au fost sustrate în mod ilegal, nici de către martorul Ș_____ E____ ori de inculpat , singura declarație privind sursa acestor bunuri fiind cea a martorului Ș_____ E_____ care a susținut că a moștenit aceste bunuri de la bunicul său; c um în cauză nu s-a dovedit contrariul se va constata că în cauză nu sunt probe că inculpatul a săvârșit această faptă .

- f apta inculpatului de a sustrage și valorifica 4105 piese arheologice predate de înv. R_____ H_____ - C_____ la Muzeul N_____ de Istorie a Transilvaniei Cluj-N_____ în valoare de 70.000 euro;

Și cu referire la acest act material C_____ constată că nici o probă administrată în cauză nu dovedește participarea inculpatului la sustragerea ori valorificarea acestor bunuri. prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată prin probe certe de vinovăție.

- fapta inculpatului J____ D____ S____ de a ajuta , la data de 23. 07.2003, intermediind si garantând cu camioanele firmei sale, valorificarea unei brățări dacice din aur, vândută de inc. N____ M____ - M____ cu suma de 65.000 USD inculpatul C____ I____.

Cu referire la această faptă instanța constată că încadrarea juridica este greșită, corectă fiind cea de tăinuire, prev. de art. 270 Cod pen., întrucât probele administrate în cauză nu au dovedit că inculpatul a participat în calitate de autor sau complice la activitatea de sustragere a brățării dacice din aur, vândută de inc. N____ M____ -M____.

Relevante sub aspectul dovedirii acestei fapte sunt raportul de supraveghere operativă și imagi nile atașate,(vol. XVI, f. 25) conform căruia o unitate operativă a M____ a surprins și supravegheat fiecare fază a acțiunii de traficare a brățării, procesul verbal întocmit la data de 13 09 2007 de IGPR-Serviciul de protejare a patrimoniului cultural național și IPJ A____(vlo.VII fila 292) în care s-a consemnat activitate de conducere în teren a lucrătorilor de poliție de către martorul Duaș E____ , care a indicat locul în care l-a însoțit pe inculpatul J____ D____ pentru a se întâlni cu inculpatul C____ I____ care i-a înmănat lui J____ suma de 35.00 dolari cu care urma să cumpere o brățară dacică de la N____ M____ Niu.

De asemenea , martorul a indicat adresa numitului Zerkula M____ unde s-au deplasat și de unde martorul după înmânarea sumei de 35.000 d e dolari de la inculpatul J____ acesta a adus o brățară dacică pe care i-a predat-o inculpatului Jurc a D____ S____. Inculpatul J____ a verificat brățara ,a introdus-o pe brațul său peste care și-a tras haina și s-au deplasat la domiciliul inculpatului C____ I____ unde inculpatul J____ i-a predat acestuia brățara. Activitatea inculpatului Jarca a continuat prin ajutorul dat inculpatului C____ pentru valorificarea pe piața neagră a brățării.

În acest sens martorul _____ 317-322 vol.VII) că în cursul anului 2001 a fos t contactat de inculpații J____ D____ S____ și C____ I____ care i-au propus să intermedieze vânzarea unei brățări dacice pentru suma de 80.000 dolari , pe care cei doi a aveau sub scaunul din față stânga al autoturismului cu care se deplasau .Martorul a descris brățara ca fiind în formă de spirală îndoită la unul din capete ,cu aceeași ocazie cei doi i-au lăsat acestuia o planșă fotografică cu brățara . Probele astfel expuse nu au dovedit contribuția inculpatului la sustragerea brățării, activitatea acestuia de a intermedia vânzarea fiind ulterioară consumării infracțiunii de furt. Mai mult , în cauză , nu s-a dovedit vreo înțelegere expresă sau tacită între autorul furtului și inculpatul J____ D____ S____ în sensul asigurării valorificării bunurilor sustrase pentru ca fapta să îmbrace forma complicității morale întrucât tăinuirea.

Sub acest aspect ICCJ-Secțiile Unite prin decizia nr. 2 din 21 ianuarie 2008 privind încadrarea juridică a primului act de tăinuire și a celor ulterioare dacă, după primul act, tăinuitorul a lăsat să se înțeleagă că va asigura mai departe valorificarea bunurilor sustrase (Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 859 din 19 decembrie 2008) în considerente reține că ceea ce diferențiază infracțiunea de tăinuire, prevăzută în art. 221 din

Codul penal, de participația penală prevăzută în art. 26, fraza a II-a teza I, din același cod constă în aspectul de natură temporală, cronologică, în raport cu infracțiunea din care provine bunul, deoarece atât infracțiunea de tănuire, cât și complicitatea morală sub forma promisiunii de tănuire se află în raport conex și corelativ cu infracțiunea din care provine bunul tănuit.

Așadar, complicitatea morală sub forma promisiunii de tănuire se situează anterior sau cel mult concomitent cu infracțiunea la care se referă proveniența bunului, în vreme ce existența infracțiunii de tănuire este ulterioară acelei infracțiuni, diferența privind, deci, momentul ajutorului sau înlesnirii.

Această diferență privește și latura subiectivă, chiar dacă, în ansamblu, elementul subiectiv îmbracă forma intenției la ambele infracțiuni.

Astfel, în timp ce complicele cunoaște care va fi activitatea autorului unei anumite fapte penale și că, prin fapta sa, dă ajutor la săvârșirea acelei infracțiuni, tănuitorul, intervenind abia după consumarea infracțiunii din care provine bunul, nu cunoaște când a avut loc acea infracțiune, la săvârșirea căreia nu a avut nicio contribuție, încât actul comis de el nu se inserează, ca și cel al compicelui, în antecedentă susceptibilă să constituie cauză a infracțiunii, ci în consecințele post-factum ale acesteia.

Se reține ca relevant faptul că legiuitorul, pentru a marca aceste diferențe, utilizează noțiunea de "promisiune" în reglementarea complicității morale prin tănuire.

De aceea, dacă o persoană săvârșește activitate de tănuire, reprezentarea acesteia se referă la infracțiunea din care a provenit bunul în forma ei consumată, încât consumarea infracțiunii de tănuire este posterioară infracțiunii cu care se află în conexitate.

Concluzionând încadrarea juridică corectă a faptei inculpatului J _____ D _____ S _____ de a ajuta la 23 iulie 2003, intermediind și garantând cu autocamioanele firmei sale, valorificarea unei brățări dacice din aur, vândută de inculpatul N _____ M _____ -Niu cu suma de 65.000 dolari SUA inculpatului C _____ I _____, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de tănuire prev. de art. 270 Cod penal.

În aceeași ordine de idei, C _____, apreciază că deși instanța de fond a reținut o corectă stare de fapt, în mod greșit a pronunțat o soluție de condamnare a inculpatului sub aspectul acestei infracțiuni, soluția corectă fiind de încetare a procesului penal în contextul în care raportat la data comiterii faptelor, iulie 2001, termenul prescripției speciale s-a împlinit.

2.4. Sub aspectul laturii civile,

S _____ R _____ prin M _____ C _____ s-a constituit parte civilă în cauză (f.326-329,332-336 vol.I dos. inst.; f.7-34 vol. IV dos. inst.; f.253-262,272-277 vol. VIII dos. inst.) față de inculpații: J _____ D _____ S _____ cu suma de 5100 euro contravaloarea 40 monede antice: 12 tetradrahme argint dacice de tip Rădulești- Hunedoara, 18 denari argint și 500.000 euro contravaloare brățară dacică nerecuperată.

Prin precizarea de constituire de parte civilă (fila 256 vol.VIII dosarul instanței de fond) partea civilă și-a menținut constituirea de parte civilă față de inculpat numai pentru suma de 5100 euro .

Analizând cererea formulată de partea civilă instanța de a___ constată că suma de 5 . 100 euro reprezintă contravaloarea 40 monede antice: 12 tetradrahme argint dacice de tip Rădulești- Hunedoara, 18 denari argint , rezultate din fapta reținută prin rechizitoriu a inculpatului J___ (C___) D___-S___ de a efectua, în perioada 2001-2005, în mod repetat, detecții și săpături neautorizate în situl arheologic „ Sarmizegetusa Regia” împreună cu înv. C___ C___, C___ S___, M___ I___ ș.a. de a sustrage și valorifica bunuri arheologice depozit de 40 monede antice: 12 tetradrahme de argint , 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint în valoare de 5.100 euro , primite de la S___ E___, valorificate și pierdute pentru patrimoniul cultural național; Întrucât cu privire la această faptă s-a pronunțat o soluție de achitare reținând că fapta nu a fost săvârșită de inculpat , în baza art.397 alin. 1 rap. la art. 19 alin. 1 și 5 Cod proc.pen. și art. 25 alin. 1 Cod proc.penală se va respinge acțiunea civile exercitată în cauză de partea civilă S___ R___ reprezentat prin M___ C___ în contradictoriu cu inculpatul J___ D___ S___.

Se va constata ca nefiind îndeplinite cumulativ cerințele răspunderii civile delictuale pentru a antrena răspunderea civilă a inculpatului, respectiv nu a comis un delict civil producător de prejudiciu .

3. Analiza apelului inculpatului C___ C___ :

3.1. C___ precizează că pentru sistematizarea considerentelor deciziei și evitarea repetițiunii, aspectele privind nulităților actelor de urmărire , necompetența organului de urmărire penală, incompatibilitatea judecătorului, nelegalitatea probelor penală aceste critici au fost mai fost analizate în cuprinsul deciziei la considerentele ce-i privesc pe inculpații L___ I___ , L___ V___ și B___ I___, fiind invocate și de restul inculpaților din prezenta cauză .

C___ reține suplimentar față de motivele reținute prin sentința penală nr.884/27 06 2011 pronunțată de Judecătoria D___ în dosar nr.

XXXXXXXXXX2010 următoarele :

Împotriva inculpatului C___ C___ a fost începută urmărirea penală prin rezoluția din 27 iunie 2007 pentru săvârșirea infracțiunii prev de art. 323 C . pen. iar prin rezoluția din 4 martie 2007 a fost schimbată încadrarea juridică din infracțiunile pentru care s-a început urmărirea penală în infracțiunile prev. de art. 323 Cod pen. art. 73 al.1 Legea nr. 182/2000 cu aplic. art. 41 al. 2 c. pen, și art. 208 al.1, 209 al. 2 lit.a și al. 4 C . pen. cu referire la art. 280/1 al. 2 C . pen. cu aplic. art. 41 al. 2 C . pen. în condițiile art. 33 lit. a C. pen.

Cu referire la competența de efectuare a urmăririi penale C___ reține că Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a fost înființată în cadrul Ministerului Public - prin Legea nr. 508/2004 - ca structură specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism a Parchetului de pe lângă Înalta Curte

de Casație și Justiție, prin reorganizarea Secției de combatere a criminalității organizate și antidrog și a structurilor sale teritoriale, exercitându-și "atribuțiile pe întregul teritoriu al României" (conform art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 508/2004).

Deși serviciile și birourile teritoriale ale Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism constituie organe judiciare diferențiate după o competență materială proprie și exclusivă, sunt egale în grad cu parchetele de pe lângă curțile de a____, respectiv parchetele de pe lângă tribunale (art. 6 alin. (1) din Legea nr. 508/2004), alături de care funcționează independent pe lângă aceleași instanțe de judecată.

În caz de indivizibilitate sau conexitate între infraacțiuni pentru care competența aparține parchetelor și DI.I.C.O.T., competența de a efectua urmărirea penală în cauza reunită aparține organului de urmărire penală mai întâi sesizat, astfel că în cauză potrivit considerațiilor teoretice mai sus expuse urmărirea penală a fost legal efectuată în cauză de Parchetul de pe lângă C_____ de A____ A____ I_____.

C_____ procedând în continuare la examinarea criticilor formulate de inculpat care vizează nelegalitatea unor mijloace de probă obținute nelegal, cu referire specială la înregistrările audio-video, precum și la activitatea investigatorilor sub acoperire se reține că susținerile inculpatului sunt nefondate.

Așa cum se poate constata, cercetările penale din prezenta cauză au avut la bază actele de investigare efectuate de organele de poliție din cadrul IGPR-Direcția pentru Investigatii Criminale, Serviciul pentru protejarea patrimoniului cultural național, care au cules informații în legătură cu activitatea desfășurată de către inculpați în perioada în care în România s-au desfășurat activități ample de detecții și braconaj în zona siturilor istorice din zona Orăștie.

În cauză față de specificul infraacțiunilor s-au folosit ca probe interceptări și înregistrări ale convorbirilor telefonice. Potrivit Cod proc. pen. 1968, în vigoare la data efectuării acestora, convorbirile sau comunicările interceptate sau înregistrate care privesc fapta ce formează obiectul cercetării sau contribuie la identificarea ori localizarea participanților sunt redată integral într-un proces-verbal fie de procuror, fie de lucrătorul de poliție judiciară delegat de acesta, care este apoi certificat pentru autenticitate de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală în cauză (art. 91/3 alin. (1) și (2) C. proc. pen. 1968). Cererile de interceptare/înregistrare comunicări potrivit art. 91/1 C. proc. pen. se soluționează de judecătorul desemnat.

Convorbirile interceptate și înregistrate au fost redată integral în procese-verbale certificate pentru autenticitate de către procurorul care a efectuat urmărirea penală în cauză, procese-verbale ce constituie mijloace de probă. La aceste procese-verbale au fost atașate copii ale suporturilor ce conțin înregistrarea convorbirilor și care au fost înaintate instanței conform art. 91/3 Vechiul C. proc. pen.

Or, așa cum se poate constata din conținutul dosarului de urmărire penală, convorbirile și comunicațiile interceptate și înregistrate au fost redactate în formă scrisă, în limba română, iar notele de redare reprezintă anexe la procesele-verbale întocmite și semnate de către procurorul de caz după începerea urmăririi penale, acte prin care acesta a certificat autenticitatea fiecărei convorbiri transcrise.

Cu pri vire la susținerile inculpatului în sensul că procedura de numire a investigatorilor s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 26/1 alin. (6) din Legea nr. 78/2000, iar parte din înregistrări s-a făcut cu depășirea limitelor mandatelor, C_____ constată că acestea nu sunt întemeiate.

Astfel s-a invocat faptul că investigatorul sub acoperire nu era autorizat să efectueze acte de investigare cu depășirea limitelor teritoriale ale localității menționate în autorizația emisă respectiv în zona munților Orăștie.

Sub acest aspect, C_____ reține că potrivit dispozițiilor legale mai sus invocate, în vigoare la data critică, în cazul în care există indicii temeinice și concrete că s-a săvârșit sau că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni procurorul putea autoriza folosirea investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reală, în scopul descoperirii faptelor, identificării făptuitorilor și obținerii mijloacelor de probă.

Alineatul 5 al art. 26/1 alin. (6) din Legea nr. 78/2000 prevedea că ordonanța procurorului trebuie să cuprindă, printre altele, activitățile pe care investigatorul sub acoperire este autorizat să le efectueze.

C_____ constată, contrar criticilor formulate că nicio dispoziție legală, nu interzicea investigatorului să efectueze activități de investigare care au legătură cu infracțiunile ce formează obiectul ilicitului penal dar și că trebuie avut în vedere în speță și specificul activității desfășurate de către investigatori și care, s-au deplasat în zonele frecventate de suspecți. Aceste acțiuni au fost necesare nu numai pentru integrarea în cadrul infracțional, ci și pentru aducerea la îndeplinire a misiunii.

În această materie și C_____ Europeană a arătat în jurisprudența sa că, Convenția nu interzice, în folosirea agenților sub acoperire precum informatori anonimi.

Nici critica prin care se solicită înlăturarea depoziției investigatorului sub acoperire D_____, cu motivarea că la audierea acestuia prin mijloace video nu a fost singur în încăperea și că acest martor a fost audiat și sub adevărata lui identitate, nu va fi reținută întrucât pe de o parte declarațiile acestui investigator au fost constante pe întreaga durată a procedurii iar pe de altă parte prezența unui lucrător de poliție care să asigure protecția investigatorului nu a influențat în nici un fel declarația investigatorului. De altfel constatările investigatorului sub acoperire sunt consemnate în procesele verbale întocmite de acesta pe măsura efectuării activității de investigare.

3.2. Pe fondul cauzei în privința inculpatului C_____ C_____.

C_____ de a_____ efectuând propria analiză constată că probele administrate în cauză nu au răsturnat prezumția de nevinovăție a

inculpatului C_____ C_____ sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de inițiere a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 Cod pen.

3.2.1. Sub aspectul infracțiunii de inițiere a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 N.C.p în fapt prin rechizitoriu s-a reținut, că inculpatul C_____ C_____ a inițiat, împreună cu învinuții C_____ S_____ R_____, B_____ T_____ și inculpații J_____ (C_____) D_____, S_____, R____ H____ C_____, N____ M____-Niu, S_____ S_____ I____, S_____ A_____ ș.a un grup infracțional organizat în scopul desfășurării de detecții ilegale în zona sitului arheologic din zona munților Orăștie. C_____, din analiza probelor administrate în cauză, reține că nu este dovedită existența unui grup cu structura și componența indicate de parchet. Probele invocate de parchet în dovedirea acestei infracțiuni sunt interceptările telefonice, declarațiile testimoniale precum și perchezițiile domiciliare efectuate la domiciliu inculpatului.

Prealabil analizării mijloacelor de probă, C_____ reține că inculpatul în declarațiile date în cursul urmăririi penale (declarația din data de 17 03 2008 vol.IX fila 17), precum și în cursul cercetării judecătorești (vol.II fila 79 dosarul instanței de fond) a recunoscut că a deținut un detector de metale cu care a efectuat detecții în zona Orăștie în perioada 1998-1999, și că ulterior nu a mai desfășurat această activitate știind că este interzis prin lege.

Dintre membrii grupului, al cărui inițiator ar fi fost inculpatul C_____ Călin, așa cum susține parchetul, inculpatul a arătat că îi cunoaște pe inculpatul R____ H____ C_____, J_____ D_____ S_____ din vedere, iar pe C_____ S_____ R_____ și B_____ T_____ îi cunoaște din copilărie fiind consăteni.

C_____ reține că din declarațiile membrilor grupului nu se poate deduce existența grupului, având în vedere că nu se poate deduce existența unor relații apropiate și coordonate prin care aceștia ar fi acționat împreună în activitatea de detecții și săpături neautorizate în situl arheologic Sarmizegetusa Regia.

Deși prin actul de acuzare se reține că activitatea de braconaj arheologic, și de valorificare a bunurilor sustrase care s-a întins pe perioada 1998 – 2006, din analiza interceptările telefonice invocate de parchet, C_____ reține că acestea au caracter sporadic și fără o continuitate în timp, convorbiri care se poartă în cursul anului 2003 și 2005.

În concret, convorbirile dintre C_____ C_____ și C_____ Sâmu datează din 05.05.2005, 07.05.2005, 08.05.2005, ocazii cu care poartă discuții cu privire la locurile unde se deplasau pentru efectuare de detecții ilegale precum și despre prezența altor inculpați, cazul inculpatului J_____ D_____, acesta efectuând la rândul său acțiuni de detecții ilegale.

Din analiza proceselor verbale de redare a interceptărilor telefonice, C_____ reține că declarațiile inculpaților au fost nesincere întrucât în cazul relației dintre inculpații C_____ C_____ și J_____ D_____ S_____, interceptările telefonice dovedesc că cei doi se cunoșteau și aveau o relație strânsă ambii fiind preocupați de efectuarea de detecții ilegale în zona munților Orăștie.

În continuare, C_____ apreciază că aceste interceptări, deși dovedesc preocuparea inculpatului C_____ C_____ în ce privește efectuarea de detecții neautorizate în situl arheologic precum și identificarea de potențiali cumpărători pentru bunurile descoperite, această activitate era desfășurată în mod individual de fiecare inculpat în interes propriu. În continuare cu privire la restul membrilor grupului indicat de acuzare, instanța de a_____ reține că nu sunt probe care să confirme existența și funcționarea grupului infracțional al cărui inițiator se susține că ar fi fost inculpatul C_____ C_____.

Cu privire la relația inculpatului C_____ C_____ cu inculpatul R_____ H_____ C_____, C_____ reține că deși aceștia au avut numeroase convorbiri telefonice în perioada 02 07 xxxxxxxxxxxxxx05, conform listingului depus în dosarul de urmărire penală , nu a fost transcris conținutul acestor convorbiri, astfel că nu se poate prezuma că cei doi au organizat prin intermediul convorbirilor telefonice un grup infracțional organizat (fila 323 din vol.IX dos.u.p.).

În dosarul de urmărire penală este depusă transcrierea unei convorbiri telefonice din data de 05 01 2006, dintre cei doi inculpați însă convorbirea nu se plasează în perioada reținută de acuzare conținutul acesteia se rezumă la faptul că inculpatul C_____ îl informează pe inculpatul R_____ H_____ C_____ că a fost citat de organele judiciare și a fost întrebat despre activitatea inculpatului R_____ H_____ C_____.

C_____ constată că nici această probă nu dovedește desfășurarea de către cei doi inculpați a unei activități infracționale organizate și coordonate care să poată fi calificată ca latura obiectivă a infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

Ceea ce este dovedit în cauză, din coroborarea în relația dintre cei doi inculpați este că inculpatul C_____ C_____ îi oferea spre vânzare inculpatului R_____ C_____ diverse obiecte arheologice , întrucât inculpatul R_____ H_____ se ocupa de vânzarea de astfel de bunuri prin intermediul societății _____ are calitatea de asociat .

În ce privește bunurile pe care inculpatul C_____ C_____ le-ar fi oferit spre vânzare inculpatului R_____ H_____ C_____ în cauză nu există nici o probă prin care să se stabilească identitatea acestor bunuri.

În ce privește relația dintre inculpatul C_____ C_____ și inculpatul I_____ L_____ listingul telefonic depus în cauză, privește numai convorbirile purtate de cei doi în cursul zilei de 02 04 2004 (fila 422 vol.IX dos.u.p), însă dialogul purtat de inculpați nu indică existența unei anume structuri ori subordonări între preinșii membrii ai grupului infracțional.

Audiați în cauză martorii indicați de parchet ca fiind membrii ai grupului infracțional inițiat de inculpatul C_____ C_____ nu confirmă ipoteza infracțională a acuzării. Astfel , martorii E_____ C_____ A_____ (vol.IX fila 245 dos.u.p., vol.VI fila 193 dosarul instanței de fond) și S_____ S_____ I_____ (vol.XV fila 156) declară că nu cunosc nimic în legătură cu activitatea desfășurată de inculpatul C_____ C_____ .

Martorul S_____ S_____ în declarațiile date a arătat că cele 92 de monezi pe care le-a predat organelor de urmărire penală le-a descoperit cu ocazia

efectuării unor lucrări de amenajare la casa părintească din localitatea Orăştioara (vol.XIV fila 155).

Potrivit raportului de expertiză întocmit de expert dr.E_____ O_____ T_____, monezile se află în prezent în custodia Muzeului N_____ al Unirii A_____ I_____ şi reprezintă emisiuni antice de argint, din care 6 tetradrahmede tip Thasos, 13 denari romani republicani şi 73 denari romani imperiali (vol.XIV fila 165).

Concluzionând instanţa de a_____ reţine că probele administrate, nu dovedesc că inculpatul C_____ C_____ a iniţiat constituirea unui grup infracţional organizat şi nici nu a coordonat activitatea membrilor grupului prin punerea la dispoziţia acestora de autoturisme de teren şi detectoare de metale în vederea desfăşurării activităţii de braconaj arheologic, aşa cum s-a susţinut prin actul de inculpare.

Pentru a fi în prezenţa unui grup infracţional organizat este necesar a fi îndeplinite în mod cumulativ două condiţii şi anume:

- grupul trebuie să fie format din trei sau mai multe persoane şi să funcţioneze pe o anumită perioadă de timp şi în mod coordonat.

Cu privire la modul coordonat de funcţionare, este nevoie ca în cadrul grupului să existe o subordonare ierarhică, prestabilită, în sensul că trebuie prevăzut rolul fiecărui membru în parte în comiterea infracţiunii.

Deşi s-a susţinut că inculpatul C_____ C_____ a îndeplinit rolul de coordonator al întregii activităţi infracţionale, probele administrate nu au dovedit că acesta avea în subordine şefi de grupă ori executanţi, după cum nu era stabilită în nici un mod inclusiv activitatea de "împărţire a beneficiilor", iar activitatea dovedită în cauză a avut mai mult un caracter secvenţial.

3.2.2. Analizând în continuare acuzaţia de efectuare a unor detecţii şi săpături neautorizate în siturile arheologice prev. şi ped. de art. 73 al. 1 din Legea nr. 182/2000 cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal 1969, C_____ de a_____ reţine din perspectiva prescripţiei răspunderii penale că data ultimului act material dovedit în cauză este cel din 07.05.2005 (convorbirea telefonică din 07.05.2005, ora 15.00 C_____ C_____ este contactat de S_____ (xxxxxxxxxxxxx) (vol. XV, f. 67).

Conform art. 26 din OG 46/2000 privind protecţia patrimoniului arheologic şi declararea unor situri arheologice ca zone de interes naţional „Accesul cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizarea prealabilă prevăzută la art. 5 alin. (13), constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.” Potrivit dispoziţiilor art. 154 alin. (1) lit. d) C. proc. pen., termenul de prescripţie a răspunderii penale este de 5 ani, atunci când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depăşeşte 5 ani, iar conform alin. (2), acesta începe să curgă de la data săvârşirii infracţiunii.

C_____ constată, pe de o parte, că potrivit dispoziţiilor art. 26 din OG 46/2000, pedeapsa închisorii pentru infracţiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără

autorizarea prealabilă este de maxim 5 ani, iar, pe de altă parte, că faptele inculpatului C_____ C_____ s-au epuizat la 08 05 2005.

În aceste condiții, C_____ de a____, raportându-se la limitele de pedeapsă prevăzute de lege (maxim 5 ani) pentru infracțiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizarea prealabilă reținută în sarcina inculpatului, în raport de încadrarea juridică a faptei (art. 26 din OG 46/2000) și legea penală mai favorabilă (actuala codificare), constată că, în cauză, termenul general de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit la data de 08 05 2010 astfel încât, se va dispune încetarea procesului penal.

Inculpatul a solicitat continuarea procesului penal conform art.18 Cod procedură penală.

Analizând acuzația de efectuare a unor detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice prev. și ped. de art. 73 al. 1 din Legea nr. 182/2000 cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal 1969, C_____ de a____ reține că probele administrate coroborat cu declarațiile inculpatului dovedesc săvârșirea cu vinovăție a faptei.

Astfel cetățile dacice din munții Orăștiei sunt situri arheologice de interes național conform Ordonanței nr.43/2000 , Legii nr. 378/2001 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național și începând cu anul 1999 fac parte de lista patrimoniului mondial al UNESCO.

În concret , în prezenta cauză , în declarația dată de inculpat în cursul urmăririi penale la data de 22 06 2007, acesta a recunoscut că a deținut un detector de metale cu care a efectuat în anii 1999 , însă fără a descoperi obiecte arheologice.

De asemenea , la percheziția efectuată la data de 31.05.2005, la domiciliul inculpatului C_____ C_____ s-au găsit bunuri care prin destinația lor servesc la desfășurarea activității de detecții de metale : un disc de detector de metale, de tip „Minelab Explorer”, cu _____ xxxxx, un prelungitor pentru disc (tijă), o altă piesă accesorie din plastic, 3 perechi de căști audio de culoare neagră, din plastic, un manual de utilizare pentru detectoare de metale, marca „White’S Spectrum XLT”, o hartă a zonei Orăștie-Grădiștea de munte, lucrarea „Valea Grădiștei”, publicată în Editura Sport Turism având atașată harta Văii Grădiștei, cinci cartele Smart Romtelecom, Alo și Connex Go, bunuri care atestă preocupările acestuia pentru activitatea de braconaj în siturile arheologice situate în M-ții Orăștiei, motiv pentru care organele de urmărire penală au dispus confiscarea lor.

C_____ reține în continuare că din supravegherea convorbirilor telefonice purtate de inculpatul C_____ C_____ cu numitul C_____ S____, este dovedită preocuparea acestuia pentru efectuarea de detecții și săpături neautorizate în siturile arheologice , precum și de valorificare a bunurilor descoperite.

Astfel , din convorbirile telefonice purtate de inculpat în data de 05.05.2005, ora 21.22 cu C_____ S____ se reține preocuparea acestuia pentru participarea la acțiuni de detecții și săpături neautorizate în siturile

a rheologice. (xxxxxxxxxxxxx). De asemenea , la 07.05.2005, ora 15.00 inculpatul C_____ C_____ este contactat de S_____ (xxxxxxxxxxxxx) . Relevantă este și convorbirea din data de 21.12.2003 , ora 09.28, dintre B_____ T_____ C_____ care îl contactează pe inculpatul J_____ (C_____) D_____ -S_____ (xxxxxxxxxxxxx), căruia îi comunică faptul că învinuitul C_____ C_____ a găsit un depozit de „mărunțișuri” și că acționează în forță la braconaj încât „rupe zonele”:

JDS - Are bani C_____ ?

BTC: - Are

JDS - S-a mai împiedicat de ceva?

BTC: - Păi da! O sută și ceva ... Iar nu știu cât...

Pentru a-și achiziționa un detector de metale mai performant inculpatul C_____ C_____ a apelat la martorul F_____ D_____ , așa cum rezultă din dialogul purtat de cei doi la data de 10.05.2005, ora 17.06

(convorbirea telefonică din data de C_____ C_____ contactează legătura din Austria (0043 xxxxxxxxxx – F_____ D_____ din Viena, pentru a-i oferi spre vânzare bunuri sustrase din situl arheologic:

Preocuparea inculpatului privind detecțiile ilegale din situl arheologic

S_____ este confirmată și de martorul C_____ S_____ M_____ (fila 307 vol. VIII dosar u.p nr.151/p/2005) care a arătat că înainte de anul 2000 împreună cu „ niște băieți din Orăștie și cu inculpatul C_____ C_____ ” a participat la activități de prospecții ,și au descoperit numai topoare și alte scule oxidate,însă ulterior a aflat că s-ar fi descoperit 2 torchesuri care au fost cumpărate de martorul P_____ N_____.

De asemenea , martorul N_____ C_____ B_____ (fila 341 vol. VIII dosar u.p nr.151/P/2005) a declarat că a participat la invitația numitului N_____ M_____ Niu care avea o echipă de căutători,martorul declarând că unul dintre căutătorii de comori era și inculpatul C_____ C_____ ,care „ îl vizita pe N_____ M_____ adeseori la restaurantul Westwrn Salon din D_____ și discuta despre locurile care trebuiau explorate cu detectoarele și despre care le-au mai descoperit la braconajul arheologic...”

Inculpatul C_____ C_____ nu a recunoscut nici relația strânsă de colaborare și coordonarea valorificării artefactelor sustrase din siturile arheologice din România pe filiera sârbă, instanța de a_____ reținând că aceste aspecte au fost ampluevidențiate de convorbirile telefonice avute pe parcursul anilor 2000 - 2006 cu A_____ G_____ din Serbia, dar și din declarația acestuia (f. 64, 65, 135,136 vol. XV up.) cu A_____ G_____ din Serbia, dar și din declarația acestuia (f. 64, 65, 135,136 vol. XV up).

Martorul A_____ G_____ atestă că inculpatul C_____ C_____ (împreună cu un prieten) i-a propus spre vânzare „doi cercei și un colier din aur cu 27 de plăcuțe din aur atașate” , ofertă care a avut loc în „restaurantul lui Romanović Moma care se află undeva în Klisura Derdap” (Porțile de F_____ – Clisura Dunării), însă el nu a fost interesat de tranzacție.

Ulterior, podoabele au ajuns în Austria și au fost recuperate cu ajutorul inculpatului I_____ L_____ (care le-a răscumpărat) și predate apoi expertei dr. B. D_____ – L_____ care le-a returnat autorităților

române, aspecte reținute anterior în motivare (f.94-135 vol. VIII dos. inst.).

De asemenea , declarațiile investigatorilor sub acoperire confirmă preocuparea inculpatului C_____ C_____ privind piața bunurilor arheologice, relevante fiind procesele verbale întocmite de investigatorii sub acoperire M_____ și M_____ .

În drept , fapta inculpatului C_____ C_____ de a efectua neautorizat detecții și săpături în siturile arheologice constituie pentru infracțiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal ,

Infracțiunea a fost săvârșită de inculpat cu vinovăție în modalitatea intenției directe. A fost comisă în mod repetat, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale de a efectua detecții și săpături în condiții de neautorizare, în siturile arheologice, în vederea localizării și însușirii obiectelor arheologice de patrimoniu încorporate în monumentul istoric.

3.2.3. Analizând în continuare acuzația de furt calificat a unui bun care face parte din patrimoniul cultural cu consecința pierderii bunului pentru patrimoniul cultural prev. de art. 208 al. 1, 209 al. 2 lit. a și al. 4 C . pen., rap. la art. 280 1 al. 2 C .pen. cu aplic. art. 41 al.2 C.pen. pentru care a fost trimis în judecată inculpatul C_____ C_____ C_____ reține că aceasta este numai în parte întemeiată fiind dovedită parțial cu probele din dosar .

Astfel , probele administrate au dovedit că în cursul activității de detecții ilegale este dovedit că inculpatul a sustras din situl arheologic

S_____ 160 monede antice din argint pe care le-a vândut martorului P_____ N_____ .

În ce privește solicitarea inculpatului de înlăturare a declarației acestui martor cu motivarea că martorul nu a fost audiat în mod nemijlocit în cursul cercetării judecătorești C_____ arată că nu va reține în mod exclusiv la stabilirea vinovăției inculpatului numai declarația acestui martor ,care nu a mai putut fi audiat în fața instanței,însă această declarație nu va fi înlăturată ci urmează a fi coroborată cu restul probelor administrate în cauză pentru dovedirea infracțiunii de furt calificat prev. de art. 208 al. 1, 209 al. 2 lit. a și al. 4 C . pen., rap. la art. 280 1 al. 2 C .pen. cu aplic. art. 41 al.2 C.pen.

Astfel , instanța de a_____ reține că martorul P_____ N_____ (martor cu identitate protejată N_____ I_____) a declarat la data de 13 10 2005 în prima sa declarație că a cumpărat „piesele arheologice” ,în urmă cu 2 ani insistând că le-a adunat „de la niște oameni dubioși" (fără să dea detalii) și că le-a depus la muzeu „din proprie inițiativă” , motiv pentru care dorește să fie despăgubit (f.109 vol. IX up). A indicat că a achiziționat cu această ocazie „ câteva monede de culoarea bronzului și a cuprului ,câteva obiecte de fier oxidat ce păreau a fi clești și alte scule de gospodărie,mai multe fotografii de aplice care păreau a fi realizate dintr-un metal pe care nu-l pot aprecia și nici nu cunosc dacă erau autentice sau falsuri ...”

Ulterior , același martor, în declarația din data de 31 01 2006 povestește în mod detaliat că în vara anului 2003 inculpatul C_____ C_____ i-a oferit spre vânzare în jur de 150-160 de denari republicani și imperiali pentru care i-a plătit suma de 2000 de dolari. Ulterior întrucât era nemulțumit de tranzacție martorul a declarat că i-a restituit inculpatului monedele în schimbul cărora același inculpat i-a oferit o statueta precum și 2 coliere de argint. (fila 114 vol. IX dosar 151/P/2005).

Conform concluziilor raportului de expertiză efectuat în cauză cele două colane au val. de 15.000 €, respectiv 75.000 € și se încadrează în categoria Tezaur a Patrimoniului Cultural N_____ (vol. IX, f. 65 și urm.).

De asemenea , martorul s-a prezentat în data de 25 01 2005 în fața organelor de poliție , astfel cum rezultă din procesul verbal întocmit de IGPR-Direcția Investigații Criminale-serviciul pentru protejarea patrimoniului cultural național (fila 116 vol. IX dosar 151/P/2005)

declarând că a cumpărat de la persoane necunoscute mai multe obiecte antice pe care înțelege să le predea fiind predate următoarele bunuri:

- un colan de culoare albă cu motive de împletitură în formă de cerc cu diametru de 19,5 cm ;
- un colan de culoare albă cu motive de împletitură în formă de cerc cu diametru de 11 cm având 2 fragmente rupte la capete;
- o piesă din metal de culoare alb-verzuie în formă de disc cu diametru de 7,5 cm ;
- o piesă din metal de culoare neagră reprezentând un cap de femeie;
- o piesă din metal de culoare verde reprezentând un cap de lebădă;
- o piesă din metal de culoare verde reprezentând un animal încălecat pe un falus;
- o piesă din metal de culoare verde reprezentând un mâner de vas cu lungimea de 11 cm ;
- o fibulă din metal alb, o fibulă de culoare maro; patru inele din metal oxidate; o piesă metalică - broșă de culoare maro reprezentând o pasăre
- ; un medalion de culoare de culoare maro oxidat cu formă dreptunghiulară cu un colț rupt;
- 63 de monede de diverse dimensiuni ; o fibulă din metal de culoare galbenă .

Cu ocazia predării s-au efectuat fotografii judiciare ale bunurilor predate atașate la dosarul de urmărire penală (fila 117-123 vol. IX dosar 151/P/2005) și , ulterior , au fost expertizate de expertul E_____

O_____ - T_____ (fila 127-137 vol. IX dosar 151/P/2005).

În ce privește dovada imposibilității de audiere de către instanța de judecată a martorul P_____ N_____, instanța de a_____ constată că acesta datorită afecțiunilor medicale pe care le are , fiind depuse de soția martorului scrisoarea medicală eliberată la data de 27 01 2007 de Spitalul Clinic Județean de Urgență Timișoara- secția neurologie conform căruia a suferit un _____ fiind internat în stare de inconștiență (fila 213 vol. 2 dosarul instanței de fond) s-a aflat în imposibilitate fizică de a se prezenta.

Ulterior , martorul a fost încadrat în grad de handicap conform certificatului de încadrare în grad de handicap (depus la fila 214 vol.II dosarul instanței de fond) , precum și decizia asupra capacității de muncă nr.3931/21 08 2008(fila 215) din care rezultă că martorul prezintă hemiplegie stângă post AVC cu insuficiență cardio-cognitivă.

Constatând imposibilitatea martorului de a se prezenta în instanță , instanța de fond (fila 220 dosarul de fond încheierea din 30 03 2010) a dat eficiență dispozițiilor art. 327 alin.3 Cod procedură penală.

C_____ reține că declarațiile date de martorul P_____ N_____ (martor cu identitate protejată N_____ I____) se coroborează cu restul probelor administrate în cauză respectiv cu procesul verbal din data de 31 01 2006 întocmit de inspectori de poliție din cadrul Inspectoratului Județean de Poliție A_____ -Serviciul de investigații criminale , în care se consemnează activitatea de conducere în teren a lucrătorilor de poliție de către martorul P_____ N_____ (martor cu identitate protejată N_____ I____) care a indicat cu această ocazie imobilul unde inculpatul C_____ C_____ i-a înmănat martorului 2 colane de argint torsadate.

De asemenea , declarația martorului P_____ N_____ se coroborează și cu procesul verbal din data de 25 01 2005 întocmit de IGPR- Direcția Investigații Criminale , Serviciul pentru protejarea patrimoniului cultural național ocazie cu care martorul s-a prezentat în fața organelor de poliție pentru a preda mai multe bunuri arheologice(procesul-verbal vol. IX, f. 102-106) în care sunt descrise bunurile dobândite de martor de la inculpatul C_____ .

Instanța de a____, va reține în continuare ,ca relevante la dovedirea vinovăției inculpatului C_____ C_____ privind sustragerea de bunuri numismatice și arheologice de patrimoniu obținute prin activități ilegale de prospecțiuni în situl arheologic S_____, declarația martorului P_____ S_____ - I____, numismat și cadru didactic la Facultatea de Istorie și Patrimoniu a Universității „L_____ B_____” din Sibiu,căruia martorul P_____ N_____ i-a prezentat spre autentificare peste 100 de monede romane și grecești și un lot de trei statuete învelite în ziar”, dintre care el a văzut una, „...care părea a fi o statueta romană feminină din bronz, de culoare roșiatică, având înălțimea de aproximativ 15 cm ” Acesta îl descrie pe aducător ca fiind „un cetățean în vârstă de circa 45 – 50 de ani, robust, cu părul alb” și despre care a „aflat că este patronul unei benzinării din Orăștie”.

Conform concluziilor raportului de expertiză efectuat în cauză cele două colane au val. de 15.000 €, respectiv 75.000 € și se încadrează în categoria Tezaur a Patrimoniului Cultural N_____ (vol. IX, f. 65 și urm.).

Legătura dintre martorul P_____ N_____ negată de inculpatul C_____ C_____ este însă confirmată de conținutul interceptării telefonice purtate de inculpat cu numitul C_____ S_____ M_____ după efectuarea tranzacției cu martorul P_____ N_____ la data de 5.02.2006, ocazie cu care numitul C_____ S_____ M_____ l-a contactat telefonic pe inculpatul C_____ C_____ ,

pentru a-i atrage atenția că martorul P____ N_____ a predat bunurile achiziționate de la inculpatul C_____ organelor de poliție:
„Tot ce i-o...o confiscat, de la P_____ o luat mă”, între care: „diademele alea, aia ruptă și aia bună... statuile alea false de la Hațeg ” , precum și pentru informațiile pe care acesta le-ar fi putut comunica organelor judiciare, privind activitatea lor de braconaj arheologic: „ Cine știe... ce-o vomitat ăla... Prea multe n-o vomitat, că dacă vomita... (f.38 vol. XV). Concluzionând , C_____ nu va înlătura declarația acestui martor ca urmare a imposibilității audierii nemijlocite a acestuia de către instanță , întrucât folosirea ca probe a declarațiilor administrate în fața poliției sau a procurorului nu este, în sine, incompatibilă cu prevederile art. 6 parag. 1 și parag. 3 lit. d) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în condițiile în care dreptul la apărare a fost respectat. Ca regulă, aceste drepturi impun ca acuzatul să fi avut o oportunitate adecvată să conteste sau să interogheze un martor ce dă declarații împotriva sa, fie la momentul audierii acestuia, fie într-o fază ulterioară a procedurii. Corolarul acestora constă în aceea că dreptul la apărare al unei persoane este restrâns într-o măsură incompatibilă cu prevederile art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dacă hotărârea de condamnare a fost întemeiată în exclusivitate sau într-un mod determinant pe o declarație dată de o persoană căreia acuzatul nu a avut posibilitatea să-i pună întrebări sau să solicite audierea acesteia în vederea confruntării, fie în cursul urmăririi penale, fie în cursul judecății. De asemenea, Comisia Europeană a precizat că prevederile art. 6 parag. 1 nu interzic instanței ca în scopul stabilirii adevărului în cauză să se bazeze pe probe indirecte, atâta timp cât utilizarea acestor probe nu se realizează de o manieră neloială. În absența posibilității de a obține prezența unui martor în sala de judecată, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că instanța poate, sub rezerva drepturilor la apărare, să țină seama de depozitiile luate de poliție, cu atât mai mult cu cât acestea îi pot apărea ca fiind coroborate de alte probe administrate în cauză. C_____ reține că probele administrate dovedesc că activitatea inculpatului continua după identificarea și sustragerea de bunuri din situl arheologic cu activitatea de valorificare a bunurilor, așa cum s-a reținut mai sus l-a contactat pe martorul P____ N_____ dar și pe cetățenii sârbi F_____ D_____ și G_____ Andelkovici în vederea în vederea valorificării. Astfel , în dovedirea acestei fapte relevantă este convorbirea telefonică din data de 10.05.2005, ora 17.06, inculpatul C_____ C_____ contactează legătura din Austria (0043 xxxxxxxxxx – F_____ D_____ din Viena, pentru a-i oferi spre vânzare bunuri sustrase din situl arheologic C_____ C_____: - Ce faci, vii, nu vii, că dacă nu eu mâine, poimâine fac ceva cu alea bă, C_____ C_____: - Păi, eu nu știu, la oricine le dau... Mie îmi trebuie bani. Am și vreo trei sute de dinari ...

CC: - O aplică cu două capuri , ... că îmi trebuie bani bă! Ce să fac?

F_____ D_____ : - Că mi-ai spus tu că ai dinari, că nu mi-ai spus că ai dinari?

Pentru valorificarea bunurilor descoperite prin săpăturile efectuate în zona sitului arheologic inculpatul păstra legătura cu martorul A_____ G_____ care audiat de autoritățile judiciare sârbe a recunoscut că îl cunoaște pe inculpatul C_____ C_____ care venea pe la restaurantul martorului unde inculpatul i-a prezentat un colier și o pereche de cercei (declarația dealerului sârb A_____ G_____ (f.94-135 vol. VIII dos. inst.) Martorul afirmă că „în anul 2002 sau 2003 ” a fost contactat telefonic de inculpatul C_____ C_____ care „mi-a cerut să se vedem”.

Întâlnirea a avut loc într-un restaurant din Boksa (B_____, jud. C_____, S_____) de față fiind prietenii săi S_____ M_____ și D_____ J_____. Cu acea ocazie, inculpatul i-a „oferit spre vânzare câteva sute de monede din argint de tip „Koson ” despre care” el a „crezut că sunt falsuri pentru că până atunci nu s-a auzit despre ele”.

Martorul a confirmat că dintre români îi știe pe inculpații C_____ C_____, C_____ S_____ - R_____, D_____ E_____, J_____ D_____ S_____, R_____ H_____ - C_____, iar dintre compatrioți pe Simeonovski Mitko , Moderć Sinisa, Dusan Djurić, pe inculpatul I_____ L_____ și că l-a întâlnit la bursa din Munchen pe F_____ D_____.

Martorul A_____ G_____ a fost reaudiat prin comisie rogatorie (fila 75-88 vol.IX dosarul instanței de fond) și în cursul cercetării judecătorești ,când a confirmat că s-a întâlnit cu inculpatul C_____ la restaurantul pe care martorul îl deținea pe malul sârbesc al Dunării și unde acesta i-a oferit un colier și o pereche de cercei. Martorul a mai declarat că el nu a cumpărat acele bunuri însă acestea au fost cumpărate de inculpatul I_____ L_____ .

Declarațiile martorului se coroborează cu declarația martorei D_____ L_____ care are calitatea de expert internațional de obiecte antice prelucrate din aur (fila 2 vol.VI dosarul instanței de fond) care a declarat că l-a rugat pe inculpatul I_____ L_____ să o ajute să identifice un colier din aur cu pandantive și cerceii pe care i-a văzut prima dată cu ocazia unui simpozion organizat la A_____ I_____ .

Inculpatul I_____ L_____ deși i-a spus că nu cunoaște nimic în legătură cu aceste bunuri, că deși i-au fost oferite spre vânzare a refuzat cumpărarea întrucât nu i-a convenit prețul , însă la sugestia martorei l-a contactat telefonic pe numitul D_____ D_____ de la care a aflat identitatea posesorului brățării și ai cerceilor.

Martora D_____ L_____ a mai declarat că ulterior inculpatul I_____ L_____ i-a predat aceste bunuri și la întrebarea martorei cine este persoana care a deținut aceste bunuri inculpatul I_____ a refuzat să dezvăluie identitatea vânzătorului motivând că i-a promis acestuia că nu-i va dezvălui numele.

În același timp martora D_____ L_____ a confirmat că după ce i-au fost predate aceste bunuri de către inculpatul I_____ ,le-a examinat și a constatat originalitatea acestora, arătând că cunoaște bine tehnica dacică

de prelucrare a metalelor prețioase întrucât a fost coorganizator al unei expoziții de piese dacice la Frankfurt.

Martora declară în legătură cu inculpatul C_____ că „ Din detaliile pe care le-am aflat ,activitatea celui pe care l-am numit C_____ din România a durat mai mulți ani începând cu anul 2000 ...nu cunosc nici numele complet al lui C_____ ,nici înfățișarea acestuia, pentru că nu l-am văzut niciodată ,dar de la D_____ știu că se poate verifica de câte ori acest C_____ s-a deplasat în Serbia...”.

Martora a mai declarat că valoarea colierului de aur este cuprinsă între 50.000 și 80.000 de euro.

Relațiile dintre inculpatul C_____ C_____ și martorul A_____ G_____, deși negate de inculpat și minimalizate de martorul A_____ G_____ sunt confirmate și de interceptările telefonice , prin care cei comunicau frecvent în vederea valorificării obiectelor de tezaur descoperite și sustrase din situl arheologic de către inculpatul C_____. Astfel , din convorbirea telefonică din data de 28.04.2005, ora: 14.19, C_____ C_____ contactează pe A_____ G_____ din Serbia la telefon nr. 0038 xxxxxxxxxxxx (vol. XV, f. 64), din data de 28.04.2005, ora 19.13, la telefon nr. 0038 xxxxxxxxxxxx (vol. XV, f. 65), 29.04.2005, ora: 10.26, (vol. XV, f. 65)(vol. XV, f. 65)

Relevante sub aspectul preocupării infracționale a inculpatului pentru efectuarea de săpături și sustragerea de bunuri arheologice sunt declarațiile martorilor I_____ F_____ (fila 65 vol.VIII dosar instanța de fond) care a arătat că îl cunoaște pe inculpatul C_____ C_____ , că l-a întâlnit pe acesta în cursul anului 2005 ocazie cu care a discutat cu acesta despre monede romane și chiar a cumpărat de la inculpat monede divizionare emise la 1892-1916 și declarația martorului cu identitate protejată M_____ V_____ audiat de instanța de a_____ (fila 1250 vol.V dosar a_____) în care arată că știa de la numiții S_____ și Sâmu că inculpatul C_____ se ocupa cu căutările și știe că acesta ar fi descoperit bani de aur și argint.

De asemenea declarația investigatorului sub acoperire acoperire M_____ – M_____ (vol.VI dosar instanța de fond fila 1458),„ L-am însoțit pe M_____ pentru a ne întâlni cu E_____ (D_____ E_____) despre care se știa că are de vânzare obiecte de tezaur,.Cei doi E_____ și C_____ s-au întâlnit cu M_____, E_____ a plecat și a rămas numai C_____ cu care M_____ a stabilit să se întâlnească pentru a-l duce monedele. Era în primăvara anului 2005 .Știu că inculpatul C_____ nu l-a mai contactat.Audiat de instanța de a_____ acesta a declarat că „îl cunosc pe C_____ și îl identific în sală” .

Și investigatorul sub acoperire B_____ (vol.XV fila 334 și următoarele.) confirmă că cetățenii sârbi Dule (D_____ D_____) și G_____ (A_____ G_____) erau cunoscuți pentru achiziționarea de bunuri arheologice sustrase din siturile arheologice din Munții Orăștiei. Concluzionând instanța de a_____ reține că în cauză s-a dovedit dincolo de orice îndoială legitimă că inculpatul C_____ C_____ în timpul activității de detecții și săpături neautorizate în situl arheologic Sarmizegetusa Regia a descoperit și sustras :

-un depozit de 160 monede (denari republicani și imperiali din argint și tetradrahme grecești, tezaur de denari republicani) relevantă fiind transcrierea conversației telefonice din 21.12.2003, ora 09.28, B_____ T_____ C_____ este contactat de J_____ (C_____) D_____ -S_____ (xxxxxxxxxxxxx), căruia îi comunică faptul că învinuitul C_____ C_____ a găsit un depozit de „mărunțișuri” (n.n. tezaur de denari republicani) și că acționează în forță la braconaj încât „rupe zonele”:

JDS - Are bani C_____?

BTC: - Are

-2 colane torsadate (torques) din argint, trei fibule, patru inele, un medalion, 67 monede romane și grecești și cinci piese antice din metal (procesul-verbal și raportul de expertiză vol. IX, f. 106) bunuri vândute de inculpatul C_____ C_____ martorului P_____ N_____ așa cum se reține mai sus;

-300 de denari ,o aplică cu 2 capuri ,relevantă este convorbirea telefonică din data de 10.05.2005, ora 17.06, C_____ C_____ contactează legătura din Austria (0043 xxxxxxxxxxx - F_____ D_____ din Viena, pentru a-i oferi spre vânzare bunuri sustrase din situl arheologic

C_____ C_____ : - Ce faci, vii, nu vii, că dacă nu eu mâine, poimâine fac ceva cu alea bă,

C_____ C_____ : - Păi, eu nu știu, la oricine le dau... Mie îmi trebuie bani. Am și vreo trei sute de dinari ...

CC: - O aplică cu două capuri , ... că îmi trebuie bani bă! Ce să fac?

F_____ D_____ : - Că mi-ai spus tu că ai dinari, că nu mi-ai spus că ai dinari?

C_____ reține că în cauză nu au fost administrate probe care să dovedească că inculpatul a săvârșit infracțiunea de furt a celor 1700 de denari , reținând că prin rechizitoriu se susține că relevantă este convorbirea numitului D_____ E_____ cu A_____ G_____ care dorea să identifice persoana care avea „oferta de vânzare pentru 1700 denari romani”. Astfel , sârbul îi dezvăluie numitului D_____ E_____ că a fost contactat telefonic în aceeași zi de „Pălmașul tău...cine!” (C_____ S_____ M_____), iar cu această ocazie află că „marfa” a fost luată de „prietenul tău Cosimo” (e vorba de C_____ C_____) (f.136 -137 vol. XV up.).

De asemenea, la 27.05.2005, ora 00.46, învinuitul C_____ C_____ este contactat de F_____ D_____ din Viena (0043 xxxxxxxxxxx), care dorește să cumpere cei 1700 de denari romani descoperiți de braconieri:

B - Alo! Căline , te-am, te-am pomenit, nu ?!

CC - Zii domnu !

B - Au , scuză-mă ,....ne gândeam că zic încă nu, dar auzii ceva că „a căzut niște dinari”. Să ..., cică a căzut ceva , câțiva ...1700 de “dinari” ceva

CC - Nu mă , “ăia” care i-o avut ăia i-or dat pe ăia pe bucăți mă! Mai au și acum vreo mie și ceva, dar ăia sunt răi tare bă !...

Însă , în opinia Curții , din conținutul acestor convorbiri rezultă că inculpatul C_____ C_____ nu are posesia acestor monede,dimpotrivă

acesta a susținut că monezile s-au aflat la alte persoane care le-au vândut "pe bucăți" .

De asemenea , în obiectul material al infracțiunii de furt calificat reținut în sarcina inculpatului C_____ C_____ au fost incluse și cele 4105 piese arheologice vândute de inculpatul R_____ H_____ C_____ la Muzeului N_____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj N_____, fără nici o justificare probatorie în condițiile în care nici o probă administrată în cauză nu dovedește care au fost condițiile în care inculpatul R_____ H_____ C_____ a intrat în posesia acestor bunuri.

Pentru aceleași rațiuni nu va fi reținută în sarcina inculpatului nici săvârșirea infracțiunii de furt calificat a 3 fibule , 4 inele, 1 medalion , 63. de monede romane și grecești , 5 piese antice din metal recuperate în valoare de 3.071 euro, piese oferite spre vânzare on-line de către inculpatul R_____ H_____ C_____ ;

De asemenea , este dovedit în cauză martorul S_____ S_____ a predat un tezaur compus din 92 monede antice (86 denari romani republicani și imperiali, 6 tetradrahme grecești), provenind din situl arheologic „Sarmizegetusa Regia”. Monedele au fost predate Muzeului N_____ al Unirii A_____ I_____, iar în urma examinării de specialitate s-a stabilit că fac parte din patrimoniul cultural național, clasa tezaur (vol. XIV, f. 158-175).

Se reține că inculpatul C_____ C_____ nu a fost implicat în descoperirea și sustragerea acestor bunuri, nici o probă din dosar nu confirmă această împrejurare.

Pentru aceste acte materiale constatând că nu există probe că fapta a fost săvârșită de inculpat în temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală și art. 16 alin. 1 lit. c) Cod procedură penală va achi ta pe inculpatul C_____ C_____. Evaluând, în ace ste coordonate faprice pedeapsa aplicată inculpatului, C_____ reține că împrejurările vizând contribuția concretă a inculpatului la derularea activității infracționale, justifică o reducere a pedepsei .

Astfel, sub aspectul individualizării judiciare a pedepsei , C_____ , transpunând criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 74 Cod penal , apreciază că aplicarea unei pedepse de 3 ani închisoare , cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, corespunde atât pericolului social generic al infracțiunii comise de inculpat, cât și gravitatea concretă a faptei, care este relativ mare , raportat la împrejurările și modalității în care a fost săvârșită, astfel cum au fost redate sintetic în considerentele deciziei.

C_____, reține că inculpatul , deși nu a recunoscut faptele, a colaborat cu organele judiciare, dând declarații, apărările acestuia încadrându-se în limitele unei apărări rezonabile.

În aceeași ordine de idei, se apreciază că, față de datele ce caracterizează persoana inculpatului și comportamentul procesual adoptat, în sensul că s-a prezentat la solicitarea organelor judiciare, a dat declarații în cauză, scopul sancțiunii penale poate fi atins și prin supunerea acuzatului , pe durata termenului de încercare, unor măsuri de supraveghere specială din

partea organelor judiciare și cerinței de a respecta anumite obligații stabilite de instanța de judecată, în condițiile legii, pronunțarea condamnării constituind un avertisment suficient pentru inculpat, astfel încât, chiar fără executarea în regim privativ de libertate a pedepsei aplicate, nu va mai săvârși alte infracțiuni în viitor.

În aceeași ordine de idei, se apreciază că derularea prezentei procedurii judiciare a fost suficientă pentru ca inculpatul să realizeze consecințele faptei și necesitatea de a-și forma o atitudine corectă față de ordinea de drept și regulile de conviețuire socială.

C_____ consideră că durata mare a procedurii calculată de la data epuizării infracțiunii (anul 2005) trebuie să se reflecte în modul de individualizare a pedepselor și generează reducerea cuantumului acestora precum și orientarea către o modalitate de executare mai puțin severă.

Din acest punct de vedere, C_____ constată că circumstanțele concrete ale cauzei nu conturează o specificitate care să determine concluzia instanței de fond cu privire la necesitatea aplicării unei pedepse cu închisoarea cu executare în regim privativ de libertate .

Mai mult , prin trecerea unei perioade mari de timp, aproape 13 ani, pericolul social al faptelor s-a diminuat considerabil , iar inculpatul prin suportarea rigorilor anchetei penale și ulterior a cercetării judecătorești s-a reeducat .

Cât privește individualizarea pedepselor complementare și accesorii C_____ având în vedere natura și gravitatea faptei săvârșire, valorile sociale lezate, precum și jurisprudența CEDO în materie cu referire la cauzele Hirst contra mării Britanii, C_____ și M_____, S_____ și P_____ contra României, consideră interzicerea drepturilor civile prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b), k) și m) Cod penal constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 3 ani, ca măsuri de limitare proporționale și justificate în cauză.

Ca atare, reindividualizând pedeapsa aplicată se va reduce pedeapsa aplicată inculpatului C_____ C_____ la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat a unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. și ped. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2, lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal , iar în baza art. 91 alin. 1 Cod penal și art. 92 Cod penal se va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare aplicată inculpatului și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, cu instituirea obligațiilor prevăzute de art. 93 alin. 1, alin. 2 lit.b) și alin. 3 Cod penal.

3.3. Sub aspectul laturii civile,

S_____ R_____ prin M_____ C_____ s-a constituit parte civilă în cauză (f.326-329,332-336 vol.I dos. inst.; f.7-34 vol. IV dos. inst.; f.253-

262,272-277 vol. VIII dos. inst.) față de inculpatul C_____ C_____ cu suma de 24.000 euro contravaloarea 160 monede antice: denari republcani și imperiali din arginr tetradrahme grecești, 170.000 euro contravaloare 1700 denari romani, și 30.000 euro contravaloare a 300 denari romani, aplică din bronz cu 2 capete ,brățară din bronz.

Față de soluția de achitare pronunțată față de inculpatul C_____ H_____ C_____ va înlătura din sentința atacată obligarea acestuia de la plata sumelor de 170.000 Euro, r eprezentând 1700 denari romani 8.106 Euro reprezentând cap statueta, fibule romane întrucât.

În cauză sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale a inculpatului pentru prejudiciul constând în suma de 24.000 euro contravaloarea 160 monede antice: denari republcani și imperiali din arginr tetradrahme grecești, și 30.000 euro contravaloare a 300 denari romani, aplică din bronz cu 2 capete , brățară din bronz, bunri care prin sustragerea lor de către inculpat din situl arheologic sunt pierdute pentru patrimoniul cultural.

Evaluarea acestor bunuri s-a efectuat prin expertiza efectuată de expert dr. G_____ T_____ înregistrată la M_____ C_____ sub nr.7254/DGPCN/13 11 2007 și evaluarea Comisiei de specialiști numită prin OMCC nr.2312/10 05 2008.

Pentru condiderentele de fapt și de drept expuse, , în raport de dispozițiile a rt. 421 pct.2 lit.a) C.pr.pen. , C_____ va admite apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Judecătoria D____, inculpații I_____ L_____, J_____ D_____ S_____, C_____ C_____, B_____ I_____, L_____ V_____, R_____ H_____ C_____ și partea civilă S_____ R_____ prin M_____ C_____ împotriva sentinței penale nr. 875/10.08.2015 pronunțată de Judecătoria D_____ în dosar nr. XXXXXXXXXXXXXXXX.

Se va desființa , în parte, hotărârea atacată atât sub aspectul laturii penale cât și a laturii civile și rejudecând cauza ,

I. Sub aspectul laturii penale :

1.În privința inculpatului R_____ H_____ C_____ :

În temeiul art. 396 alin.1 și 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală se va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului R_____ H_____ C_____ pentru infracțiunile de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal și tănuire în formă continuată prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal , constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale.

2.În privința inculpaților B_____ I_____ și L_____ V_____ :

În temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală și art. 16 alin. 1 lit.

c) Cod procedură penală vor fi achitați inculpații B_____ I_____ și L_____ V_____ pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prev. de art. 228, art. 229 alin. 2 lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal .

3. În privința inculpatului L_____ I_____ :

În temeiul art. 386 alin. 1 Cod procedură penală se va schimba încadrarea juridică a faptei săvârșită de inculpatul L_____ I_____ din infracțiunea de

nerespectare a regimului de ocrotire a unor bunuri prev. de art. 280 ind. 1 Cod penal din 1969 în infracțiunea de tănuire prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În temeiul art. 396 alin. 1 și 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală se va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului L_____ I_____ pentru infracțiunea de tănuire prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal , constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale.

4. În privința inculpatului C_____ C_____ :

Se va desconta pedeapsa rezultantă aplicată inculpatului C_____ C_____ în pedepsele principale, complementare și accesorii și înlătură sporul aplicat .

În temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. b) , teza a I-a) Cod procedură penală va fi achitat inculpatul C_____ C_____ pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. 1 și 3 Cod penal.

În temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală și art. 16 alin. 1 lit. c) Cod procedură penală va fi achitat inculpatul C_____ C_____ pentru actele materiale din conținutul infracțiunii de furt calificat a unui bun care face parte din patrimoniul cultural privind următoarele bunuri :

- 4105 piese arheologice donate de inculpatul R_____ H_____ C_____ la Muzeului N_____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj N_____;
- 3 fibule , 4 inele, 1 medalion , 63 de monede romane și grecești , 5 piese antice din metal recuperate în valoare de 3.071 euro ;
- 1.700 denari romani în valoare de 170.000 euro ,
- tezaur 91 de monede antice recuperate.

Se va reduce pedeapsa aplicată inculpatului C_____ C_____ la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat a unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. și ped. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2, lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal.

În baza art. 67 alin. 1 Cod penal se va aplica inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor civile prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b), k) și m) Cod penal constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 3 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 Cod penal se va aplica inculpatului pedeapsa accesorie, constând în interzicerea exercitării drepturilor art. 66 alin. 1 lit. a) , b) , k) și m) Cod penal constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona Munților Orăștiei, jud. Hunedoara.

În baza art. 91 alin. 1 Cod penal și art. 92 Cod penal se va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare aplicată inculpatului și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani. În baza art. 93 alin. 1 Cod penal va fi obligat inculpat ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la Serviciul de Probațiune Hunedoara, la datele fixate de acesta;
- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit.b) Cod penal se va impune inculpatului să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 Cod penal pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității, în cadrul Consiliului Local Orăștie – Serviciul Public de Întreținere și Gospodărie Municipală Orăștie sau al Primăriei Boșorod, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 60 de zile.

În temeiul art. 404 alin. 2 Cod procedură penală se va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, dacă pe parcursul termenul de supraveghere cu rea credință nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege și dacă nu îndeplinește integral obligațiile civile stabilite prin hotărâre , precum și dacă pe parcursul termenului de supraveghere va săvârși o nouă infracțiune.

În temeiul art. 396 alin. 1 și 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală se va încetea procesul penal pornit împotriva inculpatului C____ C____ pentru infracțiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal , constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale.

5. În privința inculpatului J____ (fost C____) D____ S____ :
Se va desconta pedeapsa rezultantă aplicată inculpatului J____ (fost C____) D____ S____ în pedepsele principale, complementare și accesorii, și înlătură sporul aplicat .

În temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală raportat la art. 16, lit.b) , teza a I-a) Cod procedură penală va fi achitat inculpatul J____ (fost C____) D____ S____ pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. 1 și 3 Cod penal.

În temeiul art. 386 Cod procedură penală se va schimba încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul J_____ (fost C_____) D_____ S_____ din infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2, lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal în:

- infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228, alin. 1, art. 229 alin. 2, lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal (actele materiale privind sustragerea următoarelor bunuri: depozit de 5 monede din argint din „Dealul Muncelului”, depozit de 6 monede, două vase din bronz și argint și o toartă de vas din „Vârtoape”);
- infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2, lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal (actele materiale cu privire la cele 4105 piese arheologice predate de inculpatul R_____ H_____ - C_____ la Muzeul N_____ de Istorie a Transilvaniei Cluj-N_____);
- infracțiunea de tănuire în formă continuată prev. și ped. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal (actele materiale privind depozit de 40 monede antice: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint și actul material din data de 23 iulie 2003 privind înlesnirea valorificării unei brățări dacice din aur).

În temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală și a art. 16 alin. 1 lit. c) Cod procedură penală va fi achitat inculpatul J_____ (fost C_____) D_____ S_____ cu privire la săvârșirea infracțiunii de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal (actele materiale cu privire la cele 4105 piese arheologice predate de inculpatul R_____ H_____ - C_____ la Muzeul N_____ de Istorie a Transilvaniei Cluj-N_____).

În temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală și art. 16 alin. 1 lit. c) Cod procedură penală va fi achitat inculpatul cu privire la săvârșirea infracțiunii de tănuire prev. de art. 270 Cod penal (actele materiale cu privire la depozitul de 40 monede antice: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint).

În temeiul art. 396 alin. 1 și 6 și art. 16 alin. 1, lit. e) teza finală Cod procedură penală se va înceta procesul penal față de inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2, lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal (actele materiale privind sustragerea următoarelor bunuri: depozit de 5 monede din argint din „Dealul Muncelului”, depozit de 6 monede, două vase din bronz și argint și o toartă de vas din „Vârtoape”).

În temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală se va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului J_____ (fost C_____) D_____ S_____ pentru infracțiunea de

tăinuire prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal (actul material din data de 23 iulie 2003 privind înlesnirea valorificării unei brățări dacice din aur) și pentru infracțiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal, constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale.

6. În privința inculpatului I_____ L_____ :

În baza art. 386 alin. 1 Cod procedură penală se va dispune schimbarea încadrării juridice a fetei reținută în sarcina inculpatului I_____ L_____ din complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă continuată prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2, lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal în infracțiunea de tăinuire în formă continuată prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal.

În temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală se va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului I_____ L_____ pentru infracțiunea de tăinuire în formă continuată prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal, constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale II. Sub aspectul laturii civile:

Se va înlătura dispoziția privind obligarea în solidar a inculpaților L_____ V_____ și B_____ I_____ alături de inculpatul R_____ H_____ - C_____ de la plata despăgubirilor civile către partea civilă S_____ R_____ prin M_____ C_____.

În baza art. 397 Cod procedură penală și art. 19, art. 20 și art. 25 Cod procedură penală se va admite, în parte, acțiunea civilă exercitată de partea civilă S_____ R_____ prin M_____ C_____ și vor fi obligat inculpatul L_____ I_____ în solidar cu inculpatul R_____ H_____ - C_____ la plata sumelor de:

-49.523 USD și 5.415 Euro, reprezentând cheltuielile ocazionate de repatrierea și expertizarea brățării dacice din aur nr. 9 în greutate de 682 gr.;

- 50 monede de argint tetradrahme în valoare de 7.500 euro."

Se va respinge, în rest, acțiunea civilă exercitată de partea civilă

S_____ R_____ prin M_____ C_____ în contradictoriu cu inculpații R_____ H_____ - C_____ și L_____ I_____.

Se va înlătura obligarea inculpaților C_____ C_____ și J_____ (fost C_____) D_____ S_____ de la plata, în solidar, cu inculpatul R_____ H_____ C_____ a sumei de 30.676 euro, reprezentând contravaloarea a: 25 denari de argint; 6 piese monetare din bronz (Procopius); inel din aur cu camee (epocă romană); brățară tracică din argint (în greutate de 26,84 gr.); 58 denari imperiali; 99 denari republicani din argint; 43 denari romani din argint în oală de lut, urmând ca această sumă să fie plătită de inculpatul R_____ H_____ C_____.

Se va înlătura obligarea inculpatului J_____ (fost C_____) D_____ S_____ de la plata sumei de 65.000 USD reprezentândvalorificarea unei brățări dacice din aur , precum și de la suma de 5.100 Euro, reprezentând 40 monede antice: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint.

Se va înlătură obligarea inculpatului C_____ C_____ de la plata sumelor de:

-170.000 Euro, reprezentând 1700 denari romani;

-8.106 Euro reprezentând cap statuetă, fibule romane.

În baza art. 397 Cod procedură penală rap. la art. 19, art. 20 și art. 25 Cod procedură penală va fi obligat inculpatul I_____ L_____ să plătească părții civile S_____ R_____ prin M_____ C_____ suma de: 283.749 euro , reprezentând cheltuieli ocazionate cu repatrierea și expertizarea brățărilor dacice nr. 1, nr. 2, nr. 3 și nr. 4 .

Se va înlătură măsura asiguratorie , sechestrul asigurator , dispusă prin ordonanța procurorului din data de 20.07.2007 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului B_____ I_____ cu privire la:

-imobilul situat în Orăștioara de Jos nr. 19, jud. Hunedoara, înscris în CF nr. 508 Orăștioara de Jos, cu nr. topo 116/3 și 117/3/.

Se va m enține măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului din data de 20.06.2008 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului C_____ C_____ în limita sumei de 54.500 euro .

Se va înlătura măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului din data de 10.05.2006 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului J_____ (fost C_____) D_____ S_____ cu privire la: imobilul situat în D____, A_____, înscris în CF D_____ nr. 6521/41, nr. top 3481-3491/X; autoturismul marca Nissan Patrol Y60A, având _____ șasiu JN10KYY60U0806409; autoturismul marca Audi S6, cu _____ caroserie WAUZZZ4AZSNO91802 .

Se va r educe cuantumul cheltuielilor judiciare la care au fost obligați inculpații C_____ C_____ și J_____ (fost C_____) D_____ S_____ în primă instanță de la suma de suma de 20.000 lei la suma de 15.000 lei, restul cheltuielilor rămân la stat.

În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală se va înlătură obligarea inculpaților L_____ V_____ și B_____ I_____ de la plata cheltuielilor judiciare efectuate în primă instanță, acesta rămân în sarcina statului.

În temeiul art. 274 Cod procedură penală va fi obligat inculpatul L_____ I_____ la plata sumei de 10.000 lei cu titlu de cheltuielile judiciare efectuate în primă instanță.

Se vor m enține celelalte dispoziții ale sentinței penale atacate în măsură în care nu contravin prezentei decizii penale.

În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare avansate de stat în a____ vor rămân e în sarcina acestuia .

În temeiul art. 275 alin. 6 Cod procedură penală onorariile parțiale ale apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpați în sumă de câte 130 lei se vor avansa din fondurile Ministerului Justiției și vor rămân e în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Admite apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Judecătoria D____, inculpații I____ L____, J____ D____ S____, C____ C____, B____ I____, L____ V____, R____ H____ C____ și partea civilă S____ R____ prin M____ C____ împotriva sentinței penale nr. 875/10.08.2015 pronunțată de Judecătoria D____ în dosar nr. XXXXXXXXXXXXXXXX.

Desființează, în parte, hotărârea atacată atât sub aspectul laturii penale cât și a laturii civile și rejudecând cauza ,

II. Sub aspectul laturii penale :

1.În privința inculpatului R____ H____ C____ :

În temeiul art. 396 alin.1 și 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului R____ H____ C____ pentru infracțiunile de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal și tănuire în formă continuată prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal , constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale.

2.În privința inculpaților B____ I____ și L____ V____ :

În temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală și art. 16 alin. 1 lit. c) Cod procedură penală achită pe inculpații B____ I____ și L____ V____ pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prev. de art. 228, art. 229 alin. 2 lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal .

3. În privința inculpatului L____ I____ :

În temeiul art. 386 alin. 1 Cod procedură penală schimbă încadrarea juridică a faptei săvârșită de inculpatul L____ I____ din infracțiunea de nerespectare a regimului de ocrotire a unor bunuri prev. de art. 280 ind. 1 Cod penal din 1969 în infracțiunea de tănuire prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În temeiul art. 396 alin. 1 și 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului L____ I____ pentru infracțiunea de tănuire prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal , constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale.

4. În privința inculpatului C____ C____ :

Descontopește pedeapsa rezultantă aplicată inculpatului C_____ C_____ în pedepsele principale, complementare și accesorii și înlătură sporul aplicat .

În temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. b) , teza a I-a) Cod procedură penală achită pe inculpatul C_____ C_____ pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. 1 și 3 Cod penal.

În temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală și art. 16 alin. 1 lit. c) Cod procedură penală achită pe inculpatul C_____ C_____ pentru actele materiale din conținutul infracțiunii de furt calificat a unui bun care face parte din patrimoniul cultural privind următoarele bunuri :

- 4105 piese arheologice donate de inculpatul R_____ H_____ C_____ la Muzeului N_____ de Istorie a Transilvaniei din Cluj N_____ ;
- 3 fibule , 4 inele, 1 medalion , 63 de monede romane și grecești , 5 piese antice din metal recuperate în valoare de 3.071 euro ;
- 1.700 denari romani în valoare de 170.000 euro ,
- tezaur 91 de monede antice recuperate.

Reduce pedeapsa aplicată inculpatului C_____ C_____ la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat a unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. și ped. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2, lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal.

În baza art. 67 alin. 1 Cod penal aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor civile prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b), k) și m) Cod penal constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona munților Orăștiei, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 3 ani.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 Cod penal aplică inculpatului pedeapsa accesorie, constând în interzicerea exercitării drepturilor art. 66 alin. 1 lit. a) , b) , k) și m) Cod penal constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și a dreptului de a se afla în site-urile arheologice din zona Munților Orăștiei, jud. Hunedoara.

În baza art. 91 alin. 1 Cod penal și art. 92 Cod penal dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare aplicată inculpatului și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani.

În baza art. 93 alin. 1 Cod penal obligă pe inculpat ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la Serviciul de Probațiune Hunedoara, la datele fixate de acesta;

- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit.b) Cod penal impune inculpatului să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 Cod penal pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității, în cadrul Consiliului Local Orăștie – Serviciul Public de Întreținere și Gospodărie Municipală Orăștie sau al Primăriei Boșorod, jud. Hunedoara, pe o perioadă de 60 de zile.

În temeiul art. 404 alin. 2 Cod procedură penală atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, dacă pe parcursul termenul de supraveghere cu rea credință nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege și dacă nu îndeplinește integral obligațiile civile stabilite prin hotărâre, precum și dacă pe parcursul termenului de supraveghere va săvârși o nouă infracțiune.

În temeiul art. 396 alin. 1 și 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului C_____ C_____ pentru infracțiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal, constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale.

5. În privința inculpatului J_____ (fost C_____) D_____ S_____ : Descontopește pedeapsa rezultantă aplicată inculpatului J_____ (fost C_____) D_____ S_____ în pedepsele principale, complementare și accesorii, și înlătură sporul aplicat.

În temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală raportat la art. 16, lit.b), teza a I-a) Cod procedură penală achită pe inculpatul J_____ (fost C_____) D_____ S_____ pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. 1 și 3 Cod penal.

În temeiul art. 386 Cod procedură penală schimbă încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul J_____ (fost C_____) D_____ S_____ din infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2, lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal în:

- infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228, alin. 1, art. 229 alin. 2, lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal (actele materiale

privind sustragerea următoarelor bunuri: depozit de 5 monede din argint din „Dealul Muncelului”, depozit de 6 monede, două vase din bronz și argint și o toartă de vas din „Vârtoape”) ;

- infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 , lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal (actele materiale cu privire la cele 4105 piese arheologice predate de inculpatul R____ H____ - C____ la Muzeul N____ de Istorie a Transilvaniei Cluj-N____);

- infracțiunea de tănuire în formă continuată prev. și ped. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal (actele materiale privind depozit de 40 monede antice: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint și actul material din data de 23 iulie 2003 privind înlesnirea valorificării unei brățări dacice din aur).

În temeiul art. 396 alin. 1 și 5 Cod procedură penală și a art. 16 alin. 1 lit. c) Cod procedură penală achită pe inculpatul J____ (fost C____) D____ S____ cu privire la săvârșirea infracțiunii de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal (actele materiale cu privire la cele 4105 piese arheologice predate de inculpatul R____ H____ - C____ la Muzeul N____ de Istorie a Transilvaniei Cluj-N____).

În temeiul art. 396 alin.1 și 5 Cod procedură penală și art. 16 alin. 1 lit. c) Cod procedură penală achită pe inculpat cu privire la săvârșirea infracțiunii de tănuire prev. de art. 270 Cod penal (actele materiale cu privire la depozitul de 40 monede antice: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint).

În temeiul temeiul art. 396 alin. 1 și 6 și art. 16 alin. 1, lit. e) teza finală Cod procedură penală încetează procesul penal față de inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural prev. de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2, lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal (actele materiale privind sustragerea următoarelor bunuri: depozit de 5 monede din argint din „Dealul Muncelului”, depozit de 6 monede, două vase din bronz și argint și o toartă de vas din „Vârtoape”).

În temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului J____ (fost C____) D____ S____ p entru infracțiunea de tănuire prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal (actul material din data de 23 iulie 2003 privind înlesnirea valorificării unei

brățări dacice din aur) și pentru infracțiunea de acces cu detectoare de metale sau utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizare prealabilă prev. de art. 26 din O.G. nr. 43/2000, modificată cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal , constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale. .

5.În privința inculpatului I_____ L_____ :

În baza art. 386 alin. 1 Cod procedură penală dispune schimbarea încadrării juridice a faptei reținută în sarcina inculpatului I_____ L_____ din complicitate la infracțiunea de furt calificat asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural aflat în situri arheologice în formă continuată prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 ,lit. a) Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal în infracțiunea de tănuire în formă continuată prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal. În temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f) Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului I_____ L_____ pentru infracțiunea de tănuire în formă continuată prev. de art. 270 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal , constatând că a intervenit prescripția răspunderii pe nale .

III. Sub aspectul laturii civile:

Înlătură dispoziția privind obligarea în solidar a inculpaților L_____ V_____ și B_____ I_____ alături de inculpatul R_____ H_____ – C_____ de la plata despăgubirilor civile către partea civilă S_____ R_____ prin M_____ C_____.

În baza art. 397 Cod procedură penală și art. 19, art. 20 și art. 25 Cod procedură penală admite, în parte, acțiunea civilă exercitată de partea civilă S_____ R_____ prin M_____ C_____ și obligă pe inculpatul L_____ I_____ în solidar cu inculpatul R_____ H_____ – C_____ la plata sumelor de:

-49.523 USD și 5.415 Euro, reprezentând cheltuielile ocazionate de repatrierea și expertizarea brățării dacice din au r nr. 9 în greutate de 682 gr. ;

- 50 monede de argint tetradrahme în valoare de 7.500 euro.

Respinge, în rest, acțiunea civilă exercitată de partea civilă S_____ R_____ prin M_____ C_____ în contradictoriu cu inculpații R_____ H_____ – C_____ și L_____ I_____ .

Înlătură obligarea inculpaților C_____ C_____ și J_____ (fost C_____) D_____ S_____ de la plata, în solidar, cu inculpatul R_____ H_____ C_____ a sumei de 30.676 euro , reprezentând contravaloarea a: 25 denari de argint; 6 piese monetare din bronz (Procopius); inel din aur cu camee (epocă romană); brățară tracică din argint (în greutate de 26,84 gr.); 58 denari imperiali; 99 denari republicani din argint; 43 denari romani din argint în oală de lut, urmând ca această sumă să fie plătită de inculpatul R_____ H_____ C_____ .

Înlătură obligarea inculpatului J_____ (fost C_____) D_____ S_____ de la plata sumei de 65.000 USD reprezentând valorificarea unei brățări dacice din aur , precum și de la suma de 5.100 Euro, reprezentând 40 monede antice: 12 tetradrahme de argint, 10 monede romane din bronz și 18 monede romane din argint.

Înlătură obligarea inculpatului C_____ C_____ de la plata sumelor de:

- 170.000 Euro, reprezentând 1700 denari romani;
- 8.106 Euro reprezentând cap statueta, fibule romane.

În baza art. 397 Cod procedură penală rap. la art. 19, art. 20 și art. 25 Cod procedură penală obligă pe inculpatul I_____ L_____ să plătească părții civile S_____ R_____ prin M_____ C_____ suma de:

- 283.749 euro , reprezentând cheltuieli ocazionate cu repatrierea și expertizarea brățărilor dacice nr. 1, nr. 2, nr. 3 și nr. 4 .

Înlătură măsura asiguratorie , sechestrul asigurator , dispusă prin ordonanța procurorului din data de 20.07.2007 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului B_____ I_____ cu privire la:

- imobilul situat în Orăștioara de Jos nr. 19, jud. Hunedoara, înscris în CF nr. 508 Orăștioara de Jos, cu nr. topo 116/3 și 117/3/.

Menține măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului din data de 20.06.2008 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului C_____ C_____ în limita sumei de 54.500 euro .

Înlătură măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța procurorului din data de 10.05.2006 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului J_____ (fost C_____) D_____ S_____ cu privire la: imobilul situat în D_____, A_____, înscris în CF D_____ nr. 6521/41, nr. top 3481-3491/X; autoturismul marca Nissan Patrol Y60A, având _____ șasiu JN10KYY60U0806409; autoturismul marca Audi S6, cu _____ caroserie WAUZZZ4AZSNO91802 .

Reduce quantumul cheltuielilor judiciare la care au fost obligați inculpații C_____ C_____ și J_____ (fost C_____) D_____ S_____ în primă instanță de la suma de suma de 20.000 lei la suma de 15.000 lei, restul cheltuielilor rămân la stat.

În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală înlătură obligarea inculpaților L_____ V_____ și B_____ I_____ de la plata cheltuielilor judiciare efectuate în primă instanță, acesta rămân în sarcina statului.

În temeiul art. 274 Cod procedură penală obligă pe inculpatul L_____ I_____ la plata sumei de 10.000 lei cu titlu de cheltuielile judiciare efectuate în primă instanță.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale atacate în măsură în care nu contravin prezentei decizii penale.

În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare avansate de stat în a_____ rămân în sarcina acestuia .

În temeiul art. 275 alin. 6 Cod procedură penală onorariile parțiale ale apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpați în sumă de câte 130 lei se vor avansa din fondurile Ministerului Justiției și rămân în sarcina statului.

Definitivă .

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 23 martie 2018.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO